

Стандарт щодо автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки для податкових цілей

Публікація ОЕСР, перекладена
українською мовою

Міністерство
фінансів
України

**Стандарт щодо автоматичного
обміну інформацією про
фінансові рахунки для
податкових цілей**

ДРУГЕ ВИДАННЯ

Вперше опубліковано ОЕСР англійською мовою під назвою: Standard for Automatic Exchange of Financial Account Information in Tax Matters, Second Edition © OECD 2017, <https://doi.org/10.1787/9789264267992-en>.

Цей переклад не створений ОЕСР і не повинен вважатися офіційним перекладом ОЕСР. Відповідальність за якість перекладу та його відповідність оригінальному тексту роботи несе автор перекладу. У разі будь-яких розбіжностей між текстом оригіналу та перекладом, дійсним вважається лише текст оригіналу.

© Міністерство фінансів України 2023 для цього перекладу.

Передмова

Загальний Стандарт Звітності (CRS), розроблений у відповідь на запит G20 та затверджений Радою ОЕСР 15 липня 2014 року, закликає юрисдикції отримувати інформацію від своїх фінансових установ та автоматично обмінюватися цією інформацією з іншими юрисдикціями на щорічній основі. У ньому визначено інформацію про фінансові рахунки, якою необхідно обмінюватися, фінансові установи, які зобов'язані звітувати, різні типи рахунків і платників податків, а також загальні процедури належної обачності, яких повинні дотримуватися фінансові установи.

Ця публікація складається з чотирьох частин:

- Модельна Угода Компетентних Органів (далі – Модельна Угода) про автоматичний обмін інформацією Загального стандарту звітності;
- Загальний Стандарт Звітності;
- Коментарі до Модельної угоди та Загального Стандарту Звітності; та
- Посібник користувача CRS XML-схеми.

Це видання розширює останню частину Посібника користувача CRS XML-схеми. Воно містить додаткові технічні вказівки щодо обробки виправлень і анулювань у CRS XML-схемі, а також переглянутий і розширений набір прикладів виправлень. Інші частини залишаються незмінними порівняно з першим виданням, випущеним у 2014 році.

Зміст

I. Вступ	6
II. Модельна угода Компетентних органів та Загальний Стандарт Звітності	15
A. Модельна угода Компетентних Органів.....	16
B. Загальний Стандарт Звітності.....	24
III. Коментарі до Модельної угоди Компетентних органів та Загального Стандарту Звітності	64
A. Коментарі до Модельної угоди Компетентних Органів.....	65
Вступ.....	65
Коментарі до Преамбули	67
Коментарі до Розділу 1	69
Коментарі до Розділу 2.....	72
Коментарі до Розділу 3.....	74
Коментарі до Розділу 4.....	79
Коментарі до Розділу 5.....	81
Коментарі до Розділу 6.....	92
Коментарі до Розділу 7.....	94
B. Коментарі до Загального Стандарту Звітності.....	97
Вступ.....	97
Коментарі до Розділу I.....	98
Коментарі до Розділу II.....	112
Коментарі до Розділу III.....	116
Коментарі до Розділу IV.....	137
Коментарі до Розділу V.....	147
Коментарі до Розділу VI.....	157
Коментарі до Розділу VII.....	164
Коментарі до Розділу VIII.....	174
Коментарі до Розділу IX.....	231

Додатки	237
<i>Додаток 1.</i> Багатостороння модельна угода Компетентних Органів.....	238
<i>Додаток 2.</i> Невзаємна Модельна угода Компетентних Органів.....	247
<i>Додаток 3.</i> Посібник користувача Загального Стандарту Звітності	256
<i>Додаток 4.</i> Приклад Опитувальника	330
<i>Додаток 5.</i> Широкий підхід до Загального Стандарту Звітності.....	340
<i>Додаток 6.</i> Декларація про автоматичний обмін інформацією для податкових цілей.....	361
<i>Додаток 7.</i> Рекомендація Ради стосовно стандарту автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки для податкових цілей.....	366

I. Вступ

A. Передумови

1. Оскільки світ стає дедалі більш глобалізованим, усім платникам податків легше здійснювати, тримати та управляти інвестиціями через фінансові установи за межами країни резидентства. Величезні суми грошей зберігаються в офшорах і залишаються неоподаткованими, оскільки платники податків не виконують податкових зобов'язань у своїй країні резидентства. Ухилення від сплати податків в офшорах є серйозною проблемою для юрисдикцій по всьому світу, країн-членів ОЕСР і не членів ОЕСР, малих і великих, країн, що розвиваються, і розвинених. Країни мають спільний інтерес у підтримці цілісності своїх податкових систем. Співпраця між податковими адміністраціями має вирішальне значення в боротьбі з ухиленням від сплати податків і в захисті цілісності податкових систем. Ключовим аспектом такої співпраці є обмін інформацією.

2. ОЕСР має довгу історію роботи над усіма формами обміну інформацією - за запитом, спонтанно та автоматично, а Багатостороння Конвенція про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах та стаття 26 Модельної податкової конвенції ОЕСР створюють основу для всіх форм обміну інформацією. Зокрема, з 2009 року ОЕСР, ЄС та Глобальний форум з прозорості та обміну інформацією для податкових цілей досягли значного прогресу в покращенні прозорості та обміну інформацією за запитом.

3. Починаючи з 2012 року, політичний інтерес також зосередився на можливостях, які надає автоматичний обмін інформацією. 19 квітня 2013 року міністри фінансів та голови центральних банків G20 схвалили автоматичний обмін як очікуваний новий стандарт. Рішення G20 послідувало за попередніми заявами п'яти європейських країн про намір розробити і випробувати багатосторонній обмін податковою інформацією на основі Модельної міжурядової угоди для покращення міжнародного податкового комплаєнсу та імплементацію FATCA, розробленої між цими країнами (Франція, Німеччина, Італія, Іспанія, Великобританія) і США. 22 травня 2013 року Європейська Рада одноголосно погодилася надати пріоритет зусиллям з розширення автоматичного обміну інформацією на рівні ЄС та на глобальному рівні і привітала зусилля, що докладаються в рамках G8, G20 та ОЕСР з метою розробки глобального стандарту. 12 червня 2013 року Європейська Комісія ухвалила законодавчу пропозицію щодо розширення сфери автоматичного обміну

інформацією у своїй директиві про адміністративне співробітництво. 19 червня 2013 року лідери G8 привітали доповідь Генерального секретаря ОЕСР «Крок до податкової прозорості», в якій викладено конкретні кроки, що мають бути здійснені для впровадження глобальної моделі автоматичного обміну на практиці. Лідери G8 домовилися працювати разом з ОЕСР і в рамках G20 над невідкладним впровадженням рекомендацій, викладених у звіті. 6 вересня 2013 року лідери G20 взяли на себе зобов'язання щодо автоматичного обміну інформацією як нового глобального стандарту і повністю підтримали роботу ОЕСР з країнами G20, спрямовану на представлення такого єдиного глобального стандарту в 2014 році. У лютому 2014 року міністри фінансів та керівники центральних банків країн G20 схвалили Загальний Стандарт Звітності для автоматичного обміну податковою інформацією, що міститься в Частині II цього документа. До травня 2014 року понад 60 юрисдикцій взяли на себе зобов'язання швидко впровадити Загальний Стандарт Звітності, в тому числі включити його у внутрішнє законодавство. Крім того, 44 юрисдикції погодили загальний графік впровадження Стандарту.

4. Глобальна модель автоматичного обміну розроблена стосовно інформації про фінансові рахунки. Багато юрисдикцій - як країн-членів ОЕСР, так і тих, що не входять до неї, - вже автоматично обмінюються інформацією зі своїми партнерами по обміну, а також на регіональному рівні (наприклад, у межах ЄС) щодо різних категорій доходів, а також передають інші види інформації, такі як зміна місця проживання, придбання або відчуження нерухомого майна, відшкодування податку на додану вартість, податок, утриманий у джерела виплати, і т.д. Новий глобальний стандарт не обмежує і не має на меті обмежувати інші види або категорії автоматичного обміну інформацією. Він встановлює мінімальний стандарт для інформації, що підлягає обміну. Юрисдикції можуть вирішити обмінюватися інформацією, що виходить за рамки мінімального стандарту, викладеного в цьому документі.

5. З метою максимізації ефективності та зменшення витрат для фінансових установ Загальний Стандарт Звітності значною мірою спирається на міждержавний підхід до імплементації FATCA. Хоча міждержавний підхід до звітності за FATCA в деяких аспектах відрізняється від Загального Стандарту Звітності, відмінності зумовлені багатостороннім характером системи Загального Стандарту Звітності та іншими специфічними для США аспектами, зокрема, концепцією оподаткування на основі громадянства та наявністю значного і всеосяжного податку на репатріацію за FATCA. Враховуючи ці особливості, а також те, що міждержавний підхід до FATCA є вже існуючою системою, яка має багато спільного з Загальним Стандартом Звітності, і очікуваний прогрес у напрямку широкої участі у Загальному Стандарті Звітності,

для Сполучених Штатів сумісним і узгодженим із Загальним Стандартним Звітністю є те, що вони не вимагають наскрізного режиму для інвестиційних компаній в юрисдикціях, які не беруть участі в Загальному Стандарті Звітності.

В. Ключові особливості глобальної моделі автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки

6. Щоб модель автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки була ефективною, вона має бути спеціально розроблена з урахуванням вимог податкового законодавства юрисдикцій резидентів, а не бути побічним продуктом внутрішньої звітності. Крім того, вона має бути стандартизована у спосіб, щоб принести користь максимальній кількості юрисдикцій резидентства та фінансових установ, визнаючи, що певні питання все ще потребують вирішення на місцевому рівні. Перевагою стандартизації є спрощення процесу, підвищення ефективності та зниження витрат для всіх зацікавлених сторін. Поширення різних і непослідовних моделей потенційно може призвести до значних витрат як для уряду, так і для бізнесу на збір необхідної інформації та застосування різних моделей. Це може призвести до фрагментації стандартів, що може запровадити суперечливі вимоги, ще більше збільшивши витрати на їх дотримання та знизивши ефективність. Нарешті, оскільки ухилення від сплати податків є глобальною проблемою, модель повинна мати глобальне охоплення, щоб вона вирішувала питання ухилення від сплати податків в офшорах, а не просто переміщала проблему замість її вирішення. Для досягнення цієї мети також можуть знадобитися механізми заохочення до дотримання податкового законодавства.

7. У 2012 році ОЕСР представила G20 звіт «Автоматичний обмін інформацією: Що це таке, як це працює, переваги, що ще потрібно зробити»¹, в якому узагальнено ключові характеристики ефективної моделі автоматичного обміну. Основними факторами успіху для ефективного автоматичного обміну фінансовою інформацією є (1) загальний стандарт подання інформації, належної перевірки та обміну інформацією, (2) правові та операційні основи для обміну інформацією; та (3) загальні або сумісні технічні рішення.

1. Загальний стандарт звітності, належної перевірки та обміну інформацією

¹ OECD (2012), *Автоматичний обмін інформацією: Що це таке, як це працює, переваги, що ще потрібно зробити*, OECD, Париж, доступно за посиланням, OECD (2012), *Automatic exchange of information: What it is, how it works, benefits, what remains to be done*, OECD, Paris, available on <https://www.oecd.org/ctp/exchange-of-tax-information/automatic-exchange-of-information-report.pdf>

8. Ефективна модель автоматичного обміну інформацією вимагає загального стандарту щодо інформації, яку фінансові установи повинні подавати у звітності та обмінюватися нею з юрисдикціями резидентів. Це забезпечить відповідність звітності фінансових установ інтересам країни резидентства. Це також підвищить якість та передбачуваність інформації, якою обмінюються. У результаті країна резидентства отримає значні можливості для підвищення рівня комплаєнсу та оптимального використання інформації (наприклад, шляхом автоматичного зіставлення з внутрішньою інформацією про комплаєнс та аналізу даних).

9. Для того, щоб обмежити можливості платників податків обійти модель шляхом переміщення активів в установи або інвестування в продукти, які не підпадають під дію моделі, режим звітності повинен мати широку сферу застосування в трьох вимірах:

- **Обсяг фінансової інформації, що подається:** Комплексний режим звітності охоплює різні види інвестиційного доходу, включаючи відсотки, дивіденди та подібні види доходу, а також вирішує ситуації, коли платник податків намагається приховати капітал, який сам по собі є доходом, або активи, з яких було ухилено від сплати податків (наприклад, вимагаючи інформацію про залишки на рахунках).
- **Коло власників рахунків, які підлягають звітуванню:** Комплексний режим звітування вимагає звітування не лише щодо фізичних осіб, але також має обмежувати можливості платників податків обходити звітність, використовуючи взаємозалежні юридичні особи або подібні правові форми. Це означає, що фінансові установи повинні перевіряти підставні компанії, трасти або подібні правові форми, в тому числі оподатковувані суб'єкти господарювання, щоб охопити ситуації, коли платник податків намагається приховати основну суму, але готовий сплатити податок на дохід.
- **Коло фінансових установ, які підлягають звітуванню:** Комплексний режим звітності охоплює не лише банки, але й інші фінансові установи, такі як брокери, певні інститути спільного інвестування та деякі страхові компанії.

10. На додаток до загального стандарту щодо обсягу інформації, яка підлягає збору та обміну, ефективна модель автоматичного обміну фінансовою інформацією також вимагає загального стандарту щодо надійного набору процедур належної перевірки, яких повинні дотримуватися фінансові установи для виявлення підзвітних рахунків та отримання ідентифікаційної інформації про власників рахунків, яка необхідна для подання звітності щодо таких

рахунків. Процедури належної перевірки є критично важливими, оскільки вони допомагають забезпечити якість інформації, яку звітують та якою обмінюються. Нарешті, важливим аспектом ефективної моделі автоматичного обміну також є зворотний зв'язок між юрисдикцією, що отримує, та юрисдикцією, що надсилає, щодо будь-яких помилок в отриманій інформації. Такий зворотний зв'язок може відбуватися у формі спонтанного обміну інформацією, що є ще одним важливим аспектом співпраці між податковими органами.

2. Правові та операційні основи для обміну інформацією

11. Існують різні правові підстави для автоматичного обміну інформацією. У той час, як двосторонні договори, такі як ті, що ґрунтуються на статті 26 Модельної податкової конвенції ОЕСР, дозволяють такий обмін, більш ефективним може бути встановлення відносин автоматичного обміну на основі багатостороннього інструменту обміну. Таким інструментом є Багатостороння Конвенція про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах (далі – Конвенція)² з поправками, внесеними у 2011 році. Вона передбачає всі форми адміністративного співробітництва, містить суворі правила щодо конфіденційності та належного використання інформації, а також дозволяє автоматичний обмін інформацією. Однією з головних переваг Конвенції є її глобальне охоплення.³ Автоматичний обмін відповідно до Конвенції вимагає окремої угоди між компетентними органами сторін, яка може бути укладена двома або більше сторонами, що дозволяє укласти єдину угоду з двома або більше сторонами (при цьому фактичний автоматичний обмін завжди відбувається на двосторонній основі). Така угода між компетентними органами активує та «вводить в дію» автоматичний обмін між учасниками. Якщо юрисдикції покладаються на інші інструменти обміну інформацією, такі як двосторонні договори, угода між компетентними органами може виконувати ту саму функцію.

12. Усі договори та інструменти обміну інформацією містять суворі положення, які вимагають збереження конфіденційності інформації, що обмінюється, та обмежують коло осіб, яким вона може бути розкрита, а також цілі, для яких вона може бути використана. ОЕСР випустила Посібник з питань конфіденційності,⁴

² Багатостороння конвенція була розроблена спільно Радою Європи та ОЕСР і відкрита для підписання країнами-членами обох організацій 25 січня 1988 року. Конвенція була змінена у відповідь на заклик G20 на Лондонському саміті у квітні 2009 року привести її у відповідність до міжнародних стандартів обміну та зробити її відкритою для всіх країн, зокрема, для того, щоб країни, що розвиваються, могли скористатися перевагами нового більш прозорого середовища. Угода була відкрита для підписання 1 червня 2011 року.

³ Для отримання інформації про юрисдикції, на які поширюється дія Конвенції, підписантів та ратифікацію див. https://www.oecd.org/tax/exchange-of-tax-information/status_of_convention.pdf.

⁴ OECD (2012) *Зберігаючи в безпеці: Посібник ОЕСР щодо захисту конфіденційності інформації, якою обмінюються для податкових цілей*, ОЕСР, Париж, доступно за посиланням, OECD (2012) *Keeping it Safe: The*

в якому викладено найкращі практики, пов'язані з конфіденційністю, та надано практичні рекомендації щодо забезпечення належного рівня захисту. Перш ніж укласти угоду про автоматичний обмін інформацією з іншою юрисдикцією, необхідно переконатися, що юрисдикція, яка отримує інформацію, має правову базу, адміністративну спроможність і процедури, які забезпечують конфіденційність отриманої інформації, а також те, що така інформація використовується лише для цілей, визначених у документі.

3. Загальні або сумісні технічні рішення

13. Загальні або сумісні технічні рішення для звітності та обміну інформацією є критично важливим елементом стандартизованої системи автоматичного обміну – особливо тієї, яка буде використовуватися великою кількістю юрисдикцій та фінансових установ. Стандартизація зменшить витрати для всіх зацікавлених сторін.

14. Технічний формат звітності має бути стандартизованим, щоб можна було швидко та ефективно збирати інформацію, обмінюватися нею та обробляти її в економічно вигідний спосіб, а також щоб існували безпечні та сумісні методи передачі та шифрування даних.

С. Огляд стандарту щодо автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки

15. Частина II цього документа містить (А) Модельну угоду/домовленість Компетентних Органів та (В) Загальний стандарт звітності та належної перевірки інформації про фінансові рахунки. Разом вони становлять Загальний стандарт звітності, належної перевірки та обміну інформацією про фінансові рахунки.

16. Імплементация стандарту вимагатиме перекладу Загального Стандарту Звітності у національне законодавство. Підписання Угоди Компетентних Органів на основі Модельної угоди дозволить запровадити обмін інформацією на основі чинних правових інструментів, таких як Конвенція або двосторонні конвенції про податок на прибуток. Обмін інформацією може також здійснюватися на основі багатосторонньої угоди/домовленості Компетентних Органів, або юрисдикції можуть укласти багатосторонню міжурядову угоду чи кілька міжурядових угод, які самі по собі будуть міжнародними договорами, що охоплюватимуть як зобов'язання щодо звітності, так і процедури належної перевірки, у поєднанні з більш обмеженою угодою Компетентних Органів.

OECD Guide on the Protection of Confidentiality of Information Exchanged for Tax Purposes, OECD, Paris, available on www.oecd.org/ctp/exchange-of-tax-information/keeping-it-safe-report.pdf.

Правовою основою також може бути законодавство ЄС, яке охоплюватиме елементи Загального Стандарту Звітності.

1. Короткий зміст Модельної угоди Компетентних Органів

17. Модельна угода пов'язує Загальний Стандарт Звітності з правовою основою для обміну (наприклад, Конвенцією або двосторонньою податковою угодою), що дозволяє обмінюватися інформацією про фінансові рахунки. Модельна угода складається з низки застережень та семи розділів і передбачає умови обміну для забезпечення належних потоків інформації. Застереження містять інформацію про національні правила звітності та належної перевірки, які лежать в основі обміну інформацією відповідно до Угоди Компетентних Органів. Вони також містять положення щодо конфіденційності, гарантій та існування необхідної інфраструктури для ефективного обміну інформацією.

18. Модельна угода містить розділ, присвячений визначенням (Розділ 1), охоплює тип інформації, що підлягає обміну (Розділ 2), час і спосіб обміну (Розділ 3), а також гарантії конфіденційності та захисту даних, яких необхідно дотримуватися (Розділ 5). Консультації між компетентними органами, співпраця з питань дотримання та правозастосування, внесення змін до угоди та термін дії угоди, включаючи призупинення та розірвання, розглядаються в розділах 4, 6 та 7.

2. Короткий зміст Загального Стандарту Звітності

19. Загальний Стандарт Звітності містить стандарт звітності та належної перевірки, який лежить в основі автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки. Юрисдикція, що впроваджує Загальний Стандарт Звітності, повинна мати правила, які вимагають від фінансових установ надавати інформацію, що відповідає обсягу звітності, визначеному в Розділі I, та дотримуватися процедур належної комплексної перевірки, що відповідають процедурам, викладеним у Розділах II – VII. Визначення термінів, що використовуються у Загальному Стандарті Звітності з великої літери, наведено в Розділі VIII.

20. До фінансових установ, на які поширюється дія стандарту, належать кастодіальні установи, депозитарні установи, інвестиційні компанії та визначені страхові компанії, якщо тільки вони не становлять низького ризику бути використаною для ухилення від сплати податків та не виключаються зі звітності. Фінансова інформація, що підлягає оприлюдненню щодо підзвітних рахунків, включає проценти, дивіденди, залишок або вартість рахунку, доходи від певних

страхових продуктів, виручку від продажу фінансових активів та інші доходи, отримані від активів, що зберігаються на рахунку, або від платежів, здійснених з рахунку. До підзвітних рахунків належать рахунки фізичних та юридичних осіб (включаючи трасти та фонди), і стандарт включає вимогу перевіряти пасивні суб'єкти господарювання для звітування про відповідних контролюючих осіб.

21. Процедури належної комплексної перевірки, які повинні виконувати підзвітні фінансові установи для виявлення підзвітних рахунків, описані в Розділах II – VII. Вони розрізняють рахунки фізичних осіб та рахунки організацій. Вони також розрізняють існуючі та нові рахунки, визнаючи, що фінансовим установам складніше та дорожче отримати інформацію від існуючих власників рахунків, ніж запитувати таку інформацію при відкритті рахунків.

- Для **Існуючих Рахунків Фізичних Осіб** фінансові установи зобов'язані перевіряти рахунки без застосування будь-якого мінімального порогу. Правила розрізняють Рахунки з Високою Вартістю та Рахунки з Низькою Вартістю. Для Рахунків з Низькою Вартістю вони передбачають перевірку адреси місця проживання на основі документальних доказів, або ж фінансова установа повинна визначити резидентство на основі пошуку за ознаками приналежності. У разі виявлення суперечливих ознак приналежності необхідним буде документ самостійної оцінки (та/або документальні докази), за відсутності яких звітність подаватиметься до всіх юрисдикцій, щодо яких виявлено ознаки приналежності, що підлягають звітності. Для Рахунків з Високою Вартістю застосовуються процедури поглибленої належної перевірки, включаючи пошук даних у паперовій формі та знання фактичного стану справ менеджером по роботі з клієнтами.
- Для **Нових Рахунків Фізичних Осіб** Загальний Стандарт Звітності вимагає документ самостійної оцінки (та підтвердження її обґрунтованості) без мінімального порогу.
- Для **Існуючих Рахунків Організацій** фінансові установи повинні визначити: а) чи є Організація Підзвітною Особою, що, як правило, можна зробити на основі наявної інформації (процедури AML/KYC), а якщо ні, то необхідним буде документ самостійної оцінки; і б) чи є Організація пасивною НФО, і якщо так, то визначити резидентство Контролюючих Осіб. Для деяких власників рахунків оцінка активності/пасивності є досить простою і може бути здійснена на основі наявної інформації, для інших може знадобитися документ самостійної оцінки. Юрисдикції можуть дозволити фінансовим установам застосовувати поріг, згідно з яким рахунки вже існуючих осіб, сума яких не перевищує 250 000 доларів США (або еквівалент у місцевій валюті), не підлягають перевірці.

- Для **Нових Рахунків Організації** необхідно провести ту ж саму оцінку, що й для вже Існуючих Рахунків. Однак, оскільки для Нових Рахунків легше отримати документ самостійної оцінки, поріг у 250 000 доларів США (або еквівалент у місцевій валюті) не застосовується.

22. Розділ IX Загального Стандарту Звітності описує правила та адміністративні процедури, які, як очікується, повинна мати юрисдикція, що здійснює імплементацію, для забезпечення ефективної імплементації та дотримання Загального Стандарту Звітності.

3. Коментарі до Модельної угоди та Загального Стандарту Звітності

23. До кожного розділу Модельної угоди та Загального Стандарту Звітності є детальний коментар, який має на меті проілюструвати або розтлумачити його положення. Коментарі містяться в Частині III Звіту. З огляду на те, що імплементація базуватиметься на національному законодавстві, важливо забезпечити узгодженість у застосуванні в різних юрисдикціях, щоб уникнути створення зайвих витрат і складнощів для фінансових установ, особливо тих, що здійснюють діяльність у більш ніж одній юрисдикції. Для певних обмежених ситуацій у Коментарях передбачені альтернативні варіанти.

4. Технічні рішення

24. Нарешті, цей документ також містить рекомендації щодо відповідних технічних рішень. Він включає схему, яка буде використовуватися для обміну інформацією, і забезпечує стандарт щодо ІТ-аспектів захисту та конфіденційності даних, а також передачі та шифрування для безпечної передачі інформації в рамках Загального Стандарту Звітності. Додаток 3 містить схематичне зображення CRS XML-схеми та посібник користувача. Як передбачено Модельною угодою Компетентних Органів, компетентні органи використовуватимуть CRS XML-схему з метою обміну інформацією, що підлягає повідомленню. CRS XML-схема також може використовуватися Підзвітними Фінансовими Установами для подання інформації (якщо це дозволено національним законодавством). ІТ-аспекти захисту та конфіденційності даних, а також стандарти передачі та шифрування містяться в Коментарях до Розділів 3 та 5 Модельної угоди.

II. Модельна угода Компетентних Органів та Загальний Стандарт Звітності

А. Модельна угода Компетентних Органів

МОДЕЛЬНА УГОДА КОМПЕТЕНТНИХ ОРГАНІВ [ЮРИСДИКЦІЯ А] та [ЮРИСДИКЦІЯ В] ПРО АВТОМАТИЧНИЙ ОБМІН ІНФОРМАЦІЄЮ ПРО ФІНАНСОВІ РАХУНКИ ДЛЯ ПОКРАЩЕННЯ ВИКОНАННЯ ПОДАТКОВИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ У СФЕРІ МІЖНАРОДНОГО ОПОДАТКУВАННЯ

Оскільки Уряд [Юрисдикції А] та Уряд [Юрисдикції В] мають давні та тісні відносини щодо взаємної допомоги в податкових питаннях і бажають покращити рівень виконання податкових зобов'язань у сфері міжнародного оподаткування шляхом подальшої розбудови цих відносин;

Оскільки законодавство відповідних Юрисдикцій [вимагає]/[очікується, що буде вимагати]/[вимагає або як очікується, що буде вимагати] від фінансових установ звітувати інформацію щодо певних рахунків та дотримуватись відповідних процедур належної комплексної перевірки відповідно до обсягу обміну, передбаченому Розділом 2 цієї Угоди, а також відповідно до процедур подання звітності та здійснення належної комплексної перевірки, визначених Загальним Стандартом Звітності;

Оскільки [стаття [...] Конвенції про оподаткування доходів між [Юрисдикцією А] і [Юрисдикцією В] / [стаття 6 Конвенції про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах] (далі – Конвенція)] / [інший застосовний правовий інструмент (далі – Інструмент)] встановлює право на обмін інформацією для податкових цілей, включаючи автоматичний обмін інформацією, і надає повноваження компетентним органам [Юрисдикції А] і [Юрисдикції В] (далі – Компетентні Органи) погоджувати обсяг та умови таких автоматичних обмінів;

Оскільки [Юрисдикція А] та [Юрисдикція В] мають *(i)* належні гарантії, що забезпечують, щоб інформація, отримана відповідно до цієї Угоди, залишалася конфіденційною і використовувалася виключно для цілей, встановлених у [Конвенції]/[Інструменті], та *(ii)* інфраструктуру для ефективних взаємовідносин з питань обміну (включаючи налагоджені процеси для гарантування своєчасного, точного та конфіденційного обміну інформацією, ефективною й надійною комунікації та спроможності в короткий термін вирішувати питання і проблеми стосовно обмінів або запитів щодо обмінів, а також адмініструвати положення Розділу 4 цієї Угоди);

Оскільки Компетентні органи мають намір укласти угоду для покращення рівня виконання податкових зобов'язань у сфері міжнародного оподаткування, що ґрунтується на автоматичному обміні відповідно до [Конвенції]/[Інструменту] та з урахуванням конфіденційності та інших передбачених гарантій, включаючи положення, які обмежують використання інформації, якою обмінюються на підставі [Конвенції]/[Інструменту];

Зважаючи на це, Компетентні Органи домовились про таке:

РОЗДІЛ 1

Визначення

1. Для цілей цієї угоди (далі – Угода) викладені нижче терміни мають такі значення:

- a) термін «**Юрисдикція А**» означає [...].
- b) термін «**Юрисдикція В**» означає [...].
- c) термін «**Компетентний Орган**» означає [...].

(1) у випадку [Юрисдикції А], [...]; та

(2) у випадку [Юрисдикції В], [...].

d) термін «**Фінансова Установа [Юрисдикції А]**» означає *(i)* будь-яку Фінансову Установу, що є резидентом [Юрисдикції А], але не включає будь-який відокремлений підрозділ такої Фінансової Установи, розташований за межами [Юрисдикції А], та *(ii)* будь-який відокремлений підрозділ

Фінансової Установи, що не є резидентом [Юрисдикції А], якщо такий підрозділ розташований в межах [Юрисдикції А].

e) термін «**Фінансова Установа [Юрисдикції В]**» означає (i) будь-яку Фінансову Установу, що є резидентом [Юрисдикції В], але не включає будь-який відокремлений підрозділ такої Фінансової Установи, розташований за межами [Юрисдикції В], та (ii) будь-який відокремлений підрозділ Фінансової Установи, що не є резидентом [Юрисдикції В], якщо такий підрозділ розташований в межах [Юрисдикції В].

f) термін «**Підзвітна Фінансова Установа**» означає будь-яку Фінансову Установу [Юрисдикції А] або Фінансову Установу [Юрисдикції В] відповідно до контексту, яка не є Непідзвітною Фінансовою Установою.

g) термін «**Підзвітний Рахунок**» означає відповідно до контексту Підзвітний Рахунок [Юрисдикції А] або Підзвітний Рахунок [Юрисдикції В], за умови, що він був визначений таким відповідно до процедур належної комплексної перевірки, які відповідають Загальному Стандарту Звітності в [Юрисдикції А] або [Юрисдикції В].

h) термін «**Підзвітний Рахунок [Юрисдикції А]**» означає Фінансовий Рахунок, який веде Підзвітна Фінансова Установа [Юрисдикції В] та який належить одній або декільком Особам [Юрисдикції А], що є Підзвітними Особами, або Пасивній НФО з однією або декількома Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами [Юрисдикції А].

i) термін «**Підзвітний Рахунок [Юрисдикції В]**» означає Фінансовий Рахунок, який веде Підзвітна Фінансова Установа [Юрисдикції А] та який належить одній або декільком Особам [Юрисдикції В], що є Підзвітними Особами, або Пасивній НФО з однією або декількома Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами [Юрисдикції В].

j) термін «**Особа [Юрисдикції А]**» означає Фізичну Особу або Організацію, яка визначена Підзвітною Фінансовою Організацією [Юрисдикції В] як резидент в [Юрисдикції А] відповідно до процедур належної перевірки, що відповідають Загальному Стандарту Звітності, або спадщину померлого, який був резидентом [Юрисдикції А].

k) термін «**Особа [Юрисдикції В]**» означає Фізичну Особу або Організацію, яка визначена Підзвітною Фінансовою Організацією [Юрисдикції А] як резидент в [Юрисдикції В] відповідно до процедур належної комплексної

перевірки, що відповідають Загальному Стандарту Звітності, або спадщину померлого, який був резидентом [Юрисдикції В].

l) термін «ПН» (індивідуальний податковий номер) означає відповідно до контексту ПН в [Юрисдикції А] або ПН в [Юрисдикції В].

m) термін «ПН в [Юрисдикції А]» означає [...].

n) термін «ПН в [Юрисдикції В]» означає [...].

2. Будь-який термін, що починається з великої літери, якщо інше не визначено в цій Угоді, матиме те значення, що йому надається у відповідний час згідно із законодавством Юрисдикції, що застосовує Угоду, та за умови що це значення не суперечить значенню у Загальному Стандарті Звітності. Будь-який термін, не визначений в цій Угоді або в Загальному Стандарті Звітності, та якщо інше не впливає з контексту або якщо Компетентні Органи (в межах, дозволених внутрішнім законодавством) не домовились про спільне тлумачення, буде мати те значення, яке йому надається у відповідний час згідно із законодавством Юрисдикції, яка застосовує Угоду, з умовою, що будь-яке визначення згідно із податковим законодавством відповідної Юрисдикції, переважає над визначенням цього ж терміну згідно з іншими законами такої Юрисдикції.

РОЗДІЛ 2

Обмін інформацією щодо Підзвітних Рахунків

1. Відповідно до положень статті [...] [Конвенції]/[Інструменту] та згідно із застосовними правилами звітування та належної комплексної перевірки, що відповідають Загальному Стандарту Звітності, кожен Компетентний Орган буде щорічно обмінюватись в автоматичному режимі інформацією, отриманою згідно з цими правилами та визначеною в пункті 2, з іншими Компетентними органами.

2. Інформація, що підлягає обміну, у випадку [Юрисдикції А] щодо кожного Підзвітного Рахунку [Юрисдикції В], а у випадку [Юрисдикції В] щодо кожного Підзвітного Рахунку [Юрисдикції А]:

a) ім'я, адреса, ПН, дата та місце народження (для фізичної особи) кожної Підзвітної Особи, яка є Власником Рахунку щодо рахунку, а у випадку будь-якої Організації, яка є Власником Рахунку, та яка після застосування процедур належної комплексної перевірки, що відповідають Загальному Стандарту Звітності, визначена такою, що має одну чи більше

Контролюючи Особу, що є Підзвітною Особою, – найменування, адреса та ПІН Організації та ім'я, адреса, ПІН та дата і місце народження кожної Підзвітної Особи;

b) номер рахунку (або його функціональний еквівалент у разі відсутності номеру рахунку);

c) найменування та ідентифікаційний номер (за наявності) Підзвітної Фінансової Установи;

d) залишок чи вартість рахунку (у тому числі, у випадку Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету, Викупна Сума або вартість, що підлягає відшкодуванню) станом на кінець відповідного календарного року чи іншого звітного періоду, або, якщо рахунок був закритий протягом такого року чи періоду, на момент закриття рахунку;

e) у випадку будь-якого Кастодіального Рахунку:

(1) загальна валова сума відсотків, загальна валова сума дивідендів і загальна валова сума іншого доходу, згенерованого стосовно активів на рахунку, які виплачені або зараховані на рахунок (або щодо рахунку) протягом календарного року чи іншого відповідного звітного періоду; а також

(2) загальна валова сума надходжень від продажу чи викупу Фінансових Активів, сплачених або зарахованих на рахунок протягом календарного року або іншого відповідного звітного періоду щодо якого Підзвітна Фінансова Установа виступала як зберігач, брокер, номінальний утримувач, або діяла в інший спосіб як агент Власника Рахунку;

f) у випадку будь-якого Депозитного Рахунку, загальна валова сума відсотків, сплачених або зарахованих на рахунок протягом календарного року чи іншого відповідного звітного періоду; та

g) у випадку будь-якого рахунку, не зазначеного в підпункті 2(e) або (f), загальна валова сума, сплачена чи зарахована Власнику Рахунку щодо такого рахунку протягом календарного року або іншого відповідного звітного періоду, стосовно якого Підзвітна Фінансова Установа є боржником або дебітором, у тому числі сукупна сума будь-яких викупних

виплат, сплачених Власнику Рахунку протягом календарного року чи іншого відповідного звітного періоду.

РОЗДІЛ 3

Строки та порядок обміну інформацією

1. Для цілей обміну інформацією, зазначеної в Розділі 2, сума та класифікація платежів, здійснених щодо Підзвітного Рахунку, може бути визначена відповідно до принципів податкового законодавства Юрисдикції, яка передає інформацію.
2. Для цілей обміну інформацією, зазначеної в Розділі 2, в інформації, якою обмінюються, буде визначена валюта, в якій виражена кожна відповідна сума.
3. Для цілей пункту 2 Розділу 2, інформація підлягає обміну щодо [xxxx] року та усіх наступних років, і підлягатиме обміну протягом дев'яти місяців після закінчення календарного року, якого стосується інформація. Незважаючи на попереднє речення, інформація підлягає обміну виключно стосовно календарного року, якщо кожна з Юрисдикцій має чинне законодавство, що передбачає надання інформації, що стосується такого календарного року, та відповідає обсягам обміну, визначеним у Розділі 2, та процедурам звітування та належної комплексної перевірки, що містяться в Загальному Стандарті Звітності.
4. Незважаючи на пункт 3, інформація, яка підлягає обміну щодо [xxxx] року, є інформацією, описаною в пункті 2 Розділу 2, за винятком валової суми надходжень, описаного в підпункті 2(е)(2) Розділу 2.
5. Компетентні Органи будуть автоматично обмінюватись інформацією, зазначеною у Розділі 2, відповідно до схеми загального стандарту звітності із використанням Розширюваної Мови Розмітки.
6. Компетентні Органи погодять один або декілька методів передачі даних, у тому числі стандарти кодування.

РОЗДІЛ 4

Співпраця щодо виконання вимог та правозастосування

Компетентний Орган буде повідомляти інший Компетентний Орган, якщо перший Компетентний Орган має причину вважати, що помилка могла

призвести до надання недостовірної або неповної інформації у звітності, або що має місце невиконання Підзвітною Фінансовою Установою застосовних вимог щодо звітування та належної комплексної перевірки, які відповідають Загальному Стандарту Звітності. Компетентний Орган, що отримав таке повідомлення, буде вживати всіх необхідних заходів, які передбачені його внутрішнім законодавством, для виправлення помилок або усунення порушень, описаних у повідомленні.

РОЗДІЛ 5

Конфіденційність та гарантії захисту даних

1. Уся інформація, якою обмінюються, підпадає під правила конфіденційності та інші гарантії, передбачені [Конвенцією]/[Інструментом], включаючи положення, які обмежують використання переданої інформації в тій мірі, в якій це необхідно для гарантування необхідного рівня захисту персональних даних відповідно до гарантій, які можуть бути визначені Компетентним Органом, що передає інформацію, згідно із його внутрішнім законодавством.

2. Кожен Компетентний Орган буде невідкладно повідомляти інший Компетентний Орган щодо будь-якого порушення конфіденційності або невиконання гарантій, а також про будь-які санкції та заходи, які були в подальшому застосовані.

РОЗДІЛ 6

Консультації та зміни

1. У випадку виникнення труднощів в імплементації або тлумаченні цієї Угоди, Компетентний Орган може подати звернення про консультацію з метою розробки належних заходів для забезпечення виконання цієї Угоди.

2. До цієї Угоди можуть вноситися зміни за згодою, оформленою письмовою угодою Компетентних Органів. Якщо не домовлено про інше, така зміна набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення місячного строку з дати більш пізнього з підписань такої письмової угоди або з дати більш пізнього з повідомлень, якими обмінялися для цілей такої письмової угоди.

РОЗДІЛ 7

Строк дії Угоди

1. Ця Угода набирає чинності [...] / [на дату більш пізнього з повідомлень, наданих кожним Компетентним органом про те, що в його Юрисдикції є необхідне законодавство для імплементації Угоди].

2. Компетентний Орган може призупинити обмін інформацією в рамках цієї Угоди, направивши письмове повідомлення іншому Компетентному Органу про те, що він визначив, що існує або існувала значна невідповідність іншого Компетентного Органу цій Угоді. Таке призупинення матиме негайний ефект. Для цілей цього пункту значна невідповідність включає, але не обмежується недотриманням положень про конфіденційність та захист даних цієї Угоди та [Конвенції]/[Інструменту], ненаданням Компетентним Органом своєчасної або достатньої інформації відповідно до вимог цієї Угоди або визначенням статусу Організацій або рахунків як Непідзвітних Фінансових Установ та Виключених Рахунків у спосіб, що суперечить цілям Загального Стандарту Звітності.

3. Компетентний Орган може припинити дію Угоди шляхом направлення письмового повідомлення про припинення іншому Компетентному Органу. Таке припинення набере чинності першого дня місяця після закінчення 12-місячного строку після дати повідомлення про припинення. У разі припинення вся інформація, попередньо отримана за цією Угодою, буде залишатись конфіденційною та підпадати під дію положень [Конвенції/Інструменту].

Підписано у двох примірниках у [...] [...] року.

Компетентний Орган
[Юрисдикція А]

Компетентний Орган
[Юрисдикція В]

В. Загальний Стандарт Звітності

ЗАГАЛЬНИЙ СТАНДАРТ ЗВІТНОСТІ ТА НАЛЕЖНОЇ КОМПЛЕКСНОЇ ПЕРЕВІРКИ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ФІНАНСОВІ РАХУНКИ

Розділ І: ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ЗВІТНОСТІ

- А. Відповідно до пунктів С-Е кожна Підзвітна Фінансова Установа зобов'язана повідомляти таку інформацію щодо кожного Підзвітного Рахунку такої Підзвітної Фінансової Установи:
1. ім'я, адресу, юрисдикцію (юрисдикції) резидентства, ПІН та дату і місце народження (для фізичної особи) кожної Підзвітної Особи, яка є Власником Рахунку щодо рахунку, а у випадку будь-якої Організації, яка є Власником Рахунку, та яка після застосування процедур належної комплексної перевірки відповідно до Розділів V, VI та VII визначена такою, що має одну чи більше Контролюючу Особу, що є Підзвітною Особою, – найменування, адресу, юрисдикцію (юрисдикції) резидентства та ПІН Організації, а також ім'я, адресу, юрисдикцію (юрисдикції) резидентства, ПІН та дату і місце народження кожної Підзвітної Особи;
  2. номер рахунку (або функціональний еквівалент у разі відсутності номеру рахунку);
  3. найменування та ідентифікаційний номер (за наявності) Підзвітної Фінансової Установи;
  4. залишок чи вартість рахунку (у тому числі, у випадку Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету – Викупну Суму або вартість, що підлягає відшкодуванню) станом на кінець відповідного календарного року чи іншого звітного періоду або, якщо рахунок був закритий протягом такого року чи періоду – на дату закриття рахунку;

5. у випадку будь-якого Кастодіального Рахунку:
- a) загальну валову суму відсотків, загальну валову суму дивідендів та загальну валову суму іншого доходу, згенерованого стосовно активів на рахунку, які виплачено або зараховано на рахунок (або щодо рахунку) протягом календарного року або іншого відповідного звітного періоду; та
  - b) загальну валову суму надходжень від продажу чи викупу Фінансових Активів, сплачених або зарахованих на рахунок протягом календарного року або іншого відповідного звітного періоду щодо якого Підзвітна Фінансова Установа виступала як зберігач, брокер, номінальний утримувач, або діяла в інший спосіб як агент Власника Рахунку;
6. у випадку будь-якого Депозитного Рахунку – загальну валову суму відсотків, сплачених або зарахованих на рахунок протягом календарного року чи іншого відповідного звітного періоду; та
7. у випадку будь-якого рахунку, не зазначеного в підпункті А(5) або А(6), – загальну валову суму, сплачену або зараховану Власнику Рахунку щодо такого рахунку протягом календарного року або іншого відповідного звітного періоду, стосовно якого Підзвітна Фінансова Установа є боржником або дебітором, у тому числі сукупну суму будь-яких викупних виплат, сплачених Власнику Рахунку протягом календарного року чи іншого відповідного звітного періоду.

- В. В звітній інформації визначається валюта, в якій виражена кожна сума.
- С. Незважаючи на вимоги підпункту А(1), не вимагається повідомляти інформацію про ППН чи дату народження щодо кожного Підзвітного Рахунку, що є Існуючим Рахунком, якщо у записах (реєстрах) Підзвітної Фінансової Установи відсутня така інформація про ППН або дату народження та збір такої інформації Підзвітними Фінансовими Установами не передбачено відповідно до національного законодавства. Підзвітна Фінансова Установа повинна здійснити належні заходи для отримання інформації про ППН та дату народження щодо Існуючих Рахунків до кінця другого календарного року, наступного за роком, у якому такі Рахунки були ідентифіковані як Підзвітні Рахунки.

- D. Незважаючи на вимоги підпункту A(1), не вимагається повідомляти інформацію про ПН, якщо: (i) ПН не було видано (присвоєно) відповідною Підзвітною Юрисдикцією або (ii) національне законодавство відповідної Підзвітної Юрисдикції не вимагає збору інформації про ПН, який видано (присвоєно) такою Підзвітною Юрисдикцією.
- E. Незважаючи на вимоги підпункту A(1), не вимагається повідомляти інформацію про місце народження, якщо Підзвітна Фінансова Установа не зобов'язана отримувати та повідомляти таку інформацію згідно з національним законодавством, і така інформація відсутня в пошуковій електронній базі даних (electronically searchable data), яку веде Підзвітна Фінансова Установа.
- F. Незважаючи на вимоги пункту A, інформація, яку слід повідомляти щодо [xxxx], є інформацією, описаною в такому пункті, за винятком валових надходжень, описаних у підпункті A(5)(b).

Розділ II: ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО НАЛЕЖНОЇ КОМПЛЕКСНОЇ ПЕРЕВІРКИ

- A. Рахунок розглядається як Підзвітний Рахунок, починаючи з дати, коли його ідентифіковано таким відповідно до процедур належної комплексної перевірки, описаних у розділах II-VII, та якщо не передбачено інше, інформація щодо Підзвітного Рахунку повинна повідомлятися щороку в календарному році, наступному за роком, якого стосується відповідна інформація.
- B. Залишок або вартість рахунку визначається станом на останній день календарного року або іншого відповідного звітного періоду.
- C. Якщо порогове значення залишку або вартості підлягає визначенню станом на останній день календарного року, відповідний залишок або вартість повинні бути визначені станом на останній день звітного періоду, який закінчується цим календарним роком або протягом нього.
- D. Кожна юрисдикція може дозволити Підзвітним Фінансовим Установам використовувати постачальників послуг для виконання покладених на такі Підзвітні Фінансові Установи зобов'язань щодо звітності та належної комплексної перевірки у порядку, передбаченому

національним законодавством, але відповідальність за виконання цих зобов'язань залишається за Підзвітними Фінансовими Установами.

- Е. Кожна юрисдикція може дозволити Підзвітним Фінансовим Установам застосовувати процедури належної комплексної перевірки Нових Рахунків для перевірки Існуючих Рахунків, а процедури належної комплексної перевірки Рахунків з Високою Вартістю – до Рахунків з Низькою Вартістю. Якщо юрисдикція дозволяє застосовувати процедури належної комплексної перевірки для Нових Рахунків для перевірки Існуючих Рахунків, інші правила для Існуючих Рахунків, продовжують до них застосовуватися.

Розділ III. НАЛЕЖНА КОМПЛЕКСНА ПЕРЕВІРКА ІСНУЮЧИХ РАХУНКІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ

Наведені нижче процедури застосовуються з метою виявлення Підзвітних Рахунків серед Існуючих Рахунків Фізичних Осіб.

- А. **Рахунки, які не підлягають перевірці, виявленню або звітуванню.** Існуючий Рахунок Фізичної Особи, що є Договором Страхування з Викупною Сумою або Договором Ануїтету, не підлягає перевірці, виявленню або звітуванню за умови, що законодавство фактично забороняє Підзвітній фінансовій установі продавати такий Договір резидентам Підзвітної юрисдикції.
- В. **Рахунки з Низькою Вартістю.** До Рахунків з Низькою Вартістю застосовуються такі процедури.
1. **Адреса проживання.** Якщо Підзвітна Фінансова Установа має у своїх записах поточну адресу проживання Фізичної Особи-Власника Рахунку, підтверджену Документальним Доказом, то така Підзвітна Фінансова Установа може розглядати Фізичну Особу-Власника Рахунку як податкового резидента юрисдикції, в якій знаходиться адреса, з метою визначення чи є такий Власник Рахунку Підзвітною Особою.
  2. **Електронний пошук даних.** Якщо Підзвітна Фінансова Установа не має Документального Доказу поточної адреси проживання Фізичної Особи-Власника Рахунку, як передбачено у підпункті В(1), то Підзвітна Фінансова Установа здійснює перевірку даних у пошукових електронних базах даних, які веде Підзвітна Фінансова

Установа, для встановлення наявності будь-яких таких ознак приналежності, та застосовувати підпункти В(3)-(6):

- a) ідентифікація Власника Рахунку як резидента Підзвітної Юрисдикції;
  - b) поточна поштова адреса або адреса проживання (в тому числі поштова скринька) у Підзвітній Юрисдикції;
  - c) один або більше телефонні номери у Підзвітній Юрисдикції та жодного телефонного номера в юрисдикції Підзвітної Фінансової Установи;
  - d) постійно діючі вказівки (*standing instructions*) (крім тих, що стосуються Депозитного Рахунку) щодо переказу коштів на рахунок, який обслуговується в Підзвітній Юрисдикції;
  - e) чинна довіреність або повноваження з правом підпису, надані особі, з адресою у Підзвітній Юрисдикції; або
  - f) вказівка притримати/не відправляти кореспонденцію (“hold mail instruction”) або адреса для переадресації (“in-care-of address”) у Підзвітній Юрисдикції, якщо в документах щодо Власника Рахунку, наявних в Підзвітній Фінансовій Установі, відсутня будь-яка інша адреса.
3. Якщо під час електронного пошуку не виявлено жодної з ознак приналежності, наведених у підпункті В(2), то немає необхідності в подальших діях допоки не зміняться обставини, в результаті яких буде виявлено одну або декілька ознак приналежності для рахунку, або поки рахунок не стане Рахунком з Високою Вартістю.
4. Якщо під час електронного пошуку виявлено одну з ознак, наведених у підпунктах В(2)(а)-(е), або змінилися обставини, в результаті яких було виявлено одну або кілька ознак приналежності щодо рахунку, то Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати Власника Рахунку як податкового резидента кожної Підзвітної Юрисдикції, якої стосується ознака, за винятком випадків, у яких Підзвітна Фінансова Установа приймає рішення застосувати підпункт В(6) та щодо цього рахунку застосовується один з винятків, вказаних у цьому підпункті.

-
5. Якщо під час електронного пошуку виявлено вказівку притримати/не відправляти кореспонденцію “hold mail instruction” або адресу для переадресації (“in-care-of address”) і не виявлено жодної іншої адреси Власника Рахунку та жодної іншої зазначеної в підпункті В(2)(а)-(е) ознаки приналежності, Підзвітна Фінансова Установа повинна у порядку, що найбільш відповідає обставинам, здійснити пошук даних у паперовій формі відповідно до підпункту С(2), або докласти зусиль для отримання від Власника Рахунку документа самостійної оцінки або Документального Доказу з метою визначення резидентства для цілей оподаткування такого Власника Рахунку. Якщо пошук даних у паперовій формі не дозволяє встановити ознаку приналежності, а спроба отримати документ самостійної оцінки чи Документальний Доказ не є успішною, Підзвітна Фінансова Установа повинна повідомити про такий рахунок як про незадокументований рахунок.
6. Незважаючи на факт виявлення ознак приналежності відповідно до підпункту В(2), Підзвітна Фінансова Установа не зобов’язана розглядати Власника Рахунку як резидента Підзвітної Юрисдикції, якщо:
- a)* інформація про Власника Рахунку містить поточну поштову адресу або адресу проживання у Підзвітній Юрисдикції, один або більше телефонні номери у Підзвітній Юрисдикції (і жодного телефонного номера в юрисдикції Підзвітної Фінансової Установи) або постійні діючі вказівки («standing instructions») (щодо Фінансових Рахунків інших ніж Депозитні Рахунки) щодо переказу коштів на рахунок, який ведеться в Підзвітній Юрисдикції, Підзвітна Фінансова Установа отримує або має запис про попередньо перевірені:
- i)* документ самостійної оцінки Власника Рахунку щодо юрисдикції (юрисдикцій) резидентства такого Власника Рахунку, що не включає таку Підзвітну Юрисдикцію; та
- ii)* Документальний Доказ, який підтверджує, що Власник Рахунку не підлягає звітуванню;
- b)* інформація про Власника Рахунку містить чинну довіреність або повноваження з правом підпису, надані особі з адресою у

Підзвітній Юрисдикції, Підзвітна Фінансова Установа отримує або має запис про попередньо перевірені:

- i)* документ самостійної оцінки Власника Рахунку щодо юрисдикції (юрисдикцій) резидентства такого Власника Рахунку, що не включає таку Підзвітну Юрисдикцію; або
- ii)* Документальний Доказ, що підтверджує, що Власник Рахунку не підлягає звітуванню.

С. Процедури поглибленої перевірки Рахунків з Високою Вартістю. До Рахунків з Високою Вартістю застосовуються такі процедури поглибленої перевірки.

1. **Електронний пошук даних.** Щодо Рахунків з Високою Вартістю Підзвітна Фінансова Установа повинна здійснити аналіз даних у пошукових електронних базах даних, які веде Підзвітна Фінансова Установа, на наявність будь-яких ознак приналежності, які перераховані у підпункті В(2).
2. **Пошук даних у паперовій формі.** Якщо пошукові електронні бази даних Підзвітної Фінансової Установи містять пошукові поля та охоплюють всю інформацію, яка вказана у підпункті С(3), то подальший пошук даних у паперовій формі не потрібен. Якщо електронні бази даних не охоплюють всю цю інформацію, то щодо Рахунків з Високою Вартістю для виявлення будь-яких ознак приналежності, вказаних у підпункті В(2) Підзвітна Фінансова Установа повинна додатково перевірити поточний клієнтський файл (the current customer master file), та якщо вони не містяться у поточному клієнтському файлі – такі документи, пов'язані з рахунком, та отримані Підзвітною Фінансовою Установою протягом останніх п'яти років:
  - a)* актуальні Документальні Докази, зібрані щодо рахунку;
  - b)* актуальний укладений договір або документація про відкриття рахунку;
  - c)* актуальна документація, отримана Підзвітною Фінансовою Установою, відповідно до Процедур AML/КУС або для інших регуляторних цілей;

- d)* будь-яка довіреність чи інші форми повноважень з правом підпису, що є чинними; та
  - e)* будь-які постійно діючі вказівки (“standing instructions”) (не застосовується до Депозитного Рахунку) щодо переказу коштів, що є чинними.
3. **Виняток, коли бази даних містять достатню інформацію.** Від Підзвітної Фінансової Установи не вимагається здійснювати пошук даних у паперовій формі відповідно до підпункту С(2), якщо пошукові електронні бази даних Підзвітної Фінансової Установи містять інформацію про:
- a)* статус резидентства для цілей оподаткування Власника Рахунку;
  - b)* адресу проживання Власника Рахунку та поштову адресу, які на поточний момент зафіксовані у документах Підзвітної Фінансової Установи;
  - c)* номер (номери) телефону власника рахунку, який (які) на поточний момент зафіксований(ні) у документах Підзвітної Фінансової Установи (за наявності);
  - d)* для Фінансових Рахунків, інших ніж Депозитні Рахунки: наявність постійно діючих вказівок (“standing instructions”) щодо переказу коштів з одного рахунку на інший (у тому числі на рахунок в іншому підрозділі цієї ж Підзвітної Фінансової Установи або іншої Фінансової Установи);
  - e)* наявність щодо Власника Рахунку поточної адреси для переадресації (“in-care-of address”) або вказівки притримати/не відправляти кореспонденцію (“hold mail instruction”); та
  - f)* наявність будь-якої довіреності або повноважень з правом підпису щодо рахунку.
4. **Запит менеджера по роботі з клієнтами щодо фактичних відомостей.** Додатково до описаного вище пошуку даних в електронній та паперовій формі, Підзвітна Фінансова Установа

повинна вважати Підзвітним Рахунком будь-який Рахунок з Високою Вартістю, закріплений за менеджером по роботі з клієнтами (у тому числі будь-які Фінансові Рахунки, агреговані з таким Рахунком з Високою Вартістю), якщо менеджеру по роботі з клієнтами фактично відомо, що Власник Рахунку є Підзвітною Особою.

5. Наслідки встановлення ознак приналежності.

- a) Якщо жодна з ознак приналежності, наведених у підпункті В(2), не виявлена під час описаної вище поглибленої перевірки Рахунків з Високою Вартістю та відповідно до підпункту С(4) не було виявлено, що рахунок належить Підзвітній Особі, то Підзвітна Фінансова Установа не зобов'язана здійснювати додаткові дії, доки не зміняться обставини, в результаті яких рахунок буде мати одну або кілька ознак приналежності.
- b) Якщо будь-яка з ознак приналежності, наведених у підпунктах В(2)(а)-(е), виявлена під час описаної вище поглибленої перевірки Рахунків з Високою Вартістю, або якщо у подальшому змінилися обставини, в результаті чого було виявлено одну або кілька ознак приналежності щодо рахунку, то Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати цей рахунок як Підзвітний Рахунок щодо кожної Підзвітної Юрисдикції, якої стосується ознака, якщо тільки Підзвітна Фінансова Установа не приймає рішення застосувати підпункт В(6) та до цього рахунку застосовується один із винятків, вказаних у цьому підпункті.
- c) Якщо під час описаної вище поглибленої перевірки Рахунків з Високою Вартістю виявлено адресу для переадресації (“in-care-of address”) або вказівку притримати/не відправляти кореспонденцію (“hold mail instruction”) і не виявлено жодної іншої адреси та жодної іншої зазначеної в підпункті В(2)(а)-(е) ознаки приналежності щодо Власника Рахунку, Підзвітна Фінансова Установа повинна отримати від Власника Рахунку документ самостійної оцінки або Документальний Доказ з метою визначення резидентства для цілей оподаткування такого Власника Рахунку. Якщо Підзвітна Фінансова Установа не може отримати документ самостійної оцінки чи

Документальний Доказ, вона повинна повідомити про такий рахунок як про незадокументований рахунок.

6. Якщо станом на 31 грудня [хххх] року Існуючий Рахунок Фізичної Особи не був Рахунком з Високою Вартістю, але стає таким станом на останній день будь-якого наступного календарного року, Підзвітна Фінансова Установа повинна застосувати описані в пункті С процедури поглибленої перевірки стосовно такого рахунку протягом календарного року, наступного за роком, в якому рахунок стає Рахунком з Високою Вартістю. Якщо за результатами такої перевірки такий рахунок ідентифікований як Підзвітний Рахунок, то Підзвітна Фінансова Установа повинна подавати необхідну інформацію стосовно такого рахунку за рік, в якому Підзвітний Рахунок був ідентифікований, та у подальшому щорічно до тих пір, поки Власник Рахунку не перестане бути Підзвітною Особою.
7. Після застосування Підзвітною Фінансовою Установою описаних у пункті С процедур поглибленої перевірки щодо Рахунку з Високою Вартістю, Підзвітна Фінансова Установа не зобов'язана повторно застосовувати такі процедури у наступні роки, окрім отримання інформації від менеджера по роботі з клієнтами відповідно до підпункту D(4), за винятком рахунку, який є незадокументованим. Підзвітна Фінансова Установа повинна щороку повторно застосовувати процедури поглибленої перевірки щодо такого рахунку, доки такий рахунок не перестане бути незадокументованим.
8. У разі змін обставин щодо Рахунку з Високою Вартістю, в результаті чого виявлені одна або кілька наведених у підпункті В(2) ознак приналежності до рахунку, Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати цей рахунок як Підзвітний Рахунок щодо кожної Підзвітної Юрисдикції, якої стосується ознака, за винятком випадків, якщо тільки Підзвітна Фінансова Установа не приймає рішення застосувати підпункт В(6) та до цього рахунку застосовується один із винятків, передбачених у вказаному підпункті.
9. Підзвітна Фінансова Установа повинна впровадити процедури, які забезпечують, щоб менеджер по роботі з клієнтами виявляв будь-які зміни обставин, пов'язані з рахунком. Наприклад, якщо

менеджер по роботі з клієнтами отримує повідомлення, що Власник Рахунку має нову поштову адресу у Підзвітній Юрисдикції, то Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати нову адресу як зміну обставин, та якщо установа приймає рішення застосувати підпункт В(6), то вона повинна отримати відповідні документи від Власника Рахунку.

- D. Перевірка Існуючих Рахунків Фізичних Осіб повинна бути завершена до [xx.xx.xxxx].
- E. Будь-який Існуючий Рахунок Фізичної Особи, який відповідно до цього Розділу був визначений як Підзвітний Рахунок, розглядається як Підзвітний Рахунок протягом всіх наступних років, до тих пір, поки Власник Рахунку не перестане бути Підзвітною Особою.

РОЗДІЛ IV: НАЛЕЖНА КОМПЛЕКСНА ПЕРЕВІРКА НОВИХ РАХУНКІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ

Наведені нижче процедури застосовуються з метою виявлення Підзвітних Рахунків серед Нових Рахунків Фізичних Осіб.

- A. Щодо Нових Рахунків Фізичних Осіб під час відкриття рахунку Підзвітна Фінансова Установа повинна отримати документ самостійної оцінки, який може бути частиною документації, необхідної для відкриття рахунку, який дозволяє Підзвітній Фінансовій Установі встановити резидентство(а) Власника Рахунку для цілей оподаткування, а також підтвердити достовірність такого документа самостійної оцінки на підставі інформації, отриманої Підзвітною Фінансовою Установою у зв'язку з відкриттям рахунку, в тому числі будь-якої документації, зібраної відповідно до Процедур AML/KYC.
- B. Якщо документ самостійної оцінки встановлює, що Власник Рахунку є резидентом Підзвітної Юрисдикції для цілей оподаткування, то Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати рахунок як Підзвітний Рахунок, а документ самостійної оцінки повинен також містити інформацію про ПІН Власника Рахунку у відповідній Підзвітній Юрисдикції (відповідно до пункту D розділу I) та його дату народження.
- C. У разі зміни обставин щодо Нового Рахунку Фізичної Особи, в результаті чого Підзвітна Фінансова Установа дізнається, або має

підстави вважати, що первинний документ самостійної оцінки став неточним або недостовірним, Підзвітна Фінансова Установа не може покладатися на первинний документ самостійної оцінки та повинна отримати дійсний документ самостійної оцінки, який встановлюватиме резидентство(а) Власника Рахунку для цілей оподаткування.

РОЗДІЛ V: НАЛЕЖНА КОМПЛЕКСНА ПЕРЕВІРКА ІСНУЮЧИХ РАХУНКІВ ОРГАНІЗАЦІЙ

Наведені нижче процедури застосовуються з метою виявлення Підзвітних Рахунків серед Існуючих Рахунків Організацій.

- A. Рахунки Організацій, які не підлягають перевірці, виявленню або звітуванню.** Якщо Підзвітна Фінансова Установа не прийме іншого рішення щодо всіх Існуючих Рахунків Організації або окремо стосовно чітко визначеної групи таких рахунків, то Існуючий Рахунок Організації, сукупний залишок або вартість якого не перевищує 250 000 доларів США станом на 31 грудня [хххх] року, не підлягає перевірці, виявленню або звітуванню як Підзвітний Рахунок, до тих пір, поки сукупний залишок або вартість рахунку не перевищить 250 000 доларів США станом на останній день будь-якого наступного календарного року.
- B. Рахунки Організацій, що підлягають перевірці.** Існуючий Рахунок Організації, сукупний залишок або вартість якого перевищує 250 000 доларів США станом на 31 грудня [хххх] року, а також Існуючий Рахунок Організації, сукупний залишок або вартість якого станом на 31 грудня [хххх] року не перевищує 250 000 доларів США, проте на останній день будь-якого наступного календарного року перевищує 250 000 доларів США, – підлягають перевірці відповідно до процедур, визначених у пункті D.
- C. Рахунки Організацій, які підлягають звітуванню.** Для Існуючих Рахунків Організацій, описаних у пункті B, Підзвітними Рахунками вважаються лише ті рахунки, якими володіють одна або більше Організацій, що є Підзвітними Особами, або Пасивні НФО з однією або декількома Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами.
- D. Процедури перевірки для виявлення Рахунків Організації, які підлягають звітуванню.** Для Існуючих Рахунків Організації, описаних у пункті B, Підзвітна Фінансова Установа повинна застосовувати

наведені нижче процедури перевірки для визначення, чи належить цей рахунок одній чи декільком Підзвітним Особам, або Пасивним НФО з однією чи декількома Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами:

1. **Визначити, чи є Організація Підзвітною Особою.**
  - a) Перевірити інформацію, яка зберігається для регуляторних цілей або роботи з клієнтами (у тому числі інформацію, зібрану відповідно до Процедур AML/КҮС) для того, щоб встановити, чи вказує інформація на те, що Власник Рахунку є резидентом Підзвітної Юрисдикції. Для цих цілей, інформація, яка вказує на те, що Власник Рахунку є резидентом Підзвітної Юрисдикції, включає місце реєстрації або створення, або адресу в Підзвітній Юрисдикції.
  - b) Якщо інформація вказує на те що, Власник Рахунку є Підзвітною Особою, то Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати рахунок як Підзвітний Рахунок, поки не отримає документ самостійної оцінки від Власника Рахунку, або обґрунтовано не визначить на основі інформації, яка є в її розпорядженні або у загальному доступі, що Власник Рахунку не є Підзвітною Особою.
2. **Визначити, чи є Організація Пасивною НФО з однією або кількома Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами.** Стосовно Власника Існуючого Рахунку Організації (в тому числі Організації, яка є Підзвітною Особою), Підзвітна Фінансова Установа повинна визначити чи є Власник Рахунку Пасивною НФО з однією чи кількома Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами. Якщо будь-яка Контролююча Особа Пасивної НФО є Підзвітною Особою, то рахунок повинен розглядатися як Підзвітний Рахунок. Для визначення цього Підзвітна Фінансова Установа повинна керуватися правилами, викладеними у підпунктах D(2)(a)-(c), у тому порядку, що найбільш відповідає обставинам.
  - a) **Визначення чи є Власник Рахунку Пасивною НФО.** З метою визначення, чи є Власник Рахунку Пасивною НФО, Підзвітна Фінансова Установа повинна отримати документ самостійної оцінки від Власника Рахунку для встановлення його статусу, якщо тільки у неї у розпорядженні чи у загальному доступі

немає інформації, на основі якої можна достовірно визначити, що Власник Рахунку є Активною НФО чи Фінансовою Установою, іншою ніж Інвестиційна Компанія, описана у підпункті А(6)(b) Розділу VIII, яка не є Фінансовою Установою Юрисдикції-Учасниці.

- b) Визначення Контролюючих Осіб Власника Рахунку.** З метою визначення Контролюючих Осіб Власника Рахунку, Підзвітна Фінансова Установа може покладатися на інформацію, яка збирається та зберігається відповідно до Процедур AML/KYC.
- c) Визначення чи є Підзвітною Особою Контролююча Особа Пасивної НФО.** З метою визначення, чи Контролююча Особа Пасивної НФО є Підзвітною Особою, Підзвітна Фінансова Установа може покладатися на:
- i)* інформацію, яка збирається та зберігається відповідно до Процедур AML/KYC у випадку Існуючого Рахунку Організації, що належить одному чи більше НФО, сукупний залишок чи вартість якого не перевищує 1 000 000 доларів США; або
  - ii)* документ самостійної оцінки від Власника Рахунку або такої Контролюючої Особи з юрисдикції (юрисдикцій), податковим резидентом якої є Контролююча Особа.

Е. Строки проведення перевірки та додаткових процедур, що застосовуються до Існуючих Рахунків Організації.

1. Перевірка Існуючих Рахунків Організацій з сукупним залишком чи вартістю, яка перевищує 250 000 дол. США станом на 31 грудня [xxxx] року, повинна бути завершена до 31 грудня [xxxx] року.
2. Перевірка Існуючих Рахунків Організацій з сукупним залишком чи вартістю, що не перевищує 250 000 дол. США станом на 31 грудня [xxxx] року, але перевищує 250 000 дол. США станом на 31 грудня наступного року, повинна бути завершена протягом календарного року, наступного за роком, в якому сукупний залишок чи вартість перевищила 250 000 дол. США.

3. У разі зміни обставин щодо Існуючого Рахунку Організації, в результаті чого Підзвітна Фінансова Установа дізнається або має підстави вважати, що документ самостійної оцінки чи інша документація, пов'язана з рахунком, є неточною або недостовірною, то Підзвітна Фінансова Установа повинна повторно визначити статус рахунку відповідно до процедур, визначених у пункті D.

РОЗДІЛ VI: НАЛЕЖНА КОМПЛЕКСНА ПЕРЕВІРКА НОВИХ РАХУНКІВ ОРГАНІЗАЦІЇ

Наведені нижче процедури застосовуються з метою виявлення Підзвітних Рахунків серед Нових Рахунків Організації.

- A. **Процедури перевірки для виявлення рахунків Організації, які підлягають звітуванню.** Щодо Нових Рахунків Організації Підзвітна Фінансова Установа повинна застосовувати такі процедури перевірки з для визначення, чи Власником(ами) Рахунку є одна або кілька Підзвітних Осіб, або Пасивна(і) НФО з однією чи кількома Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами:

1. **Визначити, чи є Організація Підзвітною Особою**

- a) Отримати документ самостійної оцінки, що може бути частиною документації, необхідної для відкриття рахунку, який дозволяє Підзвітній Фінансовій Установі встановити для цілей оподаткування резидентство(а) Власника Рахунку, а також підтвердити достовірність такого документу самостійної оцінки на основі інформації, отриманої Підзвітною Фінансовою Установою у зв'язку з відкриттям рахунку, в тому числі будь-якої документації, зібраної відповідно до Процедур AML/KYC. Якщо Організація засвідчує про відсутність у неї статусу податкового резидента, Підзвітна Фінансова Установа для визначення резидентства Власника Рахунку може покладатися на адресу головного офісу Організації.
- b) Якщо документ самостійної оцінки встановлює, що Власник Рахунку є резидентом Підзвітної Юрисдикції для цілей оподаткування, то Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати рахунок як Підзвітний Рахунок до тих пір, поки обрунтовано не визначить на підставі інформації, яка є в її

розпорядженні або у загальному доступі, що Власник Рахунку не є Підзвітною Особою стосовно такої Підзвітної Юрисдикції.

2. **Визначити, чи є Організація Пасивною НФО з однією або кількома Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами.** Щодо Власника Нового Рахунку Організації (в тому числі Організації, яка є Підзвітною Особою), Підзвітна Фінансова Установа повинна визначити чи Власник Рахунку є Пасивною НФО з однією чи кількома Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами. Якщо будь-яка з Контролюючих Осіб Пасивної НФО є Підзвітною Особою, то рахунок повинен розглядатися як Підзвітний Рахунок. Для визначення цього Підзвітна Фінансова Установа повинна керуватися правилами, викладеними у підпунктах D(2) (a)-(c), у тому порядку, що найбільш відповідає обставинам.
- a) **Визначення, чи є Власник Рахунку пасивною НФО.** З метою визначення, чи є Власник Рахунку Пасивною НФО, Підзвітна Фінансова Установа повинна покладатися на документ самостійної оцінки від Власника Рахунку для встановлення його статусу, якщо тільки в установи у розпорядженні чи у загальному доступі немає інформації, на основі якої можна достовірно визначити, що Власник Рахунку є Активною НФО чи Фінансовою Установою, іншою ніж Інвестиційна Компанія, описана у підпункті A(6)(b) Розділу VIII, яка не є Фінансовою Установою Юрисдикції-Учасниці.
- b) **Визначення Контролюючих Осіб Власника Рахунку.** З метою встановлення Контролюючих Осіб Власника Рахунку, Підзвітна Фінансова Установа може покладатися на інформацію, яка збирається та зберігається відповідно до Процедур AML/KYC.
- c) **Визначення, чи є Підзвітною особою Контролююча Особа Пасивної НФО.** З метою визначення, чи Контролююча Особа Пасивної НФО є Підзвітною Особою, Підзвітна Фінансова Установа може покладатися на документ самостійної оцінки від Власника Рахунку або такої Контролюючої Особи.

РОЗДІЛ VII: СПЕЦІАЛЬНІ ПРАВИЛА НАЛЕЖНОЇ КОМПЛЕКСНОЇ ПЕРЕВІРКИ

Для виконання вищеописаних процедур належної комплексної перевірки застосовуються такі додаткові правила:

- A. Покладання на документи самостійної оцінки та Документальні Докази.** Підзвітна Фінансова Установа не може покладатися на документ самостійної оцінки або Документальний Доказ, якщо Підзвітна Фінансова Установа знає або є всі підстави вважати, що документ самостійної оцінки чи Документальний Доказ є неточним або недостовірним.
- B. Альтернативні процедури для Фінансових Рахунків, які належать Фізичним Особам-Бенефіціарам Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету.** Підзвітна Фінансова Установа може вважати, що фізична особа – вигодонабувач (інша, ніж власник) Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету, що отримує страхову виплату у зв'язку зі смертю застрахованого, не є Підзвітною Особою, та може розглядати такий Фінансовий Рахунок як інший, аніж Підзвітний Рахунок, за винятком, коли Підзвітна Фінансова Установа фактично знає або має підстави вважати, що вигодонабувач є Підзвітною Особою. Підзвітна Фінансова Установа має підстави вважати, що вигодонабувач Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету є Підзвітною Особою, якщо інформація, зібрана Підзвітною Фінансовою Установою та пов'язана з вигодонабувачем, містить ознаки приналежності, описані у підпункті В Розділу III. Якщо Підзвітна Фінансова Установа знає чи має підстави вважати, що вигодонабувач є Підзвітною Особою, то Підзвітна Фінансова Установа повинна дотримуватися процедур, визначених у підпункті В Розділу III.
- C. Правила агрегування залишків рахунків та перерахунку валют.**
- 1. Агрегування Рахунків Фізичних Осіб.** Для визначення сукупного залишку чи вартості Фінансових Рахунків, власником яких є Фізична Особа, Підзвітна Фінансова Установа повинна агрегувати всі Фінансові Рахунки, що ведуться Підзвітною Фінансовою Установою або Пов'язаною Організацією, але лише в тій мірі, в якій комп'ютеризовані системи Підзвітної Фінансової Установи пов'язують між собою Фінансові Рахунки за посиланням на елемент бази даних, такий як номер клієнта або ПІН, та дозволяють агрегувати залишки чи вартість рахунків. Кожному співвласнику спільного Фінансового Рахунку приписується весь залишок чи

вартість спільного Фінансового Рахунку для цілей застосування вимог агрегування, передбачених у цьому пункті.

2. **Агрегування рахунків Організацій.** Для визначення сукупного залишку чи вартості Фінансових Рахунків, що належать Організації, Підзвітна Фінансова Установа повинна врахувати всі Фінансові Рахунки, що ведуться Підзвітною Фінансовою Установою або Пов'язаною Організацією, але лише в тій мірі, в якій комп'ютеризовані системи Підзвітної Фінансової Установи пов'язують між собою Фінансові Рахунки за посиланням на елемент бази даних, такий як номер клієнта або ПІН, та дозволяють агрегувати залишки чи вартість рахунків. Кожному співвласнику спільного Фінансового Рахунку приписується весь залишок чи вартість спільного Фінансового Рахунку для цілей застосування вимог агрегування, передбачених у цьому пункті.
3. **Спеціальне правило агрегування, що застосовується до менеджерів по роботі з клієнтами.** Для визначення сукупного залишку чи вартості Фінансових Рахунків, що належать Особі, з метою визначення, чи є Фінансовий Рахунок Рахунком з Високою Вартістю, Підзвітна Фінансова Установа зобов'язана також агрегувати всі Фінансові Рахунки, про які менеджер по роботі з клієнтами знає чи має підстави вважати, що вони безпосередньо або опосередковано належать, контролюються або відкриті однією і тією ж особою (за винятком особи, яка діє як довірена особа).
4. **Визначення сум з урахуванням еквіваленту в інших валютах.** Усі доларові суми вказані в доларах США та повинні розглядатися як такі, що включають еквівалентні суми в інших валютах, як це визначено національним законодавством.

РОЗДІЛ VIII: ВИЗНАЧЕНІ ТЕРМІНИ

Визначені терміни мають викладені нижче значення:

A. Підзвітна Фінансова Установа

1. Термін «**Підзвітна Фінансова Установа**» означає будь-яку Фінансову Установу Юрисдикції-Учасниці, яка не є Непідзвітною Фінансовою Установою.

2. Термін «**Фінансова Установа Юрисдикції-Учасниці**» означає (i) будь-яку Фінансову Установу, яка є резидентом Юрисдикції-Учасниці, крім будь-якого відокремленого підрозділу цієї Фінансової Установи, розташованого за межами Юрисдикції-Учасниці, а також (ii) будь-який розташований в Юрисдикції-Учасниці відокремлений підрозділ Фінансової Установи, яка не є резидентом Юрисдикції-Учасниці.
3. Термін «**Фінансова Установа**» означає Кастодіальну Установу, Депозитарну Установу, Інвестиційну Компанію або Визначену Страхувальну Компанію.
4. Термін «**Кастодіальна Установа**» означає будь-яку Організацію, яка здійснює зберігання (утримання) Фінансових Активів на користь інших в якості суттєвої частки своєї господарської діяльності. Організація здійснює зберігання (утримання) Фінансових Активів на користь інших в якості суттєвої частки своєї господарської діяльності, якщо валовий дохід Організації, що відноситься до зберігання (утримання) Фінансових Активів та пов'язаних з цим фінансових послуг, дорівнює або перевищує 20% валового доходу Організації протягом коротшого з таких періодів: (i) період у три роки, що завершується 31 грудня (або в останній день звітного періоду, якщо він відмінний від календарного року), що передує року, в якому проводиться визначення; або (ii) період, протягом якого така Організація існує.
5. Термін «**Депозитарна Установа**» означає будь-яку Організацію, яка приймає депозити в ході звичайної банківської або подібної діяльності.
6. Термін «**Інвестиційна Компанія**» означає будь-яку Організацію:
  - a) яка в ході власної господарської діяльності переважно здійснює один або декілька із зазначених нижче видів діяльності або операцій на користь чи від імені замовника:
    - i) торгівля інструментами грошового ринку (чеками, векселями, депозитними сертифікатами, деривативами тощо); іноземною валютою; інструментами, базовим показником яких є курс обміну, відсоткова ставка та

індекси; обіговими цінними паперами; або товарними ф'ючерсами;

- ii)* управління індивідуальним та колективним портфелем цінних паперів; або
  - iii)* інвестування, адміністрування чи управління Фінансовими Активами або грошовими коштами в інший спосіб від імені інших осіб; або
- b)* валовий дохід якої переважно відноситься до інвестування, реінвестування у Фінансові Активи або торгівлі Фінансовими Активами, якщо Організація перебуває під управлінням іншої Організації, яка є Депозитарною Установою, Кастодіальною Установою, Визначеною Страховою Компанією або Інвестиційною Компанією, описаною у підпункті А(6)(а).

Організація вважається такою, що здійснює один або більше видів діяльності, описаних у підпункті А(6)(а), як переважну господарську діяльність, або валовий дохід Організації вважається таким, що відноситься переважно до інвестування, реінвестування або торгівлі Фінансовими Активами для цілей підпункту А(6)(b), якщо валовий дохід Організації, що відноситься до відповідної діяльності, дорівнює або перевищує 50% валового доходу Організації протягом коротшого з таких періодів: (i) період у три роки, що завершується 31 грудня року, що передує року, в якому проводиться визначення; або (ii) період, протягом якого така Організація існує. Термін «Інвестиційна Компанія» не включає Організацію, яка є Активною НФО, тому що відповідає будь-якому з критеріїв у підпунктах D(9)(d)-(g).

Цей пункт повинен тлумачитись у спосіб, що відповідає подібним формулюванням, викладеним у визначенні терміну «фінансова установа» у Рекомендаціях Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей.

7. Термін «**Фінансовий Актив**» включає цінний папір (наприклад, частку акцій корпорації; партнерство або частку бенефіціарного власника у партнерстві чи трасті з широкою участю або публічному партнерстві чи трасті; боргові розписки, облігації, боргові

зобов'язання або інший документ, що засвідчує боргове зобов'язання), частку у партнерстві, продукцію, своп (наприклад, свопи, базовим активом (показником) яких є процентні ставки, валюта, різниця процентних ставок, максимальні процентні ставки, мінімальні процентні ставки, продукція, свопи на акції, індекс акцій та подібні угоди), Договір Страхування або Договір Ануїтету, або будь-яку частку (включаючи ф'ючерсний або форвардний контракт чи опціон) у цінному папері, участі у партнерстві, продукції, свопі, Договорі Страхування або Договорі Ануїтету. Термін «Фінансовий Актив» не включає неборгову пряму частку у нерухомому майні.

8. Термін «**Визначена Страхова Компанія**» означає будь-яку Організацію, яка є страховою компанією (або холдинговою компанією страхової компанії), яка укладає або зобов'язана здійснювати платежі відповідно до Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету.

В. Непідзвітна Фінансова Установа.

1. Термін «**Непідзвітна Фінансова Установа**» означає будь-яку Фінансову Установу, яка є:
  - a) Урядовою Організацією, Міжнародною Організацією або Центральним Банком, за винятком здійснення ними виплати, що виникла із зобов'язання у зв'язку з комерційною фінансовою діяльністю одного з видів, що здійснюються Визначеною Страховою Компанією, Кастодіальною Установою або Депозитарною Установою;
  - b) Пенсійним Фондом з Широкою Учасстю; Пенсійним Фондом з Обмеженою Учасстю; Пенсійним Фондом Урядової Організації, Міжнародної Організації або Центрального Банку; або Кваліфікованим Емітентом Кредитних Карток;
  - c) будь-якою іншою Організацією, яка становить низький ризик бути використаною для ухилення від сплати податків, має суттєво подібні характеристики до будь-якої Організації, описаної у підпунктах В(1)(a) та (b), і визначена у внутрішньому законодавстві як Непідзвітна Фінансова Установа, за умови, що статус такої Організації як Непідзвітної Фінансової Установи не порушує цілей застосування Загального Стандарту Звітності;

-
- d)* Звільненим Інструментом Спільного Інвестування; або
- e)* трастом за умови, що управитель трасту є Підзвітною Фінансовою Установою, та подає звітність щодо всієї інформації, яка підлягає звітуванню відповідно до Розділу I, стосовно всіх Підзвітних Рахунків трасту.
2. Термін «**Урядова Організація**» означає уряд юрисдикції, будь-який політичний підрозділ юрисдикції (який, для уникнення сумнівів, включає штат, провінцію, округ або муніципалітет), або будь-яке агентство чи структуру (*instrumentality*), що повністю підконтрольна юрисдикції, або будь-кому з зазначеного вище (кожен з них – «Урядова Організація»). Це визначення включає невід’ємні частини, контрольовані організації та політичні підрозділи юрисдикції.
- a)* «Невід’ємна частина» юрисдикції означає будь-яку особу, організацію, агентство, бюро, фонд, структуру (*instrumentality*) чи інший орган, як би він не був сформований, який є органом управління для юрисдикції. Чистий дохід органу управління повинен зараховуватися на його власний рахунок або на інші рахунки юрисдикції, водночас жодна частина не може спрямовуватись на користь будь-якої приватної особи. Невід’ємна частина не включає будь-яку особу, яка є носієм влади, посадовою особою або адміністратором, але яка діє як приватна особа чи від власного імені.
- b)* Контрольована організація означає Організацію, яка формально відокремлена від юрисдикції або яка в інший спосіб становить окрему юридичну відокремлену організацію, за умови, що:
- i)* Організація повністю належить і контролюється однією чи декількома Урядовими Організаціями безпосередньо або через один чи кілька контрольованих організацій;
- ii)* чистий дохід Організації зараховується на її власний рахунок або на рахунки однієї або декількох Урядових Організацій, водночас жодна частина її доходу не спрямовується на користь будь-якої приватної особи; і

---

iii) активи Організації після її припинення переходять у власність до однієї або декількох Урядових Організацій.

c) Дохід не вважається таким, що спрямовується на користь приватних осіб, якщо такі особи є визначеними бенефіціарами урядової програми та програмні заходи здійснюються для широкого загалу та стосуються загального добробуту або стосуються адміністрування певної фази управління. Однак, незважаючи на вищевикладене, дохід вважається таким, що спрямовується на користь приватних осіб, якщо дохід отримується шляхом використання урядової організації для ведення господарської діяльності, такої як комерційний банківський бізнес, що передбачає надання фінансових послуг приватним особам.

3. Термін «**Міжнародна Організація**» означає будь-яку міжнародну організацію або повністю контрольоване нею агентство, або її структуру. Це визначення включає будь-яку міждержавну організацію (включаючи наднаціональну організацію) (1), яка складається в основному з урядів; (2) яка фактично має штаб-квартиру в юрисдикції, або має істотно подібну угоду з юрисдикцією; та (3) дохід якої не спрямовується на користь приватних осіб.
4. Термін «**Центральний Банк**» означає установу, яка згідно із законом або санкцією уряду є головним органом влади, відмінним від уряду юрисдикції, що здійснює емісію інструментів, призначених для обігу як валюта. Така установа може включати структуру, яка є відокремленою від уряду юрисдикції, незалежно від того, чи володіє нею ця юрисдикція повністю або частково.
5. Термін «**Пенсійний Фонд з Широкою Участю**» означає фонд, створений для цілей надання компенсацій у разі виходу на пенсію, втрати працездатності чи смерті або будь-якої комбінації цих цілей, вигодонабувачам, які є теперішніми або колишніми працівниками (або особами, призначеними такими працівниками) одного або більше роботодавців як винагороди за надані працівниками послуги, за умови, що такий фонд:
  - a)* не має єдиного вигодонабувача, який має право на понад п'ять відсотків активів фонду;

-
- b)* підлягає державному регулюванню та надає звітну інформацію податковим органам; та
- c)* відповідає принаймні одній із таких вимог:
- i)* фонд в цілому звільняється від оподаткування щодо інвестиційного доходу, або оподаткування такого доходу відкладене або такий дохід оподатковується за зниженою ставкою через його статус накопичувального або пенсійного плану;
  - ii)* фонд отримує щонайменше 50% від суми загальних внесків (крім передачі активів від інших планів, описаних у підпунктах В(5)-(7), або з накопичувальних та пенсійних рахунків, описаних у підпункті С (17)(а)) від роботодавців-спонсорів;
  - iii)* розподіл або вилучення коштів з фонду дозволяється лише після настання визначених подій, пов'язаних із виходом на пенсію, втратою працездатності чи смертю (за винятком передачі активів іншим пенсійним фондам, описаним у підпунктах В(5)-(7), або на накопичувальні та пенсійні рахунки, описані у підпункті С(17)(а)), або застосовуються штрафні санкції у разі розподілу чи вилучення коштів, здійсненого до таких визначених подій; або
  - iv)* внески (окрім визначених дозволених компенсаційних внесків) працівників до фонду обмежуються прив'язкою до заробленого доходу працівника або не можуть перевищувати 50000 доларів США в рік, розраховану із застосуванням правил агрегування рахунку та перерахунку валют, викладених у пункті С розділу VII.
6. Термін **«Пенсійний Фонд з Обмеженою Учасстю»** означає фонд, створений для надання допомоги у разі виходу на пенсію, втрати працездатності або смерті вигодонабувачам, які є теперішніми або колишніми працівниками (або особами, призначеними такими працівниками) одного або кількох роботодавців, як винагорода за надані працівниками послуги, за умови, що:
- a)* фонд має менше ніж 50 учасників;

- b) фонд фінансується одним або кількома роботодавцями, які не є Інвестиційними Компаніями або Пасивними НФО;
- c) внески працівника та роботодавця до фонду (крім переказів активів з накопичувальних та пенсійних рахунків, описаних у підпункті C(17)(a)), обмежуються прив'язкою до заробленого доходу та компенсації працівника, відповідно;
- d) учасники, які не є резидентами юрисдикції, в якій створений фонд, не мають права на понад 20% активів фонду; та
- e) фонд підлягає державному регулюванню та надає звітну інформацію податковим органам.

7. Термін **«Пенсійний Фонд Урядової Організації, Міжнародної Організації або Центрального Банку»** означає фонд, створений Урядовою Організацією, Міжнародною Організацією або Центральним Банком для надання компенсації у разі виходу на пенсію, втрати працездатності або смерті вигодонабувачам або учасникам, які є теперішніми або колишніми працівниками (або особами, призначеними такими працівниками), або які не є теперішніми або колишніми працівниками, якщо виплати, що надаються таким вигодонабувачам або учасникам, здійснюються як винагорода за особисті послуги, що надаються Урядовій Організації, Міжнародній Організації або Центральному Банку.

8. Термін **«Кваліфікований Емітент Кредитної Картки»** означає Фінансову Установу, яка відповідає таким вимогам:

- a) Фінансова Установа є Фінансовою Установою виключно тому, що вона є емітентом кредитних карток, яка приймає депозити лише, якщо клієнт здійснює платіж, що перевищує суму заборгованості за картою, а переплата невідкладно не повертається клієнту; та
- b) починаючи з або до [xx.xx.xxxx], Фінансова Установа впроваджує політику та процедури, які перешкоджають клієнту робити переплати у сумі понад 50 000 доларів США, або які забезпечують, щоб переплата будь-яким клієнтом у сумі понад 50 000 доларів США поверталась клієнтові протягом 60 днів, у

кожному випадку з застосуванням правил агрегування рахунків та перерахунку валют, викладених у пункті С Розділу VII. Для вказаних цілей сума переоплати клієнта не враховує суму кредитних залишків у частині платежів, які оспоруються, але враховує суму кредитних залишків, що виникають внаслідок повернення товарів.

9. Термін «**Звільнений Інструмент Спільного Інвестування**» означає Інвестиційну Компанію, яка підлягає регулюванню як інструмент спільного інвестування за умови, що всі частки в інструменті спільного інвестування перебувають у власності, або володіння здійснюється через фізичних осіб або Організації, які не є Підзвітними Особами, за винятком Пасивної НФО з Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами.

Інвестиційна Компанія, яка підлягає регулюванню як інструмент спільного інвестування, не може не кваліфікуватися відповідно до підпункту В(9) як Звільнений Інструмент Спільного Інвестування виключно тому, що такий інструмент спільного інвестування здійснив емісію акцій на пред'явника у документарній формі, за умови, що:

- a) інструмент спільного інвестування не здійснював та не здійснює емісію жодних акцій на пред'явника у документарній формі після [xx.xx.xxxx];
- b) інструмент спільного інвестування вилучає всі такі акції з обігу після їх повернення;
- c) інструмент спільного інвестування виконує процедури належної комплексної перевірки, викладені в Розділах II-VII, і повідомляє будь-яку інформацію, яка має бути повідомлена щодо таких акцій, коли такі акції пред'являються до викупу або іншого платежу; а також
- d) інструмент спільного інвестування має політику та впроваджені процедури, що забезпечують викуп або виведення з обігу таких акцій у найкоротші строки, і в будь-якому разі до [xx.xx.xxxx].

С. Фінансовий Рахунок

1. Термін «**Фінансовий Рахунок**» означає рахунок, який веде Фінансова Установа, і включає Депозитний Рахунок, Кастодіальний Рахунок та:

- a) у випадку Інвестиційної Компанії – будь-яку частку в капіталі або у боргових зобов'язаннях Фінансової Установи. Незалежно від вищевикладеного, термін «Фінансовий Рахунок» не включає будь-яку частку в капіталі або у боргових зобов'язаннях в Організації, яка є Інвестиційною Компанією, виключно на тій підставі, що вона (i) надає консультації з інвестування та діє від імені, або (ii) управляє портфелями для і діє від імені клієнта з метою інвестування, управління або адміністрування щодо Фінансових Активів, депонованих від імені клієнта, у Фінансовій Установі, що не є такою Організацією;
- b) у випадку Фінансової Установи, не описаної у підпункті С(1)(а), будь-яку частку в капіталі або у боргових зобов'язаннях Фінансової Установи, якщо клас часток був встановлений з метою уникнення звітування згідно з Розділом І; та
- c) будь-який Страховий Договір з Викупною Сумою та будь-який Договір Ануїтету, що укладений з або ведеться Фінансовою Установою, інший ніж договір страхування, що не пов'язаний з результатами інвестиційної діяльності, договір негайного довічного ануїтету, що не може бути переданий іншій особі, який укладено з фізичною особою та за яким здійснюються пенсійні виплати або виплати з непрацездатності або інвалідності за рахунком, який вважається Виключеним Рахунком.

Термін «Фінансовий Рахунок» не включає жодного рахунку, який є Виключеним Рахунком.

2. Термін «**Депозитний Рахунок**» включає будь-який комерційний, поточний, ощадний, строковий чи терміновий рахунок або рахунок, який засвідчено депозитним сертифікатом, ощадним сертифікатом, інвестиційним сертифікатом, борговим сертифікатом або іншим подібним документом, що ведеться фінансовою установою в ході

звичайної банківської чи подібної діяльності. Депозитний рахунок також включає суму, що утримується страховою компанією відповідно до договору про гарантоване інвестування або подібного договору для виплати чи зарахування відсотків на таку суми.

3. Термін «**Кастодіальний Рахунок**» означає рахунок (відмінний від Договору Страхування або Договору Ануїтету), на якому зберігається (утримується) один або кілька Фінансових Активів на користь іншої особи.
4. Термін «**Частка у Капіталі**» означає у випадку партнерства, що є Фінансовою Установою, право на частку капіталу або прибутку в партнерстві. У випадку трасту, що є Фінансовою Установою, вважається, що Частка в Капіталі належить будь-якій особі, яка розглядається як засновник трасту чи бенефіціар всього чи частини трасту, або будь-якій іншій фізичній особі, яка здійснює фактичний ефективний контроль над трастом. Підзвітна Особа вважається такою, що є бенефіціаром трасту, якщо така Підзвітна Особа має право отримувати безпосередньо чи опосередковано (наприклад, через номінального утримувача) прибуток (активи) трасту, що розподіляється в обов'язковому порядку, чи може отримувати безпосередньо або опосередковано довільно розподілений прибуток (активи) трасту.
5. Термін «**Договір Страхування**» означає контракт (відмінний від Договору Ануїтету), за яким емітент зобов'язується виплатити суму у разі настання обставин, пов'язаних із ризиками смерті, хвороби, нещасного випадку, відповідальності або майновими ризиками.
6. Термін «**Договір Ануїтету**» означає договір, згідно з умовами якого емітент зобов'язується здійснювати виплати протягом періоду часу, визначеного частково або в цілому, з врахуванням очікуваної тривалості життя однієї або декількох фізичних осіб. Термін також включає договір, який вважається Договором Ануїтету згідно з законодавством, нормативною базою або практикою юрисдикції, у якій його було укладено, та згідно з яким емітент зобов'язується здійснювати виплати протягом визначеної кількості років;
7. Термін «**Договір Страхування з Викупною Сумою**» означає договір страхування (відмінний від договору перестрахування збитків між двома страховими компаніями), що має Викупну Суму.

8. Термін «**Викупна Сума**» означає більше з такого: (i) сума, яку власник полісу має право отримати у разі відмови або розірвання договору (визначену до вирахування штрафу за дострокове припинення договору страхування або заборгованості за кредитом), та (ii) сума, у межах якої власник полісу може отримати кредит від страховика відповідно до або на підставі договору. Незалежно від викладеного вище, термін «Викупна Сума» не включає суму, що підлягає сплаті за Договором Страхування:

- a) виключно у разі смерті особи, застрахованої за договором страхування життя;
- b) як відшкодування у разі тілесних ушкоджень або хвороби або інше відшкодування, що забезпечує компенсацію економічної шкоди, понесеної внаслідок настання страхової події;
- c) як відшкодування раніше сплаченої премії (за вирахуванням вартості страхових платежів, незалежно від того, чи вони фактично призначені, чи ні) за Договором Страхування (іншого ніж інвестиційного страхування життя або договору анuitету) через анулювання або розірвання договору, зменшення суми зобов'язань протягом строку дії договору або у зв'язку з перерахунком суми премії через технічні помилки тощо;
- d) як дивіденди власнику полісу (крім дивідендів у разі припинення) за умови, що такі дивіденди відносяться до Договору Страхування, згідно з яким здійснюються виключно виплати, описані у підпункті C(8)(b); або
- e) як повернення авансової премії або депозиту премій за Договором Страхування, за яким премія сплачується щонайменше щороку, якщо сума авансової премії або депозиту премій не перевищує розмір наступної річної премії, яка повинна бути сплачена за договором.

9. Термін «**Існуючий Рахунок**» означає Фінансовий Рахунок, що ведеться Підзвітною Фінансовою Установою станом на [xx.xx.xxxx].

-
10. Термін «**Новий Рахунок**» означає Фінансовий Рахунок, що ведеться Підзвітною Фінансовою Установою та який відкрито станом на дату [xx.xx.xxxx] або пізніше.
  11. Термін «**Існуючий Рахунок Фізичної Особи**», означає Існуючий Рахунок, який належить одній або кільком фізичним особам.
  12. Термін «**Новий Рахунок Фізичної Особи**» означає Новий Рахунок, який належить одній або кільком фізичним особам.
  13. Термін «**Існуючий Рахунок Організації**» означає Існуючий Рахунок, який належить одній або кільком Організаціям.
  14. Термін «**Рахунок з Низькою Вартістю**» означає Існуючий Рахунок Фізичної Особи із сукупним залишком або вартістю на 31 грудня [xxxx] року, що не перевищує 1 000 000 доларів США.
  15. Термін «**Рахунок з Високою Вартістю**» означає Існуючий Рахунок Фізичної Особи із сукупним залишком або вартістю, що перевищує 1 000 000 доларів США станом на 31 грудня [xxxx] року або 31 грудня будь-якого наступного року.
  16. Термін «**Новий Рахунок Організації**» означає Новий Рахунок, який належить одній або декільком Організаціям.
  17. Термін «**Виключений Рахунок**» означає будь-який з таких рахунків:
    - a) накопичувальний або пенсійний рахунок, який відповідає таким вимогам:
      - i) рахунок підлягає регулюванню як особистий пенсійний рахунок або є частиною зареєстрованого або регульованого накопичувального або пенсійного плану для виплати накопиченого внеску або пенсійних виплат (включаючи допомогу по інвалідності чи у разі смерті);
      - ii) до рахунку застосовуються пільгові умови оподаткування (тобто внески на рахунок, які в іншому випадку підлягали б оподаткуванню, вираховуються у витратах або виключаються із загального доходу власника рахунку для цілей оподаткування або оподатковуються за зниженою

ставкою, або оподаткування інвестиційного доходу з рахунку відкладено або оподаткування здійснюється за зниженою ставкою);

- iii)* інформація щодо рахунку підлягає включенню у звітність, що подається податковим органам;
- iv)* зняття коштів зумовлене досягненням визначеного віку виходу на пенсію, втратою працездатності чи смертю, або застосовуються штрафні санкції у разі зняття коштів до настання таких визначених подій; та
- v)* (i) щорічні внески обмежуються сумою 50 000 доларів США або меншою, або (ii) існує максимальний ліміт позитивних внесків на рахунок у 1 000 000 доларів США або менший, в кожному випадку застосовуються правила агрегування рахунків та перерахунку валют, викладені в пункті С Розділу VII.

Фінансовий Рахунок, який в інших аспектах задовольняє вимоги підпункту С(17)(a)(v), не може розглядатись як такий, що не відповідає цим вимогам виключно тому, що на такий Фінансовий Рахунок можуть надходити активи або кошти, передані з одного або декількох Фінансових Рахунків, які відповідають вимогам підпунктів С(17)(a) або (b), або від одного або декількох накопичувальних або пенсійних фондів, які відповідають вимогам будь-якого з підпунктів В(5)-(7).

b) рахунок, який відповідає таким вимогам:

- i)* рахунок, що підлягає регулюванню як інструмент інвестування для цілей, відмінних від пенсійних виплат, і регулярно торгується на організованому ринку цінних паперів, або рахунок, що підлягає регулюванню як інструмент заощадження для інших цілей, відмінних від пенсійного накопичення;
- ii)* до рахунку застосовуються пільгові умови оподаткування (тобто внески на рахунок, які в іншому випадку підлягають оподаткуванню, вираховуються у витратах або

виключаються із загального доходу власника рахунку для цілей оподаткування або оподатковуються за зниженою ставкою, або оподаткування інвестиційного доходу з рахунку відкладено або оподаткування здійснюється за зниженою ставкою);

- iii)* зняття коштів обумовлено дотриманням конкретних критеріїв, що стосуються мети інвестиційного або ощадного рахунку (наприклад, надання освітніх або медичних виплат), або при знятті коштів, здійсненому до виконання таких критеріїв, застосовуються штрафні санкції; та
- iv)* щорічні внески обмежуються сумою у 50 000 доларів США або меншою, із застосуванням правил агрегування рахунків та перерахунку валют, викладених у пункті С Розділу VII.

Фінансовий Рахунок, який в інших аспектах задовольняє вимоги підпункту С(17), з (b) по (iv), не може вважатись таким, що не відповідає таким вимогам виключно тому, що на такий Фінансовий Рахунок можуть надходити активи або кошти, передані з одного або декількох Фінансових Рахунків, які відповідають вимогам підпункту С (17) (a) або (b), або від одного або декількох накопичувальних або пенсійних фондів, які відповідають вимогам будь-якого з підпунктів В(5)-(7).

- c)* договір страхування життя з періодом покриття, який закінчується до досягнення застрахованою особою 90-річного віку, за умови, що договір задовольняє такі вимоги:
  - i)* періодичні премії, які з часом не зменшуються та які сплачуються щонайменше раз на рік протягом строку дії договору або до досягнення застрахованою особою віку у 90 років, залежно від того, який період коротший;
  - ii)* договір не має договірної вартості, до якої будь-яка особа може отримати доступ (шляхом зняття коштів, позики чи іншим способом) без розірвання договору;
  - iii)* сума (відмінна від допомоги у випадку смерті), що підлягає сплаті під час розірвання або припинення дії договору, не

може перевищувати сукупну суму премій, сплачених за договором, за вирахуванням сум, що нараховуються у разі смерті, захворювання та покриття витрат (незалежно від того, чи були вони фактично виплачені) за період або періоди існування договору, та будь-які суми, сплачені до припинення або розірвання договору; а також

iv) договір не переданий іншій особі за винагороду.

d) рахунок, який ведеться виключно довірителем щодо спадку, якщо документація на такий рахунок включає копію заповіту померлого або свідоцтва про смерть.

e) рахунок, створений у зв'язку з будь-чим із такого:

i) судовий наказ або рішення;

ii) продаж, обмін або оренда нерухомого чи рухомого майна за умови, що рахунок відповідає таким вимогам:

i) на рахунок вноситься тільки перший внесок, завдаток, депозит у сумі, необхідній для забезпечення зобов'язання, безпосередньо пов'язаного з операцією, або подібний платіж, або вноситься фінансовий актив, що вноситься на рахунок у зв'язку з продажем, обміном або орендою власності;

ii) рахунок створюється та використовується виключно для забезпечення зобов'язання покупця сплатити купівельну ціну за майно, продавця сплатити умовне зобов'язання, орендодавця чи орендаря сплатити збитки щодо орендованого майна відповідно до договору оренди;

iii) активи рахунку, включаючи дохід, одержаний з нього, будуть виплачені або розподілені в інший спосіб на користь покупця, продавця, орендодавця або орендаря (в тому числі для забезпечення зобов'язань такої особи), коли майно продається, обмінюється або повертається, або оренда припиняється;

-
- iv)* рахунок не є маржинальним або подібним рахунком, створеним у зв'язку з продажем або обміном Фінансового Активу; а також
  - v)* рахунок не пов'язаний з рахунком, описаним у підпункті С(17)(f).
  - iii)* зобов'язання Фінансової Установи, що обслуговує позику, забезпечену заставою нерухомого майна, відкласти частину платежу виключно для полегшення сплати податків або оплати страхування, що пов'язане з нерухомим майном, у майбутньому;
  - iv)* зобов'язання Фінансової Установи виключно сприяти сплаті податків у майбутньому.
- f)* Депозитний Рахунок, що відповідає таким вимогам:
- i)* рахунок існує виключно тому, що клієнт здійснює платіж, який перевищує баланс заборгованості за кредитною картою або іншим поновлюваним кредитним засобом, і переплата не відразу повертається клієнту; та
  - ii)* починаючи з [хх.хх.хххх] або раніше, Фінансова Установа впроваджує політику та процедури, які перешкоджають клієнту робити переплати у сумі понад 50 000 доларів США, або які забезпечують, щоб переплата будь-яким клієнтом у сумі понад 50000 доларів США поверталась клієнтові протягом 60 днів, у кожному випадку із застосуванням правил агрегування рахунків та перерахунку валют, викладених у пункті С Розділу VII. Для вказаних цілей сума переплати клієнта не враховується під час розрахунку кредитного балансу у частині платежів, які є спірними, але враховується у сумі кредитних залишків, що виникають внаслідок повернення товарів.
- g)* будь-який інший рахунок, який становить низький ризик його використання для ухилення від сплати податків та має суттєво подібні характеристики до будь-якого з рахунків, описаних у підпунктах С(17)(a)-(f), і визначений у національному законодавстві як Виключений Рахунок, за умови, що статус

такого рахунку як Виключеного Рахунку не суперечить цілям Загального Стандарту Звітності.

D. Підзвітний Рахунок

1. Термін «**Підзвітний Рахунок**» означає рахунок, який належить одній або більшій кількості Підзвітних Осіб, або Пасивній НФО з однією або кількома Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами, за умови, що він ідентифікований як такий відповідно до процедур належної комплексної перевірки, описаних у Розділах II-VII.
2. Термін «**Підзвітна Особа**» означає Особу Підзвітної Юрисдикції відмінну від: (i) корпорації, акції якої регулярно торгуються на одному або декількох організованих ринках цінних паперів; (ii) будь-якої корпорації, яка є Пов'язаною Організацією для корпорації, описаною в пункті (i); (iii) Урядової Організації; (iv) Міжнародної Організації; (v) Центрального Банку; або (vi) Фінансової Установи.
3. Термін «**Особа Підзвітної Юрисдикції**» означає фізичну особу або Організацію, яка є резидентом Підзвітної Юрисдикції, відповідно до податкового законодавства такої юрисдикції, або правонаступника померлої особи, яка була резидентом такої Підзвітної Юрисдикції. Для цих цілей Організація така як партнерство, партнерство з обмеженою відповідальністю або подібна правова форма, яка не має резидентства для цілей оподаткування, розглядається як резидент юрисдикції, в якій знаходиться місце її ефективного управління.
4. Термін «**Підзвітна Юрисдикція**» означає юрисдикцію (i), з якою укладено угоду, відповідно до якої існує зобов'язання надавати інформацію, визначену в Розділі I, та (ii) яка визначена в опублікованому списку.
5. Термін «**Юрисдикція-Учасниця**» означає юрисдикцію (i), з якою укладено угоду, відповідно до якої вона буде надавати інформацію, визначену в Розділі I, та (ii) яка визначена в опублікованому списку.
6. Термін «**Контролюючі Особи**» означає фізичних осіб, які здійснюють контроль над Організацією. У випадку трасту, такий термін означає засновника (-ів), управителя (довірчого власника) (-ів), захисника (-ів) (якщо такі є), вигодоодержувача (-ів) або клас (-

---

и) вигодоодержувачів та будь-яку іншу фізичну особу (осіб), які здійснюють вирішальний вплив на траст, а для правових утворень, інших аніж траст, цей термін означає осіб, які мають еквівалентний або аналогічний статус. Термін «Контролюючі Особи» повинен тлумачитись у спосіб, що відповідає Рекомендаціям Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей.

7. Термін «**НФО**» означає будь-яку Організацію, яка не є Фінансовою Установою.
8. Термін «**Пасивна НФО**» означає будь-яку Організацію з таких: (i) НФО, яка не є Активною НФО; або (ii) Інвестиційна Компанія, описана у підпункті А(6)(b), яка не є Фінансовою Установою Юрисдикції-Учасниці.
9. Термін «**Активна НФО**» означає будь-яку НФО, яка відповідає будь-якому з таких критеріїв:
  - a) менше 50% валового доходу такої НФО за попередній календарний рік або за інший відповідний звітний період є пасивним доходом, та менше 50% активів, якими володіла така НФО протягом попереднього календарного року або іншого відповідного звітного періоду, є активами, які приносять або утримуються для отримання пасивного доходу;
  - b) акції такої НФО перебувають у регулярному обігу на організованому ринку цінних паперів або така НФО є Пов'язаною Організацією іншої Організації, акції якої перебувають у регулярному обігу на організованому ринку цінних паперів;
  - c) НФО є Урядовою Організацією, Міжнародною Організацією, Центральним Банком або Організацією, що повністю належить одному або декільком з вищезазначених осіб;
  - d) переважно вся діяльність такої НФО складається з утримання (повністю або частково) акцій, що знаходяться в обігу, або надання фінансування та послуг одній або декільком дочірнім компаніям, які здійснюють господарську діяльність, відмінну від діяльності Фінансової Установи, за винятком того, що Організація не вважається такою, якщо вона функціонує (або

позиціонується) як інвестиційний фонд, такий як фонд з приватним капіталом, венчурний фонд, фонд з викупом у кредит чи будь-який інвестиційний механізм, метою якого є придбання чи фінансування компаній, та потім отримання частки участі у таких компаніях в якості капітальних активів для інвестиційних цілей;

- e) НФО поки не здійснює підприємницьку діяльність та не має історії попередньої діяльності, але інвестує капітал в активи з наміром займатися іншою діяльністю, ніж діяльність Фінансової Установи, за умови, що НФО не підпадає під цей виняток з дати, що настає після спливу 24 місяців з дати створення НФО;
- f) НФО не була Фінансовою Установою протягом останніх п'яти років та наразі знаходиться у процесі ліквідації своїх активів чи реорганізації з метою продовження чи відновлення операцій у межах господарської діяльності, іншої ніж діяльність Фінансової Установи;
- g) НФО в основному займається операціями фінансування та хеджування з/для Пов'язаних Організацій, які не є Фінансовими Установами, та не надає послуг з фінансування та хеджування будь-якій Організації, яка не є Пов'язаною Організацією, за умови, що група будь-яких таких Пов'язаних Організацій в основному займається іншою діяльністю, ніж діяльність Фінансової Установи; або
- h) НФО відповідає усім таким вимогам:
  - i) НФО створена та здійснює діяльність в юрисдикції резидентства виключно для релігійних, благодійних, наукових, мистецьких, культурних, спортивних або освітніх цілей; чи створена та працює в юрисдикції свого резидентства і є професійною організацією, союзом підприємців, торговою палатою, профспілкою, сільськогосподарською чи садівничою організацією, громадським союзом чи організацією, що працює виключно з метою покращення соціального добробуту;
  - ii) НФО звільнено від оподаткування податком на прибуток в юрисдикції резидентства;

- iii)* НФО не має акціонерів чи учасників, що мають майнову чи бенефіціарну частку у її доходах чи активах;
- iv)* Відповідні закони юрисдикції резидентства НФО або установчі документи НФО не дозволяють розподіляти будь-які доходи чи активи НФО, чи використовувати їх на користь приватної особи чи неблагодійної Організації інакше, ніж в межах здійснення НФО благодійної діяльності, або у зв'язку з виплатою належної компенсації за надані послуги, або виплатою справедливої ринкової ціни за майно, придбане НФО; та
- v)* Відповідні закони юрисдикції резидентства НФО чи установчі документи НФО вимагають, щоб після ліквідації чи припинення НФО всі її активи було передано Урядовій Організації чи іншій неприбутковій організації, або були передані уряду юрисдикції резидентства НФО чи будь-якому його політичному підрозділу.

Е. ІНШЕ

1. Термін «**Власник Рахунку**» означає особу, зазначену чи визначену як власник Фінансового Рахунку Фінансовою Установою, що веде такий рахунок. Особа, інша ніж Фінансова Установа, що володіє Фінансовим Рахунком в інтересах чи на користь іншої особи в якості агента, кастодіана, довіреної особи, особи з правом підпису, інвестиційного радника чи посередника, не вважається такою, що є власником рахунку для цілей Загального Стандарту Звітності, і така інша особа вважається власником рахунку. У випадку Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету, Власник Рахунку – це будь-яка особа, яка має право доступу до Викупної Суми чи право змінювати бенефіціара за договором. Якщо жодна особа не може мати право доступу до Викупної Суми чи право змінити бенефіціара, то Власником Рахунку є будь-яка особа, що названа власником в договорі, а також будь-яка особа з правом на отримання виплати згідно з умовами такого договору. Після закінчення терміну дії Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету кожна особа, яка має право отримувати виплату за таким договором, вважається Власником Рахунку;

2. Термін «**Процедури АМЛ/КУС**» означає процедури належної комплексної перевірки клієнтів Підзвітної Фінансової Установи, відповідно до вимог щодо протидії відмиванню доходів або подібних вимог, під дію яких підлягає така Фінансова Установа.
3. Термін «**Організація**» означає юридичну особу або правове утворення, такі як корпорація, партнерство, траст або фонд.
4. Організація є «**Пов'язаною Організацією**» іншої Організації, якщо одна з Організацій контролює іншу Організацію або обидві Організації знаходяться під спільним контролем. З цією метою контроль включає пряме або опосередковане володіння понад 50% голосів та вартості Організації.
5. Термін «**ПІН**» означає ідентифікаційний номер платника податків (або функціональний еквівалент за відсутності ідентифікаційного номера платника податків).
6. Термін «**Документальний Доказ**» включає будь-що з такого:
  - a) сертифікат (довідка) резидентства, виданий уповноваженим державним органом (наприклад, урядом, його агентством чи муніципалітетом) у тій юрисдикції, резидентом якої є особа (отримувач платежу) згідно з її заявою.
  - b) стосовно фізичної особи – будь-яке чинне посвідчення особи, видане уповноваженим державним органом (наприклад, урядом, його агентством чи муніципалітетом), в якому вказано повне ім'я особи та яке зазвичай використовується з метою ідентифікації особи.
  - c) стосовно Організації – будь-який офіційний документ, виданий уповноваженим державним органом (наприклад, урядом, його агентством чи муніципалітетом), в якому вказано назву Організації та адресу її головного офісу в юрисдикції, резидентом якої є Організація за її заявою, або в якій вона зареєстрована чи створена.
  - d) будь-який перевірений аудитором фінансовий звіт, кредитний звіт третьої особи, підтвердження реєстрації банкрутства або звіт регулятора ринку цінних паперів.

РОЗДІЛ ІХ: ЕФЕКТИВНЕ ВПРОВАДЖЕННЯ

- А. Юрисдикція повинна мати чинні правила та адміністративні процедури для забезпечення ефективного впровадження та дотримання вищезазначених процедур звітності та належної комплексної перевірки, зокрема:
1. правила, що запобігають застосуванню будь-якими Фінансовими Установами, особами чи посередниками практики, спрямованої на обхід процедур подання звітності та здійснення належної комплексної перевірки;
  2. правила, що вимагають від Підзвітних Фінансових Установ зберігати записи здійснених заходів та будь-яких доказів, на які вони спиралися, для виконання вищевказаних процедур, а також правила, які вимагають вжиття достатніх заходів для одержання таких записів;
  3. адміністративні процедури для перевірки дотримання Підзвітними Фінансовими Установами процедур подання звітності та здійснення належної комплексної перевірки; адміністративні процедури для здійснення контролю за Підзвітною Фінансовою Установою у випадку звітування про незадокументовані рахунки;
  4. адміністративні процедури, які забезпечують контроль за тим, щоб Організації та рахунки, які відповідно до національного законодавства визначаються як Непідзвітні Фінансові Установи та Виключені Рахунки, продовжували становити низький ризик їх використання з метою ухилення від сплати податків; та
  5. ефективні правозастосовні положення для усунення порушень.

III. Коментарі до Модельної угоди Компетентних Органів та Загального Стандарту Звітності

А. Коментарі до Модельної угоди Компетентних Органів

Вступ

1. Модельна угода пов'язує Загальний Стандарт Звітності та правову основу для обміну (наприклад, таку як Конвенція про взаємну адміністративну допомогу у податкових справах або двостороння податкова конвенція). Модельна угода складається з преамбули та семи розділів та передбачає способи обміну для забезпечення відповідних потоків інформації. Преамбула містить пояснення щодо правил внутрішньої звітності та правил належної комплексної перевірки, які лежать в основі обміну інформацією згідно з Модельною угодою. Вона також містить заяви щодо конфіденційності, гарантій та наявності необхідного інструменту для ефективних взаємовідносин з обміну.
2. Модельна угода містить розділ, присвячений визначенням (Розділ 1), обміну інформацією щодо Підзвітних Рахунків (Розділ 2), строкам та порядку обміну інформацією (Розділ 3), співпраці щодо виконання вимог та правозастосування (Розділ 4), а також конфіденційності та гарантіям захисту даних, яких необхідно дотримуватись (Розділ 5). Консультації між Компетентними Органами, зміни до Угоди та строки дії Угоди включаючи її призупинення та припинення, розглядаються в Розділах 4, 6 та 7.
3. Модельна угода розроблена на основі двосторонньої взаємної угоди, яка базується на принципі, що автоматичний обмін є взаємним і що обмін має здійснюватися на двосторонній основі. Для зменшення витрат, пов'язаних із підписанням декількох угод між Компетентними Органами, обмін інформацією також може бути впроваджений на основі багатосторонньої угоди/домовленості Компетентних Органів. Багатостороння версія

Модельної угоди включена як Додаток 1. Попри те, що Угода буде багатосторонньою, власне обмін інформацією здійснюватиметься на двосторонній основі. Крім того, можуть бути випадки, коли юрисдикції бажають укласти невзаємні двосторонні угоди (наприклад, коли податкове законодавство однієї із юрисдикцій не містить податку на прибуток підприємств). Невзаємна версія Модельної угоди включена як Додаток 2. Групою країн G20 та іншими було визнано, що країни, які розвиваються, можуть зіткнутися з особливими проблемами щодо спроможності здійснювати автоматичний обмін інформацією, і що це є важливим питанням, яке потребує вирішення, і, в липні 2013 року, країни G20 закликали Глобальний форум з прозорості та обміну інформацією для податкових цілей до співпраці з Робочою групою ОЕСР з питань оподаткування та розвитку, Світовим банком та іншими структурами, щоб допомогти країнам, які розвиваються, визначити свої потреби стосовно технічної допомоги та розбудови потенціалу.

4. Юрисдикції також можуть укласти багатосторонню міжурядову угоду або декілька міжурядових угод, які самі по собі є міжнародними договорами, або можуть прийняти регіональне законодавство, що охоплюватиме як зобов'язання щодо звітності, так і процедури належної комплексної перевірки, яке поєднується з більш обмеженою угодою між компетентними органами.

Коментарі до Преамбули

1. Преамбула (далі – вступні пункти) містить відповідний контекст та заяви, включаючи формулювання, що посилаються на базову правову основу, яка дозволяє здійснювати автоматичний обмін інформацією.

2. Перший вступний пункт служить вступом і може змінюватися залежно від конкретних обставин юрисдикцій, що укладають Угоду.

3. У другому вступному пункті викладено подання Компетентних Органів про те, що законодавство їх відповідних юрисдикцій вимагає, або, як очікується, що буде вимагати, щоб Підзвітні Фінансові Установи повідомляли інформацію про певні рахунки відповідно до обсягу обміну, передбаченого Розділом 2 цієї Угоди.

4. Альтернативна мова, що використовується в цьому вступному пункті, дозволяє юрисдикціям, які бажають цього, підписати Угоду Компетентних Органів навіть до того, як одна, або обидві юрисдикції матимуть діючі відповідні правила щодо належної комплексної перевірки та звітування. Див. також пункт 3 Розділу 3 (пункт 3 Коментаря до Розділу 3) та Розділ 7 (пункт 1 Коментаря до Розділу 7).

5. Третій вступний пункт встановлює правову основу, яка дозволяє здійснювати автоматичний обмін інформацією про фінансові рахунки та дозволяє Компетентним Органам узгодити обсяг та умови такого автоматичного обміну. Погоджений обсяг має узгоджуватися із обсягом обміну, що передбачений у Розділі 2 цієї Угоди. Інші правові інструменти (тобто інструменти, відмінні від конвенцій про уникнення подвійного оподаткування або Конвенції про взаємну адміністративну допомогу у податкових справах), що дозволяють здійснювати автоматичний обмін інформацією для податкових цілей, включають певні угоди про обмін податковою інформацією або регіональні угоди про податкове співробітництво. На регіональному рівні автоматичний обмін інформацією також може бути реалізований на основі, наприклад, законодавства

Європейського Союзу або законодавства Андського співтовариства, що охоплює елементи Модельної угоди та Загального Стандарту Звітності.

6. У четвертому вступному пункті викладено заяви Компетентних Органів про те, що вони мають *(i)* належні гарантії, що забезпечують, конфіденційність отриманої інформації та *(ii)* інфраструктуру, що забезпечує ефективні взаємовідносини з обміну. Коментар до Розділу 5 Модельної угоди містить більше інформації.

Коментарі до Розділу 1 стосовно визначень

Пункт 1 – Визначення

1. Пункт 1 містить визначення термінів, які є специфічними для Угоди. Визначення всіх інших термінів, що використовуються в Угоді, містяться у Розділі VIII Загального Стандарту Звітності.

2. Підпункти 1(a) та (b) мають включати перелік юрисдикцій, що укладають Угоду. Компетентні Органи можуть вільно погоджувати визначення термінів «[Юрисдикція А]» та «[Юрисдикція В]»; однак, такі визначення повинні узгоджуватися з визначеннями, що містяться в базовому правовому інструменті. Крім того, Компетентні Органи можуть вільно включати географічний опис (включаючи посилання на континентальні шельфи); однак, необхідним є лише політичне визначення. Прикладом політичного визначення є «Мексика означає Мексиканські Сполучені Штати».

3. Визначення терміну «Компетентний Орган», що міститься в підпункті 1(c), має на меті включати опис Компетентних Органів для цілей Угоди. Це визначення дозволяє кожній юрисдикції призначати один або декілька органів влади, як компетентні. Однак, таке визначення має узгоджуватися з визначенням, що міститься в базовому правовому інструменті.

4. Терміни, що містяться в підпунктах 1(d)–(k), узгоджують сферу обміну інформацією між юрисдикціями, які уклали Угоду, зі сферою дії Загального Стандарту Звітності. До таких термінів відносяться:

- Підзвітні Фінансові Установи, які зобов'язані подавати звітність: «Підзвітна Фінансова Установа [Юрисдикції А]», «Підзвітна Фінансова Установа [Юрисдикції В]» та «Підзвітна Фінансова Установа», що узгоджується з термінами «Підзвітна Фінансова Установа» та «Підзвітна Фінансова Установа Юрисдикції-Учасниці», що містяться у підпунктах А(1) та (2) Розділу VIII Загального Стандарту Звітності (див. підпункти 2-6 Коментаря до Розділу VIII);

- Фінансові Рахунки, які підлягають звітуванню: «Підзвітний Рахунок», «Підзвітний Рахунок [Юрисдикції А]» та «Підзвітний Рахунок [Юрисдикції В]», що узгоджується з терміном «Підзвітний Рахунок», що міститься у підпункті D(1) Розділу VIII Загального Стандарту Звітності (див. пункт 105 Коментаря до Розділу VIII); а також
- Власники Рахунків, що підлягають звітуванню: «Особа [Юрисдикції А]» та «Особа [Юрисдикції В]», що узгоджується з термінами «Підзвітна Особа» та «Особа Підзвітної Юрисдикції», що містяться в підпунктах D(2) та (3) розділу VIII Загального Стандарту Звітності (див. пункти 106-116 Коментаря до Розділу VIII).

5. Підпункт 1(1) містить визначення терміну «ІПН», який також є терміном, визначеним у підпункті E(5) Розділу VIII Загального Стандарту Звітності. Попри те, що останній призначений для опису того, що ІПН є ідентифікаційним податковим номером або його функціональним еквівалентом за відсутності ідентифікаційного податкового номера (див. Пункти 146-149 Коментаря до Розділу VIII), метою названого є ідентифікація ІПН юрисдикцій, що укладають Угоду. Терміни «ІПН [Юрисдикція А]» та «ІПН [Юрисдикція В]», що містяться в підпунктах 1(m) та (n), також служать цій меті.

6. Термін «Загальний Стандарт Звітності» не визначено в Модельній угоді, але він визначений у багатосторонній версії Модельної угоди. Цілком можливо, що Загальний Стандарт Звітності, включаючи ІТ-методи (способи), буде час від часу оновлюватися із впровадженням у більшій кількості юрисдикцій та набуттям досвіду застосування Загального Стандарту Звітності . У контексті багатосторонньої угоди Компетентні Органи можуть підписувати її в різні дати, і саме через різні дати підписання Загальний Стандарт Звітності може бути вже оновлений у ці проміжки часу. Щоб вирішити цю ситуацію, багатостороння версія визначає Загальний Стандарт Звітності як «стандарт автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки, розроблений ОЕСР, разом з країнами G20, представлений країнам G20 у 2014 році та опублікований на вебсайті ОЕСР». Крім того, щоб забезпечити розуміння того, що в усіх юрисдикціях очікується імплементація найновішої версії Загального Стандарту Звітності, третій вступний пункт зазначає, що «очікується, що закони Юрисдикцій будуть час від часу змінюватися для відображення оновлень Загального Стандарту Звітності, і як тільки такі зміни будуть прийняті Юрисдикцією, визначення «Загального стандарту звітності» буде вважатися таким, що відноситься до оновленої

версії стосовно цієї Юрисдикції». У двосторонній угоді це саме питання не виникає, оскільки Компетентні Органи, як правило, підписують її в одну й ту саму дату. Однак, навіть у двосторонній угоді Компетентні Органи можуть чітко передбачити оновлення Загального Стандарту Звітності у такий же спосіб, як це визначено у багатосторонній версії (тобто, визначити термін «Загальний Стандарт Звітності» та додати твердження, що визначає очікування того, що юрисдикції будуть вносити зміни до свого законодавства, щоб відобразити оновлення Загального Стандарту Звітності).

Пункт 2 – Загальне правило тлумачення

7. У пункті 2 викладено загальне правило тлумачення. У першому реченні параграфа 2 чітко визначено, що будь-які терміни, які написані з великої літери, які використані в Модельній угоді, але не визначені в ній, мають тлумачитися відповідно до значення, наданого їм у Загальному Стандарті Звітності. Це відображає поняття, яке також виражене в преамбулі, що юрисдикції запровадили процедури звітності та належної комплексної перевірки (включаючи відповідні визначення) у відповідності до Загального Стандарту Звітності.

8. Друге речення пункту 2 передбачає, що, якщо контекст не вимагає іншого, або якщо Компетентні Органи погоджуються із загальним значенням, будь-який термін, не визначений в інший спосіб у цій Угоді, або в Загальному Стандарті Звітності, матиме значення, яке він мав на той час, відповідно до законодавства юрисдикції, що застосовує Угоду. У цьому відношенні будь-яке значення відповідно до чинного податкового законодавства цієї юрисдикції матиме перевагу над значенням, наданим цьому терміну, відповідно до інших законів цієї юрисдикції. Крім того, дивлячись на контекст, Компетентні Органи повинні враховувати Коментарі до Загального Стандарту Звітності та будь-які визначені в ньому терміни.

Коментарі до Розділу 2 стосовно обміну інформацією щодо Підзвітних Рахунків

1. Цей Розділ передбачає, що інформація, яка підлягає обміну, є інформацією, яку вимагається надавати відповідно до правил звітності та правил належної комплексної перевірки Загального Стандарту Звітності. Див. Розділ I (Загальні вимоги до звітності) Загального Стандарту Звітності та відповідних Коментарів.

2. У першому пункті йдеться про правову основу для обміну інформацією та визначено, що обмін інформацією буде відбуватись на щорічній основі. Обмін інформацією також може здійснюватися частіше ніж раз на рік; наприклад, коли Компетентний Орган отримує виправлені дані від Підзвітної Фінансової Установи, ця інформація, як правило, надсилається до іншого Компетентного Органу якомога швидше після її отримання. Інформація, що підлягає обміну – це інформація, отримана відповідно до Загальному Стандарті Звітності та додатково визначена у пункті 2.

3. Пункт 1 пояснює, що обмін інформацією регулюється відповідними правилами звітності та належної комплексної перевірки, що визначені в Загальному Стандарті Звітності. Таким чином, якщо ці правила не вимагають подавати, наприклад, ПН для конкретного Підзвітного Рахунку, то також не існує і зобов'язання щодо обміну такою інформацією. Див. винятки, що містяться в пунктах С – F Розділу I Загального Стандарту Звітності та абзацах 25–35 Коментаря до Розділу I.

4. Підпунктом 2(d) Розділу 2 передбачено, що юрисдикція зобов'язана здійснити обмін інформацією про залишок чи вартість рахунку на кінець календарного року чи іншого відповідного звітного періоду. Однак пункт 11 Коментаря до Розділу I Загального Стандарту Звітності передбачає, що юрисдикції можуть, як альтернативний варіант, вимагати від Підзвітних

Фінансових Установ звітування про середній залишок чи вартість рахунку протягом відповідного календарного року або іншого звітного періоду. Якщо юрисдикція вимагає звітування про середній залишок чи вартість рахунку, а не про залишок на кінець року, це має бути визначено в Угоді, включаючи відповідні правила для визначення середнього залишку чи вартості рахунку, щоб було зрозуміло, обмін якою інформацією відбувається.

Коментарі до Розділу 3 стосовно строків та порядку обміну інформацією

Пункти 1 та 3 – Сума, класифікація та валюта платежів

1. Пунктом 1 передбачено, що для цілей обміну інформацією в Розділі 2 сума та класифікація платежів, здійснених стосовно Підзвітного Рахунку, може бути визначена відповідно до принципів податкового законодавства юрисдикції, яка надсилає інформацію. Пункт 2 передбачає, що надана для обміну інформація визначатиме валюту, в якій виражена кожна сума.

Пункти 3 та 4 – Строки обміну інформацією

2. Пунктом 3 передбачено, що обмін інформацією має здійснюватися протягом дев'яти місяців після закінчення календарного року, якого стосується така інформація. Перший рік щодо якого здійснюється обмін інформацією, залишається незаповненим і його можуть заповнити юрисдикції самостійно. Дев'ятимісячний термін у пункті 3 є мінімальним стандартом, і юрисдикції можуть домовитися про коротший термін. Наприклад, держави-члени ЄС підпадають під 6-місячний графік відповідно до положень Директиви про заощадження.

3. Пункт 3 також передбачає, що, незалежно від року, який Компетентні Органи обрали як рік, стосовно якого відбудеться перший обмін, обмін інформацією необхідно здійснювати лише стосовно календарного року, що відповідає обсягу обміну інформацією, передбаченому Розділом 2 та Загальним Стандартом Звітності, якщо чинне законодавство обох юрисдикцій вимагає звітування щодо такого календарного року. Це твердження не буде діяти, якщо на момент підписання Угоди обидві юрисдикції мали чинне внутрішнє законодавство, яке відповідає Загальному Стандарту Звітності. Якщо одна або обидві юрисдикції не мали такого

законодавства на момент підписання, це твердження діятиме таким чином, щоб гарантувати, що як тільки Угода набере чинності, але при цьому Загальний Стандарт Звітності діяв довше в одній із юрисдикцій, єдиною інформацією, яку потрібно надати для обміну, є роки, щодо яких обидві юрисдикції мають відповідні зобов'язання щодо звітності. Однак, юрисдикція може вибрати, відповідно до її внутрішнього законодавства, обмін щодо попередніх років, і в цьому випадку це також узгоджується із Загальним Стандартом Звітності та Модельною угодою.

4. Нижченаведений приклад ілюструє дію пункту 3, коли в одній юрисдикції немає чинного законодавства, що вимагає надання звітності за календарний рік, про який було зазначено в першому реченні пункту 3. Юрисдикції А та В підписують Модельну угоду 30 квітня 2015 року і погоджуються, що обмін інформацією відбуватиметься стосовно 2016 року та наступних років. Юрисдикція А повідомляє 7 червня 2015 року про те, що на її території діє законодавство, яке вимагає подання звітності щодо 2016 року. Юрисдикція В повідомляє 1 листопада 2015 року, що вона має чинне законодавство щодо подання звітності щодо 2017 року. У цьому випадку останнє речення пункту 3 діятиме таким чином, що Юрисдикція А не зобов'язана здійснювати обмін інформацією щодо 2016 року. Обидві Юрисдикції, А і В, матимуть зобов'язання щодо обміну інформацією стосовно 2017 року. Однак, Юрисдикція А може вирішити, відповідно до свого внутрішнього законодавства, надіслати інформацію до Юрисдикції В стосовно 2016 року, навіть якщо Юрисдикція А не отримає інформацію щодо 2016 року.

5. Пункт 4 містить виняток щодо року, за який необхідно звітувати про валові надходження. Підзвітним Фінансовим Установам може бути важче впровадити процедури отримання даних загального валового доходу від продажу або викупу майна. Таким чином, застосовуючи Загальний Стандарт Звітності, юрисдикції можуть вибрати поступове запровадження звітності про такі валові надходження. Якщо переходу не передбачено, пункт 4 непотрібен. Якщо перехід передбачено однією з юрисдикцій, слід включити пункт 4, який передбачає, що, незалежно від викладеного у пункті 3, інформацією якою необхідно обмінюватися щодо року, визначеного в пункті 3, є інформація, описана в пункті 2 Розділу 2, за винятком інформації щодо валових доходів, описаних у підпункті 2(е)(2) Розділу 2. У такому випадку юрисдикції мають вказати рік, за який необхідно звітувати про валові надходження.

6. Ніщо в Угоді не перешкоджає застосуванню положень Розділів 2 та 3 щодо інформації, отриманої до дати набрання чинності Угодою, якщо така інформація надається після набрання чинності Угоди та набрання чинності положень Розділів 2 та 3. Однак, Компетентні Органи можуть вважати корисним уточнити, якою мірою положення Розділів 2 та 3 застосовуються до такої інформації.

Пункти 5 та 6 – Методи інформаційних технологій

CRS схема та посібник користувача

7. Пунктом 5 передбачено, що Компетентні Органи автоматично здійснюють обмін інформацією, яка описана в Розділі 2, у CRS схемі на Розширюваній Мові Розмітки. Вказівки (інструкції) щодо відповідної схеми та її використання містяться в Посібнику користувача Загального Стандарту Звітності, яка міститься у Додатку 3.

Передача даних, включаючи кодування

8. Пунктом 6 передбачено, що Компетентні Органи погодять один або декілька методів передачі даних, включаючи стандарти кодування.

Відповідні мінімальні стандарти

9. Будь-який метод передачі повинен відповідати належним мінімальним стандартам для забезпечення конфіденційності та цілісності даних протягом усієї передачі. Конфіденційність означає, що дані або інформація не надаються та не розкриваються стороннім особам. Цілісність означає, що дані або інформація не були модифіковані чи змінені несанкціонованим способом. Такі стандарти повинні бути сприйнятливими до зміни технологічних можливостей з часом. Це включає в себе використання захищених каналів передачі даних та протоколів, які забезпечують конфіденційність та цілісність даних за допомогою кодування або фізичних заходів захисту, або їх поєднання.

10. Модельна угода не вимагає єдиного рішення щодо передачі чи кодування даних, оскільки це може обмежити здатність Компетентних Органів узгоджувати системи та практики, які вже успішно використовуються або

можуть бути доречними в конкретних обставинах. Оскільки, поки дані не досягнуть юрисдикції, що їх отримує, відповідальність за дані залишається за юрисдикцією, що їх надсилає, можливо також, що, залежно від національних вимог, можуть бути погоджені різні процеси для двох частин двостороннього обміну (тобто відправлення та отримання). Наприклад, Юрисдикція А може використовувати для обміну даними передачу на основі браузера, а Юрисдикція В — сервер з маршрутизацією через захищену мережу. Однак, з огляду на те, що юрисдикції вступатимуть у відносини автоматичного обміну на основі Загального Стандарту Звітності з низкою юрисдикцій, потрібно буде подумати над розробкою стійкої міжнародної архітектури передачі, яка потенційно зменшить потребу кожної юрисдикції приймати та підтримувати різні методи передачі або кодування даних.

Кодування

11. Кодування призначене для захисту як конфіденційності, так і цілісності даних. Воно забезпечує перетворення даних таким чином, щоб зробити їх незрозумілими для тих, хто немає ключа декодування. Тому всі файли даних, якими потрібно обмінюватися, мають бути закодовані до мінімально безпечного стандарту, а шлях передачі має бути закодований або іншим чином фізично захищений за допомогою засобів контролю із застосуванням впровадженої перевірки для контролю доступу до файлів та їх копіювання. Один із методів кодування, який широко використовується для обміну інформацією, застосовує ключ, як із відкритим, так і з закритим доступом. Криптографія з відкритим ключем використовується вже кілька десятиліть і дозволяє сторонам обмінюватися закодованими даними без попередньої передачі загальнодоступного секретного ключа. Сторона, що відправляє дані, кодує файл даних за допомогою відкритого ключа, і лише сторона, яка їх отримує, має захищений закритий ключ, що дозволяє декодувати дані. Існують міжнародні стандарти щодо довжини ключів кодування, які визнані такими, що забезпечують відповідний рівень захисту особистих фінансових даних, як на цей час, так і в найближчому майбутньому, наприклад, розширений (вдосконалений) стандарт кодування (AES) 256.

Методи електронної передачі

12. Раніше було поширеним надсилання закодованих файлів даних на дискетах, картах пам'яті та компакт-дисках шляхом фізичної передачі або

підписаної поштової передачі між Компетентними Органами, що викликало додаткове адміністрування та ризики, пов'язані з передачею портативних носіїв (навіть якщо їх цілісність та конфіденційність забезпечується кодуванням). Зараз технологічно так само просто передавати дані за допомогою Інтернет-браузера, який також може без зайвих затрат забезпечити можливість кодування, відсутність відміни та відмови, тому використання портативних носіїв більше не вважається найкращою практикою. Метод передачі, який дозволяє застосовувати інтегрований наскрізний процес передачі електронних файлів, є рекомендованою найкращою практикою, незалежно від того, чи цей процес передачі базується на передачі сервер-сервер або браузер.⁵ В якості альтернативи може використовуватися захищена електронна пошта відповідно до мінімальних стандартів та специфікацій, але це може потребувати більших витрат на інсталяцію або ускладнити роботу в управлінні доступом користувачів та захистом даних, включаючи обмеження розміру файлу та проблеми з брандмауером. Слід визнати важливість оцінки ризику та його постійної переоцінки.

Впровадження операційної безпеки

13. Конфіденційність та безпека даних, що передаються залежать від належних управлінських, організаційних та операційних процедур, а також технічних заходів, таких як апаратне забезпечення та програмні засоби. Попри те, що відповідність будь-якому конкретному стандарту не є обов'язковою, в ідеалі, безпекою слід керувати таким чином, щоб це відповідало стандартам найкращої практики, таким, як стандарти інформаційної безпеки серії ISO 27000 зі змінами, що час від часу вносяться. Якщо говорити точніше, доступ до даних мають мати лише авторизовані сторони в процесі передачі, а доступ до будь-яких ключів кодування, зокрема до ключа із закритим доступом, має суворо контролюватися. Докази щодо всіх авторизованих доступів до даних або ключів повинні зберігатись як журнал аудиту. Додаткова інформація щодо стандартів захисту та конфіденційності даних міститься у Коментарі до Розділу 5.

---

⁵ ВЕБ-ПОСЛУГИ з забезпеченням безпеки ws-security — ще один доступний стандарт, який стає широко застосовним в захищених середовищах, утворених набором сервісів, що використовують протокол HTTP, за допомогою стандартних методів, таких як GET та POST. Приклади протоколів передачі даних, які були узгоджені на міжнародному рівні як такі, що відповідають вимогам до захищених каналів передачі та протоколів, що забезпечують конфіденційність та цілісність даних, включають захист транспортного рівня (TLS) v 1.1 для захищених обмінів на основі браузера та протокол безпечної передачі файлів (SFTP) для планової масової передачі, але це не єдині протоколи, які можуть забезпечити відповідні рішення.

Коментарі до Розділу 4 стосовно співпраці щодо виконання вимог та правозастосування

1. Цей розділ стосується співпраці між Компетентними Органами з питань виконання вимог та правозастосування. Він передбачає, що якщо один Компетентний Орган має підстави вважати, що помилка могла призвести до надання неправильної або неповної інформації, або якщо Підзвітна Фінансова Установа не дотримується вимог, відповідний Компетентний Орган має повідомити про це інший Компетентний Орган. Повідомлений Компетентний Орган вживатиме всіх належних заходів, доступних згідно із внутрішнім законодавством, для усунення помилок або невідповідностей, описаних у повідомленні. Див. Коментар до Розділу IX Загального Стандарту Звітності щодо правил та адміністративних процедур, які мають бути встановлені юрисдикціями для забезпечення ефективного впровадження Загального Стандарту Звітності.

2. Повідомлення згідно з цим Розділом має бути у письмовій формі та повинно чітко вказувати помилку чи невідповідність і причини вважати, що така помилка чи невідповідність мали місце. Повідомлений Компетентний Орган має надати відповідь або оновити інформацію якомога швидше, та не пізніше 90 календарних днів після отримання повідомлення від іншого Компетентного Органу. Якщо проблема не була вирішена, відповідний Компетентний Орган повинен надавати іншому Компетентному Органу оновлення через кожні 90 днів. Однак, якщо після ретельного вивчення та розгляду повідомлення, уповноважений Компетентний Орган, що отримав повідомлення, не погоджується з тим, що існує або було допущено помилку чи невідповідність, як це описано в повідомленні, він повинен якомога швидше повідомити інший Компетентний Орган в письмовій формі про таке рішення та пояснити причини його прийняття.

3. Розділ 4 не передбачає прямого контакту між Компетентним Органом однієї юрисдикції з Підзвітною Фінансовою Установою в іншій юрисдикції. Як альтернатива, два Компетентні Органи можуть дозволити встановити прямий контакт між Компетентним Органом в одній юрисдикції та Підзвітною Фінансовою Установою в іншій юрисдикції у разі адміністративних або інших незначних помилок. Рішення про включення такої опції залежатиме від внутрішнього законодавства у відповідних юрисдикціях, а також може залежати від обсягу запитів, які Компетентний Орган очікує отримати. Якщо Компетентні Органи погодяться на такий підхід, нижченаведене формулювання замінить поточні формулювання Розділу 4:

1. Будь-який Компетентний Орган може направити запит безпосередньо до Підзвітної Фінансової Установи в іншій юрисдикції, якщо він має підстави вважати, що адміністративні помилки або інші незначні помилки могли призвести до неправильного або неповного звітування. Компетентний Орган повідомляє інший Компетентний Орган, коли перший згаданий Компетентний Орган надсилає такий запит до Підзвітної Фінансової Установи в іншій юрисдикції.

2. Компетентний Орган повідомляє інший Компетентний Орган, якщо перший згаданий Компетентний Орган має підстави вважати, що у Підзвітної Фінансової Установи існує невідповідність звітності та процедур належної комплексної перевірки, що відповідають Загальному Стандарту Звітності, до чинних вимог. Повідомлений Компетентний Орган вживатиме всіх належних заходів, передбачених внутрішнім законодавством, щоб усунути невідповідність, описану у повідомленні.

4. До такого прямого контакту застосовуватиметься внутрішнє законодавство юрисдикції Підзвітної Фінансової Установи включаючи законодавство щодо захисту персональних даних.

Коментарі до Розділу 5 стосовно конфіденційності та гарантій захисту даних

1. Конфіденційність інформації про платників податків завжди була основним елементом податкових систем. Як платники податків, так і податкові органи мають законне право очікувати, що інформація, яка надається для обміну, залишається конфіденційною. Для того, щоб мати впевненість у своїх податкових системах та виконувати свої зобов'язання, передбачені законодавством, платники податків повинні знати, що часто конфіденційна фінансова інформація не розкривається у неналежний спосіб, навмисно чи випадково. Громадяни та уряди будуть довіряти міжнародному обміну лише у тому випадку, якщо інформація, якою обмінюються, використовується та розкривається лише відповідно до інструменту, на основі якого вона надається для обміну. Це питання як законодавчої бази, так і наявності систем та процедур, що гарантують її дотримання на практиці та неможливість несанкціонованого розкриття інформації. Здатність захистити конфіденційність податкової інформації є також результатом «культури поведінки з нею» в рамках адміністрування податків, яка включає весь спектр систем, процедур та процесів для забезпечення дотримання законодавчої бази на практиці та гарантування того, що при обробці інформації також підтримується її безпека та цілісність. У міру підвищення рівня досконалості адміністрування податків процеси та методи конфіденційності мають також вдосконалюватись, щоб гарантувати, що інформація, якою обмінюються, залишається конфіденційною.⁶ Деякі юрисдикції мають спеціальні правила щодо захисту персональних даних, які також застосовуються до інформації про платників податків.

2. Розділ 5 разом із Розділом 7 та рекомендаціями, наведеними у четвертому пункті преамбули, чітко визнають важливість конфіденційності та захисту даних у зв'язку з автоматичним обміном інформацією про фінансові рахунки.

⁶ OECD (2012) Зберігаючи в безпеці: Посібник ОЕСР щодо захисту конфіденційності інформації, якою обмінюються для податкових цілей, ОЕСР, Париж, доступно за посиланням, OECD (2012) Keeping it Safe: The OECD Guide on the Protection of Confidentiality of Information Exchanged for Tax Purposes, OECD, Paris, available on www.oecd.org/ctp/exchange-of-tax-information/keeping-it-safe-report.pdf.

В інших частинах цього Коментаря коротко розглядаються пункти 1 та 2, після чого наводиться комплексне обговорення конфіденційності та захисту даних у зв'язку із Загальним Стандартом Звітності.

Пункт 1 – Конфіденційність, включаючи захист персональних даних

3. Вся інформація, якою обмінюються, підпорядковується правилам конфіденційності та іншим гарантіям, передбаченим базовим правовим інструментом. Це включає цілі, для яких може використовуватись інформація, та обмеження щодо того, кому ця інформація може бути розкрита.

4. Багато юрисдикцій мають спеціальні правила щодо захисту персональних даних, які застосовуються до інформації про платників податків. Наприклад, спеціальні правила захисту даних застосовуються до обміну інформацією державами-членами ЄС (незалежно від того, чи обмін здійснюється з іншою державою-членом ЄС або третьою юрисдикцією). Ці правила включають, серед іншого, право суб'єкта даних на інформацію, доступ, виправлення, компенсацію, а також наявність механізму нагляду для захисту прав суб'єкта даних. Пунктом 1 Розділу 5 передбачено, що Компетентний Орган, який надає інформацію, може, наскільки це необхідно для забезпечення належного рівня захисту персональних даних, визначити в Угоді Компетентних Органів конкретні гарантії, яких необхідно дотримуватись, як того вимагає його внутрішнє законодавство. Компетентний Орган, який отримує інформацію, повинен забезпечити практичне впровадження та дотримання будь-яких визначених гарантій. Компетентний Орган, який отримує інформацію, повинен обробляти інформацію не лише відповідно до власного внутрішнього законодавства, але також дотримуватися додаткових гарантій, які можуть виявитись необхідними для забезпечення захисту даних відповідно до внутрішнього законодавства Компетентного Органу, що надає інформацію. Такі додаткові гарантії визначені Компетентним Органом, що надає інформацію, можуть, наприклад, стосуватись індивідуального доступу до даних. Специфікація гарантій може бути непотрібною, якщо Компетентний Орган, що надає інформацію, переконується, що Компетентний Орган, який її отримує, забезпечує необхідний рівень захисту даних по відношенню до даних, що надаються. У будь-якому випадку ці гарантії повинні обмежуватися тим, що є необхідним для забезпечення захисту персональних даних без надмірного запобігання або затримки ефективного обміну інформацією.

5. Інструменти обміну інформацією, як правило, передбачають, що інформацію не потрібно надавати іншій юрисдикції, якщо розкриття інформації суперечило б *ordre public* (публічній політиці) юрисдикції, яка надає інформацію.⁷ Попри те, що це рідко застосовується в контексті обміну інформацією між Компетентними Органами, певні юрисдикції можуть вимагати від своїх Компетентних Органів зазначити, що інформація, яка надається, не може бути використана або розголошена під час провадження, яке може призвести до винесення та виконання вироку зі смертною карою чи до катувань, або до інших серйозних порушень прав людини (наприклад, коли податкові розслідування мотивовані політичним, расовим або релігійним переслідуванням), що суперечить державній політиці юрисдикції, що надає інформацію. У такому випадку положення про це може бути включене до Угоди Компетентних Органів.

Пункт 2 – Порушення конфіденційності

6. Забезпечення конфіденційності інформації, отриманої відповідно до застосовного правового інструменту, є критичним. Пункт 2 Розділу 5 передбачає, що у разі будь-якого порушення конфіденційності або невиконання гарантій (включаючи додаткові гарантії (якщо такі є), визначені Компетентним Органом, що надає інформацію), відповідний Компетентний Орган повинен негайно повідомити інший Компетентний Орган про таке порушення або невиконання, включаючи будь-які санкції або заходи з виправлення ситуації, які були введені внаслідок цього. Зміст будь-якого такого повідомлення має відповідати правилам конфіденційності, та внутрішньому законодавству юрисдикції, де сталося порушення чи невиконання. Крім того, Розділ 7 прямо передбачає, що недотримання положень про конфіденційність та захист даних (включаючи додаткові запобіжні заходи (якщо такі є), визначені Компетентним Органом, що надає інформацію) вважатиметься суттєвим недотриманням та є підставою для негайного призупинення Угоди Компетентних органів.

Конфіденційність та гарантії захисту даних відповідно до Загального Стандарту Звітності

7. Для забезпечення належних гарантій захисту інформації, обмін якою відбувається автоматичного, важливими є три основні складові: (i) законодавча база, (ii) управління захистом інформації: практики та процедури, а також (iii) контроль за дотриманням та санкції у разі порушення

⁷ Див., наприклад, підпункт 3(с) статті 26 Модельної податкової конвенції ОЕСР та підпункт (d) статті 21 Багатосторонньої конвенції про взаємну адміністративну допомогу у податкових справах.

конфіденційності. Кожен з цих аспектів обговорюється далі. Додаток 4 – це опитувальник⁸, який переводить обговорення у низку питань, які юрисдикції можуть вважати корисним інструментом для оцінки того, чи дотримані необхідна конфіденційність та гарантії захисту даних. Юрисдикції можуть розробити власний опитувальник для відображення принципів конфіденційності та аспектів захисту даних, передбачених у Загальному Стандарті Звітності. Інші юрисдикції можуть вирішити не використовувати опитувальник, оскільки вони вже здійснюють постійні автоматичні обміни інформацією з іншими юрисдикціями і раніше переконались, що юрисдикція-партнер має відповідні введені в дію гарантії для захисту інформації, якою обмінюються в автоматичному режимі.

1. Законодавча база

8. Законодавча база повинна забезпечувати конфіденційність обмінюваної податкової інформації та обмежувати її використання у відповідних цілях згідно з умовами Інструменту з обміну. Двома основними компонентами такої структури є положення відповідного Інструменту та внутрішнє законодавство Юрисдикції.

9. Усі двосторонні та багатосторонні податкові конвенції та інші правові інструменти, відповідно до яких здійснюється обмін податковою інформацією, повинні містити положення, що вимагають дотримання конфіденційності обмінюваної інформації та обмеження її використання певними цілями. Прикладом цього є Модельна податкова конвенція ОЕСР. Пункт 2 статті 26 Модельної податкової конвенції ОЕСР вимагає, щоб інформація про платників податків, отримана Компетентним Органом, розглядалася як таємна, так само, як інформація про платників податків, отримана відповідно до внутрішнього законодавства відповідної юрисдикції. Розкриття такої інформації обмежене «особами або органами влади (включаючи суди та адміністративні органи)», залучені для оцінки, збору, адміністрування чи примусового стягнення податків, які покриваються Модельною податковою конвенцією ОЕСР, або під час пов'язаних судових процесів, апеляціях або нагляді. Це також дозволяє використання з іншою метою, якщо це дозволено обома Компетентними Органами, та, якщо законодавство обох держав дозволяє таке використання. Так само, стаття 22 Багатосторонньої конвенції про взаємну адміністративну допомогу у податкових справах вимагає, щоб інформація розглядалася як таємна і

⁸ Прикладом опитувальника у Додатку 4 є опитувальник, який використовувався Сполученими Штатами Америки для цілей FATCA станом на 20 березня 2014 року, з вилюченими особливостями, пов'язаними зі Сполученими Штатами Америки .

захищалася так само, як інформація, отримана відповідно до внутрішнього законодавства сторони, і накладає обмеження щодо використання та розкриття інформації.

10. Внутрішнє законодавство має включати положення, достатні для захисту конфіденційності інформації про платників податків та передбачати конкретні та обмежені обставини, за яких така інформація може бути розкрита та використана. Внутрішнє законодавство також має накладати суттєві штрафи або санкції за неналежне розкриття або використання інформації про платників податків. Крім того, внутрішнє законодавство повинно передбачати, що міжнародні інструменти, що стосуються обміну, є юридично обов'язковими, у такий спосіб, що зобов'язання щодо конфіденційності в таких інструментах також є обов'язковими. Крім того, внутрішнє законодавство юрисдикції щодо захисту даних платників податків повинно застосовуватися до інформації про платників податків, отриманої від іншого уряду відповідно до інструменту про обмін.

2. Управління інформаційною безпекою: практика та процедури

11. Для того, щоб правовий захист, передбачений інструментом про обмін та внутрішнім законодавством, був значущим, повинні існувати впроваджені практики та процедури, які гарантуватимуть, що обмінювана інформація про платників податків може використовуватися виключно для податкових цілей (або інших визначених цілей), а також гарантуватимуть запобігання розголошенню інформації про платників податків особам або державним органам, які не залучені для оцінки, збору, адміністрування або примусового стягнення податків, які покриваються Модельною податковою конвенцією ОЕСР, або не залучені до пов'язаних судових процесів, апеляцій чи нагляду.

12. Система управління інформаційною безпекою – це сукупність політики, практики та процедур, пов'язаних з управлінням інформаційною безпекою, включаючи ризики, пов'язані з ІТ. Це не лише технічне питання, а й питання управління, культури та організації. Як це докладніше обговорюється нижче, практика та процедури, що застосовуються податковими органами, повинні охоплювати всі аспекти, що стосуються захисту конфіденційності, включаючи процес перевірки працівників, які обробляють інформацію, з обмеженням доступу до інформації та систем для виявлення та відстеження несанкціонованого розкриття інформації. Практики та процедури управління інформаційною безпекою, що використовуються податковими органами кожної юрисдикції, повинні відповідати міжнародно визнаним стандартам або найкращим практикам, що забезпечують захист конфіденційних даних

платників податків.⁹ Більш конкретно, це має включати такі основні засоби контролю:

2.1. Співробітники (перевірка біографічних даних, трудові договори , навчання)

13. Податкові органи мають гарантувати, що особи, які займають відповідальні посади та мають доступ до інформації, користуються довірою та відповідають критеріям безпеки, а їх привілеї доступу належним чином управляються та контролюються. Співробітники, консультанти та інші, хто має доступ до конфіденційної інформації, повинні пройти перевірку на наявність потенційних ризиків щодо безпеки. Консультанти, що мають доступ до інформації про платників податків, повинні мати договірні зобов'язання щодо збереження конфіденційності інформації про платників податків, як і наймані працівники.

14. Податкові органи також повинні переконатися, що працівники, які мають доступ до даних, були проінформовані щодо вимог про конфіденційність своїх посад, ризики безпеки, пов'язаних з їх діяльністю, та чинним законодавством, політикою та процедурами, пов'язаними з безпекою/конфіденційністю. Поки працівники мають доступ до даних, вони повинні проходити щорічне, або частіше навчання.

15. Окрім того, повинні існувати процедури швидкого припинення доступу до конфіденційної інформації для звільнених, переведених працівників, або для тих, хто виходить на пенсію, які більше не потребують такого доступу. Крім того, зобов'язання щодо конфіденційності мають продовжуватись і після припинення доступу.

2.2. Доступ до приміщень та фізичне зберігання документів

16. Податкові органи повинні запровадити заходи безпеки, щоб обмежити доступ до своїх приміщень. Такі заходи часто включають присутність охоронців, політику щодо відвідувачів без супроводу, перепустки безпеки або системи кодового входу для працівників та обмеження доступу працівників до місць знаходження конфіденційної інформації.

---

⁹ Міжнародно визнані стандарти інформаційної безпеки відомі як «серія ISO/IEC 27000», які опубліковані спільно Міжнародною організацією зі стандартизації (ISO) та Міжнародною електротехнічною комісією (IEC). Ця серія включає найкращі практики з управління інформаційною безпекою, ризиками та засобами контролю в контексті загальної системи управління інформаційною безпекою. Податкові органи повинні мати можливість легко документально підтвердити, що вони відповідають стандартам серії ISO/IEC 27000, або що вони мають еквівалентну систему інформаційної безпеки, і що інформація про платників податків, отримана відповідно до правового інструменту, захищена відповідно до цього інструменту.

17. Податкові органи повинні також забезпечити надійне зберігання конфіденційних документів. Інформація може бути захищена в закритих сховищах або приміщеннях, таких як шафи (незалежно від того, зачинені вони на коди чи ключі), сейфи та сейфові приміщення. Доступ до кодових комбінацій та ключів має бути обмежений. Безпека шаф для фізичного зберігання має відрізнятися залежно від класифікації їх вмісту, а об'ємні податкові дані, обмін якими відбувається автоматично, повинні мати відповідну класифікацію безпеки. Податкові органи повинні також забезпечити безперервне збереження цієї безпеки, коли дані передаються на альтернативні робочі місця.

2.3. Планування

18. Податкові органи повинні мати план розробки, документування, оновлення та впровадження безпеки інформаційних систем.

2.4. Управління конфігурацією

19. Податкові органи повинні контролювати та керувати конфігурацією (налаштуваннями) інформаційних систем. Для цього вони повинні розробляти, документувати, поширювати та оновлювати відповідні засоби контролю.

2.5. Управління доступом

20. Податкові органи повинні обмежувати доступ до системи авторизованим користувачам та пристроям (включаючи інші інформаційні системи). Авторизовані користувачі повинні бути обмежені доступом до транзакцій та функцій, які їм дозволено виконувати.

2.6. Ідентифікація та автентифікація

21. Інформаційні системи повинні мати засоби для зберігання та автентифікації ідентифікаційних даних користувачів та пристроїв, які потребують доступу до інформаційних систем. Інформаційні системи також повинні мати можливість ідентифікувати неавторизованого користувача та запобігти йому чи їй отримати доступ до конфіденційної інформації.

2.7. Аудит та підзвітність

---

22. Неавторизовані користувачі можуть бути притягнуті до відповідальності лише за умови, якщо їх дії можна відстежити. Тому для податкових органів важливо створювати та зберігати записи аудиту інформаційної системи для моніторингу, аналізу, розслідування та звітування про незаконну, несанкціоновану або неналежну діяльність інформаційної системи.

2.8. Технічне обслуговування

23. Податкові органи повинні проводити періодичне та своєчасне технічне обслуговування систем та забезпечувати ефективний контроль за інструментами, обладнанням та механізмами для обслуговування системи та персоналом, який їх використовує.

2.9. Захист системи та зв'язку

24. Податкові органи повинні здійснювати нагляд, контроль та захист комунікацій на зовнішніх та внутрішніх межах інформаційних систем. Ці засоби контролю повинні включати процедури видалення залишкових даних, забезпечувати конфіденційність передачі та перевірку кодування.

2.10. Цілісність системи та інформації

25. Податкові органи повинні своєчасно виявляти, повідомляти та виправляти випадки з порушенням безпеки (або вживати заходів щодо їх усунення) інформаційно-комунікаційних технологій, забезпечуючи захист від шкідливого програмного коду та контролюючи попередження та повідомлення, що стосуються безпеки системи.

2.11. Оцінка безпеки

26. Податкові органи повинні розробити та регулярно оновлювати політику перегляду процесів, що використовуються для тестування, перевірки та авторизації засобів контролю безпеки для захисту даних, виправлення недоліків та зменшення вразливості. Частота таких оновлень має залежати від ризику, але вони мають здійснюватися через належні проміжки часу, відповідно до міжнародно визнаних стандартів або найкращих практик. Податковий орган також повинен мати політику перегляду способу авторизації операцій і підключення до інформаційної системи, а також процедури моніторингу засобів контролю безпеки системи.

2.12. Планування на випадок непередбачених обставин

---

27. Податкові органи повинні розробити та впровадити плани реагування на надзвичайні ситуації, резервного копіювання та відновлення інформаційних систем після аварій.

2.13. Оцінка ризику

28. Податкові органи повинні оцінити потенційний ризик несанкціонованого доступу до інформації про платників податків, а також ризик та розмір шкоди від несанкціонованого використання, розголошення, порушення, модифікації, або знищення такої інформації, або інформаційних систем платників податків. Податковий орган повинен оновлювати свою оцінку ризику періодично, або коли відбуваються суттєві зміни в інформаційній системі, об'єктах, де система перебуває, або інших умовах, які можуть вплинути на безпеку або статус акредитації системи.

2.14. Придбання систем та послуг

29. Податкові органи повинні забезпечити, що сторонні постачальники інформаційних систем, які залучаються до обробки, зберігання та передачі інформації, якою обмінюються відповідно до правового інструменту, використовують засоби контролю, що відповідають необхідним вимогам комп'ютерної безпеки.

2.15. Захист носіїв інформації

30. Податкові органи повинні захищати інформацію у друкованому вигляді або на цифрових носіях, обмежувати доступ до інформації для авторизованих користувачів та вилучати або знищувати цифрові носії інформації перед утилізацією або повторним використанням.

2.16. Ідентифікація даних

31. Дані, якими здійснюється обмін відповідно до правового інструменту, завжди мають бути захищені від ненавмисного розголошення. Якщо дані містяться у файлі, що включає інші дані, а фізичне розділення недоцільне, необхідно передбачити процедури, які гарантуватимуть, що весь файл буде захищений і чітко позначений із зазначенням включення даних, якими ведеться обмін в рамках правового інструменту. Сама інформація також має бути чітко позначена.

32. Мають бути впроваджені процедури, які гарантуватимуть, що до того, як такий файл буде передано певній особі або установі, не уповноваженій на доступ до даних, якими ведеться обмін відповідно до правового інструменту, усі такі дані будуть видалені. У випадку, якщо дані зберігаються в базі даних, мають бути передбачені процедури, які гарантують, що до того, як доступ до бази даних буде надано фізичній особі або установі, не уповноваженій на доступ до даних, якими ведеться обмін відповідно до правового інструменту, усі такі дані видаляються з бази даних (або надійно розділені/захищені у такий спосіб, що це не дає можливості не уповноваженій особі чи агентству отримати доступ до цих даних).

2.17. Політика утилізації інформації

33. Податкові органи повинні мати політику, яка вимагає утилізації даних, як тільки вони стають не потрібними, та забезпечення безпечного видалення конфіденційної інформації. Подрібнення документів, спалювання коробок або подрібнення замкнених сміттєвих ящиків є доречним для паперових документів, а електронні документи слід видалити, коли вони стають більше не потрібними. Конфіденційну інформацію потрібно видалити перед утилізацією комп'ютерів та пристроїв зберігання інформації.

3. Моніторинг дотримання вимог та санкції, що мають застосовуватись у разі порушення конфіденційності

34. На додаток до збереження конфіденційності інформації, якою ведеться обмін відповідно до правового інструменту, податкові органи повинні мати можливість гарантувати, що їх використання було обмежене цілями, визначеними відповідною угодою про обмін інформацією. Таким чином, самого лише дотримання прийнятної системи безпеки інформації недостатньо для захисту податкових даних, обмін якими ведеться. Крім того, внутрішнє законодавство повинно встановлювати покарання або санкції за неналежне розкриття або використання інформації про платників податків. Для забезпечення реалізації, такі закони мають бути посилені відповідними адміністративними ресурсами та процедурами.

3.1. Покарання та санкції

35. Внутрішнє законодавство повинно встановлювати покарання або санкції за неналежне розкриття або використання інформації про платників податків, і податкові органи повинні фактично накладати ці штрафи та санкції на співробітників, які порушують політику та процедури безпеки, щоб утримати

інших від подібних порушень. Для забезпечення реалізації, такі закони мають бути посилені відповідними адміністративними ресурсами та процедурами. Податкові органи повинні запровадити офіційний процес накладання санкцій щодо персоналу та сторонніх надавачів послуг, які не дотримуються встановленої політики та процедур інформаційної безпеки. Політика повинна передбачати як цивільні, так і кримінальні санкції за несанкціонований перегляд або розголошення даних.

3.2. Захист від несанкціонованого доступу та розголошення інформації

36. Окрім політики, яка регулює доступ до конфіденційної інформації, податкові органи повинні також мати впроваджені процеси для контролю за дотриманням цієї політики та виявлення будь-якого несанкціонованого доступу та розкриття інформації. Якщо це відбувається, має бути проведено розслідування, за яким слідує підготовка звіту для керівництва. Звіт повинен містити:

- рекомендації щодо мінімізації наслідків випадку;
- аналіз того, як уникнути подібних випадків у майбутньому;
- рекомендації щодо будь-яких покарань, які мають бути застосовані до особи(осіб), відповідальної(их) за порушення, із зазначенням, що до розслідування підозри в умисному розкритті інформації мають бути залучені правоохоронні органи; і
- підстави для високого ступеня впевненості в тому, що після впровадження, рекомендовані системні зміни та покарання запобігатимуть подібним порушенням у майбутньому.

37. Крім того, податкові органи повинні мати процес перегляду та ухвалення рекомендацій щодо змін політики та процедур, щоб уникнути майбутніх порушень. Слідчий орган податкових органів або вище керівництво повинні забезпечити виконання затверджених рекомендацій.

Коментарі до Розділу 6 стосовно консультацій та змін

1. Цей розділ стосується консультацій між Компетентними Органами та змін до Угоди Компетентних Органів.

Пункт 1 – Консультації

2. Цей пункт передбачає, що у разі виникнення будь-яких труднощів з імплементацією або тлумаченням цієї Угоди, будь-який Компетентний Орган може вимагати проведення консультацій з метою розробки заходів для забезпечення виконання цієї Угоди. Також консультації можуть проводитися для аналізу якості отриманої інформації.

3. Компетентні Органи можуть спілкуватися між собою за допомогою листування, факсом, засобами телефонного зв'язку, безпосередньо при зустрічах або будь-якими іншими зручними способами для досягнення згоди щодо належних заходів для забезпечення виконання цієї Угоди.

Пункт 2 – Зміни

4. Цей пункт пояснює, що до Угоди можуть бути внесені зміни за письмовою згодою Компетентних Органів. Якщо Компетентні Органи не домовились про інше, такі зміни набирають чинності в перший день місяця, що слідує за періодом в один місяць після більш пізнього з такого:

- після дати підписання такої письмової згоди, або
- після дати обміну повідомленнями для цілей такої письмової згоди.

5. Як зазначено у Вступі до Коментарів до Модельної угоди, юрисдикції можуть також укласти багатосторонні міжурядові угоди або декілька

міжурядових угод, які самі по собі будуть вважатись міжнародними договорами, що охоплюють як зобов'язання щодо звітності, так і процедури належної комплексної перевірки у поєднанні з більш обмеженими угодами між Компетентними Органами. У таких випадках можуть застосовуватися різні правила щодо внесення змін.

Коментарі до Розділу 7 стосовно строку дії Угоди

Пункт 1 – Набрання чинності

1. Пункт 1 передбачає дві альтернативи щодо дати набрання чинності. По-перше, якщо юрисдикції уклали цю угоду після того, як обидві юрисдикції мають чинне законодавство, необхідне для імплементації Загального Стандарту Звітності, вони можуть визначити дату набрання чинності угоди. По-друге, якщо Компетентні Органи підпишуть угоду до того, як в одній або обох юрисдикціях буде прийняте необхідне законодавство, вони, ймовірно, скористаються цією другою альтернативною можливістю і угода набере чинності в день останнього повідомлення про те, що юрисдикція має введені в дію необхідні норми для реалізації угоди.

Пункт 2 – Призупинення дії

2. Пункт 2 містить детальну інформацію щодо можливості для Компетентного Органу призупинити дію Угоди, якщо він визначить, що інший Компетентний Орган допустив істотне порушення або суттєво не дотримався Угоди. Там, де це можливо, Компетентні Органи повинні намагатися вирішити будь-які питання невідповідності, навіть ті, які є суттєвими, перш ніж надавати повідомлення про призупинення дії Угоди.

3. Для того, щоб призупинити дію Угоди, Компетентний Орган має повідомити у письмовій формі інший Компетентний Орган про свій намір призупинити дію Угоди. Повідомлення має містити детальний опис значної невідповідності, яка сталася, або має місце, а також, де це можливо, опис кроків, які слід вжити для вирішення проблеми. Призупинення почне діяти негайно.

4. Повідомлений Компетентний Орган має якомога швидше вжити необхідних заходів для усунення значної невідповідності. Як тільки невідповідність буде усунена, уповноважений Компетентний Орган, що одержав повідомлення, повинен повідомити інший Компетентний Орган. Після успішного вирішення проблеми Компетентний Орган, який надіслав повідомлення про призупинення, має підтвердити у письмовій формі повідомленому Компетентному Органу, що дія Угоди більше не є призупиненою, а обмін інформацією має бути відновлений якомога швидше.

5. Пунктом 2 передбачено, що суттєва невідповідність включає, але не обмежується таким:

- недотримання положень цієї Угоди про конфіденційність або гарантії захисту даних (включно з додатковими гарантіями, визначеними Угодою Компетентних Органів), наприклад, у разі, якщо інформація використовується для цілей, не дозволених відповідним правовим інструментом, або у внутрішнє законодавство внесені зміни, що порушують конфіденційність інформації;
- неспроможність Компетентного Органу надати своєчасну або достатню інформацію відповідно до вимог цієї Угоди;
- визначення статусу Виключених Рахунків або Непідзвітних Фінансових Установ у спосіб, який перешкоджає досягненню цілей Загального Стандарту Звітності;
- відсутність правил та адміністративних процедур для забезпечення ефективного впровадження процедур звітності для обміну інформацією та належної комплексної перевірки, встановлених Загальним Стандартом Звітності.

6. Протягом періоду будь-якого призупинення вся інформація, отримана раніше за цією Угодою, залишається конфіденційною і підлягає дії умов, викладених у Розділі 5 Угоди, включаючи будь-які додаткові гарантії захисту даних, визначені Компетентним Органом, що надає інформацію, та відповідним правовим інструментом.

Пункт 3 – Припинення дії

7. Пункт 3 містить положення, що стосуються припинення дії Угоди. Будь-який Компетентний Орган може припинити дію цієї Угоди, надіславши письмове повідомлення про припинення дії Угоди іншому Компетентному Органу. Таке припинення дії набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення періоду у 12 місяців після дати повідомлення про припинення дії. Наприклад, Компетентний Орган може вирішити припинити дію цієї Угоди, якщо її дію було призупинено, а інший Компетентний Орган не вирішив питання значної невідповідності протягом розумного періоду часу.

8. Припинення дії основного правового інструменту, згідно з яким укладено Угоду Компетентних Органів, призведе до автоматичного припинення дії відповідної Угоди. За таких обставин така Угода не потребуватиме окремого припинення дії.

9. Пункт 3 роз'яснює, що у разі припинення дії Угоди вся інформація, отримана раніше згідно з цією Угодою, залишатиметься конфіденційною і відповідатиме умовам, викладеним у Розділі 5 Угоди, включаючи будь-які додаткові гарантії захисту даних, визначені Компетентним Органом, що надає інформацію, та відповідним правовим інструментом.

А. Коментарі до Загального Стандарту Звітності

Вступ

Загальний Стандарт Звітності містить стандарти звітності та належної комплексної перевірки, які лежать в основі автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки. Юрисдикція, що його впроваджує, повинна мати чинні норми, які вимагають, щоб фінансові установи повідомляли інформацію, що відповідає обсягу звітності, визначеному в Розділі I, та дотримувалися процедур належної перевірки, що відповідають процедурам, описаним у Розділах II-VII Загального Стандарту Звітності.

Терміни з великої літери, що використовуються в Загальному Стандарті Звітності, визначені у Розділі VIII. Юрисдикція, що впроваджує цей стандарт, може передбачити, що розмір та характеристика платежів, здійснених щодо Підзвітного Рахунку, повинні визначатися відповідно до принципів її податкового законодавства.

Розділ IX Загального Стандарту Звітності описує правила та адміністративні процедури, які, як очікується, повинна впровадити юрисдикція для забезпечення ефективної імплементації та дотримання Загального Стандарту Звітності.

Коментарі до Розділу I стосовно загальних вимог звітності

1. Розділ I містить загальні вимоги до звітності, що застосовуються до Підзвітних Фінансових Установ. Пункти А та В визначають інформацію, яку необхідно повідомляти за загальним правилом, тоді як пункти С-Е передбачають низку винятків, пов'язаних з ПН, датою народження, місцем народження та валовими надходженнями. У пункті 1 Розділу 2 Модельної угоди компетентних органів про автоматичний обмін інформацією про фінансові рахунки роз'яснюється (далі – Модельна угода), що інформація, яка підлягає обміну, – це інформація, яку необхідно надавати відповідно до правил звітності та належної комплексної перевірки Загального Стандарту Звітності, включаючи винятки, що містяться в пунктах С-Е Розділу I.

2. Підзвітні Фінансові Установи часто інформуватимуть Власників Рахунків (наприклад, через зміну правил та умов), що інформація, яка стосується їх рахунків (за умови, що ці рахунки є Підзвітними), буде передаватися та може підлягати обміну з іншими юрисдикціями. У деяких юрисдикціях Підзвітні Фінансові Установи можуть бути зобов'язані подавати звіти згідно з правилами конфіденційності та розкриття інформації їхньої юрисдикції. Підзвітні Фінансові Установи повинні дотримуватися таких правил у цій сфері (наприклад, надаючи Власникам Рахунків на їх запити копію звітної інформації).

Пункт А – Інформація, що підлягає звітуванню

3. Відповідно до пункту А кожна Підзвітна Фінансова Установа зобов'язана повідомляти таку інформацію щодо кожного Підзвітного Рахунку такої Підзвітної Фінансової Установи:

a) у випадку будь-якої фізичної особи, яка є Власником Рахунку та Підзвітною Особою – ім'я, адресу, юрисдикцію (юрисдикції) резидентства, ПН (-и) та дату і місце народження;

b) у випадку будь-якої Організації, яка є Власником Рахунку та Підзвітною Особою – найменування, адресу, юрисдикцію (юрисдикції) резидентства та ПН(-и);

c) у випадку будь-якої Організації, що є Власником Рахунку і визначена як така, що має одну або більше Контролюючих Осіб, яка є Підзвітною Особою:

(1) найменування, адресу, юрисдикцію (юрисдикції) резидентства та ПН (-и) Організації; та

(2) ім'я, адресу, юрисдикцію (юрисдикції) резидентства, ПН(-и) та дату і місце народження кожної Контролюючої Особи, яка є Підзвітною Особою;

d) номер рахунку (або функціональний еквівалент за відсутності номера рахунку);

e) найменування та ідентифікаційний номер (за наявності) Підзвітної Фінансової Установи; та

f) залишок чи вартість рахунку (у тому числі, у випадку Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету – Викупну Суму або вартість, що підлягає відшкодуванню) станом на кінець відповідного календарного року чи іншого звітного періоду, або, якщо рахунок був закритий протягом такого року чи періоду – на дату закриття рахунку.

4. Окрім цього, необхідно повідомляти також таку інформацію:

a) у випадку будь-якого Кастодіального Рахунку:

(1) загальну валову суму відсотків, які виплачено або зараховано на рахунок (або щодо рахунку) протягом календарного року або іншого відповідного звітного періоду;

(2) загальну валову суму дивідендів, які виплачено або зараховано на рахунок (або щодо рахунку) протягом календарного року або іншого відповідного звітного періоду;

(3) загальну валову суму іншого доходу, згенерованого стосовно активів на рахунку, що виплачений або зарахований на рахунок (або щодо рахунку) протягом календарного року чи іншого відповідного звітного періоду; а також

(4) загальну валову суму надходжень від продажу чи викупу Фінансових Активів, виплачених або зарахованих на рахунок протягом календарного року або іншого відповідного звітного періоду щодо якого Підзвітна Фінансова Установа виступала як зберігач, брокер, номінальний утримувач або діяла іншим чином як агент Власника Рахунку.

b) у випадку будь-якого Депозитного Рахунку – загальну валову суму відсотків, сплачених або зарахованих на рахунок протягом календарного року чи іншого відповідного звітного періоду.

c) у випадку будь-якого рахунку, відмінного від Кастодіального Рахунку або Депозитного Рахунку, – загальну валову суму, сплачену або зараховану Власнику Рахунку щодо такого рахунку протягом календарного року або іншого відповідного звітного періоду, стосовно якого Підзвітна Фінансова Установа є боржником або дебітором, у тому числі сукупну суму будь-яких викупних виплат, сплачених Власнику Рахунку протягом календарного року чи іншого відповідного звітного періоду.

Підпункт А(1) – Адреса

5. Адреса, яку необхідно повідомити щодо рахунку, – це адреса, записана Підзвітною Фінансовою Установою для Власника Рахунку відповідно до процедур належної комплексної перевірки, описаних у Розділах II-VII. Отже, у випадку рахунку, що належить фізичній особі, яка є Підзвітною Особою, адреса, яку потрібно повідомити, – це поточна адреса проживання цієї особи (див. пункти 8 та 22 Коментаря до Розділу III), окрім випадків, коли Підзвітна Фінансова Установа не має такої адреси у своїх записах, тоді вона має повідомити поштову адресу, що є в її файлах (записах). У випадку, якщо рахунок належить Організації, що визначена як така, яка має одну або більше Контролюючих Осіб, що є Підзвітними

Особами, – адресою, яку необхідно повідомити, є адреса Організації та адреса кожної Контролюючої Особи такої Організації, яка є Підзвітною Особою.

Підпункт А(1) – Юрисдикція (юрисдикції) резидентства

6. Юрисдикція резидентства, яку необхідно повідомити щодо рахунку, – це юрисдикція резидентства, визначена Підзвітною Фінансовою Установою для Підзвітної Особи щодо відповідного календарного року або іншого відповідного звітного періоду, згідно з процедурами належної комплексної перевірки, описаними у Розділах II-VII. У випадку, коли Підзвітна Особа ідентифікована як така, що має більше ніж одну юрисдикцію резидентства, юрисдикціями резидентства, які необхідно повідомити, є всі юрисдикції резидентства, визначені Підзвітною Фінансовою Установою для Підзвітної Особи щодо відповідного календарного року або іншого відповідного звітного періоду. Юрисдикція (юрисдикції) резидентства, визначена в результаті проведення процедур належної комплексної перевірки, описаних у Розділах II-VII, не впливає на будь-яке визначення резидентства, зробленого Підзвітною Фінансовою Установою для будь-яких інших податкових цілей.

Підпункт А(1) – ПН

7. ПН, який необхідно повідомити щодо рахунку, – це ПН, присвоєний Власнику Рахунку в його юрисдикції резидентства (тобто не в юрисдикції джерела). У випадку, коли Підзвітна Особа ідентифікована як така, що має більше ніж одну юрисдикцію резидентства, ПН, який необхідно повідомити, – це ПН Власника Рахунку щодо кожної Підзвітної Юрисдикції (за умови застосування пунктів С та D). Як визначено в підпункті E(5) Розділу VIII, термін «ПН» включає функціональний еквівалент за відсутності ідентифікаційного номера платника податків (див. пункт 148 Коментаря до Розділу VIII).

Підпункт А(2) – Номер рахунку

8. Номер рахунку, який необхідно повідомити щодо рахунку, – це ідентифікаційний номер, присвоєний Підзвітною Фінансовою Установою для інших цілей, відмінних від цілі виконання вимог щодо звітності, викладених у підпункті А(1), або, якщо такого номера рахунку не присвоєно, – функціональний еквівалент (тобто унікальний серійний номер або інший номер, який така Підзвітна Фінансова Установа присвоює Фінансовому Рахунку, і який відрізняє рахунок від інших

рахунків, що ведуться такою установою). Номер контракту або полісу, як правило, вважається функціональним еквівалентом номера рахунку.

Підпункт А(3) – Ідентифікаційний номер

9. Підзвітна Фінансова Установа повинна повідомити своє найменування та ідентифікаційний номер (за наявності). Ідентифікаційна інформація про Підзвітну Фінансову Установу має на меті дозволити Юрисдикціям-Учасницям легко визначати джерело інформації, яка надається у звітах та в подальшому обмінюється, для того, щоб, наприклад, відслідкувати помилку, яка могла призвести до неправильного або неповного звітування. «Ідентифікаційний номер» Підзвітної Фінансової Установи – це номер, присвоєний Підзвітній Фінансовій Установі для цілей ідентифікації. Зазвичай цей номер присвоюється Підзвітній Фінансовій Установі у її юрисдикції резидентства або місцезнаходження, але, він також може бути присвоєний на глобальному рівні. Приклади ідентифікаційних номерів включають ППН, реєстраційний код/номер підприємства/компанії або Міжнародний ідентифікатор юридичної особи (LEI)¹⁰, або Глобальний ідентифікаційний номер посередника (GIIN)¹¹. Очікується, що Юрисдикції-Учасниці надаватимуть своїм Підзвітним Фінансовим Установам рекомендації/інструкції щодо будь-якого ідентифікаційного номера, що підлягає звітуванню. Якщо Підзвітній Фінансовій Установі такий номер не присвоєно, тоді потрібно повідомити лише найменування та адресу Підзвітної Фінансової Установи.

Підпункт А(4) – Залишок чи вартість рахунку

10. Підзвітна Фінансова Установа повинна звітувати про залишок чи вартість рахунку станом на кінець календарного року або іншого відповідного звітного періоду, або, якщо рахунок був закритий протягом такого року чи періоду, – на дату закриття рахунку (див. пункт 14 нижче). Рахунок із від’ємним залишком чи вартістю слід повідомляти як такий, що має залишок чи вартість рахунку, що дорівнює нулю. У випадку рахунку, що є Договором Страхування з Викупною Сумою або Договором Ануїтету, Підзвітна Фінансова Установа повинна повідомити Викупну Суму або вартість, що підлягає відшкодуванню.

---

¹⁰ Див. веб-портал Комітету регуляторного нагляду (ROC) Глобальної системи ідентифікації юридичних осіб (GLEIS) – www.leiroc.org/.

¹¹ Глобальний ідентифікаційний номер посередника (GIIN) – це ідентифікаційний номер, який присвоюється певним фінансовим установам Службою внутрішніх доходів (IRS) США.

11. Однак деякі юрисдикції вже вимагають, щоб Фінансові Установи повідомляли середній залишок чи вартість рахунку протягом календарного року або іншого відповідного звітного періоду. Ці юрисдикції можуть і надалі отримувати таку інформацію замість того, щоб вимагати подання інформації про залишок чи вартість рахунку станом на кінець календарного року або іншого відповідного звітного періоду, шляхом заміни підпункту А(4) таким положенням:

4. [найвищий] середній [місячний] залишок чи вартість рахунку (включаючи, у випадку Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету – Викупну Суму або вартість, що підлягає відшкодуванню) протягом відповідного календарного року або іншого відповідного звітного періоду, або якщо рахунок було закрито протягом такого року чи періоду – на дату закриття рахунку;

У такому випадку підпункт 2(d) Розділу 2 Модельної угоди має бути відповідно змінений (див. пункт 4 Коментаря до Розділу 2 Модельної угоди).

12. Загалом, залишок чи вартість Фінансового Рахунку – це залишок чи вартість, розрахована Фінансовою Установою для цілей звітування щодо Власника Рахунку. У випадку Частки в Капіталі або у боргових зобов'язаннях Фінансової Установи, залишок чи вартість частки в капіталі – це вартість, розрахована Фінансовою Установою, з метою, яка вимагає як найчастішого визначення вартості, а залишок чи вартість частки в боргових зобов'язаннях є його основною сумою. залишок чи вартість для Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету – це залишок чи вартість станом на кінець календарного року або іншого відповідного звітного періоду (див. пункт 15 нижче). Залишок чи вартість рахунку не повинна зменшуватися будь-якими зобов'язаннями, взятими на себе Власником Рахунку щодо рахунку або будь-якого активу, що зберігається на рахунку.

13. Кожному власнику спільного рахунку приписується весь залишок чи вартість спільного рахунку, а також усі суми, сплачені або зараховані на спільний рахунок (або щодо такого спільного рахунку). Такий підхід застосовується щодо:

- рахунку, що належить Пасивній НФО з більше ніж однією Контролюючою Особою, яка є Підзвітною Особою, де кожній Контролюючій Особі приписується весь залишок чи вартість

рахунку, що належить Пасивній НФО, а також усі суми, сплачені або зараховані на рахунок;

- рахунку, що належить Власнику Рахунку, який є Підзвітною Особою і визначений як такий, що має більше ніж одну юрисдикцію резидентства, де необхідно повідомити про весь залишок чи вартість рахунку, а також всю суму, сплачену або зараховану на рахунок, щодо кожної юрисдикції резидентства Власника Рахунку;
- рахунку, який належить Пасивній НФО з Контролюючою Особою, яка є Підзвітною Особою, і визначена як така, що має більше ніж одну юрисдикцію резидентства, де необхідно повідомити весь залишок чи вартість рахунку, що належить Пасивній НФО, а також всю суму, сплачену або зараховану на рахунок, щодо кожної юрисдикції резидентства Контролюючої Особи; або
- рахунку, який належить Пасивній НФО, що є Підзвітною Особою з Контролюючою Особою, яка є Підзвітною Особою, де необхідно повідомити весь залишок чи вартість рахунку, що належить Пасивній НФО, а також всю суму, сплачену або зараховану на рахунок, як щодо Пасивної НФО, так і щодо Контролюючої Особи.

14. У разі закриття рахунку, Підзвітна Фінансова Установа не зобов'язана надавати інформацію про залишок чи вартість рахунку, яка була до дати закриття або під час закриття, але повинна повідомити, що рахунок було закрито. При визначенні того, коли рахунок вважається «закритим», необхідно посилатися на чинне законодавство конкретної юрисдикції. Якщо чинне законодавство не регулює закриття рахунків, рахунок вважатиметься закритим відповідно до звичайних операційних процедур Підзвітної Фінансової Установи, що послідовно застосовуються до всіх рахунків, які ведуться такою установою. Наприклад, частка в капіталі або у боргових зобов'язаннях Фінансової Установи, як правило, вважається закритою в результаті припинення, передачі, відмови, викупу, анулювання або ліквідації. Рахунок із нульовим та від'ємним залишком чи вартістю не є закритим рахунком виключно через такий залишок чи вартість.

Підпункти А(4)-(7) – Відповідний звітний період

15. Інформація, що підлягає звітуванню, є інформацією станом на кінець відповідного календарного року або іншого відповідного звітного періоду. При визначенні, що саме мається на увазі під «відповідним звітним періодом», необхідно зробити посилання на значення, яке цей термін має на той час згідно з правилами кожної звітності юрисдикції, які мають послідовно застосовуватись протягом розумної кількості років. Як правило, відповідними звітними періодами вважаються період між датою останньої річниці контракту та датою попередньої річниці контракту (наприклад, у випадку Договору Страхування з Викупною Сумою) та фінансовий рік, відмінний від календарного.

Підпункт A(5)(a) – Інші доходи

16. Інформація, що підлягає звітуванню у випадку Кастодіального Рахунку, включає загальну валову суму іншого доходу, отриманого щодо активів на рахунку, який сплачено або зараховано на рахунок (або щодо рахунку) протягом календарного року або іншого відповідного звітного періоду. Термін «інший дохід» означає будь-яку суму, що вважається доходом згідно із законодавством юрисдикції, де ведеться рахунок, крім будь-якої суми, яка вважається відсотками, дивідендами або валовими надходженнями, або приростом капіталу від продажу або викупу Фінансових Активів.

Підпункт A(5)(b) – Валові надходження

17. У випадку Кастодіального Рахунку, інформація, яка підлягає звітуванню, включає загальну валову суму надходжень від продажу чи викупу Фінансових Активів, сплачених або зарахованих на рахунок протягом календарного року або іншого відповідного звітного періоду, щодо якого Підзвітна Фінансова Установа виступала як зберігач (кастодіан), брокер, номінальний утримувач, або діяла іншим чином як агент Власника Рахунку. Термін «продаж чи викуп» означає будь-який продаж або викуп Фінансових Активів, що визначається незалежно від того, чи підлягає власник таких Фінансових Активів оподаткуванню щодо такого продажу або викупу.

18. Клірингова або розрахункова організація, яка веде Підзвітні Рахунки та здійснює розрахунки за купівлю та продаж цінних паперів між членами такої організації на нетто-основі, може не знати валових надходжень від продажу чи відчуження. Якщо клірингова або розрахункова організація не знає валових надходжень, валові надходження обмежуються чистою

сумою, сплаченою або зарахованою на рахунок учасника, яка пов'язана з продажем або іншим відчуженням Фінансових Активів таким учасником на момент проведення розрахунків за такими операціями відповідно до процедур розрахунків такої організації. Термін «клірингова або розрахункова організація» означає організацію, що здійснює клірингові операції з цінними паперами для своїх організацій-членів та здійснює переказ або надає інструкції щодо передачі цінних паперів за допомогою кредитування чи дебетування на рахунок учасника без необхідності фізичної доставки цінних паперів.

19. Стосовно продажу, здійсненого брокером, що призводить до виплати валових надходжень, датою, коли валові надходження вважаються сплаченими, є дата, коли надходження від такого продажу зараховуються на рахунок або іншим чином стають доступними особі, яка має право на виплату.

20. Загальні валові надходження від продажу чи викупу означають загальну суму, реалізовану в результаті продажу або викупу Фінансових Активів. У випадку продажу, здійсненого брокером, загальні валові надходження від продажу або викупу означають загальну суму, сплачену або зараховану на рахунок особи, яка має право на виплату, збільшену на будь-яку суму, не сплачену таким чином внаслідок погашення маржинальної позики; брокер може (але не зобов'язаний) враховувати комісію від продажу при визначенні загальних валових надходжень. У разі продажу процентного боргового зобов'язання, валові надходження включають будь-які відсотки, нараховані між датами виплати відсотків.

Підпункт А(7) – Валові суми

21. Інформація, яка підлягає звітуванню, у випадку будь-якого рахунку, відмінного від Кастодіального або Депозитного Рахунків, включає загальну валову суму, сплачену або зараховану Власнику Рахунку щодо рахунку протягом календарного року або іншого відповідного звітного періоду, стосовно якого Підзвітна Фінансова Установа є кредитором або дебітором. Така «валова сума» включає, наприклад, сукупну суму:

- будь-яких викупних виплат, здійснених (повністю або частково) Власникові Рахунку протягом календарного року або іншого відповідного звітного періоду; а також
- будь-яких виплат, здійснених Власникові Рахунку згідно з Договором Страхування з Викупною Сумою або Договором

Ануїтету протягом календарного року або іншого відповідного звітного періоду, навіть якщо такі платежі не вважаються Викупною Сумою відповідно до підпункту С(8) Розділу VIII.

Схема Загального Стандарту Звітності та посібник користувача

22. Як передбачено в Модельній угоді, Компетентні Органи використовуватимуть схему Загального Стандарту Звітності для цілей обміну інформацією, що підлягає звітуванню. Ця схема може також використовуватись Підзвітними Фінансовими Установами з метою надання інформації (в тій мірі, в якій це дозволяється національним законодавством). Схематичне зображення цієї схеми та посібник користувача до неї можна знайти в Додатку 3. Посібник користувача може бути особливо корисним для Підзвітних Фінансових Установ, оскільки вона містить більш детальну інформацію про кожен елемент даних та будь-які атрибути, які застосовуються до такого елемента даних. Наприклад, посібник користувача описує три елементи даних, які стосуються місця народження (інформація про країну, місто та частину міста (CountryInfo (дані щодо країни), City (місто) та CitySubentity (частина міста)), і пояснює – якщо потрібно повідомити місце народження, то елементи даних щодо країни (CountryInfo) (визначені кодом країни або назвою) та міста (City) є обов’язковими для звітування, а такий елемент даних, як частина міста (CitySubentity) – не є обов’язковим.

Пункт В – Валюта

23. Інформація має бути надана у валюті, в якій деноміновано рахунок, а у звітній інформації повинна бути визначена валюта, в якій деномінована кожна сума. У випадку рахунку, деномінованого більш ніж в одній валюті, Підзвітна Фінансова Установа може прийняти рішення про звітування інформації у валюті, в якій рахунок деномінований, та зобов’язана визначити валюту, в якій рахунок звітуватиметься.

24. Якщо залишок чи вартість Фінансового Рахунку або інша сума деноміновані у валюті, відмінній від валюти, яка використовується Юрисдикцією-Учасницею під час впровадження Загального Стандарту Звітності (для цілей порогових значень або лімітів), Підзвітна Фінансова Установа повинна розрахувати залишок чи вартість шляхом застосування спот-курсу, щоб перевести такий залишок чи вартість у еквівалент в відповідній валюті. Для цілей звітування Підзвітною Фінансовою

Установою, спот-курс має визначатися станом на останній день календарного року або іншого відповідного звітного періоду, за який надається звіт щодо рахунку.

Пункти С-F – Винятки

ІПН та дата народження

25. Пункт С містить виняток, що застосовується до Існуючих Рахунків: не вимагається повідомляти інформацію про ІПН чи дату народження, якщо (i) такий ІПН або дата народження відсутні у записах (реєстрах) Підзвітної Фінансової Установи, та (ii) збір Підзвітними Фінансовими Установами інформації про ІПН чи дату народження не передбачений відповідно до національного законодавства. Таким чином, ІПН або дата народження підлягає звітуванню, якщо:

- ІПН або дата народження містяться в записах (реєстрах) Підзвітної Фінансової Установи (незалежно від того, чи існує обов'язок мати їх у записах (реєстрах)); або
- ІПН або дата народження відсутні у записах (реєстрах) Підзвітної Фінансової Установи, але згідно з національним законодавством (наприклад, Процедури AML/КУС) Підзвітна Фінансова Установа зобов'язана їх збирати.

26. «Записи (реєстри)» Підзвітної Фінансової Установи включають клієнтський файл та пошукові електронні бази даних (див. пункт 34 нижче). «Клієнтський файл» включає основні файли Підзвітної Фінансової Установи для збереження інформації про Власника Рахунку, такої як, інформації, що використовується для зв'язку з Власниками Рахунків та для виконання вимог Процедур AML/КУС. Підзвітні Фінансові Установи, як правило, мають два роки для завершення процедур визначення Підзвітних Рахунків серед Рахунків з Низькою Вартістю (див. пункт 51 Коментаря до розділу III) і, таким чином, можуть спочатку здійснити пошук у своїх електронних записах (або отримати дані про ІПН чи дату народження від Власника Рахунку), а потім перевірити паперові записи.

27. Крім того, навіть якщо Підзвітна Фінансова Установа не має в своїх записах (реєстрах) ІПН або дати народження для Існуючого Рахунку і не зобов'язана збирати таку інформацію згідно із національним законодавством, Підзвітна Фінансова Установа повинна здійснити

належні заходи для того, щоб отримати дані про ІПН та дату народження щодо Існуючих Рахунків до кінця другого календарного року, наступного за роком, в якому такі рахунки були визначені як Підзвітні Рахунки, окрім випадків, коли один із винятків, наведених у пункті D, застосовується до ІПН, і про нього не потрібно звітувати.

28. «Належні заходи» означають реальні спроби отримати дані про ІПН та дату народження Власника Підзвітного Рахунку. Такі заходи повинні здійснюватися принаймні раз на рік протягом періоду між визначенням Існуючого Рахунку як Підзвітного Рахунку і кінцем другого календарного року, наступного за роком такого визначення. Приклади належних заходів включають: звернення до Власника Рахунку (наприклад, поштою, особисто або по телефону), включаючи запит, зроблений в складі іншої документації або в електронному вигляді (наприклад, за допомогою факсиміле або електронною поштою); а також перегляд пошукових електронних баз даних, які ведуться Пов'язаною Організацією Підзвітної Фінансової Установи відповідно до принципів агрегування, викладених у пункті С розділу VII. Однак належні заходи не обов'язково вимагають закриття, блокування чи перенесення рахунку, а також обумовлення чи іншим чином обмеження його використання. Незалежно від викладеного вище, належні заходи можуть здійснюватися і після зазначеного вище періоду.

29. Пункт D містить виняток, що застосовується як до Існуючих Рахунків, так і до Нових Рахунків. ІПН не потрібно повідомляти, якщо:

- a) ІПН не було видано (присвоєно) відповідною Підзвітною Юрисдикцією; або
- b) національне законодавство відповідної Підзвітної Юрисдикції не вимагає збору інформації про ІПН, який видано (присвоєно) такою Підзвітною Юрисдикцією.

30. ІПН вважається невиданим Підзвітною Юрисдикцією, (i) якщо юрисдикція не видає ідентифікаційний номер платника податків або його функціональний еквівалент у разі відсутності ідентифікаційного номера платника податків (див. пункт 148 Коментаря до Розділу VIII), або (ii) якщо юрисдикція не видала ІПН певній Фізичній Особі або Організації. Як наслідок, ІПН не вимагається повідомляти стосовно Підзвітного Рахунку, який належить Підзвітній Особі, яка є резидентом такої Підзвітної Юрисдикції, або щодо якої ІПН не видається. Однак, якщо/коли Підзвітна Юрисдикція починає видавати ІПН та видає ІПН певній

Підзвітній Особі, виняток, що міститься в пункті D, більше не застосовується, і ІПН Підзвітної Особи потрібно буде повідомити, якщо Підзвітна Фінансова Установа отримає документ самостійної оцінки, який містить такий ІПН, або іншим чином отримує такий ІПН.

31. Виняток, описаний у підпункті (ii) пункту D, стосується національного законодавства юрисдикції Власника Рахунку. Якщо Підзвітна Юрисдикція видала ІПН Підзвітній Особі, що є власником Підзвітного Рахунку, а збір відомостей про такий ІПН не може вимагатись відповідно до національного законодавства такої юрисдикції (наприклад, оскільки згідно з таким законодавством надання ІПН платником податків здійснюється на добровільних засадах), Підзвітна Фінансова Установа, що веде такий рахунок, не зобов'язана отримувати і звітувати ІПН. Однак, Підзвітній Фінансовій Установі не забороняється вимагати та збирати ІПН Власників Рахунків для цілей звітності, якщо Власник Рахунку вирішить його надати. У цьому випадку Підзвітна Фінансова Установа повинна повідомити ІПН. На практиці може бути лише декілька юрисдикцій, для яких це може мати місце (наприклад, Австралія).

32. Очікується, що Юрисдикції-Учасниці інформуватимуть Підзвітні Фінансові Установи з питань видачі, збору, а також, наскільки це можливо і доцільно, щодо структури та інших особливостей ІПН. ОЕСР буде намагатися сприяти розповсюдженню такої інформації.

Місце народження

33. Пункт E містить виняток як для Існуючих Рахунків, так і для Нових Рахунків: не вимагається звітувати місце народження, якщо Підзвітна Фінансова Установа не зобов'язана отримувати та звітувати ці відомості згідно з національним законодавством, і така інформація відсутня в пошуковій електронній базі даних, яку веде Підзвітна Фінансова Установа. Таким чином, звітувати місце народження потрібно, якщо стосовно відповідного Власника Рахунку:

- Підзвітна Фінансова Установа зобов'язана отримати дані про місце народження та повідомити про нього згідно із національним законодавством; та
- інформація про місце народження є в пошуковій електронній базі даних, яку веде Підзвітна Фінансова Установа.

---

34. Термін «пошукова електронна база інформації/даних (*electronically searchable information/data*)» означає інформацію, яку Підзвітна Фінансова Установа зберігає у своїх файлах податкової звітності, клієнтських файлах або подібних файлах, і яка зберігається у формі електронної бази даних, до якої можуть застосовуватись стандартні запити мовами програмування, такими як, наприклад, Мова Структурованих Запитів (*Structured Query Language*). Інформація, дані або файли не є пошуковими електронними базами лише тому, що вони зберігаються в системі пошуку зображень (таких як у форматі портативного документа «pdf» або сканованого документа). «Звітність» для цієї мети не включає інформацію, яка надається лише за запитом.

Валові надходження

35. Пункт F містить виняток стосовно року, коли інформація має бути подана. Підзвітним Фінансовим Установам може бути складніше впровадити процедури для отримання відомостей про загальні валові надходження від продажу або викупу Фінансових Активів. Таким чином, під час впровадження Загального Стандарту Звітності, юрисдикції можуть розглянути (за необхідності) поступове запровадження звітності про такі валові надходження. У такому випадку перехідне положення може бути сформульоване, так як у пункті F.

Коментарі до Розділу II стосовно загальних вимог до належної комплексної перевірки

1. Цей Розділ містить загальні вимоги щодо належної комплексної перевірки. Він також стосується залучення постачальників послуг та альтернативних процедур належної комплексної перевірки Існуючих Рахунків.

Підпункти А-С – Загальні вимоги до належної комплексної перевірки

2. Відповідно до пункту А, рахунок розглядається як Підзвітний Рахунок починаючи з дати, коли його ідентифіковано таким відповідно до процедур належної комплексної перевірки, описаних Розділами II-VII. Як тільки рахунок стає Підзвітним Рахунком, він зберігає такий статус до дати, коли він перестає бути Підзвітним Рахунком (наприклад, з огляду на те, що Власник Рахунку перестає бути Підзвітною Особою, або рахунок стає Виключеним Рахунком, закривається або передається у повному обсязі), навіть якщо залишок чи вартість рахунку дорівнює нулю або є від'ємним, або на рахунок (чи щодо рахунку) не було сплачено чи зараховано жодної суми. Якщо рахунок ідентифіковано як Підзвітний Рахунок на основі його статусу на кінець календарного року або звітного періоду, інформація щодо такого рахунку підлягає звітуванню так, ніби рахунок був Підзвітним Рахунком протягом повного календарного року або звітного періоду, в якому він був визначений таким. Якщо Підзвітний Рахунок закривається, інформація стосовно такого рахунку підлягає звітуванню до дати закриття. Якщо не передбачено інше, інформація щодо Підзвітного Рахунку має надаватись щороку у календарному році, наступному за роком, якого інформація стосується.

3. Нижченаведені приклади в загальному ілюструють застосування пункту А:

- Приклад 1 (Рахунок, який стає Підзвітним Рахунком):
Рахунок відкрито 28 травня 2000 року та ідентифіковано як Підзвітний Рахунок 03 грудня 2001 року. Оскільки рахунок був ідентифікований як Підзвітний Рахунок у календарному 2001 році, інформація стосовно такого Підзвітного Рахунку підлягає звітуванню у календарному 2002 році стосовно повного календарного 2001 року та щорічно після цього.
- Приклад 2 (Рахунок, який перестає бути Підзвітним Рахунком):
Фактичні обставини такі самі, як у Прикладі 1. Однак, 24 березня 2002 року Власник Рахунку перестає бути Підзвітною Особою, і, як наслідок, рахунок перестає бути Підзвітним Рахунком. Оскільки рахунок перестав бути Підзвітним Рахунком 24 березня 2002 року, інформацію стосовно цього рахунку не потрібно повідомляти у календарному 2003 році, а також пізніше, якщо рахунок знову не стане Підзвітним Рахунком у календарному 2003 році або у будь-якому наступному календарному році.
- Приклад 3 (Рахунок, який закрито):
Рахунок відкрито 09 вересня 2004 року і він стає Підзвітним Рахунком 08 лютого 2005 року. Однак, 27 вересня 2005 року Власник Рахунку закриває рахунок. Оскільки рахунок був Підзвітним Рахунком між 08 лютого та 27 вересня 2005 року і був закритий у календарному 2005 році, інформація стосовно цього рахунку (включаючи закриття рахунку) має передаватись у календарному 2006 році щодо періоду календарного 2005 року між 01 січня і 27 вересня.
- Приклад 4 (Рахунок, який перестає бути Підзвітним Рахунком і який закрито):
Фактичні обставини такі самі, як і у Прикладі 2, за винятком того, що 04 липня 2002 року Власник Рахунку закриває рахунок. Оскільки рахунок перестав бути Підзвітним Рахунком 24 березня 2002 року, інформацію щодо цього рахунку не потрібно надавати у звіті у календарному 2003 році.

4. У той час, як залишок чи вартість рахунку є частиною інформації, яка підлягає звітуванню, вони також є важливими і для інших цілей, таких як процедури належної комплексної перевірки для Існуючих Рахунків Організацій (див. пункти А та В та підпункти Е(1) та (2) Розділу V), а також правил агрегування залишків рахунків (див. підпункти С(1) та (2)

Розділу VII). Згідно з пунктом В, залишок чи вартість рахунку визначається станом на останній день календарного року або іншого відповідного звітного періоду.

5. Якщо граничне значення залишку чи вартості має визначатись станом на останній день календарного року (див., наприклад, підпункт С(6) Розділу III та пункти А та В Розділу V), відповідно до пункту С, відповідний залишок чи вартість повинні бути визначені станом на останній день звітного періоду, який закінчується з, або в межах відповідного календарного року. Таким чином, якщо звітний період закінчується календарним роком, то відповідний залишок чи вартість повинна бути визначена станом на 31 грудня календарного року. Однак якщо звітний період закінчується в межах календарного року, тоді відповідний залишок чи вартість повинна бути визначена станом на останній день звітного періоду, але в межах календарного року.

Пункт D – Залучення постачальників послуг

6. Відповідно до пункту D, кожна юрисдикція може дозволити Підзвітним Фінансовим Установам залучати постачальників послуг для виконання покладених на такі Підзвітні Фінансові Установи зобов'язань щодо звітності та належної комплексної перевірки (наприклад, юрисдикція може дозволити Підзвітним Фінансовим Установам покладатися на процедури належної комплексної перевірки, що виконуються постачальниками послуг). У таких випадках Підзвітні Фінансові Установи повинні задовольняти вимоги національного законодавства та нести відповідальність за своїми зобов'язаннями щодо звітності та належної комплексної перевірки (тобто відповідальність за дії постачальника послуг покладаються на Підзвітну Фінансову Установу), включаючи зобов'язання згідно із національним законодавством щодо конфіденційності та захисту даних. Ця альтернатива дозволяє Підзвітній Фінансовій Установі залучати постачальника послуг, який є резидентом тієї самої юрисдикції, що і Підзвітна Фінансова Установа, або є резидентом іншої юрисдикції. Крім того, це не змінює строки та спосіб звітування та виконання зобов'язань з належної комплексної перевірки, які залишаються такими ж, як це було б у разі їх виконання Підзвітною Фінансовою Установою. Наприклад, постачальник послуг повинен повідомити інформацію, так як це зробила б Підзвітна Фінансова Установа (наприклад, до тієї ж юрисдикції), та визначити Підзвітну Фінансову Установу, щодо якої він виконує зобов'язання щодо звітності та належної комплексної перевірки.

7. Нижчезазначений приклад ілюструє застосування пункту D:

Інвестиційна Компанія Р – це пайовий фонд, яким керує керівник Фонду М, який є резидентом Юрисдикції-Учасниці В, та не кваліфікується як Звільнений Інструмент Спільного Інвестування. Юрисдикція-Учасниця В дозволяє Підзвітним Фінансовим Установам залучати постачальників послуг для виконання всіх своїх зобов'язань, пов'язаних із Загальним Стандартом Звітності. Оскільки Інвестиційна Компанія Р є Підзвітною Фінансовою Установою в Юрисдикції В, Інвестиційна Компанія Р може залучати керівника Фонду М для виконання процедур належної комплексної перевірки та дотримання своїх зобов'язань щодо звітування та інших зобов'язань, пов'язаних із Загальним Стандартом Звітності.

Пункт Е – Альтернативні процедури належної комплексної перевірки Існуючих Рахунків

8. Відповідно до пункту Е, кожна юрисдикція може дозволити Підзвітним Фінансовим Установам застосовувати (i) процедури належної комплексної перевірки Нових Рахунків для перевірки Існуючих Рахунків та (ii) процедури належної комплексної перевірки для рахунків з Високою Вартістю – до рахунків з Низькою Вартістю. Вона також може дозволити Підзвітним Фінансовим Установам здійснювати такий вибір або щодо всіх Існуючих Рахунків, або окремо щодо будь-якої чітко визначеної групи таких рахунків (наприклад, за видами діяльності або місцем, де ведеться рахунок).

9. Якщо юрисдикція дозволяє застосовувати процедури належної комплексної перевірки Нових Рахунків до Існуючих Рахунків, інші правила, які застосовуються до Існуючих Рахунків, продовжують застосовуватися. Таким чином, Підзвітна Фінансова Установа може застосовувати процедури належної комплексної перевірки для Нових Рахунків, не позбавляючись при цьому права застосовувати положення щодо звільнення від певних обов'язків, що застосовуються до Існуючих Рахунків (пункт С Розділу I, пункт А Розділу III та пункт А Розділу V), які продовжують застосовуватися за таких обставин. Крім того, відповідно до підпункту В(1) Розділу III, звітування про одне резидентство для Існуючого Рахунку Фізичної Особи, є достатнім для виконання вимог щодо звітності Розділу I.

Коментарі до Розділу III стосовно належної комплексної перевірки Існуючих Рахунків Фізичних Осіб

1. Цей розділ містить опис процедур належної комплексної перевірки для визначення Підзвітних Рахунків серед Існуючих Рахунків Фізичних Осіб. У ньому розрізняються Рахунки з Низькою Вартістю та Рахунки з Високою Вартістю.

Пункт А – Рахунки, які не підлягають перевірці, виявленню або звітуванню

2. Пункт А звільняє від перевірки всі Існуючі Рахунки Фізичних Осіб, які є Договорами Страхування з Викупною Сумою або Договорами Ануїтету, за умови, що Підзвітній Фінансовій Установі фактично заборонено законодавством продавати такі договори резидентам Підзвітної Юрисдикції. Підзвітній Фінансовій Установі «фактично заборонено законодавством» продавати Договори Страхування з Викупною Сумою або Договори Ануїтету резидентам Підзвітної Юрисдикції, якщо:

a) законодавство юрисдикції Підзвітної Фінансової Установи забороняє або іншим чином фактично перешкоджає продажу таких договорів резидентам іншої юрисдикції; або

b) законодавство Підзвітної Юрисдикції забороняє або іншим чином фактично перешкоджає Підзвітній Фінансовій Установі продавати такі договори резидентам такої Підзвітної Юрисдикції.

3. Якщо законодавство, що застосовується, прямо не забороняє Підзвітним Фінансовим Установам продавати Договори Страхування або Договори Ануїтету, але вимагає від них виконання певних умов перш ніж вони зможуть продати такі договори резидентам Підзвітної Юрисдикції (наприклад, отримання ліцензії та реєстрація договорів), Підзвітна Фінансова Установа, що не виконала необхідні умови відповідно до

чинного законодавства, буде вважатися такою, якій «закон фактично перешкоджає» продавати такі договори резидентам такої Підзвітної Юрисдикції.

Пункт В – Належна комплексна перевірка для Рахунків з Низькою Вартістю

4. Пункт В містить опис процедур, що застосовуються до Рахунків з Низькою Вартістю. Такими процедурами є перевірка адреси проживання та електронний пошук даних.

5. При впровадженні Загального Стандарту Звітності юрисдикції можуть дозволити Підзвітним Фінансовим Установам застосовувати (i) перевірку адреси проживання або електронного пошуку даних, що описані у підпунктах В(2)-(6), або (ii) лише електронний пошук даних. У першому випадку юрисдикції можуть також дозволити Підзвітним Фінансовим Установам робити вибір застосовувати процедуру перевірки адреси проживання або по відношенню до усіх Рахунків з Низькою Вартістю, або окремо щодо будь-якої чітко визначеної групи таких рахунків (наприклад, за видом діяльності або місцем, де ведеться рахунок).

6. Якщо національне законодавство дозволяє Підзвітним Фінансовим Установам застосовувати перевірку адреси проживання та Підзвітна Фінансова Установа вирішить його застосувати, Підзвітна Фінансова Установа повинна застосувати таку перевірку стосовно кожного Рахунку з Низькою Вартістю або чітко визначеної групи таких рахунків (як це дозволено національним законодавством). Якщо Підзвітна Фінансова Установа вирішує не застосовувати таку перевірку, або одна чи декілька вимог перевірки не задовольняються, то вона повинна виконати пошук електронних даних щодо Рахунку з Низькою Вартістю.

Підпункт В(1) – Перевірка адреси проживання

7. Підпункт В(1) містить перевірку «адреси проживання». Згідно з цією перевіркою Підзвітна Фінансова Установа повинна мати впроваджені політику та процедури для підтвердження адреси проживання на основі Документальних Доказів. Для визначення того, чи є Фізична Особа-Власник Рахунку Підзвітною Особою, Підзвітна Фінансова Установа

може розглядати таку особу як податкового резидента юрисдикції, в якій знаходиться адреса, якщо:

- a) Підзвітна Фінансова Установа має у своїх записах (реєстрах) адресу проживання Фізичної Особи-Власника Рахунку;
- b) така адреса місця проживання є поточною (актуальною); та
- c) така адреса проживання підтверджується Документальним Доказом.

8. Першою вимогою є те, щоб Підзвітна Фінансова Установа мала в своїх записах (реєстрах) адресу проживання Фізичної Особи-Власника Рахунку (див. пункт 26 Коментаря до Розділу I). Загалом, адреса «для переадресації» (*in-care-of address*) або поштова скринька (*post office box*) не є адресою проживання. Однак, поштову скриньку зазвичай вважають адресою проживання, якщо вона є частиною адреси разом із, наприклад, вулицею, номером квартири чи приміщення тощо, і, таким чином, чітко визначає фактичне місце проживання Власника Рахунку. Подібним чином, за особливих обставин, таких, які існують для військовослужбовців, адреса «для переадресації» може вважатися адресою проживання. Юрисдикції, які впроваджують Загальний Стандарт Звітності, можуть визначати інші особливі обставини, коли використовується адреса «для переадресації» або поштова скринька, що чітко встановлює адресу проживання, за умови, що таке визначення не перешкоджає цілям застосування Загального Стандарту Звітності.

9. Друга вимога полягає в тому, щоб адреса проживання в записах Підзвітної Фінансової Установи, була поточною (актуальною). Адреса проживання вважається «поточною», якщо це остання адреса проживання, яка була зафіксована Підзвітною Фінансовою Установою щодо Фізичної Особи-Власника Рахунку. Однак, адреса проживання не вважається «поточною», якщо вона використовувалась для поштових розсилок, і пошта була повернута як така, що не доставлена за адресою (окрім випадків помилки). Незважаючи на вищезазначене, адреса проживання, пов'язана з неактивним рахунком (*dormant account*), буде вважатися «поточною адресою» протягом періоду неактивності. Рахунок (окрім Договору Ануїтету) є «неактивним рахунком (*dormant account*)», якщо (i) Власник Рахунку протягом останніх трьох років не ініціював транзакції щодо цього рахунку або будь-якого іншого рахунку, що належить Власнику Рахунку у Підзвітній Фінансовій Установі; (ii) протягом останніх шести років Власник Рахунку не комунікував з Підзвітною Фінансовою Установою, яка веде такий рахунок, стосовно цього рахунку

або будь-якого іншого рахунку, що належить Власнику Рахунку у Підзвітній Фінансовій Установі; та (iii) у випадку Договору Страхування з Викупною Сумою Підзвітна Фінансова Установа впродовж останніх шести років не комунікувала з Власником Рахунку, якому належить такий рахунок, стосовно рахунку або будь-якого іншого рахунку, що належить Власнику Рахунку у Підзвітній Фінансовій Установі. Крім того, рахунок (окрім Договору Ануїтету) також може розглядатися як «неактивний рахунок» відповідно до чинного законодавства чи нормативних актів або звичайних операційних процедур Підзвітної Фінансової Установи, які послідовно застосовуються до всіх рахунків, що ведуться такою установою в певній юрисдикції, за умови, що такі закони або правила, чи такі процедури містять вимоги, суттєво подібні до вимог, що викладені у попередньому реченні. Рахунок перестає бути неактивним, коли (i) Власник Рахунку ініціює транзакцію стосовно цього рахунку або будь-якого іншого рахунку, яким володіє Власник Рахунку у Підзвітній Фінансовій Установі; (ii) Власник Рахунку комунікує з Підзвітною Фінансовою Установою, яка веде такий рахунок, щодо цього рахунку або будь-якого іншого рахунку, яким володіє Власник Рахунку у Підзвітній Фінансовій Установі; або (iii) рахунок перестає бути неактивним рахунком відповідно до чинного законодавства чи нормативних актів, або звичайних операційних процедур Підзвітної Фінансової Установи.

10. Третя вимога полягає в тому, щоб поточна адреса проживання в записах (реєстрах) Підзвітної Фінансової Установи була підтверджена Документальними Доказами (див. пункти 150-162 Коментаря до Розділу VIII). Ця вимога виконується, якщо політика та процедури Підзвітної Фінансової Установи гарантують, що поточна адреса проживання в її записах (реєстрах) є тією ж адресою, або знаходиться в тій самій юрисдикції, що і адреса, яка підтверджена Документальними Доказами (наприклад, посвідчення особи, водійські права, картка для голосування або довідка про резидентство). Третя вимога також задовольняється, якщо політика та процедури Підзвітної Фінансової Установи гарантують, що у випадку, коли вона має видані органами влади Документальні Докази, але такі Документальні Докази не містять останньої адреси проживання або не містять адреси взагалі (наприклад, певні паспорти), поточна адреса проживання в записах (реєстрах) Підзвітної Фінансової Установи є тією ж самою адресою, або в тій самій юрисдикції, що й адреса, зазначена в останній документації, виданій уповноваженим державним органом або комунальним підприємством, або що міститься в декларації Фізичної Особи-Власника Рахунку, наданій з попередженням про відповідальність за подання неправдивих свідчень. Прийнятна документація, видана

уповноваженим державним органом, включає, наприклад, офіційні повідомлення або нарахування податкових органів. Прийнятна документація, видана комунальними підприємствами, стосується постачання, пов'язаного із певним майном, і включає рахунки за воду, електроенергію, телефон (лише стаціонарний), газ або нафтопродукти. Декларація Фізичної особи-Власника Рахунку, надана з попередженням про відповідальність за неправдиві свідчення, є прийнятною лише в тому випадку, якщо (i) Підзвітна Фінансова Установа повинна зберігати її відповідно до національного законодавства протягом кількох років; (ii) вона містить адресу проживання Власника Рахунку; та (iii) вона датована та підписана Фізичною Особою-Власником Рахунку з попередженням про відповідальність за неправдиві свідчення. За таких обставин стандарти «належної обізнаності» (*standards of knowledge*), що застосовуються до Документального Доказу, також мають застосовуватись і до документації, на яку покладається Підзвітна Фінансова Установа (див. пункти 2-3 Коментаря до Розділу VII). Крім того, Підзвітна Фінансова Установа може виконати третю вимогу, якщо її політика та процедури гарантують, що юрисдикція, в якій знаходиться адреса проживання, відповідає юрисдикції, в якій органами влади видано Документальний Доказ.

11. Можуть також існувати рахунки, відкриті в той час, коли не було вимог AML/KYC, і тому Підзвітна Фінансова Установа не перевіряла жодних Документальних Доказів під час початкового процесу реєстрації. Рекомендації FATF, що встановлюють міжнародні стандарти боротьби з відмиванням грошей та містять вимогу перевіряти клієнтів на основі надійних незалежних джерел, були вперше видані в 1990 році, а згодом переглянуті в 1996, 2003 та 2012 роках¹². Відповідно до правил, навіть для рахунків, відкритих до введення таких вимог, та до «застарілих» рахунків існує вимога застосовувати заходи належної комплексної перевірки до існуючих клієнтів з врахуванням критеріїв істотності та ризику. Крім того, стосовно Підзвітних Рахунків, які є Існуючими Рахунками, Підзвітні Фінансові Установи вже зобов'язані вживати належних заходів та зв'язатися зі своїми клієнтами, щоб отримати їх дані про ПІН та дату народження (за умови застосування пунктів C та D Розділу I). Очікується, що такий контакт також буде використовуватись для запиту Документального Доказу. Як результат, випадки існування рахунків без

¹² FATF/OECD (2013), *Міжнародні стандарти боротьби з відмиванням грошей, фінансуванням тероризму та розповсюдженням зброї масового знищення*, Рекомендації FATF, лютий 2012 року, FATF/OECD, Париж, - *International Standards on Combating Money Laundering and the Financing of Terrorism and Proliferation*, The FATF Recommendations February 2012, FATF/OECD, Paris, www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/recommendations/pdfs/FATF_Recommendations.pdf.

Документальних Доказів мають бути винятковими, стосуватися низькоризикованих рахунків та рахунків, відкритих до 2004 року. У таких випадках третя вимога, що міститься в підпункті В(1), також може бути виконана, якщо політика та процедури звітування Підзвітних Фінансових Установ гарантують, що поточна адреса проживання в їх записах (реєстрах) знаходиться в тій самій юрисдикції (*i*), що і адреса в останній документації, зібраній такою Підзвітною Фінансовою Установою (наприклад, рахунок за комунальні послуги, оренда нерухомого майна або декларація Фізичної Особи-Власника Рахунку з попередженням про відповідальність за надання неправдивих свідчень); та (*ii*) в тій самій юрисдикції, що визначена у звітності Підзвітної Фінансової Установи стосовно Фізичної особи-Власника Рахунку згідно з будь-якими іншими чинними вимогами щодо податкової звітності (якщо такі є). Крім того, для виконання третьої вимоги у вищезазначених обставинах, у випадку Договору Страхування з Викупною Сумою, Підзвітна Фінансова Установа може покладатися на поточну адресу проживання у своїх документах та записах (реєстрах) до: (*i*) зміни обставин, яка призведе до того, що Підзвітна Фінансова Установа дізнається або матиме підстави вважати, що така адреса проживання є неточною або недостовірною, або (*ii*) настання терміну виплати (повної або часткової) або терміну погашення Договору Страхування з Викупною Сумою. Настання часу виплати або терміну погашення для такого договору означитиме зміну обставин та ініціюватиме відповідні процедури (див. пункт 13 нижче).

12. Нижченаведені приклади ілюструють застосування політики та процедур Підзвітних Фінансових Установ щодо підпункту В(1):

- Приклад 1 (посвідчення особи):

М, банк, який є Підзвітною Фінансовою Установою, має впроваджену політику та процедури, відповідно до яких він отримує копію посвідчення особи для всіх Існуючих Рахунків Фізичних осіб, та відповідно до яких він гарантує, що поточна адреса проживання в його записах для цих рахунків знаходиться в тій самій юрисдикції, що і адреса в посвідченні особи. Банк М може розглядати таких Власників Рахунків податковими резидентами юрисдикції, в якій знаходиться така адреса.

- Приклад 2 (паспорт та рахунок за комунальні послуги):

Банк М має впроваджені процедури відкриття рахунку, згідно з якими він покладається на паспорт Власника Рахунку для підтвердження його особи та на останні рахунки за комунальні

послуги для підтвердження адреси проживання, як це записано у системах Банку М. Цей Банк М може розглядати Фізичних Осіб-Власників Рахунків податковими резидентами юрисдикції, вказаної в його системах.

- Приклад 3 (рахунок за комунальні послуги із зобов'язаннями щодо звітності):

Банк Н, що є Підзвітною Фінансовою Установою, має певну кількість рахунків, відкритих до 1990 року, які були звільнені від зобов'язань стосовно застосування Процедур АМЛ/КҮС, а відповідні правила щодо істотності та ризику не вимагали оновлення документації для рахунків. Банк Н має у своїх записах поточну адресу проживання відповідних осіб для цих рахунків, що підтверджується рахунками за комунальні послуги, зібрані при відкритті рахунку. Така адреса також є тією самою адресою, що періодично повідомляється Банком Н щодо цих рахунків згідно з зобов'язаннями з податкової звітності, не пов'язаними із Загальним Стандартом Звітності. Оскільки записи Банку Н не містять жодного Документального Доказу, пов'язаного з цими рахунками, і Банку Н не потрібно збирати їх згідно з Процедурами АМЛ/КҮС, а поточна адреса проживання в записах Банку Н така ж, як і в останній документації, зібраній ним, та така ж, як повідомлялася Банку Н згідно з зобов'язаннями з податкової звітності, не пов'язаними із Загальним Стандартом Звітності, Банк Н може розглядати таких Власників Рахунків податковими резидентами юрисдикції, в якій знаходиться така адреса.

13. Якщо Підзвітна Фінансова Установа покладалася на процедуру перевірки адреси проживання, описану в підпункті В(1), і змінюються обставини (див. пункт 17 нижче), що призводить до того, що Підзвітна Фінансова Установа дізнається або має підстави вважати, що первинні Документальні Докази (або інша документація, описана вище у пункті 10) є неточними або недостовірними, Підзвітна Фінансова Установа повинна не пізніше останнього дня відповідного календарного року або іншого відповідного звітного періоду, або впродовж 90 календарних днів після повідомлення або виявлення такої зміни обставин, отримати документ самостійної оцінки та нові Документальні Докази для встановлення резидентств (резидентства) для податкових цілей Власника Рахунку. Якщо Підзвітна Фінансова Установа не може отримати документ самостійної оцінки та нові Документальні Докази до цієї дати, Підзвітна Фінансова Установа повинна застосувати процедуру електронного

пошуку даних, описану в підпунктах В(2)-(6). Нижченаведені приклади ілюструють процедури, яких слід дотримуватись у разі зміни обставин:

- Приклад 1:

Банк І, який є Підзвітною Фінансовою Установою, покладався на процедуру перевірки адреси проживання, щоб розглядати Фізичну Особу-Власника Рахунку, Р, як резидента Підзвітної Юрисдикції Х. Через п'ять років Р повідомляє І, що він переїхав до юрисдикції Y, яка також є Підзвітною Юрисдикцією, та надає свою нову адресу. Банк І отримує від Р документ самостійної оцінки та нові Документальні Докази, згідно з якими ця особа є резидентом для податкових цілей в юрисдикції Y. Банк І повинен розглядати Р як резидента Підзвітної Юрисдикції Y.

- Приклад 2:

Фактичні обставини такі самі, як у Прикладі 1, за винятком того, що І не отримав документ самостійної оцінки від Р. Банк І повинен застосувати процедуру електронного пошуку даних, описану в підпунктах В(2)-(6), і, в результаті, розглядати Р як резидента принаймні юрисдикції Y (виходячи з нової адреси, наданої Власником Рахунку).

Підпункти В(2)-(6) – Пошук в електронних базах даних

14. У підпунктах В(2)-(6) описується процедура «електронного пошуку даних». Згідно з цією процедурою Підзвітна Фінансова Установа повинна здійснити перевірку пошукових електронних баз даних, які веде Підзвітна Фінансова Установа, на наявність будь-яких ознак приналежності, описаних у підпункті В(2).

15. Згідно з підпунктом В(3), якщо під час електронного пошуку не виявлено жодної з ознак приналежності, наведених у підпункті В(2), то немає необхідності в подальших діях до тих пір, поки не зміняться обставини, в результаті яких буде виявлена одна або кілька ознак приналежності до рахунку, або поки рахунок не стане Рахунком з Високою Вартістю.

16. Згідно з підпунктом В(4), якщо під час електронного пошуку виявлено одну з ознак, наведених у підпунктах В(2)(а)-(е), або змінилися обставини, в результаті яких було виявлено одну або кілька ознак приналежності до рахунку, то Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати Власника

Рахунку як резидента для податкових цілей кожної Підзвітної Юрисдикції, якої стосується ознака, за винятком випадків, коли Підзвітна Фінансова Установа приймає рішення застосувати підпункт В(6) та до цього рахунку діє один з винятків, вказаних у цьому підпункті. Однак у разі зміни обставин, Підзвітна Фінансова Установа може вирішити розглядати особу як таку, що має такий самий статус, який вона мала до зміни обставин, до більш пізньої з таких дат: останнього дня відповідного календарного року або іншого відповідного звітного періоду, або періоду у 90 календарних днів, що настає після виявлення такої ознаки внаслідок зміни обставин.

17. «Зміна обставин» включає будь-яку зміну, яка призводить до появи додаткової інформації, що стосується статусу особи, або іншим чином суперечить статусу такої особи. Крім того, зміна обставин включає будь-яку зміну або доповнення інформації стосовно рахунка Власника Рахунку (в тому числі, доповнення, заміну або іншу зміну щодо Власника Рахунку) або будь-яку зміну чи доповнення інформації щодо будь-якого рахунку, пов'язаного з таким рахунком (застосовуються правила агрегування для рахунків, описані в підпунктах С(1)-(3) Розділу VII), якщо така зміна або доповнення інформації впливає на статус Власника Рахунку.

18. Незважаючи на те, що ознаки приналежності, описані в підпункті В(2), мають обмежувати кількість випадків, коли електронний пошук даних призводить до виявлення ознак приналежності до різних Підзвітних Юрисдикцій, ці випадки все ж таки можуть мати місце на практиці. Деякі з цих випадків можуть бути «помилковими» ознаками резидентства у Підзвітній Юрисдикції. Деякі інші з цих випадків можуть бути реальними ситуаціями, коли Власники Рахунків є резидентами в кількох юрисдикціях. Підзвітні Фінансові Установи мають часто контактувати зі своїми клієнтами для вирішення таких випадків (застосовуючи процедуру виправлення, описану в підпункті В(6)), та повідомляють їм, що якщо суперечливі ознаки неможливо виправити, інформація може підлягати обміну з двома або більше юрисдикціями. Такий спосіб дій часто є результатом взаємовідносин із клієнтом та потребують ретельного поводження з інформацією про клієнта. Такий самий підхід застосовується в контексті процедур належної комплексної перевірки Існуючих Рахунків Фізичних Осіб, які є Рахунками з Високою Вартістю. У разі якщо інформація про Власника Рахунку як резидента більше ніж однієї юрисдикції все ж підлягатиме звітуванню, очікується, що Компетентні Органи нададуть інформацію про усі податкові резидентства Власника Рахунку у кожен відповідну юрисдикцію. Це дозволить

відповідним Компетентним Органам вирішити будь-які питання, пов'язані з резидентством.

19. Підпункт В(5) містить спеціальну процедуру на випадок, коли під час електронного пошуку виявлено інструкцію притримати/не відправляти кореспонденцію (*hold mail instruction*) або адресу для переадресації (*in-care-of address*) та не виявлено жодної іншої адреси Власника Рахунку і жодної іншої зазначеної в підпункті В(2)(а)-(е) ознаки приналежності під час такого електронного пошуку.

Підпункт В(2) – Ознаки приналежності

20. Підпункт В(2) містить опис власне «електронного пошуку даних». Згідно з цією процедурою, Підзвітна Фінансова Установа повинна здійснити перевірку пошукових електронних баз даних, які веде Підзвітна Фінансова Установа, на наявність будь-яких таких ознак приналежності (див. пункт 34 Коментаря до Розділу I) та застосовувати підпункти В(3)-(6):

- a) ідентифікація Власника Рахунку як резидента Підзвітної Юрисдикції;
- b) поточна поштова адреса або адреса проживання (в тому числі поштова скринька) у Підзвітній Юрисдикції;
- c) один або більше телефонні номери у Підзвітній Юрисдикції та жодного телефонного номера в юрисдикції Підзвітної Фінансової Установи;
- d) постійно діючі інструкції (*standing instructions*) (крім тих, що стосуються Депозитного Рахунку) щодо переказу коштів на рахунок, який обслуговується в Підзвітній Юрисдикції;
- e) чинна довіреність або повноваження з правом підпису, надана особі з адресою у Підзвітній Юрисдикції; або
- f) інструкція притримати/не відправляти кореспонденцію (*hold mail instruction*) або адреса для переадресації (*in-care-of address*), яка знаходиться у Підзвітній Юрисдикції, якщо в документах щодо Власника Рахунку, наявних в Підзвітній Фінансовій Установі, відсутня будь-яка інша адреса.

21. Ознака, описана у підпункті В(2)(а), є ідентифікацією Власника Рахунку як резидента Підзвітної Юрисдикції. Відповідність цій ознаці має місце, якщо пошукова електронна база даних Підзвітної Фінансової

Установи містить позначення Власника Рахунку як податкового резидента Підзвітної Юрисдикції.

22. Ознака, описана в підпункті В(2)(b), – це поточна поштова адреса або адреса проживання (в тому числі поштова скринька) в Підзвітній Юрисдикції. Поштова адреса або адреса проживання вважається «поточною», якщо це остання поштова адреса або адреса проживання, яка була зафіксована Підзвітною Фінансовою Установою щодо Фізичної Особи-Власника Рахунку. Поштова адреса або адреса проживання, пов'язана з рахунком, який є неактивним (див. вище пункт 9), має вважатися «поточною» протягом періоду відсутності активності. Якщо Підзвітна Фінансова Установа зафіксувала дві або більше поштові адреси або адреси проживання щодо Власника Рахунку, і одна з таких адрес – адреса постачальника послуг для Власника Рахунку (наприклад, зовнішнього управителя активами, інвестиційного радника або адвоката), Підзвітна Фінансова Установа не зобов'язана розглядати адресу постачальника послуг як ознаку резидентства Власника Рахунку.

23. Ознакою, описаною в підпункті В(2)(c), є наявність одного або більше телефонного номера у Підзвітній Юрисдикції та жодного телефонного номера в юрисдикції Підзвітної Фінансової Установи. Телефонний номер (номери) в Підзвітній Юрисдикції мають розглядатись як ознака місця проживання Власника Рахунку, лише якщо це «поточний/актуальний» номер (номери) телефону в Підзвітній Юрисдикції. Для цих цілей телефонний номер (номери) вважається «актуальним», якщо це найновіший номер (номери) телефону, який був зафіксований Підзвітною Фінансовою Установою щодо Фізичної Особи-Власника Рахунку. Якщо Підзвітна Фінансова Установа зафіксувала щодо Власника Рахунку два або більше телефонні номери і одним із таких номерів є номер постачальника послуг для Власника Рахунку (наприклад, зовнішнього управителя активами, інвестиційного радника або адвоката), Підзвітна Фінансова Установа не зобов'язана розглядати номер телефону постачальника послуг як ознаку резидентства Власника Рахунку.

24. Ознака, описана в підпункті В(2)(d), – постійно діючі інструкції (*standing instructions*) (крім тих, що стосуються Депозитного Рахунку) щодо переказу коштів на рахунок, який обслуговується в Підзвітній Юрисдикції. Термін «постійно діючі інструкції щодо переказу коштів» означає поточні платіжні інструкції, надані Власником Рахунку або агентом Власника Рахунку, які повторюються без подальших вказівок, наданих Власником Рахунку. Отже, наприклад, вказівка щодо переказу

для здійснення окремого платежу не є постійно діючою інструкцією щодо переказу коштів, навіть якщо вказівки даються за рік до цього. Однак вказівка здійснювати платежі впродовж невизначеного часу – це постійно діюча інструкція щодо переказу коштів протягом періоду, впродовж якого такі вказівки діють, навіть якщо такі вказівки змінюються після окремого платежу.

25. Нижченаведений приклад ілюструє застосування підпункту В(2)(d): Фізична особа К, має Кастодіальний Рахунок у Е, банку-депозитарії, що є резидентом Підзвітної Юрисдикції R. К також має Депозитний Рахунок у F, комерційному банку, що є резидентом Підзвітної Юрисдикції S. К надав Е постійно діючу інструкцію щодо перерахування на Депозитний Рахунок усього доходу, отриманого від цінних паперів, що перебувають на Кастодіальному Рахунку. Оскільки постійно діюча інструкція стосується Кастодіального Рахунку, а кошти мають перераховуватись на рахунок, що обслуговується у Підзвітній Юрисдикції, то така постійно діюча інструкція є ознакою резидентства у Підзвітній юрисдикції S.

26. Ознака, описана у підпункті В(2)(f), охоплює інструкцію притримати/не відправляти кореспонденцію (*hold mail instruction*) та адресу для переадресації (*in-care-of address*), яка знаходиться у Підзвітній Юрисдикції, якщо в документах щодо Власника Рахунку, наявних в Підзвітній Фінансовій Установі, відсутня будь-яка інша адреса. Інструкція притримати/не відправляти кореспонденцію (*hold mail instruction*) – це актуальна вказівка Власника Рахунку або агента Власника Рахунку зберігати пошту Власника Рахунку до тих пір, поки така вказівка не буде змінена. Якщо така інструкція існує, а в документах щодо Власника Рахунку, наявних в Підзвітній Фінансовій Установі, відсутня будь-яка інша адреса, то ознака приналежності вважається виявленою. Вказівка надсилати всю кореспонденцію електронною поштою не є інструкцією притримати/не відправляти кореспонденцію (*hold mail instruction*). Якщо Підзвітна Фінансова Установа має адресу для переадресації (*in-care-of address*), яка знаходиться у Підзвітній Юрисдикції, а в документах щодо Власника Рахунку відсутня будь-яка інша адреса, то ознака приналежності також вважається виявленою.

Підпункт В(5) – Спеціальна процедура

27. Підпункт В(5) містить опис спеціальної процедури на випадок, якщо під час електронного пошуку виявлено інструкцію притримати/не відправляти кореспонденцію (*hold mail instruction*) або адресу для

переадресації (*in-care-of address*) і не виявлено жодної іншої адреси Власника Рахунку та жодної іншої зазначеної в підпункті В(2)(а)-(е) ознаки приналежності.

28. У разі застосування спеціальної процедури, Підзвітна Фінансова Установа повинна у порядку, що найбільш відповідає обставинам, здійснити пошук даних у паперовій формі відповідно до підпункту С(2), або намагатися отримати у Власника Рахунку документ самостійної оцінки або Документальний Доказ з метою визначення резидентства (резидентств) для податкових цілей такого Власника Рахунку. Якщо пошук даних у паперовій формі не дозволяє встановити ознаку приналежності, а спроба отримати документ самостійної оцінки чи Документальний Доказ не є успішною, Підзвітна Фінансова Установа повинна повідомити про такий рахунок як про незадокументований рахунок.

29. Після того як Підзвітна Фінансова Установа визначить, що Рахунок з Низькою Вартістю є незадокументованим рахунком, від Підзвітної Фінансової Установи у наступні роки не вимагається повторно застосовувати процедуру, описану в підпункті В(5), до того самого Рахунку з Низькою Вартістю, до тих пір, поки не зміняться обставини, в результаті яких буде виявлена одна або кілька ознак приналежності до рахунку, або поки рахунок не стане Рахунком з Високою Вартістю. Однак Підзвітна Фінансова Установа повинна звітувати про Рахунок з Низькою Вартістю як про незадокументований рахунок, поки такий рахунок не перестане бути незадокументованим.

Підпункт В(6) – Процедура уточнення

30. Підпункт В(6) містить процедуру уточнення ознак приналежності, виявлених відповідно до підпункту В(2). Підзвітна Фінансова Установа не зобов'язана розглядати Власника Рахунку як резидента Підзвітної Юрисдикції, якщо:

- a)* інформація про Власника Рахунку містить поточну поштову адресу або адресу проживання у Підзвітній Юрисдикції; один або більше телефонні номери у Підзвітній Юрисдикції (і жодного телефонного номера в юрисдикції Підзвітної Фінансової Установи); або постійно діючі інструкції (*standing instructions*) (щодо Фінансових Рахунків, окрім Депозитних Рахунків) щодо переказу коштів на рахунок, який обслуговується в Підзвітній Юрисдикції;

Підзвітна Фінансова Установа отримує або має запис про попередньо перевірені:

- i)* Документ самостійної оцінки Власника Рахунку щодо юрисдикції (юрисдикцій) резидентства такого Власника Рахунку, в якому не міститься така Підзвітна Юрисдикція; та
- ii)* Документальний Доказ, який підтверджує, що Власник Рахунку не підлягає звітуванню.

b) інформація про Власника Рахунку містить чинну довіреність або повноваження з правом підпису, надані особі, з адресою у Підзвітній Юрисдикції; Підзвітна Фінансова Установа отримує або має запис про попередньо перевірений:

- i)* Документ самостійної оцінки Власника Рахунку щодо юрисдикції (юрисдикцій) резидентства такого Власника Рахунку, в якому не міститься така Підзвітна Юрисдикція; або
- ii)* Документальний Доказ, що підтверджує, що Власник Рахунку не підлягає звітуванню.

31. Підзвітна Фінансова Установа може покладатися на документ самостійної оцінки або Документальний Доказ для цілей процедури уточнення, описаної у пункті В(6), за умови, що Підзвітна Фінансова Установа не знає або немає підстав вважати, що документ самостійної оцінки чи Документальний Доказ є неточним або недостовірним (див. пункти 2-3 Коментаря до Розділу VII).

32. Документ самостійної оцінки, що є частиною процедури уточнення, не повинен містити прямого підтвердження того, що Власник Рахунку не є резидентом певної Підзвітної Юрисдикції, за умови, що Власник Рахунку підтверджує, що він зазначив усі його юрисдикції резидентства (тобто інформація щодо юрисдикції (юрисдикцій) резидентства Власника Рахунку є достовірною та повною). Документального Доказу достатньо для встановлення статусу Власника Рахунку як такого, що не підлягає звітуванню, якщо Документальний Доказ: *(i)* підтверджує, що Власник Рахунку є резидентом юрисдикції, іншої ніж відповідна Підзвітна Юрисдикція; *(ii)* містить поточну адресу резидентства за межами відповідної Підзвітної Юрисдикції; або *(iii)* видано уповноваженим

урядовим органом юрисдикції, іншої ніж відповідна Підзвітна Юрисдикція (див. пункти 150-162 Коментаря до Розділу VIII).

Пункт С – Належна комплексна перевірка Рахунків з Високою Вартістю

33. Пункт С містить опис процедур поглибленої перевірки, що застосовуються до Рахунків з Високою Вартістю. Такими процедурами є електронний пошук даних, пошук даних у паперовій формі та запит до менеджера по роботі з клієнтами.

Підпункт С(1) – Електронний пошук даних

34. «Електронний пошук даних» є обов'язковим для усіх Рахунків з Високою Вартістю. Як передбачено в підпункті С(1), Підзвітна Фінансова Установа повинна здійснити аналіз даних у пошукових електронних базах даних, які веде Підзвітна Фінансова Установа, на наявність будь-яких ознак приналежності, що перераховані у підпункті В(2) (див. пункт 34 Коментаря до Розділу I).

Підпункти С(2) та (3) – Пошук даних у паперовій формі

35. Якщо пошукові електронні бази даних Підзвітної Фінансової Установи містять пошукові поля та охоплюють всю інформацію, яка вказана у підпункті С(3), то подальший пошук даних у паперовій формі не потрібен. Це означає, що пошукова електронна база даних Підзвітної Фінансової Установи містить пошукові поля для інформації, описаної в підпункті С(3), з яких шляхом електронного пошуку можна визначити, чи міститься інформація в таких полях. Таким чином, виняток щодо пошуку даних у паперовій формі не застосовується, якщо поле просто залишається порожнім, за винятком випадку, коли згідно з політикою та процедурами Підзвітної Фінансової Установи факт, що таке поле залишається порожнім, означає, що описана в підпункті С(3) інформація відсутня у записах (реєстрах) Підзвітної Фінансової Установи (наприклад, тому, що номер телефону не надано або довіреність не видана).

36. Підзвітна Фінансова Установа не зобов'язана виконувати пошук даних у паперовій формі, описаний у підпункті С(2), якщо пошукові електронні бази даних Підзвітної Фінансової Установи містять інформацію, описану в підпункті С(3). Таким чином, якщо пошукові електронні бази даних Підзвітної Фінансової Установи не містять всю описану в підпункті С(3)

інформацію, тоді Підзвітна Фінансова Установа повинна здійснити пошук даних у паперовій формі щодо описаної в підпункті С(3) інформації, яка не міститься в електронних базах даних. Наприклад, пошукова електронна база даних Підзвітної Фінансової Установи включає всю описану в підпункті С(3) інформацію, крім зазначеної в підпункті С(3)(d) (стосовно постійно діючих інструкцій щодо переказу коштів), у зв'язку з чим Підзвітна Фінансова Установа повинна здійснити пошук даних у паперовій формі, проте лише стосовно інформації, описаної в підпункті С(3)(d). Подібним чином, якщо пошукова електронна база даних Підзвітної Фінансової Установи не включає всю інформацію, описану в підпункті С(3) стосовно чітко визначеної групи Рахунків з Високою Вартістю, Підзвітна Фінансова Установа повинна здійснити пошук даних у паперовій формі лише для такої групи рахунків та обмежитись описаною в підпункті С(3) інформацією, яка не включена до пошукових електронних баз даних.

37. Якщо від Підзвітної Фінансової Установи вимагається здійснити пошук даних в паперовій формі щодо Рахунків з Високою Вартістю, вона повинна також перевірити поточний клієнтський файл (*the current customer master file*), та якщо інформація не міститься у поточному клієнтському файлі – перевірити документи, перераховані у підпункті С(2), пов'язані з рахунком, та отримані Підзвітною Фінансовою Установою протягом останніх п'яти років щодо будь-якої з ознак приналежності, зазначених у підпункті В(2).

Підпункт С(4) – Знання фактичного стану справ менеджером по роботі з клієнтами

38. «Запит інформації у менеджера по роботі з клієнтами» вимагається додатково до пошуку даних в електронній та паперовій формі. Як передбачено в підпункті С(4), Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати як Підзвітний Рахунок будь-який Рахунок з Високою Вартістю, закріплений за менеджером по роботі з клієнтами (у тому числі будь-які Фінансові Рахунки, агреговані з цим Рахунком з Високою Вартістю), якщо менеджеру по роботі з клієнтами фактично відомо, що Власник Рахунку є Підзвітною Особою.

39. «Менеджер по роботі з клієнтами» – це посадова особа або інший працівник Підзвітної Фінансової Установи, на якого на постійній основі покладено відповідальність за конкретних Власників Рахунків (в тому числі, посадова особа або працівник департаменту приватних банківських

послуг Підзвітної Фінансової Установи), та яка консультує Власників Рахунків стосовно банківських, інвестиційних, довірчих, фідучіарних потреб, майнового планування чи благодійних справ, а також рекомендує, направляє або організовує надання фінансових продуктів, послуг чи іншої допомоги з боку внутрішніх або зовнішніх постачальників послуг для задоволення цих потреб.

40. Щоб особа вважалася менеджером по роботі з клієнтами управління відносинами з клієнтами повинно бути не лише допоміжною чи випадковою функцією для такої посадової особи. Таким чином, особа не вважається менеджером по роботі з клієнтами, якщо її функції не передбачають безпосереднього контакту з клієнтом або такі функції мають бек-офісний, адміністративний чи канцелярський характер. Очевидно, що між Власником Рахунку та працівником Підзвітної Фінансової Установи можуть існувати регулярні контакти, які не дають підстав вважати такого працівника менеджером по роботі з клієнтами. Наприклад, особа у Підзвітній фінансовій Установі, яка в основному відповідає за обробку транзакцій/ордерів або спеціальних запитів, може в підсумку добре знати Власника Рахунку. Однак така особа не вважається менеджером по роботі з клієнтами, якщо цій особі не доручено по суті керувати справами Власника Рахунку у Підзвітній Фінансовій Установі.

41. Незалежно від викладеного у пунктах 39-40, особа є менеджером по роботі з клієнтами для цілей підпункту С(4) щодо рахунку, який має сукупний залишок чи вартість більше 1 000 000 доларів США, з урахуванням правил агрегування рахунків та перерахунку валют, описаних у пункті С Розділу VII. Таким чином, визначаючи, чи є посадова особа або працівник Підзвітної Фінансової Установи менеджером по роботі з клієнтами (i) працівник повинен відповідати визначенню менеджера по роботі з клієнтами, (ii) сукупний залишок чи вартість рахунків Власника Рахунку має перевищувати 1 000 000 доларів США.

42. Нижченаведені приклади ілюструють, як визначити, чи є працівник Підзвітної Фінансової Установи менеджером по роботі з клієнтами:

- Приклад 1:

Фізична особа Р має Кастодіальний Рахунок у банку R, який є Підзвітною Фінансовою Установою. залишок на рахунку Р на кінець року становить 1 200 000 доларів США. Співробітник О департаменту приватних банківських послуг банку R постійно контролює рахунок Р. Оскільки О відповідає визначенню

«менеджера по роботі з клієнтами», а залишок на Рахунку Р перевищує 1 000 000 доларів США, О є менеджером по роботі з клієнтами щодо рахунку Р.

- Приклад 2:

Ті самі фактичні обставини, що і в Прикладі 1, за винятком того, що залишок на Кастодіальному Рахунку Р на кінець року становить 800 000 доларів США. Крім того, Р також має Депозитний Рахунок у R, залишок якого на кінець року становить 400 000 доларів США. Обидва рахунки пов'язані з Р та один з одним за допомогою внутрішнього ідентифікаційного номера R. Оскільки О відповідає визначенню «менеджера по роботі з клієнтами» і при застосуванні правила агрегування рахунків сукупний баланс або залишок на рахунках Р перевищує 1 000 000 доларів США, О є менеджером по роботі з клієнтами щодо рахунків Р.

- Приклад 3:

Ті самі фактичні обставини, що і в Прикладі 2, за винятком того, що функції О не передбачають прямого контакту з Р. Оскільки О не відповідає визначенню «менеджера по роботі з клієнтами», О не є менеджером по роботі з клієнтами щодо рахунків Р.

Підпункт С(5) – Наслідки встановлення ознак приналежності

43. Якщо жодна з ознак приналежності, наведених у підпункті В(2), не виявлена під час поглибленої перевірки Рахунків з Високою Вартістю та відповідно до підпункту С(4) не було виявлено, що цей рахунок належить Підзвітній Особі, то відповідно до підпункту С(5) то Підзвітна Фінансова Установа не зобов'язана здійснювати додаткові дії, допоки не зміняться обставини, в результаті яких рахунок буде мати одну або кілька ознак приналежності.

44. Якщо будь-яка з ознак приналежності, наведених у підпунктах В(2)(а)-(е), виявлена під час поглибленої перевірки Рахунків з Високою Вартістю або якщо у подальшому змінилися обставини, в результаті чого було виявлено одну або кілька ознак приналежності щодо рахунку, то Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати цей рахунок як Підзвітний Рахунок щодо кожної Підзвітної Юрисдикції, якої стосується ознака, якщо тільки Підзвітна Фінансова Установа не приймає рішення застосувати підпункт В(6) та до цього рахунку застосовується один із винятків, вказаних у цьому підпункті. Ознака, виявлена під час процедур

перевірки (пошук даних у паперовій формі або запит до менеджера по роботі з клієнтами), не може бути використана для виправлення (зміни) ознаки, виявленої в іншій процедурі перевірки, такої як пошук даних в пошукових електронних базах даних. Наприклад, поточна адреса проживання у Підзвітній Юрисдикції, отримана від менеджера по роботі з клієнтами, не може бути використана для виправлення іншої адреси проживання, що зафіксована на поточний момент у файлах Підзвітної Фінансової Установи, і була виявлена під час пошуку даних у паперовій формі.

45. Якщо під час поглибленої перевірки Рахунків з Високою Вартістю виявлено адресу для переадресації (*in-care-of address*) або інструкцію притримати/не відправляти кореспонденцію (*hold mail instruction*) і не виявлено жодної іншої адреси Власника Рахунку та жодної іншої зазначеної в підпункті В(2)(а)-(е) ознаки приналежності щодо Власника Рахунку, Підзвітна Фінансова Установа повинна отримати від Власника Рахунку документ самостійної оцінки або Документальний Доказ з метою визначення резидентства для податкових цілей такого Власника Рахунку. Якщо Підзвітна Фінансова Установа не може отримати документ самостійної оцінки чи Документальний Доказ, вона повинна звітувати про такий рахунок як про незадокументований рахунок до тих пір, поки він не перестане бути незадокументованим.

Підпункти С(6)-(9) – Додаткові процедури

46. Відповідно до підпункту С(6), якщо станом на 31 грудня [xxxx] року Існуючий Рахунок Фізичної Особи не є Рахунком з Високою Вартістю (тобто він є Рахунком з Низькою Вартістю), але стає Рахунком з Високою Вартістю станом на останній день наступного календарного року, Підзвітна Фінансова Установа повинна завершити процедури поглибленої перевірки для Рахунків з Високою Вартістю стосовно такого рахунку протягом календарного року, наступного за роком, в якому рахунок став Рахунком з Високою Вартістю. Якщо за результатами такої перевірки такий рахунок ідентифікований як Підзвітний Рахунок, то Підзвітна Фінансова Установа повинна подати необхідну інформацію стосовно такого рахунку за рік, в якому Підзвітний Рахунок було виявлено, та у подальшому щорічно до тих пір, поки Власник Рахунку не перестане бути Підзвітною Особою.

47. Хоча вибір року, зазначеного у підпункті С(6), є рішенням юрисдикції, яка впроваджує Загальний Стандарт Звітності, очікується, що рік, обраний

для цієї мети, буде таким самим, що й рік, обраний для терміну «Існуючий Рахунок».

48. Відповідно до підпункту С(7), після застосування Підзвітною Фінансовою Установою процедур поглибленої перевірки Рахунків з Високою Вартістю, Підзвітна Фінансова Установа не зобов'язана повторно застосовувати такі процедури у наступні роки до того самого Рахунку з Високою Вартістю, окрім отримання інформації від менеджера по роботі з клієнтами, за винятком рахунку, який є незадокументованим. В такому випадку Підзвітна Фінансова Установа повинна щороку повторно застосовувати процедури поглибленої перевірки щодо такого рахунку, допоки такий рахунок не перестане бути незадокументованим. Аналогічно, що стосується запитів до менеджера по роботі з клієнтами, то достатньо щорічної верифікації – без вимоги до менеджера по роботі з клієнтами підтверджувати по кожному рахунку, що він не має фактичних відомостей про те, що кожен закріплений за ним Власник Рахунку є Підзвітною Особою.

49. Відповідно до підпункту С(8), якщо змінились обставини щодо Рахунку з Високою Вартістю, в результаті чого виявлена одна або кілька наведених у підпункті В(2) ознак приналежності до рахунку, то Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати цей рахунок як Підзвітний Рахунок щодо кожної Підзвітної Юрисдикції, якої стосується ознака, за винятком випадків, коли Підзвітна Фінансова Установа приймає рішення застосувати підпункт В(6) та до цього рахунку діє один з винятків, вказаних у цьому підпункті. Однак Підзвітна Фінансова Установа може вирішити розглядати особу як таку, що має такий самий статус, який вона мала до зміни обставин, протягом періоду у 90 календарних днів, що настає після дати виявлення такої ознаки внаслідок зміни обставин (див. також пункт 17 вище).

50. Підзвітна Фінансова Установа повинна мати відповідні канали зв'язку та впроваджені процедури, щоб гарантувати, що менеджер по роботі з клієнтами виявляє будь-які зміни у обставинах рахунку, як це передбачено в підпункті С(9). Наприклад, якщо менеджер по роботі з клієнтами отримає повідомлення про те, що Власник Рахунку має нову поштову адресу в Підзвітній Юрисдикції, то Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати таку нову адресу як зміну обставин і, якщо вона вирішить застосувати підпункт В(6), необхідно отримати відповідну документацію від Власника Рахунку.

Пункти D та E – Строк проведення перевірок та додаткові процедури

51. Пункт D містить правило, що регулює строки завершення процедур перевірки для виявлення Підзвітних Рахунків серед Існуючих Рахунків Фізичних Осіб. Таке правило вимагає, щоб перевірка була завершена до [xx.xx.xxxx]. Хоча вибір цієї дати є рішенням юрисдикції, яка впроваджує Загальний Стандарт Звітності, очікується, що дата, обрана для цієї мети, буде роком, наступним за роком, обраним для терміну «Існуючий Рахунок» щодо Рахунку з Високою Вартістю, та другим роком, наступним за роком, обраним для такого терміну щодо Рахунку з Низькою Вартістю.

52. Пункт E описує додаткову процедуру, яка застосовується до Існуючих Рахунків Фізичних Осіб: будь-який Існуючий Рахунок Фізичної Особи, який був ідентифікований як Підзвітний Рахунок відповідно до Розділу III, повинен розглядатись як Підзвітний Рахунок протягом усіх наступних років, до тих пір, поки Власник Рахунку не перестане бути Підзвітною Особою.

Коментарі до Розділу IV стосовно належної комплексної перевірки Нових Рахунків Фізичних Осіб

1. Цей Розділ включає опис процедур належної комплексної перевірки для Нових Рахунків Фізичних Осіб та передбачає збір документів самостійної оцінки (та підтвердження їх достовірності).

2. Відповідно до пункту А, під час відкриття рахунку Підзвітна Фінансова Установа повинна:

- отримати документ самостійної оцінки, який може бути частиною документації, необхідної для відкриття рахунку, який дозволяє Підзвітній Фінансовій Установі встановити резидентство (резидентства) Власника Рахунку для податкових цілей; та
- підтвердити достовірність такого документа самостійної оцінки на підставі інформації, отриманої Підзвітною Фінансовою Установою у зв'язку з відкриттям рахунку, в тому числі будь-якої документації, зібраної відповідно до Процедур AML/KYC.

3. Якщо документ самостійної оцінки встановлює, що Власник Рахунку є резидентом Підзвітної Юрисдикції для податкових цілей, то, як передбачено в пункті В, Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати рахунок як Підзвітний Рахунок.

4. Документ самостійної оцінки повинен давати можливість визначити резидентство (резидентства) Власника Рахунку для податкових цілей. Як правило, фізична особа матиме лише одну юрисдикцію резидентства. Однак фізична особа може бути резидентом для податкових цілей у двох або більше юрисдикціях. Національне законодавство різних юрисдикцій встановлює умови, за яких особа розглядається як податковий «резидент». Вони охоплюють різні форми приналежності до юрисдикції, які відповідно до національного податкового законодавства формують

основу для комплексного оподаткування (повне податкове зобов'язання). Вони також охоплюють випадки, коли відповідно до податкового законодавства юрисдикції фізична особа вважається резидентом цієї юрисдикції (наприклад, дипломати чи інші особи, які перебувають на державній службі). Для вирішення випадків подвійного резидентства податкові конвенції містять спеціальні правила, які надають перевагу одній юрисдикції порівняно з іншою юрисдикцією для цілей цих конвенцій. Як правило, фізична особа є резидентом для податкових цілей юрисдикції, якщо згідно із законодавством цієї юрисдикції (включаючи податкові конвенції) вона сплачує або повинна сплачувати податок у такій юрисдикції відповідно до місця свого проживання, постійного перебування або будь-якого іншого критерію подібного характеру, а не лише з джерел у цій юрисдикції. Фізичні особи, які мають подвійне резидентство, можуть покладатися на «правила розриву зв'язків» (*the tiebreaker rules*), що містяться у податкових конвенціях (якщо це застосовується), з метою вирішення випадків подвійного резидентства для визначення свого резидентства для податкових цілей (див. пункт 23 нижче).

5. Нижченаведені приклади ілюструють, як можна визначити резидентство Фізичної Особи для податкових цілей:

- Приклад 1:

Фізична Особа має постійне місце проживання в Юрисдикції А і оподатковується як резидент Юрисдикції А. Вона перебувала у Юрисдикції В протягом періоду більше шести місяців, та відповідно до законодавства останньої Юрисдикції ця особа, внаслідок тривалості перебування, оподатковується як резидент цієї Юрисдикції. Таким чином, ця особа є резидентом обох Юрисдикцій.

- Приклад 2:

Ті самі фактичні обставини, що і в Прикладі 1, за винятком того, що особа перебувала у Юрисдикції В лише вісім тижнів, і відповідно до законодавства цієї Юрисдикції вона не обкладається податком як резидент Юрисдикції В через тривалість перебування. Отже, така особа є резидентом лише Юрисдикції А.

6. Очікується, що Юрисдикції-Учасниці допомагатимуть платникам податків визначити резидентство (резидентства) для податкових цілей та надаватимуть їм інформацію щодо цього. Це може бути зроблено,

наприклад, за допомогою різних каналів для надання послуг, що використовуються для надання інформації або інструкцій/рекомендацій платникам податків щодо застосування податкового законодавства (наприклад, телефоном, через офіси швидкого обслуговування, Інтернет). ОЕСР буде намагатись сприяти поширенню такої інформації.

Вимоги до дійсності документу самостійної оцінки

7. «Документ самостійної оцінки» – це свідчення самого Власника Рахунку, в якому зазначається статус Власника Рахунку та будь-яка інша інформація, що може обґрунтовано вимагатись Підзвітною Фінансовою Установою з метою виконання її зобов'язань щодо звітності та належної комплексної перевірки, наприклад, інформація про те, чи є Власник Рахунку резидентом для податкових цілей у Підзвітній Юрисдикції. Що стосується Нових Рахунків Фізичних Осіб, документ самостійної оцінки є дійсним лише в тому випадку, якщо Власник Рахунку підписав його (або іншим чином підтвердив), і він датується не пізніше дати отримання та містить такі дані про Власника Рахунку:

- a) ім'я;
- b) адресу місця проживання;
- c) юрисдикцію (юрисдикції) резидентства для податкових цілей;
- d) ПІН щодо кожної Підзвітної Юрисдикції (див. пункт 8 нижче); та
- e) дату народження (див. пункт 8 нижче).

Підзвітна Фінансова Установа може попередньо заповнити документ самостійної оцінки, щоб включити інформацію, яка вже є наявна про Власника Рахунку в її записах (за винятком юрисдикції (юрисдикцій) резидентства для податкових цілей).

8. Якщо Власник Рахунку є резидентом для податкових цілей у Підзвітній Юрисдикції, документ самостійної оцінки має включати: (i) ПІН Власника Рахунку щодо кожної Підзвітної Юрисдикції (з урахуванням пункту D Розділу I – див. пункти 29-32 Коментаря до Розділу I); та (ii) дату народження Власника Рахунку. Документ самостійної оцінки може не містити інформацію про місце народження Власника Рахунку, якщо відповідно до пункту E Розділу I місце народження не вимагається, окрім випадків, коли Підзвітна Фінансова Установа зобов'язана отримувати та повідомляти таку інформацію згідно з національним законодавством і

така інформація наявна в пошуковій електронній базі даних, яку веде Підзвітна Фінансова Установа.

9. Документ самостійної оцінки може бути поданий будь-яким способом та у будь-якій формі (для прикладу, в електронній формі, у форматі портативного документа «pdf» або у формі відсканованих документів). Якщо документ самостійної оцінки надається в електронній формі, електронна система має гарантувати, що отримана інформація є саме тією, що була надіслана, і повинна документувати всі випадки доступу користувача, результатом яких є подання, оновлення чи зміни документу самостійної оцінки. Крім того, технічні та функціональні характеристики електронної системи, включно з процедурами доступу, мають гарантувати, що особа, яка отримує доступ до системи та надає документ самостійної оцінки, є особою, зазначеною у документі самостійної оцінки, та мають забезпечувати можливість надання на запит паперових копій усіх документів самостійної оцінки, що були подані в електронній формі. Якщо інформація надається як частина документації при відкритті рахунку, то за умови, що вона є повною, не вимагається, щоб ця інформація знаходилася на якійсь конкретній сторінці документації або, щоб вона була в якійсь конкретній формі.

10. Нижченаведені приклади ілюструють способи надання документу самостійної оцінки:

- Приклад 1:

Фізична особа А заповнює онлайн-заявку на відкриття рахунку у Підзвітній Фінансовій Установі К. Усю інформацію, необхідну для документу самостійної оцінки, вводить Особа А в електронній заявці (включно з підтвердженням юрисдикції резидентства А для податкових цілей). Інформація Особи А, надана в електронному документі самостійної оцінки, підтверджується надавачем послуг К як достовірна на основі інформації, яку він зібрав відповідно до Процедур AML/KYC. Документ самостійної оцінки Особи А є дійсним.

- Приклад 2:

Фізична особа В особисто подає заяву для відкриття рахунку в Банку L. Особа В пред'являє своє посвідчення особи як документ, що посвідчує особу, та надає всю інформацію, необхідну для документу самостійної оцінки, працівникові L, який вводить

інформацію в системі Банку L. Надалі заявка підписується Особою В. Документ самостійної оцінки Особи В є дійсним.

11. Документ самостійної оцінки може бути підписаний (або іншим чином підтверджений) будь-якою особою, уповноваженою підписувати документи від імені Власника Рахунку згідно з національним законодавством. Особа, уповноважена підписувати документ самостійної оцінки, як правило, включає розпорядника майна, будь-яку особу з еквівалентним статусом та будь-яку іншу особу, якій Власник Рахунку надав письмовий дозвіл підписувати документацію від свого імені.

12. Документ самостійної оцінки залишається чинним до тих пір, поки не відбудеться зміна обставин, в результаті чого Підзвітна Фінансова Установа дізнається або матиме всі підстави вважати, що первинний документ самостійної оцінки є неточним або недостовірним (див. пункт 17 Коментаря до Розділу III та пункти 2-3 Коментаря до Розділу VII). У цьому випадку, згідно з пунктом С, Підзвітна Фінансова Установа не може покладатися на первинний документ самостійної оцінки та повинна отримати (i) дійсний документ самостійної оцінки, який встановлюватиме резидентство (резидентства) Власника Рахунку для податкових цілей, або (ii) обґрунтоване пояснення та документацію (в міру необхідності), що підтверджують дійсність первинного документу самостійної оцінки (та повинна зберегти копію або записи такого пояснення та документації). Таким чином, очікується, що Підзвітна Фінансова Установа запровадить процедури, які гарантуватимуть, що будь-яка зміна, що є зміною обставин, буде виявлена Підзвітною Фінансовою Установою. Крім того, очікується, що Підзвітна Фінансова Установа повідомлятиме будь-яку особу, яка надає документ самостійної оцінки, про її зобов'язання повідомити Підзвітну Фінансову Установу про зміну обставин.

13. Зміна обставин, що впливає на документ самостійної оцінки, наданий Підзвітній Фінансовій Установі, має наслідком припинення терміну дії документу самостійної оцінки щодо інформації, яка більше не є достовірною, допоки інформація не буде оновлена (див. пункт 17 Коментаря до Розділу III).

14. Документ самостійної оцінки стає недійсним на дату, коли Підзвітна Фінансова Установа, яка має такий документ самостійної оцінки, дізнається або має підстави вважати, що обставини, які впливають на правильність документу самостійної оцінки, змінилися. Однак Підзвітна

Фінансова Установа може вирішити розглядати особу як таку, що має такий самий статус, який вона мала до зміни обставин, до більш ранньої дати з: 90 календарних днів з дати, з якої документ самостійної оцінки стає недійсним у зв'язку із зміною обставин; дати підтвердження дійсності документу самостійної оцінки; або дати отримання нового документу самостійної оцінки. Підзвітна Фінансова Установа може покладатися на документ самостійної оцінки без необхідності вивчати можливі зміни обставин, які можуть вплинути на дійсність цього документу, якщо тільки вона не дізнається або матиме підстави вважати, що обставини змінилися.

15. Якщо Підзвітна Фінансова Установа не може отримати підтвердження дійсності первинного документу самостійної оцінки або дійсного документу самостійної оцінки протягом такого 90-денного періоду, Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати Власника Рахунку як резидента тієї юрисдикції, яку Власник Рахунку вказав в первинному документі самостійної оцінки, та юрисдикції, резидентом якої Власник Рахунку може стати в результаті зміни обставин.

16. Підзвітна Фінансова Установа може зберігати оригінал, завірену копію або ксерокопію документу самостійної оцінки (включно з мікрофішою, електронним сканованим документом або подібними засобами електронного зберігання документації). Будь-яка документація, яка зберігається в електронній формі, повинна за запитом бути надана у паперовій формі.

Виправлення помилок (уточнення даних) у документі самостійної оцінки

17. Підзвітна Фінансова Установа може розглядати документ самостійної оцінки як дійсний, навіть якщо такий документ самостійної оцінки містить незначну помилку, за умови, що Підзвітна Фінансова Установа має достатню іншу документацію, яка доповнює відсутню у зв'язку з помилкою інформацію у документі самостійної оцінки. У такому випадку документація, на яку покладаються для виправлення несуттєвої помилки, повинна бути незаперечною. Наприклад, документ самостійної оцінки, в якому особа вказує юрисдикцію резидентства аббревіатурою, може розглядатись як дійсний, незважаючи на аббревіатуру, якщо Підзвітна Фінансова Установа має видане урядом посвідчення особи з юрисдикції, назва якої обґрунтовано відповідає цій аббревіатурі. З іншої сторони, аббревіатура юрисдикції резидентства, яка не відповідає юрисдикції резидентства, вказаній в паспорті особи, не є незначною помилкою.

Ненадання інформації про юрисдикцію резидентства не є незначною помилкою. Крім того, інформація у документі самостійної оцінки, яка суперечить іншій інформації, що міститься у документі самостійної оцінки, або в клієнтському файлі – не є незначною помилкою.

Документи самостійної оцінки, що надаються для кожного рахунку

18. Загалом Підзвітна Фінансова Установа, у якій клієнт може відкрити рахунок, повинна отримати документ самостійної оцінки для кожного рахунку. Однак Підзвітна Фінансова Установа може покладатися на документ самостійної оцінки, наданий клієнтом для іншого рахунку, якщо обидва рахунки розглядаються як єдиний рахунок для цілей відповідності стандартам «належної обізнаності» (*standards of knowledge*), викладеним у пункті А Розділу VII.

Документація, зібрана іншими особами

19. Як передбачено в пункті D Розділу II, Юрисдикція-Учасниця може дозволити Підзвітним Фінансовим Установам залучати постачальників послуг для виконання своїх зобов'язань щодо звітності та належної комплексної перевірки. У таких випадках Підзвітна Фінансова Установа, може використовувати документацію (в тому числі, документ самостійної оцінки), зібрану постачальниками послуг (наприклад, постачальниками даних, фінансовими радниками, страховими агентами), у порядку, передбаченому національним законодавством. Однак відповідальність за виконання зобов'язань щодо звітності та належної комплексної перевірки продовжують нести Підзвітні Фінансові Установи.

20. Підзвітна Фінансова Установа може покладатися на документацію (в тому числі, документ самостійної оцінки), зібрану агентом Підзвітної Фінансової Установи (в тому числі, радником пайових інвестиційних фондів, хеджевих фондів або групи приватних інвестиційних фондів). Агент може зберігати документацію як частину інформаційної системи, яка ведеться для однієї Підзвітної Фінансової Установи або для декількох Підзвітних Фінансових Установ, за умови, що в рамках цієї системи будь-яка Підзвітна Фінансова Установа, від імені якої агент зберігає документацію, може легко отримати доступ до даних щодо природи документації, до інформації, що міститься в документації (включаючи копію самої документації), та щодо її достовірності; і система повинна

дозволяти такій Підзвітній Фінансовій Установі легко передавати дані або безпосередньо в електронну систему, або шляхом надання такої інформації агенту, стосовно будь-яких фактів, про які стало відомо і які можуть вплинути на достовірність документації. Підзвітна Фінансова Установа повинна бути спроможною встановити, наскільки це можливо, як і коли вона передала дані щодо будь-яких фактів, про які їй стало відомо, що можуть вплинути на достовірність документації, і повинна бути спроможною встановити, що будь-які дані, які вона передала, було оброблено, а також, що було проведено відповідну належну комплексну перевірку стосовно дійсності документації. Агент повинен мати функціонуючу систему, яка гарантуватиме, що будь-яка інформація, яку він отримує щодо фактів, які впливають на достовірність документації або на присвоєний клієнтові статус, надається всім Підзвітним Фінансовим Установам, для яких агент зберігає документацію.

21. Підзвітній Фінансовій Установі, яка набуває рахунок у попередника або передавача в результаті злиття або масового придбання рахунків за вартістю, як правило, дозволяється покладатися на чинну документацію (в тому числі, чинний документ самостійної оцінки) або копії дійсної документації, зібрані попередником або передавачем. Крім того, якщо попередник або передавач виконали всі процедури належної комплексної перевірки, передбачені Розділами II-VII, для рахунків, що були передані, то Підзвітна Фінансова Установа, яка набуває у такої іншої Підзвітної Фінансової Установи рахунок в результаті злиття або масового придбання рахунків за вартістю, як правило, може покладатися на визначення попередника або передавача щодо статусу Власника Рахунку до тих пір, поки набувач не дізнається або матиме підстави вважати, що статус є невірним або що відбувалася зміна обставин (див. пункт 17 Коментаря до Розділу III).

Достовірність документу самостійної оцінки

22. Як зазначено у пункті 2 вище, під час відкриття рахунку, як тільки Підзвітна Фінансова Установа отримує документ самостійної оцінки, який дозволяє визначити резидентство (резидентства) Власника Рахунку для податкових цілей, Підзвітна Фінансова Установа повинна підтвердити достовірність такого документу самостійної оцінки на основі інформації, отриманої Підзвітною Фінансовою Установою у зв'язку з відкриттям рахунку, в тому числі будь-якої документації, зібраної відповідно до Процедур AML/KYC (тобто провести «тест на достовірність»).

23. Вважається, що Підзвітна Фінансова Установа підтвердила достовірність документу самостійної оцінки, якщо в ході процедур відкриття рахунку та перевірки інформації, отриманої при відкритті рахунку (в тому числі будь-якою документації, зібраної відповідно до Процедур AML/КҮС), вона не дізнається або матиме всі підстави вважати, що документ самостійної оцінки є неточним або недостовірним (див. пункти 2-3 Коментаря до Розділу VII). Від Підзвітних Фінансових Установ не очікується проведення незалежного юридичного аналізу відповідного податкового законодавства для того, щоб підтвердити достовірність документу самостійної оцінки.

24. Нижченаведені приклади ілюструють застосування «тесту на достовірність»

- Приклад 1:

Підзвітна Фінансова Установа отримує документ самостійної оцінки від Власника Рахунку під час відкриття рахунку. Юрисдикція резидентства, яка вказана в документі самостійної оцінки, суперечить юрисдикції, яка вказана в документації, зібраній згідно з Процедурами AML/КҮС. Через суперечливу інформацію документ самостійної оцінки є неточним або недостовірним, і, як наслідок, він не проходить «тест на достовірність».

- Приклад 2:

Підзвітна Фінансова Установа отримує документ самостійної оцінки від Власника Рахунку під час відкриття рахунку. Адреса проживання, що вказана в документі самостійної оцінки, не знаходиться в юрисдикції, в якій, як Власник Рахунку заявляє, він є резидентом для податкових цілей. Через суперечливу інформацію документ самостійної оцінки не проходить «тест на достовірність».

25. Очікується, що у випадку документу самостійної оцінки, який іншим чином не пройде «тест на достовірність», в ході процедур відкриття рахунку Підзвітна Фінансова Установа має отримати: (i) дійсний документ самостійної оцінки, або (ii) обґрунтоване пояснення та документацію (в міру необхідності), що підтверджують достовірність документу самостійної оцінки (зі збереженням копії або запису щодо такого пояснення та документації). Приклади такого «обґрунтованого пояснення» включають заява особи, що вона: (1) є студентом навчального

закладу відповідної юрисдикції та має відповідну візу (за наявності); (2) є викладачем, стажером або інтерном у навчальному закладі відповідної юрисдикції або учасником програми з освітніх чи культурних обмінів та має відповідну візу (за наявності); (3) є іноземною особою, призначеною на дипломатичну посаду або посаду в консульстві чи посольстві у відповідній юрисдикції; або (4) особа є прикордонником або службовцем, який працює на вантажівці чи поїзді, що здійснює поїздки між юрисдикціями. Нижченаведений приклад ілюструє застосування цього пункту: Підзвітна Фінансова Установа отримує документ самостійної оцінки Власника Рахунку під час відкриття рахунку. Юрисдикція резидентства для податкових цілей, що вказана в документі самостійної оцінки, суперечить адресі проживання, що зазначена в документації, зібраній згідно з Процедурами AML/КҮС. Власник Рахунку пояснює, що він (вона) є дипломатом у певній юрисдикції і що, як наслідок, він (вона) проживає в такій юрисдикції; особа також представляє свій дипломатичний паспорт. Оскільки Підзвітна Фінансова Установа отримала обґрунтоване пояснення та документацію, що підтверджує достовірність документу самостійної оцінки, такий документ самостійної оцінки проходить «тест на достовірність».

Коментарі до Розділу V стосовно належної комплексної перевірки Існуючих Рахунків Організацій

1. Цей Розділ описує процедури належної комплексної перевірки Існуючих Рахунків Організацій.

Пункт А – Рахунки, які не підлягають перевірці, виявленню або звітуванню

2. Пункт А звільняє від перевірки всі Існуючі Рахунки Організації, сукупний залишок чи вартість яких не перевищує 250 000 доларів США станом на 31 грудня [xxxx] року, до тих пір, поки такий залишок чи вартість не перевищить 250 000 доларів США на останній день будь-якого наступного календарного року. Цей поріг передбачений для того, щоб зменшити для Фінансових Установ тягар, пов'язаний із дотриманням вимог, враховуючи той факт, що процедури належної комплексної перевірки щодо рахунків, які належать Організаціям, є складнішими, порівняно з процедурами щодо рахунків, які належать Фізичним Особам.

3. Однак застосування пункту А залежить від того: (i) чи дозволяє юрисдикція, яка впроваджує стандарт, застосовувати Підзвітним Фінансовим Установам виняток та (ii) від рішення Підзвітної Фінансової Установи застосовувати його або щодо всіх Існуючих Рахунків Організації, або окремо щодо будь-якої чітко визначеної групи таких рахунків. Таким чином, якщо правила впровадження стандарту в юрисдикції не передбачають такого вибору або Підзвітна Фінансова Установа не здійснює такого вибору, то усі Існуючі Рахунки Організації підлягають перевірці відповідно до процедур, визначених у пункті D.

4. Хоча вибір років, зазначених у пунктах А та В, є рішенням юрисдикції, яка впроваджує Загальний стандарт звітності, очікується, що рік, обраний

для цієї мети, є тим самим, що й рік, обраний для терміну «Існуючий Рахунок».

Пункти В та С – Рахунки, що підлягають перевірці та звітуванню

5. Відповідно до пункту В, будь-який Існуючий Рахунок Організації, не описаний у пункті А (тобто сукупний залишок чи вартість якого перевищує 250 000 доларів США станом на 31 грудня будь-якого календарного року), підлягає перевірці відповідно до процедур, визначених у пункті D. Таким чином, Існуючий Рахунок Організації підлягає перевірці, якщо:

a) станом на 31 грудня [хххх] року його сукупний залишок чи вартість перевищує 250 000 доларів США; або

b) його сукупний залишок чи вартість станом на 31 грудня [хххх] року не перевищує 250 000 доларів США, проте на останній день будь-якого наступного календарного року перевищує 250 000 доларів США.

6. Однак відповідно до пункту С, Існуючий Рахунок Організації, не описаний у пункті А, вважається Підзвітним Рахунком, тільки якщо він належать одній або більше Організаціям, що є:

a) Підзвітними Особами, або

b) Пасивними НФО з однією або декількома Контролюючими Особами, що є Підзвітними Особами.

7. Існуючий Рахунок Організації, який належить Пасивній НФО з однією або кількома Контролюючими Особами, що є Підзвітними Особами, не має кваліфікуватись як такий, що не є Підзвітним Рахунком, згідно з пунктом С, виключно тому, що сама Організація не є Підзвітною Особою, або будь-яка з контролюючих осіб Пасивної НФО є резидентом тієї самої юрисдикції, що і Пасивна НФО.

Пункт D – Процедури перевірки

8. Пункт D описує процедури перевірки з метою виявлення Підзвітних Рахунків серед Існуючих Рахунків Організації. Такі процедури вимагають від Підзвітних Фінансових Установ визначити:

a) чи є Існуючий Рахунок Організації таким, що належить одній чи більше Організаціям, що є Підзвітними Організаціями; та

b) чи належить Існуючий Рахунок Організації одній чи більше Організаціям, які є Пасивними НФО з однією або декількома Контролюючими Особами, що є Підзвітними Особами.

Підпункт D(1) – Процедура перевірки Власників Рахунків

9. Підпункт D(1) описує процедуру перевірки для визначення того, чи належить Існуючий Рахунок Організації одній або більше Організаціям, що є Підзвітними Організаціями. Якщо будь-яка з Організацій є Підзвітною Особою, то рахунок вважається Підзвітним Рахунком.

10. Підзвітна Фінансова Установа повинна перевірити інформацію, яку вона зберігає для регуляторних цілей або для цілей відносин з клієнтами (включаючи інформацію, зібрану відповідно до Процедур AML/KYC), для того, щоб визначити, чи вказує ця інформація на те, що Власник Рахунку є резидентом Підзвітної Юрисдикції. Для цієї цілі інформація, яка вказує на те, що Власник Рахунку є резидентом Підзвітної Юрисдикції, включає:

- місце реєстрації або організації в Підзвітній Юрисдикції;
- адресу у Підзвітній Юрисдикції (це, наприклад, найбільш ймовірно застосовуватиметься до Організацій, які вважаються фіскально прозорими, та може відображати юридичну адресу, адресу головного офісу або місце реального ефективного управління); або
- адресу одного або більше довірчих власників трасту в Підзвітній Юрисдикції.

Разом з тим, наявність постійного представництва (в тому числі відокремлений підрозділ) у Підзвітній Юрисдикції (включаючи адресу постійного представництва) сама по собі не є ознакою резидентства для цієї цілі.

11. Якщо інформація вказує на те, що Власник Рахунку є резидентом Підзвітної Юрисдикції, то відповідно до підпункту D(1)(b) Підзвітна Фінансова Установа має розглядати рахунок як Підзвітний Рахунок, поки не отримає документ самостійної оцінки від Власника Рахунку, або обґрунтовано не визначить на основі інформації, яка є в її розпорядженні

або у загальному доступі, що Власник Рахунку не є Підзвітною Особою щодо такої Підзвітної Юрисдикції.

12. «Інформація, яка є у загальному доступі» включає інформацію, опубліковану уповноваженим урядовим органом юрисдикції (наприклад, урядом або його установою, чи муніципалітетом), таку як: інформація у переліку, опублікованому податковою адміністрацією, що містить найменування та ідентифікаційні номери фінансових установ (наприклад, перелік іноземних фінансових установ Служби внутрішніх доходів США (*IRS FFI list*)); інформація у загальнодоступному реєстрі, який ведеться або авторизований уповноваженим державним органом юрисдикції; інформація, розкрита на організованому ринку цінних паперів (див. пункт 112 Коментаря до Розділу VIII); а також будь-яка загальнодоступна класифікація, що стосується Власника Рахунку, яка була визначена на основі стандартизованої галузевої системи кодування і яка була встановлена, наприклад, торговою організацією або торговою палатою, відповідно до звичайної ділової практики (див. пункт 154 Коментаря до Розділу VIII). У зв'язку з цим очікується, що Підзвітна Фінансова Установа збереже запис про тип перевіреної інформації та дату перевірки інформації.

13. Визначаючи, чи належить Існуючий Рахунок Організації одній або більше Організаціям, що є Підзвітними Особами, Підзвітна Фінансова Установа може слідувати інструкції, викладеній у підпунктах D(1)(a) та (b), у порядку, що найбільш відповідає обставинам. Це дозволить Підзвітній Фінансовій Установі, наприклад, визначити згідно з підпунктом D(1)(b), що Існуючий Рахунок Організації належить Організації, яка не є Підзвітною Особою (наприклад, публічна корпорація) і, таким чином, відповідний рахунок не є Підзвітним Рахунком.

14. Як зазначено у пункті 7 Коментаря до Розділу IV, «документ самостійної оцінки» – це свідчення самого Власника Рахунку, в якому зазначається статус Власника Рахунку та будь-яка інша інформація, що може обґрунтовано вимагатись Підзвітною Фінансовою Установою з метою виконання її зобов'язань щодо звітності та належної комплексної перевірки, наприклад, інформація про те, чи є Власник Рахунку резидентом для податкових цілей у Підзвітній Юрисдикції або чи є Власник Рахунку Пасивною НФО. Що стосується Існуючих Рахунків Організації, документ самостійної оцінки є дійсним лише в тому випадку, якщо він підписаний (або іншим чином підтверджений) особою, яка має

повноваження підписувати від імені Власника Рахунку; він датується не пізніше дати отримання та містить такі дані про Власника Рахунку:

- a) найменування;
- b) адресу;
- c) юрисдикцію (юрисдикції) резидентства для податкових цілей; та
- d) ПІН щодо кожної Підзвітної Юрисдикції.

Підзвітна Фінансова Установа може попередньо заповнити документ самостійної оцінки, щоб включити інформацію, яка вже є наявна про Власника Рахунку в її записах (реєстрах) (за винятком юрисдикції (юрисдикцій) резидентства для податкових цілей).

15. Особа, яка має повноваження підписувати документ самостійної оцінки, як правило, включає посадову особу або директора корпорації, партнера товариства, довірчого власника трасту, будь-який еквівалент зазначених посад та будь-яку іншу особу, якій Власник Рахунку надав письмовий дозвіл підписувати документацію від свого імені.

16. Документ самостійної оцінки стосовно Існуючих Рахунків Організації може також містити статус Власника Рахунку. У такому випадку статус Власника Рахунку може бути будь-яким із наведеного нижче:

a) Фінансова Установа:

- (1) Інвестиційна Компанія, описана у підпункті А(6)(b) Розділу VIII;
- (2) Фінансова Установа (інша);

b) Нефінансова Організація:

- (1) Компанія (корпорація), акції якої публічно торгуються на ринку цінних паперів, або філія такої публічної корпорації;
- (2) Урядова Установа;
- (3) Міжнародна Організація;
- (4) Активна НФО (інша, ніж у пунктах 1-3);
- (5) Пасивна НФО (не включає Інвестиційну Компанію, описану в підпункті А(6)(b) Розділу VIII).

Вимагаючи документ самостійної оцінки Підзвітні Фінансові Установи повинні надавати Власникам Рахунків інформацію, яка є важливою для

визначення ними їх статусу (наприклад, визначення терміну «активна НФО», що міститься у підпункті D(9) Розділу VIII).

17. Вимоги для підтвердження дійсності документів самостійної оцінки щодо Нових Рахунків Фізичних Осіб застосовуються і для підтвердження дійсності документів самостійної оцінки щодо Існуючих Рахунків Організацій (див. пункти 7-16 Коментаря до Розділу IV). Такі ж самі процедури застосовуються щодо: виправлення помилок у документі самостійної оцінки; вимог про отримання документу самостійної оцінки для кожного рахунку; та документації, зібраної іншими особами (див. пункти 17-21 Коментаря до Розділу IV).

Підпункт D(2) – Процедура перевірки Контролюючих Осіб

18. Підпункт D(2) містить процедуру перевірки, метою якої є визначити чи належить Існуючий Рахунок Організації одній чи кільком Організаціям, що є Пасивними НФО з однією чи кількома Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами. Якщо будь-яка Контролююча Особа Пасивної НФО є Підзвітною Особою, то рахунок повинен розглядатися як Підзвітний Рахунок (навіть якщо Контролююча Особа є резидентом в тій самій юрисдикції, що й Пасивна НФО).

19. Приймаючи це рішення, Підзвітна Фінансова Установа повинна слідувати інструкціям, викладеним у підпунктах D(2)(a)-(c), у порядку, що найбільш відповідає обставинам. Ці підпункти спрямовані на встановлення:

- a) чи є Власник Рахунку Пасивною НФО;
- b) Контролюючих Осіб такої Пасивної НФО; та
- c) чи є будь-яка з таких Контролюючих Осіб Підзвітною Особою.

20. З метою визначення, чи є Власник Рахунку Пасивною НФО, згідно з підпунктом D(2)(a), Підзвітна Фінансова Установа повинна отримати документ самостійної оцінки від Власника Рахунку для встановлення його статусу, якщо тільки у неї у розпорядженні чи у загальному доступі (див. пункт 12 вище) немає інформації, на основі якої можна достовірно визначити, що Власник Рахунку є Активною НФО чи Фінансовою Установою, іншою ніж «професійно керована Інвестиційна Компанія» юрисдикції, яка не є Юрисдикцією-Учасницею (наприклад, Інвестиційна Компанія, описана у підпункті A(6)(b) Розділу VIII, яка не є Фінансовою Установою Юрисдикції-Учасниці). Наприклад, Підзвітна Фінансова

Установа може достовірно визначити, що Власник Рахунку є Активною НФО, і Власнику Рахунку заборонено законодавством вести діяльність або проводити операції або тримати активи для генерування пасивного доходу (див. пункт 126 Коментаря до Розділу VIII). Документ самостійної оцінки для встановлення статусу Власника Рахунку має відповідати вимогам щодо дійсності документу самостійної оцінки для Існуючих Рахунків Організації (див. пункти 13-17 вище). Підзвітна Фінансова Установа, яка не може визначити статус Власника Рахунку як Активної НФО чи Фінансової Установи, відмінної від «професійно керованої Інвестиційної Компанії» юрисдикції, яка не є Юрисдикцією-Учасницею, повинна припустити, що це Пасивна НФО.

21. З метою визначення Контролюючих Осіб Власника Рахунку, згідно з підпунктом D(2)(b), Підзвітна Фінансова Установа може покладатися на інформацію, яка збирається та зберігається відповідно до Процедур AML/KYC.

22. З метою визначення того, чи Контролююча Особа Пасивної НФО є Підзвітною Особою, Підзвітна Фінансова Установа може також покладатися на інформацію, яка збирається та зберігається відповідно до Процедур AML/KYC. Однак, у випадку Існуючого Рахунку Організації, сукупний залишок чи вартість якого перевищує 1 000 000 доларів США, – підпункт D(2)(c)(ii) передбачає одержання документу самостійної оцінки або від Власника Рахунку, або від Контролюючої Особи, який може бути надано так само, як і документ самостійної оцінки, що надається Власником Рахунку для підтвердження свого статусу. Документ самостійної оцінки Контролюючих Осіб є дійсним лише в тому випадку, якщо Контролююча особа або особа з повноваженнями підписанта підписала його (або іншим чином підтвердила), і він датується не пізніше дати отримання та містить такі дані про кожну Контролюючу Особу:

- a) ім'я;
- b) адресу;
- c) юрисдикцію (юрисдикції) резидентства для податкових цілей;
- d) ІПН щодо кожної Підзвітної Юрисдикції (див. пункт 8 Коментаря до Розділу IV); та
- e) дату народження (див. пункт 8 Коментаря до Розділу IV).

Підзвітна Фінансова Установа може попередньо заповнити документ самостійної оцінки, щоб включити інформацію, яка вже є наявна про

Контролюючу Особу в її записах (за винятком юрисдикції (юрисдикцій) резидентства для податкових цілей).

23. Вимоги для підтвердження дійсності документів самостійної оцінки щодо Нових Рахунків Фізичних Осіб застосовуються і для підтвердження дійсності документів самостійної оцінки, що визначають чи Контролююча Особа Пасивної НФО є Підзвітною Особою (див. пункти 7-16 Коментаря до Розділу IV). Такі ж самі процедури застосовуються щодо: виправлення помилок у документі самостійної оцінки; вимог про отримання документу самостійної оцінки для кожного рахунку; документації, зібраної іншими особами (див. пункти 17-21 Коментаря до Розділу IV).

24. Якщо документ самостійної оцінки щодо Контролюючої Особи Пасивної НФО не був отриманий, попри наявність такої вимоги, Підзвітна Фінансова Установа має покладатись на ознаки приналежності, вказані в підпункті В(2) Розділу III, які вона має в своїх записах (реєстрах) стосовно такої Контролюючої Особи, для того, щоб визначити, чи є вона Підзвітною Особою. Якщо Підзвітна Фінансова Установа не виявила жодної із таких ознак у своїх записах (реєстрах), то немає необхідності в подальших діях до тих пір, поки не зміняться обставини, в результаті яких буде виявлена одна або кілька ознак приналежності Контролюючої Особи до рахунку.

Пункт Е – Строки проведення перевірки та додаткових процедур

25. Підпункти Е(1) та (2) містять правила, що регулюють строки проведення процедур перевірки для виявлення Підзвітних Рахунків серед Існуючих Рахунків Організацій. Такі правила вимагають, щоб перевірка була завершена:

a) для рахунків з сукупним залишком чи вартістю, яка перевищує 250 000 дол. США станом на 31 грудня [хxxx] року; та

b) для рахунків з сукупним залишком чи вартістю, що не перевищує 250 000 дол. США станом на 31 грудня [хxxx] року, але перевищує 250 000 дол. США станом на 31 грудня наступного року, – протягом календарного року, наступного за роком, в якому сукупний залишок чи вартість перевищила 250 000 дол. США.

26. Хоча вибір років, що зазначені у підпунктах Е(1) та (2), є рішенням юрисдикції, яка впроваджує Загальний Стандарт Звітності, очікується, що

роки, обрані для цієї мети, будуть такими ж самими, що й рік, обраний для терміну «Існуючий Рахунок». Однак у випадку другого року, зазначеного в підпункті Е(1), очікується, що роком, обраним для цієї мети, буде другий (або пізніший) календарний рік, наступний за роком, що обраний для терміну «Існуючий Рахунок».

27. Підпункт Е(3) містить додаткову процедуру, яка застосовується до Існуючих Рахунків Організації: якщо відбулася зміна обставин щодо Існуючого Рахунку Організації, в результаті чого Підзвітна Фінансова Установа дізнається або має підстави вважати, що документ самостійної оцінки чи інша документація, пов'язана з рахунком, є неточною або недостовірною, то Підзвітна Фінансова Установа повинна повторно визначити статус рахунку у відповідності з процедурами, визначеними у пункті D. Стандарти «належної обізнаності» (*standards of knowledge*), що застосовуються до Документального Доказу, також мають застосовуватись і до документації, на яку покладається Підзвітна Фінансова Установа відповідно до процедур, викладених у пункті D (див. пункти 14 Коментаря до Розділу IV та 2-3 Коментаря до Розділу VII). У такому випадку Підзвітна Фінансова Установа до останньої з таких дат – останній день відповідного календарного року або іншого відповідного звітного періоду, або останній день періоду у 90 календарних днів з моменту повідомлення або виявлення зміни обставин, повинна застосувати такі процедури:

- щодо визначення того, чи Власник Рахунку є Підзвітною Особою – Підзвітна Фінансова Установа повинна отримати: або (i) документ самостійної оцінки; або (ii) обґрунтоване пояснення та документи (в залежності від обставин), що підтверджують обґрунтованість первинного документу самостійної оцінки або документації (зі збереженням копії або запису про таке пояснення та документацію). Якщо Підзвітна Фінансова Установа не може отримати документа самостійної оцінки або підтвердити обґрунтованість первинного документу самостійної оцінки або документації, вона повинна розглядати Власника Рахунку як Підзвітну Особу щодо обох юрисдикцій.
- щодо визначення того, чи Власник Рахунку є Фінансовою Установою, Активною НФО або Пасивною НФО – Підзвітна Фінансова Установа повинна отримати додаткову документацію або документ самостійної оцінки (в залежності від обставин), щоб встановити статус Власника Рахунку як Активної НФО або Фінансової Установи. Якщо Підзвітна Фінансова Установа не

може зробити це, вона повинна розглядати Власника Рахунку як Пасивну НФО.

- щодо визначення того, чи Контролююча Особа Пасивної НФО є Підзвітною Особою – Підзвітна Фінансова Установа повинна отримати: або (i) документ самостійної оцінки; або (ii) обґрунтоване пояснення та документи (в залежності від обставин), що підтверджують обґрунтованість раніше одержаного документу самостійної оцінки або документації (зі збереженням копії або запису про таке пояснення та документацію). Якщо Підзвітна Фінансова Установа не може отримати документ самостійної оцінки або підтвердити обґрунтованість раніше одержаного документу самостійної оцінки або документації, вона має спиратися на ознаки приналежності, описані в підпункті В(2) Розділу III, які вона має у своїх записах (реєстрах) для такої Контролюючої Особи, з метою визначення, чи є вона Підзвітною Особою.

Коментарі до Розділу VI стосовно належної комплексної перевірки Нових Рахунків Організації

1. Цей Розділ описує процедури належної комплексної перевірки для Нових Рахунків Організації. Ці процедури є в цілому такими самими, як і для Існуючих Рахунків Організації. Однак поріг у 250 000 доларів США не застосовується, оскільки для Нових Рахунків Організації простіше збирати документи самостійної оцінки.

2. Пункт А містить процедури перевірки з метою виявлення Підзвітних Рахунків серед Нових Рахунків Організації. Такі процедури вимагають від Підзвітних Фінансових Установ визначати:

a) чи належить Новий Рахунок Організації одній або більше Організаціям, що є Підзвітними Особами; та

b) чи належить Новий Рахунок Організації одній або більше Організаціям, що є Пасивними НФО з однією або кількома Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами.

Підпункт А(1) – Процедура перевірки для Власників Рахунків

3. Підпункт А (1) містить процедуру перевірки для визначення, чи належить Новий Рахунок Організації одній або більше Організаціям, що є Підзвітними Особами. Якщо будь-яка з Організацій є Підзвітною Особою, то рахунок повинен розглядатись як Підзвітний Рахунок.

4. Для того, щоб визначити, чи є Організація Підзвітною Особою, підпункт А(1)(а) вимагає, щоб під час відкриття рахунку Підзвітна Фінансова Установа:

- отримувала документ самостійної оцінки, який дозволяє Підзвітній Фінансовій Установі визначити резидентство (резидентства) Власника Рахунку для податкових цілей; а також
- підтверджувала достовірність такого документу самостійної оцінки на основі інформації, отриманої Підзвітною Фінансовою Установою у зв'язку з відкриттям рахунку, в тому числі будь-якої документації, зібраної відповідно до Процедур AML/KYC.

5. Якщо документ самостійної оцінки встановлює, що Власник Рахунку є резидентом Підзвітної Юрисдикції, то згідно з підпунктом A(1)(b), Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати рахунок як Підзвітний Рахунок, до тих пір, поки обґрунтовано не визначить на основі інформації, яка є в її розпорядженні або у загальному доступі (див. пункт 12 Коментаря до Розділу V), що Власник Рахунку не є Підзвітною Особою стосовно такої Підзвітної Юрисдикції (наприклад, це компанія, акції якої вільно торгуються на ринку цінних паперів, або Урядова Організація).

6. Визначаючи, чи належить Новий Рахунок Організації одній або більше Організаціям, що є Підзвітними Організаціями, Підзвітна Фінансова Установа може слідувати інструкціям, наведеним у підпунктах A(1)(a) та (b), у порядку, що найбільш відповідає обставинам. Це дозволить Підзвітній Фінансовій Установі, наприклад, визначити згідно з підпунктом A(1)(b), що Новий Рахунок Організації належить Організації, яка не є Підзвітною Особою (наприклад, публічна корпорація) і, таким чином, відповідний рахунок не є Підзвітним Рахунком.

7. Документ самостійної оцінки повинен дозволити визначити резидентство (резидентства) Власника Рахунку для податкових цілей. Ситуація, коли Організація підлягає оподаткуванню як резидент у більш ніж в одній юрисдикції, на практиці виникає досить рідко, але, звичайно, це можливо. Національне законодавство різних юрисдикцій встановлює умови, за яких Організація вважається «податковим резидентом». Вони охоплюють різні форми приналежності до юрисдикції, які відповідно до національного податкового законодавства формують основу для всебічного оподаткування (повного податкового зобов'язання). Для вирішення питань, пов'язаних із випадками подвійного резидентства, податкові конвенції містять спеціальні правила, які надають перевагу приналежності однієї юрисдикції над приналежністю іншої юрисдикції для цілей цих конвенцій. Як правило, Організація буде резидентом для податкових цілей юрисдикції, якщо згідно із законодавством цієї

юрисдикції (включаючи податкові конвенції) вона сплачує або повинна сплачувати тут податок з огляду на її місце знаходження, резидентство, місце управління чи реєстрації, або будь-який інший критерій подібного характеру, і не лише з джерел у цій юрисдикції. Організації, які мають подвійне резидентство, можуть покладатися на «правила розриву зав'язків», що містяться у податкових конвенціях (за наявності) з метою визначення свого резидентства для податкових цілей (див. пункт 13 нижче).

8. Нижченаведені приклади ілюструють, як може бути визначено резидентство Організації для податкових цілей:

- Приклад 1:

Компанія зареєстрована в Юрисдикції А і має місце ефективного управління в Юрисдикції В. Згідно із законодавством Юрисдикції А, резидентство для податкових цілей визначається з урахуванням місця реєстрації. Те саме стосується і законодавства Юрисдикції В. Таким чином, компанія є резидентом лише Юрисдикції А.

- Приклад 2:

Ті самі фактичні обставини, що і в Прикладі 1, за винятком того, що згідно із законодавством Юрисдикції В резидентство для податкових цілей визначається з урахуванням місця ефективного управління. Таким чином, компанія є резидентом обох Юрисдикцій – як А, так і В.

- Приклад 3:

Ті самі фактичні обставини, що і в Прикладі 1, за винятком того, що згідно із законодавством Юрисдикцій А і В резидентство для податкових цілей визначається з урахуванням місця ефективного управління. Таким чином, компанія є резидентом лише Юрисдикції В.

- Приклад 4:

Ті самі фактичні обставини, що і в Прикладі 1, за винятком того, що згідно із законодавством Юрисдикції А резидентство для податкових цілей визначається з урахуванням місця ефективного управління, а відповідно до законодавства Юрисдикції В резидентство для податкових цілей визначається з урахуванням місця реєстрації. Таким чином, компанія не є резидентом ані юрисдикції А, ані В.

9. Очікується, що Юрисдикції-Учасниці допомагатимуть платникам податків визначити резидентство (резидентства) для податкових цілей та надаватимуть їм інформацію щодо цього. Це може бути зроблено, наприклад, за допомогою різних каналів для надання послуг, що використовуються для надання інформації, або інструкцій/рекомендацій платникам податків щодо застосування податкового законодавства (наприклад, телефоном, через офіси швидкого обслуговування, Інтернет). ОЕСР буде намагатись сприяти поширенню такої інформації.

10. Із визначення терміну «Особа Підзвітної Юрисдикції» чітко зрозуміло, що Організація, така як партнерство, партнерство з обмеженою відповідальністю або подібна правова форма, яка не має резидентства для податкових цілей, розглядається як резидент юрисдикції, в якій знаходиться місце її ефективного управління (див. пункт 109 Коментаря до Розділу VIII). У такому випадку і якщо така Організація підтверджує, що не має резидентства для податкових цілей, підпункт A(1)(b) дозволяє Підзвітним Фінансовим Установам, покладатися на адресу головного офісу як на критерій для визначення його резидентства (див. пункт 153 Коментаря до Розділу VIII). Приклади Організацій, які не мають резидентства для податкових цілей, включають Організації, що вважаються «фіскально прозорими» та Організації, що описані у Прикладі 4 пункту 8 вище.

Дійсність документа самотійної оцінки

11. Як зазначено у пункті 7 Коментаря до Розділу IV, «документ самотійної оцінки» – це свідчення самого Власника Рахунку, в якому зазначається статус Власника Рахунку та будь-яка інша інформація, що може обґрунтовано вимагатись Підзвітною Фінансовою Установою з метою виконання її зобов'язань щодо звітності та належної комплексної перевірки, наприклад, інформація про те, чи є Власник Рахунку резидентом для податкових цілей у Підзвітній Юрисдикції або чи є Власник Рахунку Пасивною НФО. Що стосується Нових Рахунків Організації, документ самотійної оцінки є дійсним лише в тому випадку, якщо відповідає вимогам щодо дійсності документу самотійної оцінки для Існуючих Рахунків Організації (див. пункти 14-18 Коментаря до Розділу V). Те саме стосується також і виправлення помилок у документі самотійної оцінки, вимоги про отримання документу самотійної оцінки для кожного рахунку та документації, зібраної іншими особами.

Достовірність документу самостійної оцінки

12. Як зазначено у пункті 4 вище, під час відкриття рахунку як тільки Підзвітна Фінансова Установа отримує документ самостійної оцінки, який дозволяє їй визначити резидентство (резидентства) Власника Рахунку для податкових цілей, Підзвітна Фінансова Установа повинна підтвердити достовірність такого документу самостійної оцінки на основі інформації, отриманої у зв'язку з відкриттям рахунку, в тому числі будь-якої документації, зібраної відповідно до Процедур AML/KYC (так званий «тест на достовірність»).

13. Вважається, що Підзвітна Фінансова Установа підтвердила «достовірність» документа самостійної оцінки, якщо в ході процедур відкриття рахунку та при перевірці інформації, отриманої у зв'язку з відкриттям рахунку (включаючи будь-яку документацію, зібрану відповідно до Процедур AML/KYC), вона не дізнається або є підстави вважати, що документ самостійної оцінки є неточним або недостовірним (див. пункти 2-3 Коментаря до Розділу VII). Підзвітні Фінансові Установи не зобов'язані здійснювати незалежний юридичний аналіз відповідного податкового законодавства для підтвердження достовірності документу самостійної оцінки.

14. Нижченаведені приклади ілюструють застосування тесту на «достовірність»:

- Приклад 1:

Підзвітна Фінансова Установа отримує документ самостійної оцінки від Власника Рахунку при відкритті рахунку. Адреса, що міститься в документі самостійної оцінки, суперечить адресі, яка міститься в документації, зібраній відповідно до Процедур AML/KYC. Через суперечливу інформацію документ самостійної оцінки є неточним або недостовірним, і, як наслідок, він не проходить тест на «достовірність».

- Приклад 2:

Підзвітна Фінансова Установа отримує документ самостійної оцінки Власника Рахунку при відкритті рахунку. Документація, зібрана відповідно до Процедур AML/KYC, містить лише місце реєстрації Власника Рахунку. У документі самостійної оцінки Власник Рахунку заявляє, що є резидентом для податкових цілей в юрисдикції, відмінній від юрисдикції реєстрації. Власник Рахунку

пояснює Підзвітній Фінансовій Установі, що відповідно до податкового законодавства його резидентство для податкових цілей визначається з урахуванням місця ефективного управління, і що юрисдикція, де знаходиться місце його ефективного управління, відрізняється від юрисдикції, в якій він зареєстрований. Таким чином, оскільки існує обґрунтоване пояснення суперечливої інформації, документ самостійної оцінки не є неточним або недостовірним і, як наслідок, проходить тест на «достовірність».

15. У разі якщо документ самостійної оцінки не проходить тест на «достовірність», то очікується, що Підзвітна Фінансова Установа отримає дійсний документ самостійної оцінки в ході процедур відкриття рахунку.

Підпункт А(2) – Процедура перевірки для Контролюючих Осіб

16. Підпункт А(2) описує процедуру перевірки, метою якої є визначення, чи належить Новий Рахунок Організації одній чи кільком Організаціям, що є Пасивними НФО з однією чи кількома Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами. Якщо будь-яка з Контролюючих Осіб Пасивної НФО є Підзвітною Особою, то рахунок повинен розглядатися як Підзвітний Рахунок (навіть якщо Контролююча Особа є резидентом тієї ж самої юрисдикції, що і Пасивна НФО).

17. Приймаючи це рішення, Підзвітна Фінансова Установа повинна слідувати інструкціям, викладеним у підпунктах D(2)(a)-(c), у порядку, що найбільш відповідає обставинам. Ці підпункти спрямовані на визначення:

- a) чи є Власник Рахунку Пасивною НФО;
- b) Контролюючих Осіб таких Пасивних НФО; а також
- c) чи є будь-яка з таких Контролюючих Осіб Підзвітною Особою.

18. З метою визначення, чи є Власник Рахунку Пасивною НФО, згідно з підпунктом А(2)(a), Підзвітна Фінансова Установа повинна покладатися на документ самостійної оцінки від Власника Рахунку для встановлення його статусу, якщо тільки у неї у розпорядженні чи у загальному доступі (див. пункт 12 Коментаря до Розділу V) немає інформації, на основі якої можна достовірно визначити, що Власник Рахунку є Активною НФО чи Фінансовою Установою, іншою ніж «професійно керована Інвестиційна Компанія» юрисдикції, яка не є Юрисдикцією-Учасницею (наприклад, Інвестиційна Компанія, описана у підпункті А(6)(b) Розділу VIII, яка не є

Фінансовою Установою Юрисдикції-Учасниці). Такий документ самостійної оцінки має відповідати вимогам щодо дійсності документу самостійної оцінки для Існуючих Рахунків Організації (див. пункт 11 вище). Як зазначено у пункті 18 Коментаря до Розділу IV, Підзвітна Фінансова Установа може покладатися на документ самостійної оцінки, наданий клієнтом для іншого рахунку, якщо обидва рахунки розглядаються як єдиний рахунок для цілей відповідності стандартам «належної обізнаності» (*standards of knowledge*), викладеним у пункті A Розділу VII. Підзвітна Фінансова Установа, яка не може визначити статус Власника Рахунку як Активної НФО чи Фінансової Установи, відмінної від «професійно керованої Інвестиційної Компанії» юрисдикції, яка не є Юрисдикцією-Учасницею, повинна припустити, що це Пасивна НФО.

19. З метою встановлення Контролюючих Осіб Власника Рахунку, згідно з підпунктом A(2)(b), Підзвітна Фінансова Установа може покладатися на інформацію, яка збирається та зберігається відповідно до Процедур AML/KYC.

20. Для визначення того, чи є Контролююча Особа Пасивної НФО Підзвітною Особою, Підзвітна Фінансова Установа може покладатися лише на документ самостійної оцінки Власника Рахунку або Контролюючої Особи (див. пункти 22-23 Коментаря до Розділу V).

21. Якщо відбулася зміна обставин (див. пункт 17 Коментаря до Розділу III) щодо Нового Рахунку Організації, в результаті чого Підзвітна Фінансова Установа дізнається або має підстави вважати, що документ самостійної оцінки чи інша документація, пов'язана з рахунком, є неточною або недостовірною, то Підзвітна Фінансова Установа повинна повторно визначити статус рахунку згідно з процедурами, визначеними у пункті 27 Коментаря до Розділу V.

Коментарі до Розділу VII стосовно спеціальних правил належної комплексної перевірки

1. Цей розділ містить спеціальні правила належної комплексної перевірки, які Підзвітні Фінансові Установи повинні застосовувати на додаток до загальних процедур належної комплексної перевірки, викладених у Розділі II, та до будь-яких конкретних процедур належної комплексної перевірки, що застосовуються до рахунків, які вони ведуть. Такими правилами є: стандарти «належної обізнаності» (*standards of knowledge*), що застосовуються до документу самостійної оцінки та Документального Доказу; альтернативна процедура належної комплексної перевірки Договорів Страхування з Викупною Сумою або Договорів Ануїтету, що належать фізичним особам-бенефіціарам; а також правила агрегування залишків рахунків та перерахунку валют.

Пункт А – Покладання на документ самостійної оцінки та Документальні Докази

2. Пункт А містить стандарти «належної обізнаності» (*standards of knowledge*), що застосовуються до документу самостійної оцінки або Документального Доказу. Він передбачає, що Підзвітна Фінансова Установа не може покладатися на документ самостійної оцінки або Документальні Докази, якщо Підзвітна Фінансова Установа знає (тобто їй фактично відомо) або має підстави вважати, що документ самостійної оцінки чи Документальний Доказ є неточним або недостовірним.

3. Підзвітна Фінансова Установа має підстави вважати, що документ самостійної оцінки чи Документальний Доказ є неточним або недостовірним, якщо їй відомі відповідні факти або твердження, що містяться у документі самостійної оцінки або іншій документації, включаючи професійне судження відповідних менеджерів по роботі з клієнтами (за наявності таких) (див. пункти 38-42 та 50 Коментаря до

Розділу III), і ці відомості є такими, що розсудлива особа, яка перебуває на відповідній посаді Підзвітної Фінансової Установи може поставити під сумнів заявлене твердження. Також Підзвітна Фінансова Установа має підстави вважати, що документ самостійної оцінки чи Документальний Доказ є неточним або недостовірним, якщо в документації або у файлах рахунків Підзвітної Установи є інформація, яка суперечить твердженню особи щодо її статусу.

Стандарти «належної обізнаності» (standards of knowledge), що застосовуються до документу самостійної оцінки

4. Підзвітна Фінансова Установа має підстави вважати, що наданий особою документ самостійної оцінки є неточним або недостовірним, якщо: документ самостійної оцінки є неповним стосовно будь-якого пункту документу самостійної оцінки, що стосується твердження особи; документ самостійної оцінки містить будь-яку інформацію, яка не відповідає твердженню особи; або Підзвітна Фінансова Установа має іншу інформацію про рахунок, яка не відповідає твердженню особи. Підзвітна Фінансова Установа, яка покладається на постачальника послуг для перевірки та ведення документу самостійної оцінки, вважається такою, що знає або має підстави знати факти в межах відомостей постачальника послуг.

Стандарти «належної обізнаності» (standards of knowledge), що застосовуються до Документального Доказу

5. Підзвітна Фінансова Установа не може покладатися на наданий особою Документальний Доказ, якщо такий Документальний Доказ не дозволяє обґрунтовано встановити власне особу, яка подає Документальний Доказ. Наприклад, Документальний Доказ не є надійним, якщо він надаються особисто особою, а фотографія чи підпис на Документальному Доказі не відповідає зовнішньому вигляду або підпису особи, яка надає документ. Підзвітна Фінансова Установа не може покладатися на Документальний Доказ, якщо: Документальний Доказ містять інформацію, що не відповідає твердженню особи щодо її статусу; Підзвітна Фінансова Установа має іншу інформацію стосовно рахунку, яка не відповідає статусу особи; або в Документальному Доказі відсутня інформація, необхідна для встановлення статусу особи.

6. Підзвітна Фінансова Установа не зобов'язана покладатися на перевірену аудитором фінансову звітність, щоб встановити, що Власник Рахунку

відповідає певному порогу для активів. Однак, якщо Підзвітна Фінансова Установа вирішила це зробити, вона має підстави вважати, що заявлений статус є неточним або недостовірним, лише якщо сукупна сума активів, показаних у перевірній аудитором фінансовій звітності для Власника Рахунку, не знаходиться в допустимих межах, або примітки чи коментарі до фінансового звіту свідчать про те, що Власник Рахунку не має права на заявлений статус. Якщо Підзвітна Фінансова Установа приймає рішення покладатися на перевірену аудитором фінансову звітність, щоб встановити, чи є Власник Рахунку Активною НФО, вона повинна перевірити: баланс та звіт про фінансові результати, щоб визначити, чи відповідає Власник Рахунку межах доходів та активів, встановленим у підпункті D(9)(a) Розділу VIII; та примітки або коментарі до фінансової звітності для визначення того, чи є Власник Рахунку Фінансовою Установою. Якщо Підзвітна Фінансова Установа приймає рішення покладатися на перевірену аудитором фінансову звітність для встановлення статусу Власника Рахунку, і при цьому не вимагається, щоб Власник Рахунку відповідав пороговим значенням для активів або доходів, вона повинна перевірити лише примітки або коментарі до фінансової звітності, щоб визначити, чи фінансовий звіт підтверджує заяву про статус. Якщо Підзвітна Фінансова Установа приймає рішення не покладатися на перевірену аудитором фінансову звітність для встановлення статусу Власника Рахунку (наприклад, тому що вона має іншу документацію, що встановлює статус Власника Рахунку), така Підзвітна Фінансова Установа не зобов'язана самостійно оцінювати фінансову звітність виключно тому, що перевірена аудитором фінансова звітність була отримана нею під час відкриття рахунку або виконання інших процедур.

7. Підзвітна Фінансова Установа не зобов'язана покладатися на установчі документи, щоб встановити, що Організація має певний статус. Однак, якщо Підзвітна Фінансова Установа приймає рішення це зробити, їй необхідно перевірити документ лише в тій мірі, в якій це необхідно, щоб встановити, що вимоги, які є застосовуються для конкретного статусу, виконуються, і що документ належним чином оформлений; проте не вимагається перевіряти решту документа.

Обмеження щодо підстав для прийняття рішення

8. З метою визначення того, чи має Підзвітна Фінансова Установа, яка веде Існуючий Рахунок Організації, підстави вважати, що статус, що застосовується до Організації, є неточним або недостовірним, Підзвітна

Фінансова Установа повинна перевірити лише інформацію, що суперечить заявленому статусу, якщо така інформація міститься у: поточному клієнтському файлі; останньому документі самостійної оцінки та Документальному Доказі для особи; останньому договорі про відкриття рахунку; та останній документації, отриманій Підзвітною Фінансовою Установою для цілей проведення Процедур AML/KYC або для інших регуляторних цілей.

9. Підзвітна Фінансова Установа, яка веде кілька рахунків для однієї особи, матиме підстави вважати, що статус цієї особи є неточним, на підставі інформації про рахунок щодо іншого рахунку, що належить такій особі, лише в тій мірі, в якій або потрібне агрегування рахунків згідно з правилами, викладеними в пункті С Розділу VII для агрегування рахунків, або вони іншим чином розглядаються як єдиний рахунок для цілей виконання вимог стандартів «належної обізнаності» (*standards of knowledge*), викладених у пункті А Розділу VII.

10. Підзвітна Фінансова Установа не знає або не має підстав вважати, що документ самостійної оцінки чи Документальний Доказ є неточним або недостовірним, виключно через зміну адреси в тій самій юрисдикції, де знаходилася і попередня адреса. Крім того, Підзвітна Фінансова Установа не знає або не має підстав вважати, що документ самостійної оцінки чи Документальний Доказ є неточним або недостовірним виключно тому, що виявляє будь-які ознаки приналежності, перераховані в підпунктах В(2)(с)-(е) Розділу III, і такі ознаки суперечать документу самостійної оцінки чи Документальному Доказу. Нижченаведені приклади ілюструють застосування обмежень стандартів «належної обізнаності» (*standards of knowledge*):

- Приклад 1:

А, банк, який є Підзвітною Фінансовою Установою, веде Депозитний Рахунок для Р – Власника Рахунку Фізичної Особи. Цей Депозитний Рахунок є Існуючим Рахунком, і А покладався на адресу в своїх записах для Р (підтверджену його паспортом та рахунком за комунальні послуги, зібраними під час відкриття рахунку), щоб визначити, що Р є резидентом для податкових цілей в юрисдикції Х (застосування тесту на резидентство за адресою проживання). П'ять років потому Р надає довіреність своїй сестрі, яка проживає в юрисдикції Y, на управління його рахунком. Той факт, що Р надав таку довіреність, не є достатнім для того, щоб дати А підстави вважати, що Документальні Докази, на які він

покладался визначаючи Р як резидента юрисдикції Х, є неточними або недостовірними.

• Приклад 2:

В, страхова компанія, яка є Підзвітною Фінансовою Установою, уклала Договір Страхування з Викупною Сумою з Q. Оскільки Договір є Новим Рахунком Фізичної Особи, В отримала документ самостійної оцінки від Q та підтвердила його достовірність на основі документації для Процедур AML/KYC, одержаної від Q. Документ самостійної оцінки підтверджує, що Q є резидентом для податкових цілей у юрисдикції V. Через два роки після того, як В уклав Договір з Q, Q надає В номер телефону в юрисдикції W. Незважаючи на те, що раніше В не мала жодного телефонного номера у своїх записах для Q, одне лише отримання телефонного номера у юрисдикції W не є підставою для того, щоб вважати, що первинний документ самостійної оцінки є неточним або недостовірним.

Пункт В – Альтернативні процедури для Договорів Страхування з Викупною Сумою або Договорів Ануїтету

11. Пункт В описує альтернативну процедуру для Договорів Страхування з Викупною Сумою або Договорів Ануїтету, що належать фізичним особам-бенефіціарам, яка спрощує процедури належної комплексної перевірки, які мали б застосовуватися. Підзвітна Фінансова Установа може вважати, що фізична особа-бенефіціар (інша, ніж власник) Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету, що отримує страхову виплату у зв'язку зі смертю застрахованого, не є Підзвітною Особою, та може розглядати такий Фінансовий Рахунок як інший, ніж Підзвітний Рахунок, за винятком випадків, коли Підзвітна Фінансова Установа фактично знає або має підстави вважати, що бенефіціар є Підзвітною Особою.

12. Підзвітна Фінансова Установа має підстави вважати, що бенефіціар Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету є Підзвітною Особою, якщо інформація, зібрана Підзвітною Фінансовою Установою та пов'язана з бенефіціаром, містить ознаки приналежності, описані у підпункті В Розділу III. Якщо Підзвітна Фінансова Установа знає чи має підстави вважати, що бенефіціар є Підзвітною Особою, то Підзвітна Фінансова Установа повинна дотримуватися процедур, визначених у підпункті В Розділу III.

13. Необхідність використовувати альтернативну процедуру, подібну до цієї, може виникати і для певних договорів групового страхування, що фінансуються роботодавцями, або Договорів Ануїтету. Коли договір групового страхування або договір групового ануїтету укладено з роботодавцем, а окремі працівники є застрахованими/бенефіціарами, страхова компанія не має прямих відносин із працівником/власниками сертифікатів на момент укладення договору. Юрисдикції, які бажають застосовувати таку процедуру, можуть включати таке положення:

«Підзвітна Фінансова Установа може розглядати Фінансовий Рахунок, який є часткою учасника у груповому Договорі Страхування з Викупною Сумою або груповому Договорі Ануїтету, як фінансовий рахунок, який не є Підзвітним Рахунком, до дати, коли сума підлягатиме виплаті працівникові/власнику сертифіката або бенефіціару, якщо Фінансовий Рахунок, що є часткою учасника в груповому Договорі Страхування з Викупною Сумою або груповому Договорі Ануїтету, відповідає таким вимогам:

a) груповий Договір Страхування з Викупною Сумою або груповий Договір Ануїтету укладається з роботодавцем і охоплює двадцять п'ять чи більше працівників/власників сертифікатів;

b) працівники/власники сертифікатів мають право отримати будь-яку суму за договором, пов'язану з їхніми частками, та мають право призначати бенефіціарів, на користь яких буде здійснена виплата після смерті працівника; та

c) сукупна сума, що підлягає виплаті будь-якому працівникові/власникові сертифіката або бенефіціару, не перевищує 1 000 000 доларів США.

Термін «груповий Договір Страхування з Викупною Сумою» означає Договір Страхування з Викупною Сумою, який (i) охоплює фізичних осіб, які пов'язані через роботодавця, галузеву спілку, профспілку чи інше об'єднання/групу; та (ii) стягує премію за кожного члена групи (або члена класу в групі), розмір якої визначається без врахування індивідуальних особливостей здоров'я (інших ніж вік, стать та звички щодо паління члена (або класу членів) групи). Термін «груповий договір Ануїтету» означає Договір Ануїтету, за яким кредиторами є особи, пов'язані через роботодавця, галузеву спілку, профспілку чи інше об'єднання або групу.

Пункт С – Правила агрегування рахунків та перерахунку валют**Підпункти С(1)-(3) – Правила агрегування рахунків**

14. Підпункти С(1)-(3) описують правила агрегування рахунків, які Підзвітні Фінансові Установи повинні дотримуватися для цілей визначення сукупного залишку чи вартості для Фінансових Рахунків.

15. Перше та друге правила агрегування рахунків ідентичні, за винятком того, що перше правило застосовується до Фінансових Рахунків, що належать Фізичній Особі, а друге правило – до тих, що належать Організації. Ці правила передбачають, що:

- Підзвітна Фінансова Установа повинна агрегувати (або враховувати) всі Фінансові Рахунки, що ведуться Підзвітною Фінансовою Установою або Пов'язаною Організацією, але лише в тій мірі, в якій комп'ютеризовані системи Підзвітної Фінансової Установи пов'язують між собою Фінансові Рахунки за посиланням на елемент бази даних, такий як номер клієнта або ІПН, та дозволяють агрегувати залишки чи вартість рахунків;
- кожному власнику спільного Фінансового Рахунку приписується весь залишок чи вартість спільного Фінансового Рахунку для цілей застосування вимог агрегування.

16. Третє правило агрегування рахунків – це спеціальне правило, яке застосовується для того, щоб визначити, чи є Фінансовий Рахунок Рахунком з Високою Вартістю. Згідно з цим правилом Підзвітна Фінансова Установа (на додаток до інших правил агрегування рахунків) зобов'язана агрегувати всі Фінансові Рахунки, про які менеджер по роботі з клієнтами знає чи має підстави вважати, що вони безпосередньо або опосередковано належать, контролюються або відкриті однією і тією ж особою (за винятком особи, яка діє як довірена особа) (див. пункти 3 вище та 38-42 Коментаря до Розділу III). Ця вимога передбачає агрегування всіх рахунків, які менеджер по роботі з клієнтами пов'язує один з одним за допомогою імені, коду зв'язку, ідентифікаційного номера клієнта, ІПН чи подібної ознаки, або які менеджер по роботі з клієнтами пов'язує один з одним згідно з процедурами Фінансової Установи (або відділу, підрозділу або структурної одиниці, з яким пов'язаний менеджер).

17. У деяких юрисдикціях національне законодавство не дозволяє застосовувати правила агрегування рахунків, що передбачені підпунктами С(1)-(3). Наприклад, комп'ютеризовані системи Підзвітної Фінансової Установи технічно можуть пов'язувати всі Фінансові Рахунки, які обслуговує Підзвітна Фінансова Установа та її Пов'язані Організації, але національне законодавство обмежує одного чи кількох таких Пов'язаних Організацій надавати персональні дані Власника Рахунку Підзвітній Фінансовій Установі. У такому випадку Підзвітна Фінансова Установа зобов'язана застосовувати правила агрегування рахунків відповідно до підпунктів (1)-(3), але лише в межах, дозволених національним законодавством.

18. Нижченаведені приклади ілюструють застосування правил агрегування рахунків:

- Приклад 1 (Підзвітна Фінансова Установа не зобов'язана агрегувати рахунки):

Організація U, має Депозитний Рахунок в AP, комерційному банку, який є Підзвітною Фінансовою Установою. Залишок на рахунку U на кінець першого року становить 160 000 доларів США. U також має інший Депозитний Рахунок у AP, залишок якої на кінець першого року становить 165 000 доларів США. Підрозділи банку AP використовують спільні комп'ютеризовані системи управління інформацією, але рахунки U не пов'язані між собою в спільній комп'ютеризованій інформаційній системі. Оскільки рахунки не пов'язані в системі AP, AP не зобов'язаний агрегувати рахунки згідно з підпунктами С(2)-(3), і обидва рахунки мають право на застосування щодо них винятку, описаного у пункті А розділу V, оскільки жоден рахунок не перевищує поріг у 250 000 доларів США.

- Приклад 2 (Підзвітна Фінансова Установа зобов'язана агрегувати рахунки):

Ті самі фактичні обставини, що і в Прикладі 1, за винятком того, що обидва Депозитні Рахунки U пов'язані з U та між собою за посиланням на внутрішній ідентифікаційний номер у AP. Система відображає залишки на обох рахунках, і такі залишки можуть бути агреговані в електронному вигляді, хоча система не відображає їх сукупного залишку. Для того, щоб визначити, чи можна до таких рахунків застосовувати виняток, описане в пункті А розділу V для рахунків із сукупним залишком чи вартістю 250 000 доларів США

або менше, AP має агрегувати залишки на всіх Депозитних Рахунках відповідно до правил агрегування рахунків. Відповідно до цих правил, U вважається таким, що володіє Депозитними Рахунками в AP із сукупним залишком 325 000 доларів США. Відповідно до цього, жоден з рахунків не підлягає виключенню, оскільки, рахунки після агрегування перевищують поріг у 250 000 доларів США.

- Приклад 3 (Правила агрегування для спільних рахунків, що ведуться Підзвітною Фінансовою Установою):

У першому році Фізична Особа U має Кастодіальний Рахунок, який є Існуючим Рахунком у Кастодіальній Установі SH, яка є Підзвітною Фінансовою Установою. Залишок на Кастодіальному Рахунку U у SH на кінець першого року становить 700 000 доларів США. Особа U також має спільний Кастодіальний Рахунок, який є Існуючим Рахунком, з її сестрою А в іншій Кастодіальній Установі – SH2. Залишок на спільному рахунку на кінець першого року також становить 700 000 доларів США. SH і SH2 є Пов'язаними Організаціями і мають спільну комп'ютеризовану систему управління інформацією. Обидва рахунки, і Кастодіальний Рахунок U у SH, і U, і Кастодіальний Рахунок А у SH2, пов'язані з U та один з одним посиланням на внутрішній ідентифікаційний номер SH, а система дозволяє агрегувати залишки. Для того, щоб визначити, чи відповідають такі рахунки визначенню «Рахунок з Високою Вартістю», SH має агрегувати відповідно до правил агрегування рахунків залишки на рахунках, що повністю або частково знаходяться у володінні одного і того самого Власника Рахунку. Відповідно до цих правил U вважається особою, що володіє Фінансовими Рахунками у SH та SH2, сукупний залишок кожного з яких складає 1 400 000 доларів США. Відповідно, обидва рахунки U є Рахунками з Високою Вартістю. Особа А вважається такою, що володіє лише Фінансовим Рахунком у SH2 із залишком у 700 000 доларів США, оскільки вона не є Власником Рахунку по відношенню до Кастодіального Рахунку U у SH. Відповідно, рахунок А – це Рахунок з Низькою Вартістю.

19. Наступні додаткові приклади ілюструють застосування спеціального правила агрегування, що пов'язані з менеджерами по роботі з клієнтами:

- Приклад 1 (рахунки, що належать Пасивній НФО та одній з її Контролюючих Осіб):

Пасивна НФО, Т, має Депозитний Рахунок у А, комерційному банку, який є Підзвітною Фінансовою Установою. Одна з Контролюючих Осіб Т, особа N, також має Депозитний Рахунок у банку А. Обидва рахунки пов'язані з N та між собою посиланням на внутрішній ідентифікаційний номер А. Крім того, А призначив менеджера по роботі з N. Оскільки рахунки пов'язані в системі А та через менеджера по роботі з клієнтами, А має агрегувати рахунки відповідно до підпунктів С(1)-(3).

- Приклад 2 (рахунки, що належать різним Пасивним НФО із спільною Контролюючою Особою):

Ті самі фактичні обставини, що і у Прикладі 1. Крім того, інша Пасивна НФО, I, має Депозитний Рахунок у А. N є також однією з Контролюючих Осіб I. Рахунок I не пов'язаний посиланням на внутрішній ідентифікаційний номер у А ані з N, ані з рахунками Т та N. Оскільки рахунки пов'язані між собою менеджером по роботі з клієнтами, А потрібно агрегувати рахунки відповідно до підпунктів С(1)-(3).

Підпункт С(4) – Правило перерахунку валют

20. Підпункт С(4) містить правило перерахунку валют, відповідно до якого усі суми вказуються в доларах США та повинні розглядатися як такі, що включають еквівалентні суми в інших валютах, як це визначено національним законодавством. Очікується, що при імплементації Загального Стандарту Звітності юрисдикції використовуватимуть суми, що у їх валюті є еквівалентом порогових сум, що визначені у Стандарті у доларах США. Однак вони не зобов'язані використовувати точні значення сум, що є еквівалентні до порогових сум, які виражені в доларах США; приблизних значень еквівалентних сум достатньо.

21. При імплементації Загального Стандарту Звітності юрисдикції можуть дозволити Підзвітним Фінансовим Установам застосовувати порогові суми в доларах США, визначені в Стандарті, разом із еквівалентними сумами в інших валютах. Це дозволить Фінансовим Установам, які працюють у кількох юрисдикціях, застосовувати порогові суми в одній валюті в усіх юрисдикціях, у яких вони працюють.

Коментарі до Розділу VIII стосовно визначених термінів

1. Розділ VIII містить визначені терміни, згруповані за 5 темами:

- A) Підзвітна Фінансова Установа;
- B) Непідзвітна Фінансова Установа;
- C) Фінансовий Рахунок;
- D) Підзвітний Рахунок та
- E) Інше.

Пункт А – Підзвітна Фінансова Установа

Підпункти А(1) і (2) – Підзвітна Фінансова Установа

Підзвітна Фінансова Установа

2. Термін «Підзвітна Фінансова Установа» визначено в підпункті А(1) як будь-яку Фінансову Установу Юрисдикції-Учасниці, яка не є Непідзвітною Фінансовою Установою. Таким чином, для того, щоб Фінансова Установа була Підзвітною Фінансовою Установою, вона повинна, по-перше, бути Фінансовою Установою Юрисдикції-Учасниці і, крім того, не бути Непідзвітною Фінансовою Установою. У пункті В розкривається значення терміну «Непідзвітна Фінансова Установа» через ряд визначень.

Фінансова Установа Юрисдикції-Учасниці

3. У підпункті А(2) значення терміну «Фінансова Установа Юрисдикції-Учасниці» визначається як:

- будь-яка Фінансова Установа, яка є резидентом Юрисдикції-Учасниці, окрім будь-якого відокремленого підрозділу цієї Фінансової Установи, розташованого за межами такої Юрисдикції-Учасниці; а також

- будь-який розташований в Юрисдикції-Учасниці відокремлений підрозділ Фінансової Установи, яка сама не є резидентом такої Юрисдикції-Учасниці.

4. Для цієї цілі, Фінансова Установа є «резидентом» Юрисдикції-Учасниці, якщо вона знаходиться під юрисдикцією такої Юрисдикції-Учасниці (тобто Юрисдикція-Учасниця здатна забезпечити виконання Фінансовою Установою вимог щодо звітування). Загалом, якщо Фінансова Установа є резидентом для податкових цілей в Юрисдикції-Учасниці, вона підпадає під юрисдикцію такої Юрисдикції-Учасниці і таким чином є Фінансовою Установою Юрисдикції-Учасниці. У випадку, коли Фінансовою Установою є траст (незалежно від того, чи є він податковим резидентом Юрисдикції-Учасниці), траст вважається таким, що підпадає під юрисдикцію Юрисдикції-Учасниці, якщо один або більше його довірчих власників є резидентами такої Юрисдикції-Учасниці, крім випадків, коли траст надає іншій Юрисдикції-Учасниці всю інформацію, яка підлягає звітуванню згідно з Загальним Стандартом Звітності, щодо Підзвітних Рахунків, що ведуться трастом, оскільки він є резидентом для податкових цілей такої іншої Юрисдикції-Учасниці. Однак, якщо Фінансова Установа (окрім трасту) не має резидентства для податкових цілей (наприклад, тому що вона вважається фіскально прозорою або розташована в юрисдикції, в якій відсутній податок на прибуток), вона вважається такою, що підпадає під юрисдикцію Юрисдикції-Учасниці, і таким чином є Фінансовою Установою Юрисдикції-Учасниці, якщо:

- a) вона заснована згідно з законодавством Юрисдикції-Учасниці;
- b) місце управління її діяльністю (в тому числі місце ефективного управління) розташоване в Юрисдикції-Учасниці; або
- c) фінансовий контроль за нею здійснюється у Юрисдикції-Учасниці.

У цьому контексті термін «Юрисдикція-Учасниця» означає юрисдикцію, яка запровадила Загальний Стандарт Звітності.

5. Якщо Фінансова Установа (окрім трасту) є резидентом двох або більше Юрисдикцій-Учасниць, така Фінансова Установа повинна буде виконувати зобов'язання щодо звітування та належної комплексної перевірки, що передбачені Юрисдикцією-Учасницею, в якій вона веде Фінансовий Рахунок (Рахунки).

6. «Відокремлений підрозділ» є підрозділом, компанією або офісом Фінансової Установи, який вважається відокремленим підрозділом згідно з системою нормативного регулювання юрисдикції, або яка регулюється іншим чином згідно з законодавством юрисдикції як одиниці, окрема від

інших відділень, компаній або офісів Фінансової Установи. Відокремлений підрозділ включає підрозділ, компанію або офіс Фінансової Установи, розташований в юрисдикції, резидентом якої є Фінансова Установа, а також підрозділ, компанію або офіс Фінансової Установи, розташований в юрисдикції, в якій Фінансова Установа була створена чи організована. Усі підрозділи, компанії або офіси Підзвітної Фінансової Установи, розташовані в одній юрисдикції, вважаються одним відокремленим підрозділом.

Підпункти А(3)-(8) – Фінансова Установа

7. Термін «Фінансова Установа» означає Кастодіальну Установу, Депозитарну Установу, Інвестиційну Компанію або Визначену Страхову Компанію, згідно з визначенням, наведеним у підпункті А(3).

8. Той факт, що Організація підпадає під дію законодавчих і нормативних актів Юрисдикції-Учасниці або що над її діяльністю здійснюється контроль і перевірка з боку відомств, які здійснюють регуляторний нагляд за фінансовими установами, має значення для того, щоб цю Організацію можна було віднести до Фінансових Установ згідно з підпунктом А(3), але при цьому цей факт не є визначальним.

Кастодіальна Установа

9. Термін «Кастодіальна Установа» визначений у підпункті А(4) як будь-яку Організацію, яка, здійснює зберігання (утримання) Фінансових Активів на користь інших в якості суттєвої частки своєї господарської діяльності.

10. Також у підпункті викладені критерії поняття «суттєвої частки». Організація здійснює зберігання (утримання) Фінансових Активів на користь інших в якості суттєвої частки своєї господарської діяльності, якщо валовий дохід Організації, що відноситься до зберігання (утримання) Фінансових Активів та пов'язаних з цим фінансових послуг, дорівнює або перевищує 20% валового доходу Організації протягом коротшого з таких періодів:

- періоду у три роки, що завершується 31 грудня (або в останній день звітного періоду, якщо він відмінний від календарного року), що передує року, в якому здійснюється визначення; або
- періоду, протягом якого така Організація існує.

«Дохід, що відноситься до зберігання Фінансових Активів та пов'язаних з цим фінансових послуг» означає плату за зберігання, ведення рахунку, а також транзакційні збори; комісії та збори, отримані за виконання та оцінювання транзакцій з цінними паперами щодо Фінансових Активів, що

зберігаються; дохід, отриманий від надання кредиту клієнтам щодо Фінансових Активів, що зберігаються (або придбані завдяки такому наданню кредиту); дохід, отриманий на різниці між ціною попиту (бід) та пропозиції (аск) щодо Фінансових Активів, що зберігаються; а також плата за надання фінансових консультативних послуг щодо Фінансових Активів, що зберігаються (або можуть потенційно зберігатись) Організацією; та плата за депозитарно-розрахункове обслуговування.

11. Організації, які зберігають Фінансові Активи для інших, такі як банки-кастодіани, брокери та центральні депозитарії цінних паперів, зазвичай вважаються Кастодіальними Установами. Організації, які не тримають Фінансових Активів для інших, такі як страхові брокери, не вважаються Кастодіальними Установами.

Депозитарна Установа

12. Термін «Депозитарна Установа» визначається підпунктом А(5) як будь-яка Організація, яка приймає депозити в ході звичайної банківської або подібної діяльності.

13. Організація вважається такою, що здійснює «банківську або подібну діяльність», якщо в ході свої звичайної діяльності з клієнтами вона приймає депозити або інші подібні розміщення коштів і регулярно виконує один або декілька з наведених нижче видів діяльності:

- a)* надає споживчі, іпотечні, промислові або інші позики або надає інші пролонгації кредиту;
- b)* купує, продає, дисконтує (надає знижки) або узгоджує рахунки дебіторів, зобов'язання щодо виплати в розстрочку, кредитні білети, перевідні векселі, чеки, тратти, акцепти та інші боргові свідоцтва;
- c)* видає акредитиви й узгоджує перевідні векселі, укладені за ними;
- d)* надає трастові або фідучіарні послуги;
- e)* фінансує операції з іноземною валютою; або
- f)* вступає до фінансової оренди або орендованих активів, купує або продає їх.

Організація не вважається такою, що здійснює банківську або подібну діяльність, якщо Організація виключно приймає депозити від осіб як заставне забезпечення або борговий інструмент на підставі продажу або оренди майна або на підставі подібної фінансової угоди між такою Організацією та особою, яка має депозит у цій Організації.

14. Ощадні банки, комерційні банки, позико-ощадні асоціації та кредитні

спілки зазвичай, як правило, вважаються Депозитарними Установами. Однак те, чи здійснює Організація банківську або подібну діяльність, визначається з урахуванням характеру фактичної діяльності, що здійснюється такою Організацією.

Інвестиційна Компанія

15. Термін «Інвестиційна Компанія» охоплює два типи Організацій: Організації, які в якості суттєвої частки своєї господарської діяльності здійснюють інвестиційну діяльність або операції від імені інших осіб, а також Організації, якими управляють вищезазначені Організації або інші Фінансові Установи.

16. Підпункт А(6)(а) визначає перший тип Інвестиційної Компанії як будь-яку Організацію, в ході власної господарської діяльності переважно здійснює один або декілька із зазначених нижче видів діяльності або операцій на користь чи від імені замовника:

a) торгівля інструментами грошового ринку (чеками, векселями, депозитними сертифікатами, деривативами тощо); обмін іноземної валюти; інструменти базовим показником яких є курс обміну, відсоткова ставка та індекси, процентної ставки та індексні інструменти; обігові цінні папери; або торгівля товарними ф'ючерсами;

b) управління індивідуальним та колективним портфелем цінних паперів; або

c) інвестування, адміністрування чи управління іншим чином Фінансовими Активами або грошовими коштами від імені інших осіб.

Така діяльність або операції не охоплюють надання клієнтам консультацій з питань інвестування, які не мають обов'язкової сили.

17. Підпункт А(6)(b) визначає другий тип Інвестиційної Компанії як Організацію, валовий дохід якої переважно відноситься до інвестування, реінвестування у Фінансові Активи або торгівлі Фінансовими Активами, якщо Організація перебуває під управлінням іншої Організації, яка є Депозитарною Установою, Кастодіальною Установою, Визначеною Страховою Компанією або Інвестиційною Компанією, описаною у підпункті А(6)(а). Організація вважається такою, що перебуває «під управлінням» іншої Організації, якщо керуюча Організація прямо або опосередковано через іншого постачальника послуг здійснює управління будь-яким видом діяльності, що описані в підпункті А(6)(а), від імені

Організації, якою управляють. Однак, Організація не управляє іншою Організацією, якщо вона не має дискреційних повноважень у прийнятті рішень щодо управління активами Організації (повністю або частково). Якщо Організація перебуває під управлінням сукупності Фінансових Установ, НФО або Фізичних Осіб, Організація вважається такою, що перебуває під управлінням Організації, що є Депозитарною Установою, Кастодіальною Установою, Визначеною Страховою Компанією або Інвестиційною Компанією, описаною у підпункті А(6)(а), якщо будь-яка з Організацій, що управляє нею, є такою іншою Організацією.

18. Організація вважається такою, що здійснює один або більше видів діяльності, описаних у підпункті А(6)(а), в якості суттєвої частки своєї господарської діяльності, або валовий дохід Організації вважається таким, що відноситься переважно до інвестування, реінвестування або торгівлі Фінансовими Активами для цілей підпункту А(6)(b), якщо валовий дохід Організації, що відноситься до відповідної діяльності, дорівнює або перевищує 50% валового доходу Організації протягом коротшого з таких періодів:

- трирічного періоду, що завершується 31 грудня, що передує року, в якому проводиться визначення; або
- періоду, протягом якого така Організація існує .

19. Термін «Інвестиційна Компанія», у визначенні підпункту А(6), не включає Організацію, яка є Активною НФО, тому що відповідає будь-якому з критеріїв у підпунктах D(9)(d)-(g) (тобто холдингові НФО та центри фінансового менеджменту, що є членами нефінансової групи; НФО-стартапи; а також НФО, які знаходяться на стадії ліквідації або банкрутства).

20. Зазвичай, Організація вважається Інвестиційною Компанією, якщо вона функціонує або позиціонує себе як Інструмент Спільного Інвестування, фонд взаємних інвестицій (*mutual fund*), біржовий інвестиційний фонд (*exchange traded funds*), приватний інвестиційний фонд (*private equity fund*), фонд хеджування (*hedge fund*), інвестиційний венчурний фонд (*venture capital fund*), фонд для викупу за рахунок запозичень (*leveraged buy-out fund*), або будь-який подібний інструмент інвестування, інвестиційна стратегія якого полягає в інвестуванні, реінвестуванні або торгівлі Фінансовими Активами. Організація, яка в якості суттєвої частки своєї господарської діяльності здійснює інвестування, адміністрування або управління прямої участі в нерухомому майні, не пов'язаної з утворенням боргу (*non-debt direct interest in real property*), від імені інших осіб (наприклад, траст, що спеціалізується на

інвестиціях у нерухомість) не буде вважатися Інвестиційною Компанією.

21. Підпункт А(6) також зазначає, що визначення терміну «Інвестиційна Компанія» необхідно тлумачити у спосіб, що відповідає аналогічним положенням, викладеним у визначенні терміну «Фінансова Установа» у Рекомендаціях Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей.

22. Застосування підпункту А(6) ілюструють такі приклади:

• *Приклад 1 (Консультант з інвестицій):*

Керівник фонду є Інвестиційною Компанією в розумінні визначення підпункту А(6)(а). Серед інших виконуваних ним видів господарських операцій, Керівник фонду організує та керує рядом фондів, у тому числі фондом А, який передусім здійснює інвестиції в акції (*equities*). Керівник Фонду наймає Консультанта з інвестицій – Організацію, для надання консультаційної підтримки та довірчого управління частиною Фінансових Активів, що належать фонду А. Консультант з інвестицій заробив понад 50 % свого валового доходу за останні три роки в ході надання подібних послуг. Оскільки Консультант з інвестицій в якості суттєвої частки своєї діяльності здійснює управління Фінансовими Активами від імені клієнтів, Консультант з інвестицій є Інвестиційною Компанією в розумінні визначення підпункту А(6)(а). Однак визнається, що тільки та Інвестиційна Компанія, яка має Фінансові Рахунки, буде відповідальною за виконання зобов'язань щодо звітування та належної комплексної перевірки щодо таких Фінансових Рахунків (див. пункти 57-65 Коментаря до Розділу VIII).

• *Приклад 2 (Організація, яка перебуває під управлінням Фінансової Установи):*

Фактичні обставини такі ж, як і у Прикладі 1. Крім того, за кожний рік з моменту своєї організації фонд А заробляв понад 50 % свого валового прибутку від інвестування у Фінансові Активи. Відповідно, фонд А є Інвестиційною Компанією згідно з підпунктом А(6)(b), оскільки ним керує Керівник Фонду та Консультант з Інвестицій, а його валовий дохід відноситься переважно до інвестування, реінвестування або торгівлі Фінансовими Активами.

- *Приклад 3 (Керівна інвестиційна компанія (Investment manager)):*

Керівна інвестиційна компанія, яка є Організацією юрисдикції В, є Інвестиційною Компанією в розумінні визначення підпункту А(6)(а). Керівна інвестиційна компанія організує і реєструє фонд А в юрисдикції А. Керівна інвестиційна компанія уповноважена сприяти покупкам і продажам Фінансових Активів, що належать фонду А, відповідно до інвестиційної стратегії фонду А. За кожний рік з моменту своєї організації фонд А заробляв понад 50 % свого валового прибутку від інвестування, реінвестування або торгівлі Фінансовими Активами. Відповідно, фонд А є Інвестиційною Компанією згідно з підпунктом А(6)(b).

- *Приклад 4 (Фонд інвестування у нерухомість, який перебуває під управлінням Фінансової Установи):*

Фактичні обставини такі ж, як і в Прикладі 3, за винятком того, що активи фонду А складаються виключно з прямої, не пов'язаної з утворенням боргу, участі в нерухомому майні, розташованому на території юрисдикції В та за її межами. Фонд А не є Інвестиційною Компанією у розумінні визначення підпункту А(6)(b), навіть незважаючи на те, що ним управляє Керівна інвестиційна компанія (*Investment manager*), оскільки менше 50 % його валового доходу зумовлено інвестуванням, реінвестуванням або торгівлею Фінансовими Активами.

- *Приклад 5 (Траст, що перебуває під управлінням фізичної особи):*

Х, фізична особа, засновує траст А, безвідкличний траст на користь Y та Z, дітей Х. Х призначає довірчого власника А, фізичну особу, яка має виступати в ролі довірчого власника трасту А. Активи трасту А складаються виключно з Фінансових Активів, а його дохід складається виключно з доходу від цих Фінансових Активів. Згідно з умовами установчого документу трасту, довірчий власник трасту А здійснює керування та адміністрування активами трасту. Довірчий власник трасту А не наймає жодну Організацію як надавача послуг для здійснення будь-якої діяльності, описаної в підпункті А(6)(а). Траст А не є Інвестиційною Компанією згідно з підпунктом А(6)(b), оскільки ним керує тільки довірчий власник трасту А – фізична особа.

- *Приклад 6 (Брокер-фізична особа):*

Суттєвою часткою комерційної діяльності В, брокера-фізичної особи, є надання консультаційних послуг клієнтам; він має свободу в прийнятті рішень (дискреційні повноваження) щодо управління

активами клієнтів та користується послугами організації для проведення і виконання торгів від імені клієнтів. В надає послуги як консультант з інвестицій та керівник корпорації Е. Е заробила 50 % або більше свого валового доходу за останні три роки від інвестування, реінвестування або торгівлі Фінансовими Активами. Оскільки В є фізичною особою, незважаючи на те, що В в якості суттєвої частки своєї діяльності здійснює певну діяльність, пов'язану з інвестуванням, В не є Інвестиційною Компанією в розумінні визначення підпункту А(6)(а). Крім того, Е не є Інвестиційною Компанією в розумінні визначення підпункту А(6)(а), оскільки Е перебуває під управлінням В – фізичної особи.

Фінансовий актив

23. Термін «Фінансовий Актив» використовується у визначенні термінів «Кастодіальна Установа, «Інвестиційна Компанія», «Кастодіальний Рахунок» та «Виключені Рахунки». Хоча він не стосується усіх типів активів, він прагне охопити будь-які активи, які можуть зберігатися на рахунку, який ведеться Фінансовою Установою, за винятком неборгової прямої частки у нерухомому майні.

24. У цьому контексті, підпункт А(7) передбачає, що термін «фінансовий актив» охоплює цінний папір (наприклад, частку акцій корпорації; партнерство або частку бенефіціарного власника у партнерстві чи трасті з широкою участю або публічному партнерстві чи трасті; боргові розписки, облігації, боргові зобов'язання або інший документ, що засвідчують боргове зобов'язання), частку у партнерстві, продукції, своп (свопи, базовим активом (показником) яких є процентні ставки, валюта, різниця процентних ставок, максимальні процентні ставки, мінімальні процентні ставки, продукція, свопи на акції, індекс акцій та подібні угоди), Договір Страхування або Договір Ануїтету, або будь-яку частку (включаючи ф'ючерсний або форвардний контракт чи опціон) у цінному папері, участі у партнерстві, продукції, свопі, Договорі Страхування або Договорі Ануїтету. Однак, термін «Фінансовий Актив» не включає неборгову пряму частку у нерухомому майні, або продукцію, що є фізичним товаром, таким як пшениця.

25. Оборотні боргові інструменти, якими торгують на регульованому або позабіржовому ринку, і розповсюдження та володіння якими здійснюється через Фінансові Установи, а також частки або паї в трастах, що спеціалізуються на інвестиціях у нерухомість, зазвичай вважатимуться Фінансовими Активами.

Визначена Страхова Компанія

26. Згідно з підпунктом А(8) термін «Визначена Страхова Компанія» означає будь-яку Організацію, яка є страховою компанією (або холдинговою компанією страхової компанії), яка укладає або зобов'язана здійснювати платежі відповідно до Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету.

27. «Страхова компанія» є Організацією (i), яка регулюється як страховий бізнес відповідно до законів, нормативно-правових актів або практики будь-якої юрисдикції, в якій ця Організація здійснює свою комерційну діяльність; (ii) валовий дохід якої (наприклад, валова сума страхових премій і валовий дохід від інвестицій), одержаний від страхування, перестрахування та Договорів Ануїтету за попередній календарний рік перевищує 50 % від загального валового доходу за такий рік; або (iii) сукупна вартість активів якої, пов'язаних зі страхуванням, перестрахуванням та Договорами Ануїтету, на будь-який момент попереднього календарного року перевищує 50 % від загальної суми активів на будь-який момент впродовж такого року.

28. Більшість компаній зі страхування життя зазвичай вважатимуться Визначеними Страховими Компаніями. Організації, які не оформлюють Договори Страхування з Викупною Сумою або Договори Ануїтету, і не зобов'язані здійснювати платежі відповідно до умов таких договорів, так само як більшість компаній, що не займаються страхуванням життя, більшість холдингових компаній страхових компаній, і страхові брокери не будуть Визначеними Страховими Компаніями.

29. Діяльність страхової компанії зі зберігання коштів не перетворює її на Кастодіальну Установу, Депозитарну Установу або Інвестиційну Компанію.

Пункт В – Непідзвітна Фінансова Установа**Підпункт В(1) – Загальні положення**

30. У підпункті В(1) описані різні категорії Непідзвітних Фінансових Установ (тобто Фінансових Установ, звільнених від подання звітності). Термін «Непідзвітна Фінансова Установа» означає будь-яку Фінансову Установу, яка є:

- a) Урядовою Організацією, Міжнародною Організацією або Центральним Банком, за винятком здійснення ними виплати, що виникла із зобов'язання у зв'язку з комерційною фінансовою діяльністю одного з видів, що здійснюються Визначеною

- Страховою Компанією, Кастодіальною Установою або Депозитарною Установою;
- b) Пенсійним Фондом з Широкою Учасстю; Пенсійним Фондом з Обмеженою Учасстю; Пенсійним Фондом Урядової Організації, Міжнародної Організації або Центрального Банку; або Кваліфікованим Емітентом Кредитних Карток;
- c) будь-якою іншою Організацією, яка становить низький ризик бути використаною для ухилення від сплати податків, має суттєво подібні характеристики до будь-якої Організації, описаної у підпунктах В(1)(а) та (b), і визначена національним законодавством як Непідзвітна Фінансова Установа, за умови, що статус такої Організації як Непідзвітної Фінансової Установи не порушує цілей застосування Загального Стандарту Звітності;
- d) Звільненим Інструментом Спільного Інвестування; або
- e) Трастом, за умови, що довірчий власник трасту є Підзвітною Фінансовою Установою, та подає звітність щодо всієї інформації, яка підлягає звітуванню відповідно до Розділу I, стосовно всіх Підзвітних Рахунків трасту.

Підпункти В(2)-(4) – Урядова Організація, Міжнародна Організація або Центральний Банк

31. Фінансова Установа, яка є Урядовою Організацією, Міжнародною Організацією або Центральним Банком, є Непідзвітною Фінансовою Установою, згідно з підпунктом В(1)(а), за винятком здійснення ними виплати, що виникла з зобов'язання у зв'язку з комерційною фінансовою діяльністю одного з видів, що здійснюються Визначеною Страховою Компанією, Кастодіальною Установою або Депозитарною Установою. Таким чином, наприклад, Центральний Банк, який здійснює комерційну фінансову діяльність, таку як виконання функцій посередника від імені осіб, не виступаючи при цьому в ролі Центрального Банку, не є Непідзвітною Фінансовою Установою, згідно з підпунктом В(1)(а) щодо платежів, одержаних у зв'язку з рахунком, який відкритий для такої діяльності.

Урядова Організація

32. Підпункт В(2) визначає термін «Урядова Організація» як уряд юрисдикції, будь-який політичний підрозділ юрисдикції (який, для уникнення сумнівів, включає штат, провінцію, округ або муніципалітет), або будь-яке агентство чи структуру, що повністю належить юрисдикції, або будь-кому (одному чи більше) з перерахованих. Це визначення

включає невід'ємні частини, контрольовані організації та політичні підрозділи юрисдикції. Терміни «невід'ємна частина» та «контрольована організація» визначені у підпунктах В(2)(а) і (b), які вимагають, щоб жодна частина їх доходу не спрямовувалась на користь приватних осіб. У підпункті В(2)(с) роз'яснюється, що в такому випадку дохід також може вважатись таким, що спрямовується на користь приватних осіб, якщо такий дохід спрямовується на користь приватних осіб через використання Урядової Організації як каналу особистих інвестицій, або приватних осіб, які перешкоджають цільовому використанню такого доходу, чинячи вплив або здійснюючи контроль засобами, прямо або опосередковано погодженими даною юрисдикцією.

33. З метою сприяння міжнародній торгівлі та розвитку, багато юрисдикцій впровадили програми фінансування експорту або розвитку або заснували агентства, які можуть надавати позики безпосередньо або страхувати чи гарантувати позики, надані комерційними кредиторами. Такі агентства зазвичай вважатимуться Урядовими Організаціями, і, таким чином, Непідзвітними Фінансовими Установами (див. пункт 31 вище).

Міжнародна організація

34. Термін «Міжнародна Організація», згідно з визначенням, наведеним в підпункті В(3), означає будь-яку міжнародну організацію, або повністю контрольоване нею агентство, або її структуру. Це визначення включає будь-яку міждержавну організацію (включаючи наднаціональну організацію) (1), яка складається в основному з урядів; (2) яка фактично має штаб-квартиру в юрисдикції, або має істотно подібну угоду з юрисдикцією; та (3) дохід якої не спрямовується на користь приватних осіб (згідно з принципами підпункту В(2)(с)). Домовленості, які за своєю суттю подібні до домовленостей штаб-квартир, включають, наприклад, домовленості, які надають відділенням або керівним органам в даній юрисдикції (наприклад, структурному підрозділу або місцевому чи регіональному офісу) привілеї та імунітети.

Центральний Банк

35. Згідно з підпунктом В(4), термін «Центральний Банк» означає установу, яка згідно із законом або санкцією уряду є головним органом влади, відмінним від уряду юрисдикції, що здійснює емісію інструментів, призначених для обігу як валюта. Така установа, як правило, є зберігачем банківських резервів юрисдикції, відповідно до законодавства якої вона організована. Така установа може включати структуру, яка є відокремленою від уряду юрисдикції, незалежно від того, чи належить

вона цій юрисдикції повністю або частково.

Підпункти В(5)-(7) – Фонди

Пенсійний Фонд з Широкою Участю

36. Пункт В(5) надає визначення терміну «Пенсійний Фонд з Широкою Участю» як фонду, створеного для цілей надання компенсацій у разі виходу на пенсію, втрати працездатності чи смерті, або будь-якої комбінації цих цілей, вигодонабувачам, які є теперішніми або колишніми працівниками (або особами, призначеними такими працівниками) одного або більше роботодавців як винагорода за надані працівниками послуги, за умови, що такий фонд:

- a) не має єдиного вигодонабувача, який має право на понад п'ять відсотків активів фонду;
- b) підлягає регулюванню та надає звітну інформацію податковим органам; та
- c) відповідає щонайменше одній з чотирьох вимог, перерахованих у підпункті В(5)(с) (тобто фонд користується податковими пільгами; більшість внесків надходить від роботодавців-спонсорів; розподіл або вилучення дозволяються тільки після настання визначених подій; а розмір внеску, який можуть зробити співробітники, обмежений).

37. Звітна інформація, подання якої вимагається пунктом В(5)(b), може відрізнитися залежно від юрисдикції. У той час як одна юрисдикція може вимагати, щоб фонд щорічно надавав інформацію про своїх вигодонабувачів, інша юрисдикція може вимагати, щоб фонд щомісячно надавав інформацію про внески та пов'язані з ними податкові пільги, та щорічно надавав інформацію про своїх вигодонабувачів та загальну суму внесків від роботодавців-спонсорів. Однак те, чи фонд надає звітну інформацію до відповідних податкових органів у тій юрисдикції, в якій цей фонд заснований, або у тій, де він функціонує, визначає те, чи фонд відповідає вимогам, описаним у цьому підпункті.

Пенсійний Фонд з Обмеженою Участю

38. Термін «Пенсійний Фонд з Обмеженою Участю», згідно з визначенням, наведеним у підпункті В(6), означає фонд, створений для надання допомоги у разі виходу на пенсію, втрати працездатності або смерті вигодонабувачам, які є теперішніми або колишніми працівниками (або особами, призначеними такими працівниками) одного або кількох роботодавців, як винагорода за надані працівниками послуги, за умови виконання всіх вимог, наведених у цьому підпункті.

39. Підпункт В(6)(с) вимагає, щоб внески працівника та роботодавця до фонду обмежені з урахуванням заробленого доходу та компенсації працівника, відповідно. Цей підпункт виключає певні переведення активів з порогового значення (тобто переведення з пенсійних рахунків, описаних у підпункті С(17)(а)), при цьому інші переведення активів також можуть бути виключені, такі як переведення з інших планів, описаних у підпунктах В(5)-(7).

40. Звітна інформація, подання якої вимагається підпунктом В(6)(е), може відрізнитися залежно від юрисдикції. Як зазначено у пункті 37 вище, те, чи фонд надає звітну інформацію до відповідних податкових органів у тій юрисдикції, в якій цей фонд заснований, або у тій, де він функціонує, визначає те, чи фонд відповідає вимогам, описаним у цьому підпункті.

Пенсійний Фонд Урядової Організації, Міжнародної Організації або Центрального Банку

41. Згідно з підпунктом В(7), термін «Пенсійний Фонд Урядової Організації, Міжнародної Організації або Центрального Банку» означає фонд, створений Урядовою Організацією, Міжнародною Організацією або Центральним Банком, для надання компенсації у разі виходу на пенсію, втрати працездатності або смерті вигодонабувачам або учасникам, які є теперішніми або колишніми працівниками (або особами, призначеними такими працівниками), або які не є теперішніми або колишніми працівниками, якщо виплати, що надаються таким вигодонабувачам або учасникам, здійснюються як винагорода за особисті послуги, що надаються Урядовій Організації, Міжнародній Організації або Центральному Банку.

Підпункт В(8) – Кваліфікований Емітент Кредитної Картки

42. Підпункт В(8) визначає термін «Кваліфікований Емітент Кредитної Картки» як Фінансову Установу, що відповідає таким вимогам:

- a) Фінансова Установа є Фінансовою Установою виключно тому, що вона є емітентом кредитних карток, яка приймає депозити лише, якщо клієнт здійснює платіж, що перевищує суму заборгованості за картокою, а переплата невідкладно не повертається клієнту; та
- b) починаючи з або до [xx.xx.xxxx], Фінансова Установа впроваджує політику та процедури, які перешкоджають клієнту робити переплати у сумі понад 50 000 доларів США, або які забезпечують, щоб переплата будь-яким клієнтом у сумі понад 50 000 доларів США поверталась клієнтові протягом 60 днів, у кожному випадку з застосуванням правил агрегування рахунків та

перерахунку валют, викладених у пункті С розділу VII. Для вказаних цілей сума переоплати клієнта не враховує суму кредитних залишків у частині платежів, які оспорується, але враховується суму кредитних залишків, що виникають внаслідок повернення товарів.

43. Хоча рішення щодо обрання дати, про яку йдеться в підпункті В(8)(b), приймається юрисдикцією, яка впроваджує Загальний Стандарт Звітності, очікується, що дата, обрана для цієї цілі, буде такою ж, що і дата, обрана для терміну «Новий Рахунок». У цьому випадку Фінансова Установа, сформована або організована після обраної дати, повинна відповідати вимогам, описаним у підпункті В(8)(b), упродовж шести місяців після дати, на яку така Фінансова Установа була сформована або організована.

44. Підзвітна Фінансова Установа, яка не відповідає вимогам для Кваліфікованого Емітента Кредитної Картки, але приймає депозити, коли клієнт здійснює платіж, який перевищує суму заборгованості за кредитною картою або іншою поновлюваною кредитною лінією, може все ж не звітувати про Депозитний Рахунок, якщо він вважається Виключеним Рахунком згідно з підпунктом С(17)(f).

Підпункт В(1)(c) – Непідзвітні Фінансові Установи з низьким рівнем ризику

45. Фінансова Установа також може бути Непідзвітною Фінансовою Установою згідно з підпунктом В(1)(c) за таких умов:

- a) ризик використання Фінансової Установи для ухилення від сплати податків є низьким;
- b) Фінансова Установа в цілому має характеристики, подібні до тих, які мають будь-які з Фінансових Установ, що описані у підпунктах В(1)(a) і (b);
- c) Фінансова Установа є Непідзвітною Фінансовою Установою згідно з визначенням у національному законодавстві; а також
- d) статус Фінансової Установи як Непідзвітної Фінансової Установи не перешкоджає досягненню цілей Загального Стандарту Звітності.

46. Передбачається, що ця «відкрита» категорія Непідзвітної Фінансової Установи охоплюватиме види фінансових установ, що притаманні певним юрисдикціям та відповідають вимогам, наведеним у підпункті В(1)(c), і усуває необхідність узгоджувати класи Непідзвітних Фінансових Установ під час укладання угоди щодо автоматичного обміну інформацією про

фінансові рахунки.

47. Першою вимогою, описаною в підпункті В(1)(с), є вимога щодо того, щоб ризик використання Фінансової Установи для ухилення від сплати податків був низьким. Фактори, які можуть враховуватися для визначення такого ризику, включають:

a) фактори низького ризику:

(1) Фінансова Установа підпадає під регулювання;

(2) обов'язкове подання Фінансовою Установою звітності до податкових органів;

b) фактори високого ризику:

(1) на такий вид Фінансової Установи не поширюється дія Процедур AML/KYC;

(2) такому виду Фінансових Установ дозволено випускати акції на пред'явника і на нього не поширюється дія ефективних заходів з впровадження рекомендацій Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей щодо прозорості та бенефіціарного володіння юридичних осіб;

(3) такий вид Фінансової Установи просувається як засіб податкової оптимізації.

48. Другою вимогою, описаною в підпункті В(1)(с), є те, що Фінансова Установа повинна в цілому мати характеристики, подібні до тих, які мають будь-які з Фінансових Установ, описані у підпунктах В(1)(а) і (б). Цю вимогу не можна використовувати виключно для усунення конкретного елемента опису. Кожна юрисдикція може здійснити оцінку застосування цієї вимоги до типу Фінансової Установи, яка не відповідає усім вимогам конкретного опису, наведеного у підпунктах В(1)(а) або (б). У рамках такої оцінки юрисдикція повинна визначити, які вимоги виконуються, а які – не виконуються, і по відношенню до вимог, що не виконуються, повинна визначити існування подібної вимоги, яка забезпечує еквівалентні гарантії того, що відповідна Фінансова Установа становить низький ризик ухилення від сплати податків.

49. Третьою вимогою, описаною в підпункті В(1)(с), є те, що Фінансова Установа повинна бути визначена в національному законодавстві як Непідзвітна Фінансова Установа. Ця вимога є виконаною, якщо юрисдикція визначає конкретний вид Фінансової Установи як Непідзвітну Фінансову Установу, і це визначення міститься в національному законодавстві. З цією метою юрисдикція зазвичай розглядатиметься як відповідна в контексті Фінансових Установ, які вважаються «звільненими

бенефіціарними власниками» або «Фінансовими Установами, які вважаються такими, що відповідають вимогам» в міжурядовій угоді, укладеній між такою юрисдикцією та Сполученими Штатами Америки для поліпшення дотримання вимог міжнародного податкового законодавства, у тому числі стосовно Закону про податкові вимоги до іноземних рахунків (FATCA), за умови, що такі види Фінансових Установ відповідають усім вимогам, зазначеним у підпункті В(1)(с). Очікується, що кожна юрисдикція матиме тільки один єдиний перелік Непідзвітних Фінансових Установ, визначений згідно з національним законодавством (на відміну від різних переліків для різних Юрисдикцій-Учасниць), і що доступ до такого переліку буде відкритий широкому загалу.

50. Четвертою вимогою, описаною в підпункті В(1)(с), є те, що статус Фінансової Установи як Непідзвітної Фінансової Установи не перешкоджає досягненню цілей Загального Стандарту Звітності. Очікується, що виконання цієї вимоги буде контролюватись, зокрема, за допомогою:

- a) адміністративних процедур, які повинні бути передбачені юрисдикцією для забезпечення гарантії того, що ризик використання Фінансових Установ, визначених національним законодавством як Непідзвітні Фінансові Установи, для ухилення від сплати податків залишався низьким (див. підпункт А(4) Розділу IX);
- b) можливого призупинення дії Багатосторонньої угоди компетентних органів про автоматичний обмін інформацією про фінансові рахунки, в якій інший Компетентний Орган визначив статус Фінансових Установ як Непідзвітних Фінансових Установ, у спосіб, який суперечить цілям Загального Стандарту Звітності (див. пункт 2 Розділу 7 Модельної угоди); а також
- c) механізму перевірки впровадження Загального Стандарту Звітності, повноваження на яку має Глобальний форум з прозорості та обміну інформацією для податкових цілей країн «Великої двадцятки» (див. пункт 51 Декларації лідерів країн «Великої двадцятки», прийнятої на саміті в Санкт-Петербурзі, 5-6 вересня 2013 р.).¹³

51. Наведені нижче приклади ілюструють застосування підпункту В(1)(с):

- Приклад 1 (Неприбуткова організація):

Вид неприбуткової організації, яка є Фінансовою Установою,

¹³ Документ доступний за адресою <https://www.g20.org/>.

не відповідає усім вимогам будь-якого з описів, наведених у підпунктах В(1)(а) або (b). Цей вид Непідзвітної Фінансової Установи не може бути визначений в національному законодавстві як Непідзвітна Фінансова Установа лише тому, що така установа є неприбутковою організацією.

- Приклад 2 (Пенсійний фонд також для самозайнятих осіб):

Вид пенсійного фонду, який є Фінансовою Установою, відповідає всім вимогам, наведеним у підпункті В(5). Однак згідно з законодавством юрисдикції, в якій цей фонд заснований або працює, він також зобов'язаний надавати перевагу вигодонабувачам, що є самозайнятими особами. Оскільки існує загальна подібна вимога, яка забезпечує еквівалентні гарантії того, що фонд має низький ризик ухилення від сплати податків, цей вид Фінансової Установи можна визначити у національному законодавстві як Непідзвітну Фінансову Установу.

- Приклад 3 (Пенсійний фонд з необмеженими внесками (Unlimited retirement fund)):

Вид пенсійного фонду, який є Фінансовою Установою, що відповідає усім вимогам, зазначеним у підпункті В(6), окрім однієї вимоги, що зазначена у підпункті В(6)(с) (щодо того, що внески співробітників та роботодавця не є обмеженими). Однак податкова пільга, пов'язана з внесками співробітників та роботодавця, обмежена з урахуванням заробленого доходу і винагороди співробітника відповідно. Оскільки існує подібна вимога, яка забезпечує еквівалентні гарантії того, що фонд має низький ризик ухилення від сплати податків, цей вид Фінансової Установи можна визначити у національному законодавстві як Непідзвітну Фінансову Установу.

- Приклад 4 (Інструмент інвестування, який використовується виключно для пенсійних фондів):

Вид інструменту інвестування, який є Фінансовою Установою, що заснований виключно для одержання доходу на користь одного або декількох пенсійних фондів, описаних у підпунктах В(5)-(7), або пенсійних рахунків, описаних у підпунктах С(17)(а). Оскільки весь дохід від цього інструменту зараховується на користь Непідзвітних Фінансових Установ або на Виключені Рахунки, а також існує загальна подібна вимога, яка забезпечує еквівалентні гарантії того, що цей

інструмент має низький ризик ухилення від сплати податків, цей вид Фінансової Установи можна визначити у національному законодавстві як Непідзвітну Фінансову Установу.

Підпункт В(9) – Звільнений Інструмент Спільного Інвестування

52. Термін «Звільнений Інструмент Спільного Інвестування», згідно з визначенням, зазначеним у підпункті В(9), означає Інвестиційну Компанію, яка підлягає регулюванню як інструмент спільного інвестування за умови, що всі частки в інструменті спільного інвестування перебувають у власності, або володіння здійснюється через фізичних осіб або Організації, які не є Підзвітними Особами (наприклад, тому що вони є Фінансовими Установами), за винятком Пасивної НФО з Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами.

53. На практиці, Інвестиційна Компанія, участь у якій належить Непідзвітним Особам (або володіння здійснюється через них), зазвичай не матиме жодних зобов'язань зі звітування, незалежно від того, чи вважатиметься вона Звільненим Інструментом Спільного Інвестування згідно з підпунктом В(9). Однак така характеристика може стосуватись інших зобов'язань, покладених на Інвестиційну Компанію, таких як зобов'язання щодо подання нульового звіту за відсутності Підзвітних Рахунків (якщо це передбачено національним законодавством).

54. Правило, яким необхідно користуватись, якщо юрисдикція раніше дозволяла фондам колективного інвестування випускати акції на пред'явника, зазначено у підпункті В(9). Інвестиційній Компанії, яка підлягає регулюванню як інструмент спільного інвестування, не може бути відмовлено у кваліфікації відповідно до підпункту В(9) як Звільненого Інструменту Спільного Інвестування виключно тому, що такий інструмент спільного інвестування здійснив емісію акцій на пред'явника у документарній формі, за умови, що:

- a) інструмент спільного інвестування не здійснював та не здійснює жодних акцій на пред'явника у документарній формі після [xx.xx.xxxx];
- b) інструмент спільного інвестування вилучає всі такі акції з обігу після їх повернення;
- c) інструмент спільного інвестування виконує процедури належної комплексної перевірки, викладені в Розділах II-VII, і повідомляє будь-яку інформацію, яка має бути повідомлена

щодо таких акцій, коли такі акції пред'являються до викупу або іншого платежу; а також

- d) інструмент спільного інвестування має політику та впроваджені процедури, що забезпечують викуп або виведення з обігу таких акцій у найкоротші строки, і в будь-якому разі до [xx.xx.xxxx].

Підпункт В(1)(е) – Трастовий фонд, задокументований довірчим власником

55. Траст, який є Фінансовою Установою (наприклад, тому що він є Інвестиційною Компанією), згідно з підпунктом В(1)(е), є Непідзвітною Фінансовою Установою, за умови, що управитель (довірчий власник) трасту є Підзвітною Фінансовою Установою і надає усю інформацію, яка підлягає звітуванню відповідно до Розділу I, стосовно всіх Підзвітних Рахунків трасту.

56. Ця категорія Непідзвітних Фінансових Установ досягає результату, подібного до того, що описаний у пункті D Розділу II, згідно з яким Підзвітним Фінансовим Установам може дозволятися покладатися на постачальників послуг для виконання покладених на них зобов'язань щодо звітності та належної комплексної перевірки. Єдиною різницею між пунктом D Розділу II і цією категорією є те, що відповідальність за виконання зобов'язань щодо звітування та належної комплексної перевірки, які виконуються надавачами послуг, продовжує нести Підзвітна Фінансова Установа, у той час як відповідальність за виконання зобов'язань, що виконуються довірчим власником Трастового фонду, задокументованого довірчим власником, передається фондом своєму довірчому власнику. Однак ця категорія не змінює строків та способу виконання зобов'язань щодо звітування та належної комплексної перевірки, які залишаються такими ж, якими вони були б у траста. Наприклад, довірчий власник не повинен надавати інформацію про Підзвітний Рахунок Трастового фонду, задокументованого довірчим власником, так, ніби це Підзвітний Рахунок цього довірчого власника. Довірчий власник повинен подавати цю інформацію так, як її подавав би Трастовий фонд, задокументований довірчим власником (наприклад, до тієї самої юрисдикції), та ідентифікувати Трастовий фонд, задокументований довірчим власником, стосовно якого він виконує зобов'язання щодо звітування та належної комплексної перевірки. Ця категорія Непідзвітних Фінансових Установ може також охоплювати правовідносини, подібні до трасту або еквівалентні йому, такі як *поручительства (fideicomiso)*.

Пункт С – Фінансовий Рахунок

Підпункт С(1) – Загальні положення

57. Підпункт С(1) визначає термін «Фінансовий Рахунок» як рахунок, який ведеться Фінансовою Установою, і уточнює, що цей термін охоплює:

- Депозитні Рахунки;
- Кастодіальні Рахунки;
- частки в капіталі та у боргових зобов'язаннях в певних Інвестиційних Компаніях;
- Страхові Договори з Викупною Сумою; а також
- Договори Ануїтету.

58. Однак термін «Фінансовий Рахунок» не охоплює жодного рахунку, що є Виключеним Рахунком, і таким чином, не підлягає процедурам належної комплексної перевірки, які застосовуються для цілей визначення Підзвітних Рахунків серед Фінансових Рахунків (наприклад, процедури отримання документів самостійної оцінки). До того ж, термін «Фінансовий Рахунок» не охоплює певні Договори Ануїтету, описані в підпункті С(1)(с): терміновий довічний ануїтет без права передачі, що пов'язаний з неінвестиційною діяльністю, який видається фізичній особі та замінює грошовою компенсацією пенсію або допомогу з непрацездатності, надану через рахунок, який є Виключеним Рахунком. Пенсійне забезпечення або допомога з інвалідності включають відповідно допомогу, пов'язану зі звільненням та допомогу у зв'язку зі смертю.

59. «Терміновий довічний ануїтет без права передачі, що пов'язаний з неінвестиційною діяльністю» є Договором Ануїтету без права передачі, який (i) не є Договором Ануїтету, пов'язаним з інвестиційною діяльністю; (ii) є терміновим ануїтетом; та (iii) є договором про довічний ануїтет. Термін «Договір Ануїтету, пов'язаний з інвестиційною діяльністю» означає Договір Ануїтету, згідно з яким здійснюється коригування доходів або премій для відображення інвестиційного доходу або ринкової вартості активів, пов'язаних з цим договором. Термін «терміновий ануїтет» означає Договір Ануїтету, який (i) придбаний виключно з метою одержання премії або ануїтету; а також (ii) не пізніше ніж через один рік після дати придбання договору передбачає початок щорічної або більш частішої виплати приблизно рівних за обсягом періодичних сум. Термін «довічний Договір Ануїтету» означає Договір Ануїтету, який передбачає виплати, що здійснюються упродовж періоду життя однієї або життів декількох фізичних осіб.

60. Згідно з підпунктом С(1)(а), будь-яка частка в капіталі або у боргових зобов'язаннях в Інвестиційній Компанії вважається Фінансовим Рахунком. Однак частка в капіталі або у боргових зобов'язаннях в Організації, яка є Інвестиційною Компанією виключно тому, що вона є консультантом з інвестицій або керівною Інвестиційною Компанією, не є Фінансовими Рахунками. Таким чином, частка в капіталі або у боргових зобов'язаннях, яка зазвичай вважається Фінансовими Рахунками, включає частку в капіталі або у боргових зобов'язаннях Інвестиційної Компанії, (i) яка є професійно керованою Інвестиційною Компанією, або (ii) яка діє або позиціонує себе як фонд колективного інвестування, фонд взаємних інвестицій, біржовий інвестиційний фонд, приватний інвестиційний фонд, фонд хеджування, інвестиційний венчурний фонд, фонд, призначений для викупу за рахунок кредиту, або будь-який подібний інструмент інвестування, інвестиційна стратегія якого полягає в інвестуванні, реінвестуванні або торгівлі Фінансовими Активами.

61. Згідно з підпунктом С(1)(b), частка в капіталі або у боргових зобов'язаннях у Фінансовій Установі, окрім описаної у підпункті С(1)(а), вважається Фінансовим Рахунком, тільки якщо клас часток був встановлений з метою уникнення звітування згідно з Розділом I. Таким чином, частка в капіталі або у боргових зобов'язаннях у Кастодіальній Установі, Депозитарній Установі, Інвестиційній Компанії, крім консультанта з інвестицій або керівної інвестиційної компанії, описаної у підпункті С(1)(а), або Визначеній Страховій Компанії, які були засновані з метою уникнення звітування, будуть Фінансовими Рахунками.

62. Загалом, вважається, що рахунок ведеться Фінансовою Установою:

- у випадку Кастодіального Рахунку – Фінансовою Установою, що здійснює зберігання активів на рахунку (у тому числі Фінансовою Установою, яка зберігає активи зареєстрованими на ім'я довіреної особи Власника Рахунку у такій установі);
- у випадку Депозитного Рахунку – Фінансовою Установою, яка зобов'язана здійснювати виплати щодо рахунку (окрім агента Фінансової Установи, незалежно від того, чи такий агент є Фінансовою Установою);
- у випадку будь-якої частки в капіталі або у боргових зобов'язаннях у Фінансовій Установі, яка становить Фінансовий Рахунок – такою Фінансовою Установою;
- у випадку Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету – Фінансовою Установою, зобов'язаною здійснювати платежі за цим договором.

63. Однак юрисдикції мають різні юридичні, адміністративні та організаційні структури та різні фінансові системи, і значення виразу «ведення рахунку» може бути різним у різних юрисдикціях у залежності від структури конкретного сектору фінансових послуг. У деяких випадках Підзвітна Фінансова Установа може не володіти усією інформацією щодо рахунку, яка підлягає звітуванню, і в такому разі можливо виникне потреба орієнтуватись на положення національного законодавства. Керуючись такими положеннями, необхідно зосередитись на усуненні будь-яких невідповідностей, які можуть виникнути в контексті міжнародних випадків, зокрема, по відношенню до юрисдикцій, які не є Юрисдикціями-Учасницями, або до Фінансових Установ, які не є Фінансовими Установами Юрисдикції-Учасниці, так щоб така орієнтація на національне законодавство не перешкоджала досягненню цілей Загального Стандарту Звітності (див. пункт 5 Коментаря до Розділу IX).

64. Наприклад, у деяких Юрисдикціях-Учасницях цінні папери можуть зберігатись на рахунках, зареєстрованих на власника, які ведуться центральним депозитарієм цінних паперів, і розпорядниками яких є інші Фінансові Установи. У принципі, центральний депозитарій цінних паперів вважатиметься Підзвітною Фінансовою Установою по відношенню до рахунків і, таким чином, нестиме відповідальність за виконання усіх зобов'язань щодо звітування і належної комплексної перевірки. Однак, оскільки інші Фінансові Установи, виступаючи як особи, що ведуть рахунки, управляють відносинами з клієнтом і застосовують процедури належної комплексної перевірки, центральний депозитарій цінних паперів може бути нездатним виконувати такі зобов'язання. Юрисдикції-Учасниці можуть у таких випадках, наприклад, вважати, що відповідними Кастодіальними рахунками володіють такі інші Фінансові Установи, і вважати такі інші Фінансові Установи відповідальними за будь-яке звітування, необхідне по відношенню до таких Кастодіальних Рахунків. Однак якщо вважається, що відповідними Кастодіальними Рахунками володіють інші Фінансові Установи, згідно з пунктом D Розділу II, звітування від імені таких інших Фінансових Установ може здійснюватися центральним депозитарієм цінних паперів.

65. Подібна ситуація може виникнути в Юрисдикціях-Учасницях, у яких проводяться торги частками в капіталі на біржовому інвестиційному фонді, і процедури належної комплексної перевірки виконуються брокерами, але кінцеві інвестори безпосередньо зареєстровані в реєстрі часток в капіталі, який ведеться фондом. У принципі, по відношенню до частки в капіталі цей фонд вважатиметься Підзвітною Фінансовою Установою; однак він не матиме інформації, необхідної для виконання зобов'язань щодо звітування. Юрисдикції-Учасниці можуть у таких

випадках, наприклад, вимагати від брокерів подавати усю необхідну інформацію фонду, щоб фонд міг виконувати свої зобов'язання щодо звітування.

Підпункт С(2) – Депозитний Рахунок

66. Термін «Депозитний Рахунок», згідно з визначенням, наведеним у підпункті С(2), включає будь-який комерційний, поточний, ощадний, строковий чи терміновий рахунок або рахунок, який засвідчено депозитним сертифікатом, ощадним сертифікатом, інвестиційним сертифікатом, борговим сертифікатом або іншим подібним документом, який ведеться Фінансовою Установою в ході звичайної банківської або подібної діяльності. Депозитний Рахунок також включає рахунок, що ведеться страховою компанією відповідно до договору про гарантоване інвестування або подібного договору для виплати чи зарахування відсотків на таку суму.

67. Рахунок, підтверджений ощадною книжкою, зазвичай вважається Депозитним Рахунком. Як зазначено в пункті 25 вище, оборотні боргові інструменти, якими торгують на регульованому або позабіржовому ринку, і розповсюдження та володіння якими здійснюється через Фінансові Установи, а також частки або паї в установах, що спеціалізуються на інвестиціях у нерухомість, зазвичай вважатимуться Фінансовими Активами, а не Депозитними Рахунками.

Підпункт С(3) – Кастодіальний Рахунок

68. Підпункт С(3) визначає термін «Кастодіальний Рахунок» як рахунок (відмінний від Договору Страхування або Договору Ануїтету), на якому зберігається (утримується) один або кілька Фінансових Активів на користь іншої особи.

Підпункт С(4) – Частка у Капіталі

69. Визначення терміну «Частка у Капіталі» стосується власне часток у капіталі в партнерствах і трастах. У випадку партнерства, що є Фінансовою Установою, термін «Частка у Капіталі» означає право на частку капіталу, або прибутку в партнерстві. У випадку трасту, що є Фінансовою Установою, вважається, що Частка в Капіталі належить будь-якій особі, яка розглядається як засновник трасту чи бенефіціар всього чи частини трасту, або будь-якій іншій фізичній особі, яка здійснює фактичний ефективний контроль над трастом. Ті самі положення, що застосовуються до трасту, який є Фінансовою Установою, застосовуються до правових форм, еквівалентних або подібних до трасту, або до фундації (foundation), який є Фінансовою Установою.

70. Згідно з пунктом С(4), Підзвітна Особа вважається такою, що є бенефіціаром трасту, якщо така Підзвітна Особа має право отримувати безпосередньо чи опосередковано (наприклад, через номінального утримувача) прибуток (активи) трасту, що розподіляється на користь особи в обов'язковому порядку, або що може розподілятися на її користь в довільному порядку (discretionary distribution). Для цих цілей бенефіціар, який має право на отримання довільно розподіленого прибутку (активів) трасту, буде вважатись бенефіціаром трасту, виключно якщо така особа одержує розподілений капітал трасту упродовж календарного року або іншого відповідного звітного періоду (тобто розподілений прибуток (активи) трасту виплачено або затверджено для виплати). Аналогічні правила застосовуються під час визначення Підзвітної Особи як бенефіціара правових форм, еквівалентних або подібних до трасту, або фундації (foundation).

71. Якщо Частка у Капіталі утримується через Кастодіальну Установу, відповідальність за звітування несе не Інвестиційна Компанія, а Кастодіальна Установа. Наведений нижче приклад ілюструє, як таке звітування повинне здійснюватися: Підзвітна Особа А володіє акціями в інвестиційному фонді L. А тримає акції на зберіганні у кастодіана Y. Інвестиційний фонд L є Інвестиційною Компанією, і з цієї точки зору її акції є Фінансовими Рахунками (тобто Частка у Капіталі Інвестиційної Компанії). L повинен вважати кастодіана Y Власником свого Рахунку. Оскільки Y є Фінансовою Установою (тобто Кастодіальною Установою), і Фінансові Установи не є Підзвітними Особами, такі акції не є предметом звітування інвестиційного фонду L. Для кастодіана Y акції, які він зберігає для А, є Фінансовими Активами, що зберігаються на Кастодіальному Рахунку. Як Кастодіальна установа, Y несе відповідальність за звітування про акції, якими вона володіє від імені А.

Підпункти С(5)-(8) – Договори Страхування та Ануїтету

72. Підпункти С(5)-(8) містять різні визначення, пов'язані зі страховими продуктами: «Договір Страхування», «Договір Ануїтету», «Договір Страхування з Викупною Сумою» та «Викупна Сума». Хоча для визначення терміну «Договір Страхування з Викупною Сумою» необхідне визначення термінів «Договір Страхування» та «Викупна Сума», тільки договір, який є Договором Страхування з Викупною Сумою або Договором Ануїтету, може бути Фінансовим Рахунком.

73. Термін «Договір Ануїтету», визначення якого наведено у підпункті С(6), означає договір, згідно з умовами якого емітент зобов'язується здійснювати виплати протягом періоду часу, визначеного частково або в цілому, з врахуванням очікуваної тривалості життя однієї

або декількох фізичних осіб. Термін також включає договір, який вважається Договором Ануїтету згідно з законодавством, нормативною базою або практикою юрисдикції, у якій його було укладено, та згідно з яким емітент зобов'язується здійснювати виплати протягом визначеної кількості років.

74. Згідно з підпунктом С(5), термін «Договір Страхування» означає контракт (відмінний від Договору Ануїтету), за яким емітент зобов'язується виплатити суму у разі настання обставин, пов'язаних із ризиками смерті, хвороби та непрацездатності, нещасного випадку, відповідальності перед третіми особами або майновими ризиками. Термін «Договір Страхування з Викупною Сумою», згідно з визначенням, наведеним нижче у підпункті С(7), означає договір страхування (відмінний від договору перестраховування збитків між двома страховими компаніями), що має Викупну Суму.

75. Підпункт С(8) визначає термін «Викупна Сума» як більше з такого: (i) сума, яку власник полісу має право отримати у разі відмови або розірвання договору (визначену до вирахування штрафу за дострокове припинення договору страхування або заборгованості за кредитом), та (ii) сума, у межах якої власник полісу може отримати кредит від страховика відповідно до або на підставі договору (наприклад, надавши як заставу). Однак, термін «Викупна Сума» не включає суму, що підлягає сплаті за Договором Страхування:

- a) виключно у разі смерті особи, застрахованої за договором страхування життя;
- b) як відшкодування у разі тілесних ушкоджень або хвороби або інше відшкодування, що забезпечує компенсацію економічної шкоди, понесеної внаслідок настання страхової події;
- c) як відшкодування раніше сплаченої премії (за вирахуванням вартості страхових платежів, незалежно від того, чи вони реально призначені, чи ні) за Договором Страхування (іншого, ніж інвестиційного страхування життя або договору ануїтету) через анулювання або розірвання договору, зменшення суми зобов'язань протягом строку дії договору або у зв'язку з перерахунком суми премії через технічні помилки тощо;
- d) як дивіденди власнику полісу (крім дивідендів у разі припинення) за умови, що такі дивіденди відносяться до Договору Страхування, згідно з яким здійснюються виключно виплати, описані у підпункті С(8)(b); або
- e) як повернення авансової премії або депозиту премій за Договором

Страховання, за яким премія сплачується щонайменше щороку, якщо сума авансової премії або депозиту премій не перевищує розмір наступної річної премії, яка повинна бути сплачена за договором.

76. Підпункт С(8)(b) виключає з терміну «Викупна Сума» суму, яка виплачується за Договором Страховання як допомога у зв'язку з нанесенням шкоди здоров'ю або у зв'язку із хворобою або інша допомога, яка забезпечує компенсацію економічної шкоди, понесеної внаслідок настання страхової події. Така «інша допомога» не включає будь-який дохід, який виплачується згідно з договором страхування життя, пов'язаним з інвестиційною діяльністю. Термін «договір страхування, пов'язаний з інвестиційною діяльністю» означає договір страхування, згідно з яким здійснюється коригування доходів або премій, або періоду покриття для відображення інвестиційного доходу або ринкової вартості активів, пов'язаних з цим договором.

77. Винятки, описані у підпунктах С(8)(a) та (c), є сумами, які виплачуються у зв'язку з Договором Страховання життя, пов'язаним з інвестиційною діяльністю, а в підпункті С(8)(c) – також із довічним Договором Ануїтету, пов'язаним з інвестиційною діяльністю. Договір страхування життя, пов'язаний з інвестиційною діяльністю, є Договором Страховання, який (i) є Договором Страховання, пов'язаним з інвестиційною діяльністю (див. пункт 76 вище), а також (ii) є договором страхування життя (див. пункт 78 нижче). «Договір Страховання життя, пов'язаний з інвестиційною діяльністю» є Договором Ануїтету, який (i) є Договором Ануїтету, пов'язаним з інвестиційною діяльністю, а також (ii) є довічним Договором Ануїтету (див. пункт 59 вище).

78. «Договір страхування життя» є Договором Страховання, згідно з яким особа, що уклала цей договір, в обмін на винагороду погоджується виплатити певну суму після смерті однієї або більше фізичних осіб. Той факт, що договір передбачає одну або декілька виплат (наприклад, накопичувальну (endowment) допомогу або допомогу з інвалідності) на додаток до допомоги у зв'язку зі смертю, не є причиною того, щоби він вважався іншим, ніж договір страхування життя.

79. Дивіденди власнику полісу, які відповідають усім вимогам, описаним у підпункті С(8)(d), виключаються зі значення терміну «Викупна Сума». Дивідендами власника полісу є будь-які дивіденди або подібна виплата власникам полісів як таких, у тому числі:

a) сума, виплачена або зарахована (у тому числі збільшення суми допомоги), якщо сума не зафіксована в договорі, а залежить від досвіду страхової компанії або визначається керівництвом;

b) сума зменшення премії, яка, якби не було зменшення, підлягала б виплаті; а також

c) повернення, здійснене на основі досвіду страхової компанії, або кредит, який видається виключно на практиці виплати страхових компенсацій щодо залученого договору або групи.

Сума дивідендів власника полісу не може перевищувати суму премій, виплачених раніше за договір, за вирахуванням суми вартості страховки та зміни витрат (незалежно від того, були вони впроваджені чи ні) упродовж терміну дії договору, і сукупну суму будь-яких дивідендів, виплачених раніше або зарахованих по відношенню до договору.

Дивіденд власника полісу не включає будь-яку суму, що прирівнюється до відсотків, виплачуваних або зарахованих власнику договору в тих випадках, коли така сума перевищує мінімальну відсоткову ставку, необхідну для зарахування по відношенню до сум договорів, передбачених національним законодавством.

80. Договори мікрострахування, які не мають Викупної Суми (у тому числі такі, в яких Викупна Сума дорівнює нулю), не вважатимуться Договорами Страхування з Викупною Сумою. Продукти, які забезпечують страхове покриття, такі як договори страхування життя у формі закритого розміщення коштів, зазвичай вважатимуться Договорами Страхування з Викупною Сумою. «Продукт, який забезпечує страхове покриття», включає Договір Страхування, активи якого (i) зберігаються на рахунку, який веде фінансова установа, і (ii) управління яким здійснюється відповідно до індивідуальної інвестиційної стратегії або під контролем або впливом власника полісу, власника або вигодонабувача договору.

Підпункти С(9)-(16) – Існуючі та Нові Рахунки, Рахунки Фізичних Осіб та Організацій

81. Підпункти С(9)-(16) містять різні категорії Фінансових Рахунків, класифікованих за датою відкриття, Власником Рахунку та залишком чи вартістю: «Існуючий Рахунок», «Новий Рахунок», «Існуючий Рахунок Фізичної Особи», «Новий Рахунок Фізичної Особи», «Існуючий Рахунок Організації», «Рахунок з Низькою Вартістю», «Рахунок з Високою Вартістю», а також «Новий Рахунок Організації».

82. По-перше, Фінансові Рахунки класифікують у залежності від дати їх відкриття. Таким чином, Фінансовий Рахунок може бути «Існуючим Рахунком», або «Новим Рахунком». Підпункти С(9) і (10) визначають ці

терміни як Фінансовий Рахунок, що ведеться Підзвітною Фінансовою Установою станом на [хх.хх.хххх], і який відкрито станом на дату [хх.хх.хххх] або пізніше цієї дати відповідно. Однак, впроваджуючи Загальний Стандарт Звітності, юрисдикції мають право змінювати підпункт С(9) з метою включення певних нових рахунків існуючих клієнтів. У такому випадку підпункт С(9) повинен бути замінений таким підпунктом:

9. Термін «Існуючий Рахунок» означає:

a) Фінансовий Рахунок, який ведеться Підзвітною Фінансовою Установою станом на [хх/хх/хххх].

b) будь-який Фінансовий Рахунок Власника Рахунку, незалежно від дати відкриття такого Фінансового Рахунку, якщо:

i) Власник Рахунку також тримає у Підзвітній Фінансовій Установі (або у Пов'язаній Організації в тій самій юрисдикції, що і Підзвітна Фінансова Установа) Фінансовий Рахунок, який є Існуючим Рахунком згідно з підпунктом С(9)(a);

ii) Підзвітна Фінансова Установа (і, в залежності від обставин, Пов'язана Організація в тій самій юрисдикції, що і Підзвітна Фінансова Установа) вважає обидва вищезазначені Фінансові Рахунки, і будь-які інші Фінансові Рахунки Власника Рахунку, які, згідно з підпунктом С(9)(b) вважаються Існуючими Рахунками, єдиним Фінансовим Рахунком з метою дотримання вимог стандартів «належної обізнаності» (standards of knowledge), викладених у пункті А Розділу VII, і з метою визначення залишку чи вартості будь-якого з Фінансових Рахунків під час застосування будь-яких з порогових значень рахунку;

iii) по відношенню до Фінансового Рахунку, щодо якого застосовуються Процедури АМЛ/КУС, Підзвітній Фінансовій Установі дозволяється вважати, що такі Процедури АМЛ/КУС виконано, якщо вона покладатиметься на Процедури АМЛ/КУС, проведені для Існуючого Рахунку, про який йдеться у підпункті С(9)(a); та

iv) відкриття Фінансового Рахунку не вимагає надання Власником Рахунку нової, додаткової або зміненої інформації про клієнта для інших цілей, ніж дотримання Загального стандарту звітності.

Прикладами ситуацій, в яких може вимагатись надання нової, додаткової або зміненої інформації про клієнта, будуть ситуації, в яких Власник Рахунку, який наразі володіє тільки Депозитним Рахунком, відкриває

Кастодіальний Рахунок (оскільки Власнику Рахунку часто необхідно буде надавати інформацію щодо своїх характеристик ризику), або Власник Рахунку укладає новий Договір Страхування. Саме по собі прийняття умов або підтвердження рейтингу кредитоспроможності по відношенню до Фінансового Рахунку не є інформацією про клієнта.

Беручи до уваги підпункт С(9)(b)(ii), наприклад, якщо Підзвітна Фінансова Установа має підстави вважати, що статус, присвоєний Власнику одного з Фінансових Рахунків, не є точним, тоді вона має підстави вважати, що статус, присвоєний усім іншим Фінансовим Рахункам цього Власника, є неточним. Схожим чином, у випадку, якщо залишок чи вартість рахунку мають значення для застосування будь-якого порогу рахунку до одного або декількох Фінансових Рахунків, Підзвітна Фінансова Установа повинна агрегувати сукупний залишок чи вартість усіх таких Фінансових Рахунків.

Вірогідно, що фонд не вважатиметься Пов'язаною Організацією іншого фонду згідно з підпунктом Е(4) і, внаслідок цього, альтернативне визначення терміну «Існуючий Рахунок» не буде застосовуватись до нової частки в капіталі або боргових зобов'язаннях, якими володіють кінцеві інвестори, безпосередньо зареєстровані в реєстрі часток в капіталі, який ведеться фондом. Юрисдикції, які бажають вирішити таку ситуацію, повинні також замінити підпункт Е(4) таким підпунктом:

4. Організація є Пов'язаною Організацією іншої Організації, якщо (а) будь-яка з Організацій контролює іншу Організацію; (б) ці дві Організації знаходяться під контролем іншої; або (с) дві Організації є Інвестиційними Компаніями, описаними у підпункті А(6)(b), мають спільне керівництво, і це керівництво виконує зобов'язання таких Інвестиційних Компаній щодо належної комплексної перевірки. У такому випадку термін «контроль» охоплює пряме і опосередковане володіння більш ніж 50 % голосів і вартості Організації.

83. Існуючий Рахунок і Новий Рахунок класифікують з урахуванням виду Власника Рахунку. Так, Існуючий Рахунок може бути «Існуючим Рахунком Фізичної Особи» або «Існуючим Рахунком Організації», а Новий Рахунок може бути «Новим Рахунком Фізичної Особи» або «Новим Рахунком Організації». Підпункти С(11)-(13) та (16) відповідним чином визначають ці терміни.

84. Насамкінець, класифікація Існуючого Рахунку Фізичної Особи здійснюється на підставі того, чи перевищує його залишок чи вартість 1 000 000 доларів США. Таким чином, Існуючий Рахунок Фізичної Особи

може бути або «Рахунком з Низькою Вартістю», або «Рахунком з Високою Вартістю». Підпункти С(14) і (15) визначають ці терміни таким чином:

- термін «Рахунок з Низькою Вартістю» означає Існуючий Рахунок Фізичної Особи із сукупним залишком або вартістю на 31 грудня [хxxx] року, що не перевищує 1 000 000 доларів США;
- термін «Рахунок з Високою Вартістю» означає Існуючий Рахунок Фізичної Особи із сукупним залишком або вартістю, що перевищує 1 000 000 доларів США станом на 31 грудня [хxxx] року або 31 грудня будь-якого наступного року.

Як тільки рахунок стає Рахунком з Високою Вартістю, він зберігає такий статус до дати закриття, і тому не може більше вважатись Рахунком з Низькою Вартістю.

85. Хоча рішення щодо обрання дат для віднесення Фінансового Рахунку до категорії «Існуючого Рахунку», або «Нового Рахунку» приймається юрисдикцією, що впроваджує Загальний Стандарт Звітності, очікується, що датою для терміну «Новий Рахунок» буде день, наступний за датою, обраною для терміну «Існуючий Рахунок» (див. Додаток 5 – Широкий підхід до Загального Стандарту Звітності). Що стосується обрання року для віднесення Фінансового Рахунку до категорії «Рахунку з Низькою Вартістю» або «Рахунку з Високою Вартістю», очікується, що для обох термінів буде обрано один і той самий рік.

Підпункт С(17) – Виключений Рахунок

86. Підпункт С(17) містить різні категорії Виключених Рахунків (тобто рахунків, які не є Фінансовими Рахунками і тому виключені зі звітування), які є:

- a) Накопичувальними та пенсійними рахунками;
- b) рахунками, що не є пенсійними, але до яких застосовуються пільгові умови оподаткування;
- c) строковими договорами страхування життя;
- d) рахунками щодо управління спадковим майном;
- e) рахунками умовного зберігання;
- f) Депозитні Рахунки, що виникають у зв'язку з поверненням клієнтом коштів понад суму заборгованості; а також
- g) виключеними рахунками, що становлять низький ризик їх використання для ухилення від сплати податків.

Ці категорії зазвичай відповідатимуть видам рахунків, виключених із визначення терміну «Фінансові Рахунки» в міжурядовій угоді, укладеній між такою юрисдикцією та Сполученими Штатами Америки для поліпшення виконання вимог міжнародного податкового законодавства, у тому числі по відношенню до Закону про податкові вимоги до іноземних рахунків (FATCA), за умови, що такі види рахунків відповідають усім відповідним вимогам, викладеним у підпункті C(17).

87. З метою визначення того, чи відповідає рахунок усім вимогам конкретної категорії Виключеного Рахунку, Підзвітна Фінансова Установа може покладатись на інформацію, якою вона володіє (у тому числі інформацію, зібрану згідно з Процедурами AML/KYC), або інформацію, що є у загальному доступі, на основі якої можна обґрунтовано визначити, що рахунок є Виключеним Рахунком (див. пункт 12 Коментаря до Розділу V). На практиці, Підзвітна Фінансова Установа, яка веде тільки рахунки, що є Виключеними Рахунками, не має жодних зобов'язань щодо звітування. Однак, на Підзвітну Фінансову Установу можуть бути покладені інші зобов'язання, такі як зобов'язання щодо подання нульового звіту за відсутності Підзвітних Рахунків (якщо це передбачено національним законодавством).

Накопичувальний або пенсійний рахунок

88. Накопичувальний або пенсійний рахунок може бути Виключеним Рахунком, за умови, що він відповідає усім вимогам, наведеним у підпункті C(17)(a). Ці вимоги повинні бути виконані згідно з законодавством юрисдикції, в якій такий рахунок ведеться. Таким чином, вимагається, щоб:

- a)* рахунок підлягав регулюванню;
- b)* до рахунку застосовувалися пільгові умови оподаткування;
- c)* інформація, що підлягає включенню у звітність щодо цього рахунку, надавалась до податкових органів;
- d)* зняття коштів здійснювалося тільки по досягненню визначеного віку виходу на пенсію, у зв'язку з непрацездатністю або смертю; або застосовувалися штрафні санкції у разі зняття коштів до настання таких визначених подій; та
- e)* *(i)* щорічні внески обмежувалися сумою 50 000 доларів США або меншою, або *(ii)* максимальний ліміт пожиттєвих внесків на рахунок становив 1 000 000 доларів США або менший, не враховуючи пролонгації кредитів.

89. Інформація, що підлягає звітуванню, подання якої вимагається

пунктом С(17)(b), може бути різною в різних юрисдикціях. У той час як одна юрисдикція може вимагати, щорічного надання інформації про рахунок, інша юрисдикція може вимагати щомісячного надання інформації про внески на рахунок та пов'язані з ними податкові пільги, та щорічного надання інформації про Власників Рахунку та загальні внески на рахунок. Таким чином, за умови, що існує вимога щодо подання звітної інформації до відповідних податкових органів у юрисдикції, в якій цей рахунок ведеться, строк і спосіб такого звітування не визначає чи відповідає рахунок вимогам, викладеним у підпункті С(17)(a)(iii).

Непенсійні рахунки, до яких застосовуються пільгові умови оподаткування

90. Рахунок, що не є пенсійним, може бути Виключеним Рахунком, за умови, що він відповідає вимогам, наведеним у підпункті С(17)(b). Ці вимоги повинні бути виконані згідно з законодавством юрисдикції, в якій цей рахунок ведеться. Таким чином, вимагається, щоб:

a) рахунок підлягав регулюванню, а якщо йдеться про інструмент інвестування – його акції регулярно торгувалися на організованому ринку цінних паперів (див. пункт 112 нижче);

b) до рахунку застосовувалися пільгові умови оподаткування;

c) зняття коштів було обумовлене дотриманням конкретних критеріїв або при знятті коштів, здійсненому до виконання таких критеріїв, застосовувалися штрафні санкції; та

d) щорічні внески були обмежені сумою 50 000 доларів США або меншою, не враховуючи пролонгації кредитів.

Строкові договори страхування життя

91. Договір страхування життя з періодом покриття, який закінчується до досягнення застрахованою особою віку 90 років, може бути Виключеним Рахунком, за умови, що цей договір відповідає всім вимогам, наведеним у підпункті С(17)(c). Як зазначено в пункті 77 вище, «договір страхування життя» є Договором Страхування, згідно з яким особа, що уклала цей договір (страховик), в обмін на винагороду погоджується виплатити певну суму після смерті однієї або декількох фізичних осіб.

Рахунки щодо управління спадковим майном

92. Згідно з підпунктом С(17)(d) рахунок, який ведеться виключно з метою управління спадковим майном, може бути Виключеним Рахунком, якщо документація на такий рахунок включає копію заповіту покійного або свідоцтва про смерть. Для цього Підзвітна Фінансова Установа до дати одержання такої копії повинна вважати, що цей рахунок має такий

самий статус, який він мав до смерті Власника Рахунку. При визначенні значення терміну «спадок» необхідно робити посилання на конкретні правила кожної юрисдикції щодо передачі або успадкування прав і зобов'язань у випадку смерті (наприклад, правила універсального успадкування).

Рахунки умовного зберігання

93. Підпункт С(17)(е) зазвичай стосується рахунків, на яких кошти зберігаються третьою стороною від імені сторін транзакції (тобто рахунків умовного депонування). Ці рахунки можуть бути Виключеними Рахунками, якщо вони створені у зв'язку з будь-чим із наведеного нижче:

- a)* судовий наказ або рішення;
- b)* продаж, обмін або оренда нерухомого або рухомого майна за умови, що рахунок відповідає вимогам, наведеним у підпункті С(17)(е)(іі);
- c)* зобов'язанням Фінансової Установи, що обслуговує позику, забезпечену заставою нерухомого майна, відкласти частину платежу виключно для полегшення у майбутньому сплати податків або оплати страхування, що пов'язане з нерухомим майном;
- d)* зобов'язанням Фінансової Установи виключно сприяти сплаті податків у майбутньому.

94. Виключений Рахунок, описаний у підпункті С(17)(е)(іі), повинен бути створений у зв'язку з продажем, обміном або орендою нерухомого або рухомого майна. Для уникнення складнощів з інтерпретацією того, чи актив або право вважаються нерухомим майном (тобто нерухомістю) чи рухомим майном (або ані тим, ані іншим), слід визначати концепцію нерухомого або рухомого майна шляхом посилання на законодавство юрисдикції, в якій ведеться рахунок.

Депозитні Рахунки, що виникають у зв'язку з поверненням клієнтом коштів понад суму заборгованості

95. Як зазначено у пункті 44 вище, Підзвітна Фінансова Установа, яка не відповідає вимогам для Кваліфікованого Емітента Кредитної Картки, але приймає депозити, коли клієнт здійснює платіж, який перевищує суму заборгованості за кредитною карткою або іншою поновлюваним кредитним засобом, може все ж не звітувати про Депозитний Рахунок, якщо він вважається Виключеним Рахунком згідно з підпунктом С(17)(f). Цей підпункт вимагає, щоб:

- a)* рахунок існував виключно тому, що клієнт здійснює платіж, який перевищує суму заборгованості за кредитною карткою або іншим відновлюваним кредитним засобом, а переплата не відразу

повертається клієнту; та

b) починаючи з [xx/xx/xxxx] або раніше, Фінансова Установа впровадила політику та процедури, які перешкоджають клієнту здійснювати переоплати у сумі понад 50 000 доларів США, або які забезпечують, щоб переоплата будь-яким клієнтом у сумі понад 50000 доларів США (а також переоплати, що перевищує суму заборгованості на кредитній карті чи іншому кредитному засобі) поверталась клієнтові протягом 60 днів, із застосуванням у кожному випадку правил агрегування рахунків та перерахунку валют, викладених у пункті С розділу VII. Для вказаних цілей сума переоплати клієнта не враховується під час розрахунку кредитного балансу у частині платежів, які є спірними, але враховується у сумі кредитних залишків, що виникають внаслідок повернення товарів.

96. Хоча рішення щодо обрання дати, про яку йдеться у підпункті С(17)(f)(ii), приймається юрисдикцією, яка впроваджує Загальний Стандарт Звітності, очікується, що дата, обрана для цієї цілі, збігається з датою, обраною для терміну «Новий Рахунок». Для цієї цілі Фінансова Установа, заснована або організована після обраної дати, повинна виконувати умову, описану в підпункті С(17)(f)(ii), впродовж шести місяців після дати заснування або організації такої Фінансової Установи.

Виключені Рахунки, що становлять низький ризик використання з метою ухилення від сплати податків

97. Рахунок також може бути Виключеним Рахунком відповідно до підпункту С(17)(g), за умови, що:

- a)* ризик використання рахунку для ухилення від сплати податків є низьким;
- b)* рахунок в цілому має суттєво подібні характеристики до будь-якого з рахунків, описаних у підпунктах С(17)(a)-(f);
- c)* рахунок, визначений у національному законодавстві як Виключений Рахунок; а також
- d)* статус такого рахунку як Виключеного Рахунку не суперечить цілям Загального Стандарту Звітності.

98. Ця «відкрита» категорія Виключених Рахунків призначена для того, щоб охоплювати види рахунків, що існують у конкретних юрисдикціях, які задовольняють вимоги, наведені в підпункті С(17)(g), і усуває необхідність визначення класів Виключених Рахунків при укладанні угоди про автоматичний обмін інформацією про фінансові рахунки.

99. Першою вимогою, описаною в підпункті C(17)(g), є вимога щодо того, щоб ризик використання рахунку для ухилення від сплати податків був низьким. Фактори, які можуть розглядатися для визначення такого ризику, включають:

a) фактори низького ризику:

- (1) рахунок підпадає під регулювання;
- (2) до рахунку застосовуються пільгові умови оподаткування;
- (3) вимагається надання інформації, що підлягає звітуванню, щодо цього рахунку до податкових органів;
- (4) внески або пов'язані з ними податкові пільги обмежені;
- (5) цей вид рахунку надає належним чином визначені та обмежені послуги певним категоріям клієнтів для цілей розширення доступу до фінансових послуг;

b) фактори високого ризику:

- (1) на такий вид рахунку не поширюється дія Процедур AML/КУС;
- (2) такий вид рахунку просувається як засіб податкової оптимізації.

100. Другою вимогою, зазначеною в підпункті C(17)(g), є те, що рахунок повинен в цілому мати суттєво подібні характеристики до будь-якого з рахунків, описаних у підпунктах C(17)(a)-(f). Цю вимогу не можна використовувати виключно для усунення конкретного елемента опису. Кожна юрисдикція може здійснити оцінку застосування цієї вимоги до типу рахунку, який не відповідає усім вимогам конкретного опису, наведеного у підпунктах C(17)(a)-(f). У рамках такої оцінки юрисдикція повинна визначити, які вимоги виконуються, а які – не виконуються, і стосовно вимог, що не виконуються, повинна визначити існування подібної вимоги, яка забезпечує еквівалентні гарантії того, що відповідний вид рахунку становить низький ризик використання для ухилення від сплати податків.

101. Третьою вимогою, описаною в підпункті C(17)(g), є те, що рахунок повинен бути визначений у національному законодавстві як Виключений Рахунок. Ця вимога є виконаною, якщо юрисдикція визначає конкретний вид рахунку як Виключений Рахунок і це визначення міститься в національному законодавстві. З цією метою юрисдикція зазвичай розглядатиме види рахунків, виключених із визначення терміну «Фінансові Рахунки» в міжурядовій угоді, укладеній між такою

юрисдикцією та Сполученими Штатами Америки для поліпшення виконання вимог міжнародного податкового законодавства, у тому числі щодо Закону про податкові вимоги до іноземних рахунків (FATCA) (наприклад, ощадних рахунків, які ще не є Виключеними Рахунками), за умови, що такі види рахунків відповідають усім вимогам, зазначеним у підпункті C(17)(g). Очікується, що кожна юрисдикція матиме тільки один єдиний визначений національним законодавством перелік Виключених Рахунків (на відміну від різних переліків для різних Юрисдикцій-Учасниць) і що доступ до такого переліку буде публічним.

102. Четвертою вимогою, описаною в підпункті C(17)(g), є те, що статус рахунку як Виключеного Рахунку не суперечить цілям Загального Стандарту Звітності. Очікується, що виконання цієї вимоги буде контролюватись, зокрема, за допомогою:

- a) адміністративних процедур, які юрисдикція повинна запровадити для забезпечення низького ризику використання рахунків, що визначені національним законодавством як Виключені Рахунки, з метою ухилення від сплати податків (див. підпункт A(4) Розділу IX);
- b) можливого призупинення дії Багатосторонньої угоди про автоматичний обмін інформацією про фінансові рахунки, якщо інший Компетентний Орган визначив статус рахунків як Виключених Рахунків, у спосіб, що перешкоджає досягненню цілей Загального Стандарту Звітності (див. пункт 2 Розділу 7 Модельної угоди); а також
- c) механізму перевірки впровадження Загального Стандарту Звітності, повноваження здійснення якої має Глобальний форум з прозорості та обміну інформацією для податкових цілей країн «Великої двадцятки» (див. пункт 51 Декларації лідерів країн «Великої двадцятки», прийнятої на саміті в Санкт-Петербурзі, 5-6 вересня 2013 р.).¹⁴

103. Застосування пункту C(17)(g) демонструють такі приклади:

- Приклад 1 (Необмежений Договір Ануїтету):

Вид Договору Ануїтету відповідає усім вимогам, наведеним у підпункті C(17)(a), окрім однієї, що зазначена у підпункті C(17)(a)(v) – тобто внески не обмежені. Однак штрафні санкції застосовуються при кожному знятті коштів, здійсненому до досягнення конкретного віку виходу на пенсію, та включають оподаткування внесків, які

¹⁴ Документ доступний за адресою <https://www.g20.org/>.

раніше користувались податковими пільгами, за високою фіксованою ставкою податку (наприклад, 60 %). Оскільки існує подібна вимога, яка забезпечує еквівалентні гарантії того, що рахунок становить низький ризик його використання з метою ухилення від сплати податків, цей вид рахунку можна визначити у національному законодавстві як Виключений Рахунок.

• Приклад 2 (Необмежений ощадний рахунок):

Вид ощадного рахунку відповідає усім вимогам, наведеним у підпункті C(17)(b), окрім однієї, що зазначена у підпункті C(17)(a)(iv) – тобто внески не обмежені. Однак податкові пільги, пов'язані з внесками, обмежуються з урахуванням індексованої суми. Оскільки існує подібна вимога, яка забезпечує еквівалентні гарантії того, що рахунок становить низький ризик його використання з метою ухилення від сплати податків, цей вид рахунку можна визначити у національному законодавстві як Виключений Рахунок.

• Приклад 3 (Договір Мікрострахування з Викупною Сумою):

Вид Договору Страхування з Викупною Сумою, який виконує тільки одну вимогу, зазначену в підпункті C(17)(b)(i) – тобто підлягає регулюванню як механізм здійснення заощаджень для інших цілей, відмінних від пенсійного накопичення. Однак, згідно з нормативними актами Юрисдикції-Учасниці, що регулюють мікрострахування, (i) він розрахований на фізичних осіб (або групи фізичних осіб), які знаходяться за межею бідності (тобто живуть менше ніж на 1,25 доларів США станом на 2005 рік на одну особу на день); та (ii) загальна валова сума, що підлягає виплаті за договором, не може перевищувати 7 000 доларів США. Оскільки існує загальна подібна вимога, яка забезпечує еквівалентні гарантії того, що рахунок становить низький ризик використання з метою ухилення від сплати податків, цей вид рахунку можна визначити у національному законодавстві як Виключений Рахунок.

• Приклад 4 (Рахунок соціального забезпечення):

Вид ощадного рахунку, який виконує тільки одну вимогу, зазначену у підпункті C(17)(b)(i) – тобто підлягає регулюванню як механізм здійснення заощаджень для інших цілей, відмінних від пенсійного накопичення. Однак згідно з нормативними актами Юрисдикції-Учасниці, що регулюють соціальне забезпечення, він може належати лише фізичній особі, яка: (i) знаходиться за межею бідності (тобто живе менше ніж на 1,25 доларів США станом на 2005 рік на одну

особу на день) або є малозабезпеченою згідно з іншими критеріями, та *(ii)* бере участь у програмі соціального забезпечення. Оскільки існує загальна подібна вимога, яка забезпечує еквівалентні гарантії того, що рахунок становить низький ризик використання з метою ухилення від сплати податків, цей вид рахунку можна визначити у національному законодавстві як Виключений Рахунок.

• Приклад 5 (Рахунок, призначений для розширення доступу до фінансових послуг):

Вид Депозитного Рахунку, що виконує вимоги, зазначені у підпунктах C(17)(b)(i) та C(17)(b)(iv) – тобто підлягає регулюванню як механізм здійснення заощаджень для інших цілей, відмінних від пенсійного накопичення, а річні внески є обмеженими. Однак, згідно з нормативними актами Юрисдикції-Учасниці, що регулюють фінансову сферу, *(i)* він надає визначені і обмежені послуги фізичним особам для розширення доступу до фінансових послуг; *(ii)* щомісячні депозити не можуть перевищувати 1 250 доларів США (окрім депозитів уповноважених державних органів у рамках програми соціального забезпечення); а також *(iii)* фінансовим установам було дозволено застосовувати спрощені Процедури AML/ KYC, оскільки згідно з Рекомендаціями Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей, він вважається таким, що має низький рівень ризику використання з метою легалізації грошей, одержаних злочинним шляхом, та фінансування тероризму. Оскільки існують загальні подібні вимоги, які забезпечують еквівалентні гарантії того, що рахунок становить низький ризик використання з метою ухилення від сплати податків, цей вид рахунку можна визначити у національному законодавстві як Виключений Рахунок.

• Приклад 6 (Неактивний рахунок):

Вид Депозитного Рахунку *(i)* з річним балансом, що не перевищує 1000 доларів США, *(ii)* який є неактивним рахунком (див. пункт 9 Коментаря до Розділу III). Оскільки існують загальні подібні вимоги, які забезпечують еквівалентні гарантії того, що рахунок становить низький ризик використання з метою ухилення від сплати податків, цей вид рахунку можна визначити у національному законодавстві як Виключений Рахунок упродовж «неактивного» періоду.

Пункт D – Підзвітний Рахунок

104. Пункт D містить визначення терміну «Підзвітний Рахунок» та всі інші визначені терміни, які використовуються для визначення того, чи є рахунок Підзвітним Рахунком.

Підпункт D(1) – Підзвітний Рахунок

105. Як визначено в підпункті D(1), термін «Підзвітний Рахунок» означає рахунок, який належить одній чи більшій кількості Підзвітних Осіб, або Пасивній НФО з однією чи кількома Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами, за умови, що він ідентифікований як такий відповідно до процедур належної комплексної перевірки, описаних у Розділах II-VII.

***Підпункти D(2) і (3) – Підзвітна Особа і Особа Підзвітної Юрисдикції
Особа Підзвітної Юрисдикції***

106. Зазвичай, Фізична Особа або Організація є Особою Підзвітної Юрисдикції, якщо вона є резидентом Підзвітної Юрисдикції згідно з податковим законодавством такої юрисдикції. Як виняток з цього правила, Організація, яка не має резидентства для податкових цілей (наприклад, у зв'язку з тим, що вона вважається фіскально прозорою), вважається резидентом юрисдикції, у якій розташоване місце її ефективного управління.

107. Національне законодавство різних юрисдикцій по-різному розглядає партнерства (у тому числі партнерства з обмеженою відповідальністю). Деякі юрисдикції розглядають партнерства як одиниці, що підлягають оподаткуванню (іноді навіть як компанії), у той час як інші юрисдикції застосовують підхід «фіскальної прозорості», згідно з яким партнерство не підлягає оподаткуванню. Якщо партнерство розглядається як компанія або оподатковується у такий же спосіб, його зазвичай вважатимуть резидентом тієї Підзвітної Юрисдикції, яка оподатковує це партнерство. Однак якщо партнерство розглядається у Підзвітній Юрисдикції як фіскально прозоре для податкових цілей, воно не «підлягає оподаткуванню» в цій юрисдикції, а тому не може бути її резидентом.

108. Організація, така як партнерство, партнерство з обмеженою відповідальністю або подібна правова форма, яка не має резидентства для податкових цілей, згідно з підпунктом D(3), розглядається як резидент юрисдикції, в якій знаходиться місце її ефективного управління. Для

таких цілей юридична особа або правова форма вважаються «подібними» до партнерства і партнерства з обмеженою відповідальністю, якщо вони не вважаються одиницею, що підлягає оподаткуванню в Підзвітній Юрисдикції, згідно з податковим законодавством такої юрисдикції. Однак для уникнення подвійного звітування (з урахуванням широкого діапазону значень терміну «Контролюючі Особи» у випадку трастів), траст, який є пасивною НФО, не може вважатись подібною правовою формою.

109. «Місцем ефективного управління» є місце прийняття ключових управлінських та комерційних рішень, необхідних для здійснення діяльності Організації в цілому. Для визначення місця ефективного управління необхідно вивчити усі відповідні факти та обставини. Організація може мати більше одного місця управління, але вона може мати лише одне місце ефективного управління в певний момент часу.

110. Термін «Особа Підзвітної Юрисдикції» також включає правонаступника померлої особи, яка була резидентом Підзвітної Юрисдикції. Як зазначається в пункті 92 вище, при визначенні терміну «спадок» необхідно робити посилання на конкретні правила кожної юрисдикції щодо передачі або успадкування прав і зобов'язань у випадку смерті (наприклад, правила універсального успадкування).

Підзвітна Особа

111. Підпункт D(2) визначає термін «Підзвітна Особа» як Особу Підзвітної Юрисдикції, відмінну від:

- a) корпорації, акції якої регулярно торгуються на одному або декількох організованих ринках цінних паперів;
- b) будь-якої корпорації, яка є Пов'язаною Організацією корпорації, описаної вище;
- c) Урядової Організації;
- d) Міжнародної Організації;
- e) Центрального Банку; або
- f) Фінансової Установи.

112. Те, чи є корпорація, яка є Особою Підзвітної Юрисдикції, Підзвітною Особою, як описано в підпункті D(2)(i), може залежати від того, чи її акції регулярно торгуються на одному або декількох організованих ринках цінних паперів. Вважається, що «акції регулярно торгуються», якщо існує постійний значимий обсяг торгів цими акціями, а термін «організований ринок цінних паперів» означає офіційно визнану

біржу, контроль за якою здійснюється урядовим органом, в якому знаходиться цей ринок, та має значимий річний дохід від акцій, якими торгують на ній.

113. По відношенню до кожного класу акцій корпорації існує «значимий постійний обсяг торгів», якщо: (i) торги в кожному такому класі здійснюються, за винятком мінімальних кількостей, на одному або декількох організованих ринках цінних паперів щонайменше 60 робочих днів упродовж попереднього календарного року; і (ii) сукупна кількість акцій у кожному класі, якими торгували на такому ринку або ринках упродовж попереднього року становить щонайменше 10% від середньої кількості акцій, що знаходились в обігу в цьому класі упродовж попереднього календарного року.

114. Зазвичай вважатиметься, що категорія акцій відповідає вимозі щодо «регулярних торгів» для календарного року, якщо акціями торгували упродовж такого року на організованому ринку цінних паперів і якщо вони регулярно котируються дилерами, які створюють ринок для цих цінних паперів. Дилер створює ринок для цінних паперів, тільки якщо він регулярно і активно пропонує купити, і дійсно купує акції у клієнтів, а також продає акції клієнтам, які не є особами, пов'язаними з дилером, у ході звичайної комерційної діяльності.

115. Біржа має «значиму річну вартість акцій, що торгуються на біржі», якщо вона має річну вартість акцій, що торгуються на біржі (або на біржі-попередниці), яка перевищує 1 000 000 000 доларів США упродовж кожного з трьох календарних років, які безпосередньо передували календарному року, в який визначається ця вартість. Якщо біржа має більше однієї категорії рівня ринку, на яких можна окремо допускати акції до торгів або торгувати ними, кожна категорія повинна розглядатись як окрема біржа.

116. Згідно з підпунктом D(2)(vi) термін «Підзвітна Особа» не охоплює Фінансові Установи, оскільки вони здійснюють звітування самостійно або з інших причин вважаються такими, ризик використання яких з метою ухилення від сплати податків є низьким. Таким чином вони виключені зі звітування, за винятком Інвестиційних Компаній, описаних у підпункті A(6)(b), які не є Фінансовими Установами Юрисдикції-Учасниці, що вважаються Пасивними НФО, і тому щодо них здійснюється звітування.

Підпункти D(4) і (5) – Підзвітні Юрисдикції та Юрисдикції-Учасниці

117. Підпункти D(4) і (5) визначають терміни «Підзвітна Юрисдикція» та «Юрисдикція-Учасниця» таким чином:

- термін «Підзвітна Юрисдикція» означає юрисдикцію (*i*), з якою укладено угоду, відповідно до якої існує зобов'язання надавати інформацію, визначену в Розділі I, та (*ii*) яка визначена в опублікованому списку;
- термін «Юрисдикція-Учасниця» означає юрисдикцію (*i*), з якою укладено угоду, відповідно до якої вона буде надавати інформацію, визначену в Розділі I, та (*ii*) яка визначена в опублікованому списку.

118. Ці терміни застосовуються до всіх типів Фінансових Установ, від яких вимагається подання звітної інформації, та Власників Рахунків, зобов'язаних звітувати, а також до професійно керованої Інвестиційної Компанії юрисдикції, яка не є Юрисдикцією-Учасницею. Хоча обидва терміни здаються схожими, між ними існує суттєва різниця: термін «Юрисдикція-Учасниця» описує юрисдикцію, з якою діє угода про автоматичний обмін інформацією про фінансові рахунки (тобто інформацією, зазначеною в Розділі I), у той час як термін «Підзвітна Юрисдикція» описує Юрисдикцію-Учасницю щодо якої існує зобов'язання надавати інформацію про фінансові рахунки.

119. Підпункти D(4) і (5) вимагають, щоб юрисдикція була визначена в опублікованому списку як Підзвітна Юрисдикція і Юрисдикція-Учасниця відповідно. Кожна юрисдикція повинна оприлюднити такий список і за потреби оновлювати його (наприклад, щоразу коли юрисдикція підписує угоду про автоматичний обмін інформацією про фінансові рахунки або коли така угода набирає чинності).

120. Наведені нижче приклади ілюструють застосування підпунктів D(4) і (5):

- Приклад 1 (Взаємний обмін):

Між Юрисдикцією А і Юрисдикцією В діє угода щодо автоматичного взаємного обміну інформацією про фінансові рахунки. Згідно з цією угодою обидві Юрисдикції зобов'язані здійснювати обмін інформацією, зазначеною в Розділі I. Оскільки Юрисдикція А має угоду з Юрисдикцією В, яка зобов'язує надавати інформацію, зазначену в Розділі I, з точки зору Юрисдикції А Юрисдикція В є як Юрисдикцією-Учасницею, так і Підзвітною Юрисдикцією. Такою ж є і роль Юрисдикції А з точки зору Юрисдикції В.

- Приклад 2 (Невзаємний обмін):

Між Юрисдикцією Х, у якій немає податку на доходи, і Юрисдикцією Y діє угода щодо невзаємного автоматичного обміну

інформацією про фінансові рахунки. Згідно з цією угодою тільки Юрисдикція X зобов'язана обмінюватись інформацією, зазначеною в Розділі I. Оскільки Юрисдикція X уклала з Юрисдикцією Y угоду, згідно з якою існує зобов'язання надавати інформацію, зазначену в Розділі I, з точки зору Юрисдикції X Юрисдикція Y є як Юрисдикцією-Учасницею, так і Підзвітною Юрисдикцією. Однак, оскільки Юрисдикція Y має угоду з Юрисдикцією X, але згідно з цією угодою не зобов'язана надавати інформацію, вказану в Розділі I, з точки зору Юрисдикції Y Юрисдикція X є Юрисдикцією-Учасницею, але не є Підзвітною Юрисдикцією.

Підпункти D(6)-(9) – НФО і Контролюючі Особи

НФО, Пасивна НФО та Активна НФО

121. У підпунктах D(6)-(9) надається визначення термінів «НФО», «Пасивна НФО», «Активна НФО» та «Контролюючі Особи», які використовуються для визначення того, чи є Організація Пасивною НФО з однією або декількома Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами. Якщо це так, як описано у підпунктах D(2) Розділу V і A(2) Розділу VI, то рахунок необхідно розглядати як Підзвітний Рахунок.

122. Термін НФО є скороченням від виразу «Нефінансова Організація» і означає, згідно з підпунктом D(7), будь-яку Організацію, яка не є Фінансовою Установою. НФО може бути Пасивною НФО або Активною НФО. У підпунктах D(8) і (9) викладено значення термінів «Пасивна НФО» та «Активна НФО» відповідно.

123. В принципі, «Пасивна НФО» – це НФО, що не є Активною НФО. Однак підпункт D(8) також включає Інвестиційну Компанію, описану у підпункті A(6)(b), яка не є Фінансовою Установою Юрисдикції-Учасниці. Унаслідок цього Підзвітні Фінансові Установи зобов'язані перевіряти цей вид Інвестиційних Компаній, наприклад у такий спосіб: між Юрисдикцією A і Юрисдикцією B діє угода щодо взаємного автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки, але між Юрисдикцією A і Юрисдикцією C такої угоди не укладено. W, Підзвітна Фінансова Установа Юрисдикції A, веде Фінансові Рахунки для Організацій X та Y, обидві з яких є Інвестиційними Компаніями, описаними в підпункті A(6)(b). Організація X є резидентом Юрисдикції B, а Організація Y є резидентом Юрисдикції C. З точки зору W Організація X є Фінансовою Установою Юрисдикції-Учасниці, а Організація Y не є Фінансовою Установою Юрисдикції-Учасниці. У результаті W повинна розглядати Організацію Y як Пасивну НФО згідно підпунктом D(8).

124. Будь-яка НФО може бути Активною НФО, за умови, що вона відповідає будь-якому критерію, зазначеному у підпункті D(9). В цілому, ці критерії стосуються:

- a)* активних НФО з огляду на дохід та активи;
- b)* НФО, акції яких регулярно торгуються на ринках цінних паперів;
- c)* Урядових Організацій, Міжнародних Організацій, Центральних Банків та Організацій, які знаходяться в їх 100% власності;
- d)* холдингових НФО, які є членами нефінансової групи;
- e)* НФО-стартапів;
- f)* НФО, які знаходяться на стадії ліквідації або виходять з банкрутства;
- g)* центрів фінансового менеджменту, що є членами нефінансової групи; або
- h)* неприбуткових НФО.

125. Підпункт D(9)(a) описує критерій, за яким визначається статус Активних НФО як «активних НФО з огляду на дохід та активи» таким чином: менше 50% валового доходу такої НФО за попередній календарний рік або за інший відповідний звітний період є пасивним доходом, та менше 50% активів, якими володіла така НФО протягом попереднього календарного року або іншого відповідного звітного періоду, є активами, які приносять або утримуються для отримання пасивного доходу.

126. При визначенні значення терміну «пасивний дохід» необхідно брати до уваги конкретні правила кожної юрисдикції. Зазвичай вважається, що пасивний дохід включає частину валового доходу, який складається з:

- a)* дивідендів;
- b)* процентів;
- c)* доходу, еквівалентного процентам;
- d)* доходу з нерухомості та роялті, окрім доходу з нерухомості та роялті, що одержані у ході активного ведення комерційної діяльності, яку ведуть, принаймні частково, співробітники НФО;
- e)* ануїтетів;
- f)* перевищення прибутку над збитками, яке виникло в результаті продажу або обміну Фінансових Активів, що призводить до

утворення пасивного доходу, описаного вище;

g) перевищення прибутку над збитками, яке виникло в результаті транзакцій (у тому числі ф'ючерсів, форвардів, опціонів або подібних транзакцій) з будь-якими Фінансовими Активами;

h) перевищення прибутку над збитками, яке виникло в результаті операцій з іноземною валютою;

i) чистого доходу від свопів, або

j) сум, одержаних за Договорами Страхування з Викупною Сумою.

Незважаючи на сказане вище, якщо йдеться про НФО, яка регулярно виступає дилером Фінансових Активів, пасивних дохід не включатиме будь-який дохід від транзакції, в яку НФО вступило в порядку звичайної діяльності такого дилера, здійснюваної в ролі такого дилера.

127. Вартість активів НФО визначається на основі справедливої ринкової вартості або балансової вартості активів, яка відображається в балансі НФО.

128. Підпункт D(9)(b) описує критерій, за яким статус Активної НФО присвоюється «НФО, акції якої котируються на ринку цінних паперів», таким чином: акції такої НФО перебувають у регулярному обігу на організованому ринку цінних паперів, або така НФО є Пов'язаною Організацією Організації, акції якої перебувають у регулярному обігу на організованому ринку цінних паперів. Як було зазначено в пункті 112 вище, акції «регулярно торгуються», якщо існує постійний значимий обсяг торгів цими акціями, а термін «організований ринок цінних паперів» означає офіційно визнану біржу, контроль за якою здійснюється урядовим органом, в якому знаходиться цей ринок, та має значимий річний дохід від акцій, якими торгують на ній.

129. Підпункт D(9)(d) описує критерій, за яким визначається статус Активної НФО для «холдингових НФО, які є членами нефінансової групи», таким чином: переважно вся діяльність такої НФО складається з утримання (повністю або частково) акцій, що знаходяться в обігу, або надання фінансування та послуг одній або декільком дочірнім компаніям, які здійснюють господарську діяльність, відмінну від діяльності Фінансової Установи, за винятком того, що Організація не вважається такою, якщо вона функціонує (або позиціонується) як інвестиційний фонд, такий як фонд з приватним капіталом, венчурний фонд, фонд з викупом у кредит чи будь-який інвестиційний механізм, метою якого є придбання чи фінансування компаній, та потім отримання частки участі у таких компаніях в якості капітальних активів для інвестиційних цілей.

130. Щодо діяльності, про яку йдеться у підпункті D(9)(d), вираз «переважно вся діяльність» означає 80 % або більше. Однак, якщо фінансова діяльність НФО як холдингу або групи становить менше 80 % її загального обсягу діяльності, але НФО одержує також активний дохід (тобто дохід, який не є пасивним доходом) в інший спосіб, вона одержує право на статус Активної НФО за умови, що уся її діяльність в сукупності відповідає характеристикам «переважно всієї діяльності». Для визначення того, чи діяльність, інша, ніж фінансова діяльність НФО як холдингу або групи, дозволяє віднести її до категорії Активних НФО, можна перевірити відповідність таких інших видів діяльності ознакам, описаним у підпункті D(9)(a). Наприклад, якщо 60 % діяльності холдингової компанії полягає в її діяльності як холдингу або у здійсненні фінансової діяльності і наданні послуг одній або декільком дочірнім компаніям, а 40 % полягає у виконанні функцій центру дистрибуції товарів, виготовлених групою, до якої вона належить, і дохід від її діяльності як центру дистрибуції вважається активним відповідно до положень підпункту D(9)(a), вона є Активною НФО, незалежно від того факту, що менше ніж 80 % її діяльності складається з володіння випущених в обіг акцій однієї або декількох дочірніх компаній або надання їм фінансування і послуг. Термін «переважно вся діяльність» також охоплює поєднання володіння акціями однієї або декількох дочірніх компаній і надання їм фінансування та послуг. Термін «дочірня компанія» означає будь-яку компанію, випущеними в обіг акціями якої прямо або опосередковано володіє (повністю або частково) НФО.

131. Однією з вимог, наведених у підпункті D(9)(h), виконання якої дозволяє «неприбутковій НФО» мати статус Активної НФО, є те, що законодавство юрисдикції, резидентом якої є ця НФО, або установчі документи цієї НФО не дозволяють, щоб будь-який дохід або активи НФО розподілялись або оформлювались на користь фізичної особи або Організації, що не є благодійною організацією, для іншої мети, ніж здійснення благодійної діяльності НФО, або в якості виплати обґрунтованої компенсації за надані послуги, або виплати, що представляє справедливу ринкову вартість майна, придбаного НФО. Крім того, дохід або активи НФО могли б бути розподілені або оформлені на користь фізичної особи або Організації, що не є благодійною організацією, в якості виплати обґрунтованої компенсації за користування майном.

Контролюючі Особи

132. У підпункті D(6) викладено визначення терміну «Контролюючі Особи». Цей термін відповідає терміну «бенефіціарний власник», описаному в Рекомендації 10 і Пояснювальній Записці до Рекомендації 10

Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (схвалені у лютому 2012 р.)¹⁵, і повинен тлумачитись згідно з цими Рекомендаціями з метою захисту міжнародної фінансової системи від зловживань, у тому числі, що стосуються податкових злочинів.

133. Для Організації, яка є юридичною особою, термін «Контролюючі Особи» означає фізичну особу (осіб), яка здійснює контроль над цією Організацією. «Контроль» над Організацією зазвичай здійснюється фізичною особою (особами), яка має контрольну частку участі в цій Організації. «Контрольна частка участі» залежить від структури власності юридичної особи і зазвичай визначається виходячи з порогового значення із застосуванням підходу, заснованого на оцінці ризику (наприклад, будь-яка особа (особи), що володіє більш ніж певним відсотком юридичної особи – наприклад, 25%). Якщо жодна фізична особа (особи) не здійснює контроль через частку участі в Організації, Контролюючою Особою (Особами) Організації буде фізична особа (особи), яка здійснює контроль над цією Організацією в інший спосіб. Якщо жодну фізичну особу (осіб) не можна визначити як таку, що здійснює контроль над Організацією, Контролюючою Особою (Особами) Організації буде фізична особа (особи), яка займає найвищу керівну посаду.

134. У випадку трасту термін «Контролюючі Особи» означає засновника(-ів), управителя (довірчого власника)(-ів), захисника(-ів) (якщо такий є), вигодоодержувача(-ів) або клас (класи) вигодоодержувачів та будь-яку іншу фізичну особу (осіб), які здійснюють вирішальний вплив на траст. Засновник (-и), управитель(-і) (довірчий власник(-и)), захисник(-и) (якщо такий є), вигодоодержувач(-і) або клас (класи) вигодоодержувачів завжди повинні вважатись Контролюючими Особами трасту, незалежно від того, здійснюють вони контроль над трастом чи ні. З цієї причини друге речення підпункту D(6) доповнює перше речення цього підпункту. До того ж, будь-яка фізична особа (особи), що здійснює остаточний фактичний контроль над трастом (у тому числі через ланцюг контролю або власності) повинна також вважатись Контролюючою Особою трасту. З метою визначення джерела коштів, що знаходяться на рахунку (рахунках), яким володіє траст, якщо засновником(-ами) трасту є Організація, Підзвітні Фінансові Установи повинні також визначити Контролюючу Особу (Осіб) засновника та

¹⁵ FATF/OECD (2013), *Міжнародні стандарти боротьби з відмиванням грошей, фінансуванням тероризму та розповсюдженням зброї масового знищення*, Рекомендації FATF, лютий 2012 року, FATF/OECD, Париж, - *International Standards on Combating Money Laundering and the Financing of Terrorism and Proliferation*, The FATF Recommendations February 2012, FATF/OECD, Paris, www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/recommendations/pdfs/FATF_Recommendations.pdf.

звітувати про неї як про Контролюючу Особу (Осіб) цього трасту. Підзвітна Фінансова Установа повинна одержати достатню інформацію стосовно бенефіціара (бенефіціарів) трасту, зазначеного за характеристиками або за класом, якої буде достатньо для того, щоб Підзвітна Фінансова Установа могла встановити особу бенефіціара (бенефіціарів) на момент виплати або тоді, коли бенефіціар (бенефіціари) має намір скористатися правами, які йому належать. Таким чином, цей випадок становитиме зміну обставин і вимагатиме виконання відповідних процедур. Під час впровадження Загального Стандарту Звітності юрисдикція може дозволити Підзвітній Фінансовій Установі прирівняти бенефіціара(-ів) трасту, який вважається Контролюючою Особою (Особами) трасту, до бенефіціара(-ів) трасту, який вважаються Підзвітною Особою трасту, яка є Фінансовою Установою (див. пункти 69-70 вище).

135. У випадку, коли йдеться про інші правові форми, інші ніж траст, термін «Контролюючі Особи» означає осіб, які мають статус, еквівалентний або аналогічний до Контролюючих Осіб трасту. Таким чином, ураховуючи різні форми і структури правовідносин, Підзвітні Фінансові Установи повинні ідентифікувати і звітувати про осіб, що мають статус, еквівалентний або аналогічний до осіб, щодо яких існують такі ж вимоги для трастів.

136. Щодо юридичних осіб, які з функціональної точки зору схожі на трасти (наприклад, фундації (foundations)), Підзвітні Фінансові Установи повинні визначати Контролюючих Осіб через застосування процедур належної комплексної оцінки клієнтів, подібних до тих, що застосовуються до трастів, з метою досягнення належного рівня звітування.

137. Якщо з метою визначення Контролюючих Осіб Власника Нового Рахунку Організації (див. підпункт A(2)(b) Розділу VI) Підзвітна Фінансова Установа покладається на інформацію, яка була зібрана і зберігається згідно з Процедурами AML/KYC, то такі Процедури AML/KYC повинні відповідати Рекомендаціям 10 і 25 Рекомендацій Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (схвалених у лютому 2012 р.), у тому числі стосовно необхідності повсякчас вважати засновника(-ів) трасту Контролюючою Особою трасту, а засновника(-ів) фундації – Контролюючою Особою фундації. Для визначення Контролюючих Осіб Власника Існуючого Рахунку Організації (див. підпункт D(2)(b) Розділу V), Підзвітна Фінансова Установа може покладатись на інформацію, яка була зібрана і зберігається згідно з Процедурами AML/KYC, запровадженими в цій

Підзвітній Фінансовій Установі.

Пункт Е - Інше

Підпункт Е(1) – Власник Рахунку

138. Підпункт Е(1) визначає термін «Власник Рахунку» як особу, зазначену чи визначену як власник Фінансового Рахунку Фінансовою Установою, що веде такий рахунок. Немає значення, чи є така особа транзитною Організацією (*flow-through Entity*). Таким чином, наприклад, якщо траст або спадкоємець (*estate*) вказаний як власник або особа, що тримає Фінансовий Рахунок, Власником Рахунку є цей траст або спадкоємець (*estate*), а не його власники чи бенефіціари. Схожим чином, якщо партнерство вказане як власник або особа, що тримає Фінансовий Рахунок, Власником Рахунку є партнерство, а не партнери партнерства.

139. Особа, інша ніж Фінансова Установа, що володіє Фінансовим Рахунком в інтересах чи на користь іншої особи в якості агента, кастодіана, довіреної особи, особи з правом підпису, інвестиційного радника, законного представника чи посередника, не вважається такою, що володіє таким рахунком відповідно до підпункту Е(1). Натомість, така інша особа вважається особою, що володіє таким рахунком. Для цих цілей Підзвітня Фінансова Установа може покладатись на інформацію, якою вона володіє (у тому числі інформацію, зібрану відповідно до Процедур АМЛ/КҮС), на основі якої вона може обґрунтовано визначити, чи особа діє на користь або від імені іншої особи.

140. Щодо рахунку, який знаходиться в спільному володінні, кожен зі співвласників вважається Власником Рахунку для визначення того, чи є цей рахунок Підзвітним Рахунком. Таким чином, рахунок є Підзвітним Рахунком, якщо будь-який з Власників Рахунку є Підзвітною Особою або Пасивною НФО з однією чи декількома Контролюючими Особами, що є Підзвітними Особами. Якщо декілька Підзвітних Осіб є співвласниками, кожна Підзвітна Особа розглядається як Власник Рахунку, і вважається, що їй належить весь залишок рахунку, що знаходиться у спільному володінні, у тому числі для цілей застосування правил агрегування, викладених у підпунктах С(1)-(3) Розділу VII.

141. У випадку Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету Власник Рахунку – це будь-яка особа, яка має право доступу до Викупної Суми чи право змінювати бенефіціара за договором. Якщо жодна особа не може мати право доступу до Викупної Суми чи право змінювати бенефіціара, то Власником Рахунку є будь-яка особа, що названа власником у договорі, а також будь-яка особа з правом на

отримання виплати згідно з умовами такого договору. Після закінчення терміну дії Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету (тобто коли зобов'язання щодо виплати суми, передбаченої договором, стає фіксованим), кожна особа, яка має право на отримання виплати за договором, вважається Власником Рахунку.

142. Наведені нижче приклади ілюструють застосування підпункту E(1):

• *Приклад 1 (Рахунок належить агенту):*

F має довіреність, видану U, Підзвітною Особою, яка уповноважує F відкривати Депозитний Рахунок, володіти ним та робити внески на нього або здійснювати зняття коштів від імені U. Залишок рахунку на поточний календарний рік становить 100 000 доларів США. У Підзвітній Фінансовій Установі F вказаний як власник Депозитного Рахунку, але оскільки F володіє рахунком як агент на користь U, F не має остаточних прав на кошти, що зберігаються на рахунку. Оскільки вважається, що Депозитний Рахунок тримає U, який є Підзвітною Особою, цей рахунок є Підзвітним Рахунком.

• *Приклад 2 (Рахунки, що знаходяться в спільному володінні):*

U, Підзвітна Особа, тримає Депозитний Рахунок у Підзвітній Фінансовій Установі. Залишок рахунку на поточний календарний рік становить 100 000 доларів США. Співвласником рахунку є A, фізична особа, що не є Підзвітною Особою. Оскільки один із співвласників є Підзвітною Особою, цей рахунок є Підзвітним Рахунком.

• *Приклад 3 (Рахунки, що знаходяться в спільному володінні):*

U і Q, які є Підзвітними Особами, тримають Депозитний Рахунок у Підзвітній Фінансовій Установі. Залишок рахунку на поточний календарний рік становить 100 000 доларів США. Рахунок є Підзвітним Рахунком – U та Q вважаються Власниками Рахунку.

Підпункт E(2) – Процедури AML/КУС

143. Термін «Процедури AML/КУС», визначений у підпункті E(2), означає процедури належної комплексної перевірки клієнтів Підзвітної Фінансової Установи, відповідно до вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або подібних вимог, які застосовуються до Підзвітної Фінансової Установи (наприклад, вимоги щодо перевірки клієнта на благонадійність (КУС – *know your customer*)). Ці процедури включають ідентифікацію і підтвердження особи клієнта (у тому числі бенефіціарних власників клієнта), розуміння природи і цілі рахунку та здійснення

поточного контролю.

Підпункти E(3) і (4) – Організація та Пов’язана Організація

144. Підпункт E(3) визначає термін «Організація» як юридичну особу або правове утворення. Цей термін охоплює будь-яку особу, крім Фізичної Особи, а також будь-яку правову форму. Таким чином, наприклад, корпорація, партнерство, траст, *поручительство (fideicomiso)*, фонд (*fondation, Stiftung*), компанія, кооператив, асоціація або суспільне підприємство (*asociación en participación*) – підпадають під визначення терміну «Організація».

145. Організація є «Пов’язаною Організацією» іншої Організації, відповідно до визначення у підпункті E(4), якщо одна з Організацій контролює іншу Організацію або обидві Організації знаходяться під спільним контролем. З цією метою контроль включає пряме або опосередковане володіння понад 50% голосів та вартості Організації. Те, чи є Організація Пов’язаною Організацією для іншої Організації, має значення для: правил агрегування залишку рахунка (пункт C Розділу VII); визначення терміну «Підзвітна Особа» (підпункт D(2)(ii)); та критерію, описаного в підпункті D(9)(b), якому НФО може відповідати, щоб стати Активною НФО.

Підпункт E(5) – ПН

146. Згідно з підпунктом E(5), термін «ПН» означає ідентифікаційний номер платника податків (або функціональний еквівалент за відсутності ідентифікаційного номера платника податків). Ідентифікаційний Номер Платника Податку є унікальною комбінацією літер або цифр (як би вона не називалася), яку юрисдикція присвоїла Фізичній Особі або Організації та яка використовується для ідентифікації цієї Фізичної Особи або Організації для цілей виконання податкового законодавства такої юрисдикції.

147. ПН також використовуються для ідентифікації платників податків, які здійснюють інвестування в інших юрисдикціях. Характеристики ПН (тобто структура, синтаксис тощо) визначаються податковою адміністрацією кожної окремої юрисдикції. Деякі юрисдикції навіть мають різні структури ПН для різних податків або різних категорій платників податків (наприклад, резидентів і нерезидентів).

148. У той час як багато юрисдикцій використовують ПН для податкових цілей доходів фізичних осіб або корпоративного оподаткування, деякі юрисдикції не видають ПН. Однак, ці юрисдикції часто використовують

певний інший номер з високим ступенем захищеності, який має еквівалентний рівень ідентифікації («функціональний еквівалент»). Прикладами такого номеру можуть бути: для Фізичних Осіб – номер соціального забезпечення/страхування, персональний ідентифікаційний номер громадянина, службовий код/номер, а також реєстраційний номер резидента; а для Організацій – реєстраційний код/номер комерційного підприємства/компанії.

149. Очікується, що Юрисдикції-Учасниці надаватимуть Підзвітним Фінансовим Установам інформацію щодо видачі, збору і, наскільки це буде можливо, інформацію щодо структури та інших характеристик ідентифікаційних номерів платників податків. ОЕСР докладатиме зусиль для сприяння поширенню такої інформації. Така інформація полегшуватиме збір точних ПН Підзвітними Фінансовими Установами.

Підпункт Е(6) - Документальні Докази

150. Підпункт Е(6) описує, що саме вважається «Документальними Доказами» для процедур належної комплексної перевірки, які описані у Розділах II-VII. Вони охоплюють будь-що з такого:

- a)* сертифікат (довідка) резидентства, виданий уповноваженим державним органом (наприклад, урядом, його агентством чи муніципалітетом) у тій юрисдикції, резидентом якої є особа (отримувач платежу) згідно з її заявою;
- b)* стосовно Фізичної Особи – будь-яке чинне посвідчення особи, видане уповноваженим державним органом (наприклад, урядом, його агентством чи муніципалітетом), в якому вказано повне ім'я особи та яке зазвичай використовується з метою ідентифікації особи;
- c)* стосовно Організації – будь-який офіційний документ, виданий уповноваженим державним органом (наприклад, урядом, його агентством чи муніципалітетом), в якому вказано найменування Організації та адресу її головного офісу в юрисдикції, резидентом якої є Організація за її заявою, або в якій вона зареєстрована чи створена;
- d)* будь-який перевірений аудитором фінансовий звіт, кредитний звіт третьої особи, підтвердження реєстрації банкрутства або звіт регулятора ринку цінних паперів.

151. Підзвітна Фінансова Установа може покладатись на Документальні Докази, окрім випадків, коли їй стає відомо чи вона має підстави вважати, що такі Документальні Докази є недостовірними чи неточними (див.

пункти 2-3 Коментаря до Розділу VII); в такому випадку очікується, що вона надасть перевагу тим Документальним Доказам, які є найновішими чи більш точними, ніж інші Документальні Докази.

152. У підпункті E(6)(a) йдеться про сертифікат (довідку) резидентства, виданий уповноваженим державним органом у тій юрисдикції, резидентом якої є особа (отримувач платежу) згідно з її заявою. Прикладами такого сертифіката є сертифікат резидентства для податкових цілей (в якому зазначено, наприклад, що Власник Рахунку подав свою останню податкову декларацію як резидент цієї юрисдикції); інформація про резидентство, опублікована уповноваженим урядовим органом юрисдикції у вигляді переліку, який містить найменування/імена та резидентство платників податків; а також інформація про резидентство, розміщена в загальнодоступному реєстрі, який ведеться або затверджений уповноваженим органом юрисдикції, в такому як відкритий реєстр податкової адміністрації.

153. Однією з вимог, описаних у підпункті E(6)(c), є вимога щодо того, щоб офіційна документація містила адресу головного офісу Організації в юрисдикції, резидентом якої, за заявою Організації, вона є, або юрисдикції, в якій ця Організація була зареєстрована чи створена. Адресою головного офісу Організації зазвичай є місце ефективного управління (див. пункт 109 вище). Адреса Фінансової Установи, в якій Організація тримає рахунок, поштова скринька або адреса, яка використовується виключно для поштових цілей, – не є адресою головного офісу Організації, крім випадків, коли така адреса є єдиною адресою, яка використовується Організацією і зазначена як юридична адреса Організації в її статутних документах. Крім того, адреса, надана на виконання вказівки притримати/не відправляти кореспонденцію на цю адресу, не є адресою головного офісу Організації.

154. З метою врахування усталеної практики, яка стосується Існуючого Рахунку Організації, кожна юрисдикція може дозволити Підзвітним Фінансовим Установам використовувати в якості Документальних Доказів будь-яку класифікацію, наявну в базах даних/записах (реєстрах) Підзвітної Фінансової Установи, яка стосується Власника Рахунку, визначену на основі стандартизованої галузевої системи кодування, що застосовується Підзвітною Фінансовою Установою під час звичайної ділової практики для виконання вимог Процедур AML/KYC або цілей інших, ніж оподаткування, та яка була впроваджена Підзвітною Фінансовою Установою раніше дати, використаної для класифікації Фінансового Рахунку як Існуючого Рахунку, – за умови, що Підзвітна Фінансова Установа не знає або не має підстав вважати, що така

класифікація є неточною або недостовірною. Термін «стандартизована галузева система кодування» означає систему кодування, яка використовується для класифікації установ за типом діяльності для цілей, відмінних від оподаткування. Приклади стандартизованої галузевої системи кодування включають Міжнародну стандартну галузеву класифікацію (ISIC), що використовується Організацією Об'єднаних Націй, Класифікацію видів економічної діяльності Європейського Співтовариства (NACE), а також Північноамериканську систему класифікації галузей економіки (NAICS).

Вимоги до дійсності Документальних Доказів

155. Документальні Докази, у яких вказана дата завершення терміну дії, можуть вважатися дійсними на пізнішу з таких дат: дату завершення терміну дії, або на останній день п'ятого календарного року, наступного за роком, коли ці Документальні Докази були надані Підзвітній Фінансовій Установі. Однак вважається, що нижчезазначені Документальні Докази залишаються чинними упродовж необмеженого терміну:

- Документальні Докази, видані уповноваженим урядовим органом (такі як паспорт);
- Документальні Докази, які зазвичай не підлягають перегляду або оновленню (такі як свідоцтво про реєстрацію компанії); або
- Документальні Докази, надані Непідзвітною Фінансовою Установою або Особою Підзвітної Юрисдикції, яка не є Підзвітною Особою.

Решта Документальних Доказів залишаються чинними до останнього дня п'ятого календарного року, наступного за роком, коли ці Документальні Докази були надані Підзвітній Фінансовій Установі.

156. Незалежно від строків дійсності Документальних Доказів, згідно з пунктом А Розділу VII Підзвітна Фінансова Установа не може покладатись на ці Документальні Докази, якщо вона знає або має підстави вважати, що Документальні Докази є неточними чи недостовірними (наприклад, через зміну обставин, через яку інформація, зазначена в документі, стає неточною). Тому очікується, що Підзвітна Фінансова Установа запровадить процедури, відповідно до яких будь-які зміни, внесені до клієнтських файлів, які є змінами обставин, будуть ідентифіковані Підзвітною Фінансовою Установою (див. пункти 26 Коментаря до Розділу I і 17 Коментаря до Розділу III). Крім того, очікується, що Підзвітна Фінансова Установа поінформує будь-яку особу, яка надає документацію, про те, що ця особа зобов'язана сповістити

Підзвітну Фінансову Установу про зміну обставин.

157. Підзвітна Фінансова Установа може зберігати оригінал, завірену копію або ксерокопію Документальних Доказів (у тому числі мікрофіші, електронний сканований документ або подібні засоби електронного зберігання документації), або принаймні зазначення виду перевіреного документа, дати перевірки документа, а також ідентифікаційний номер документа (за наявності) (наприклад, номер паспорта). Будь-яка документація, що зберігається в електронній формі, повинна надаватись у вигляді твердої копії за запитом.

158. Підзвітна Фінансова Установа може приймати копію Документальних Доказів електронним шляхом, якщо електронна система забезпечує, що одержана інформація є ідентичною надісланій інформації, і записує всі випадки надання доступу користувачам, в результаті яких було здійснено подання або оновлення Документальних Доказів або внесення змін до них. Крім того, технічні та операційні характеристики електронної системи (у тому числі процедури надання доступу) повинні забезпечувати, щоб особа, якій надається доступ до системи і яка подає Документальні Докази, була особою, зазначеною в таких Документальних Доказах.

159. В цілому, Підзвітна Фінансова Установа, у якій клієнт може відкрити рахунок, повинна одержувати Документальні Докази для кожного рахунку. Однак Підзвітна Фінансова Установа може покладатись на Документальні Докази, подані клієнтом для іншого рахунку, якщо обидва рахунки вважаються єдиним рахунком для цілей виконання вимог стандартів «належної обізнаності» (*standards of knowledge*), описаних у пункті А Розділу VII.

Документація, зібрана іншими особами

160. Як передбачено пунктом D Розділу II, Юрисдикція-Учасниця може дозволити Підзвітним Фінансовим Установам залучати надавачів послуг для виконання покладених на такі Підзвітні Фінансові Установи зобов'язань щодо звітності та належної комплексної перевірки. У такому разі Підзвітна Фінансова Установа може використовувати документацію, зібрану надавачами послуг (наприклад, провайдерами даних, фінансовими консультантами, страховими агентами) у порядку, передбаченому національним законодавством. При цьому відповідальність за виконання зобов'язань щодо звітності та належної комплексної перевірки залишається за Підзвітними Фінансовими Установами.

161. Підзвітна Фінансова Установа може покладатись на документацію,

зібрану агентом цієї Підзвітної Фінансової Установи (у тому числі консультантом з питань роботи з фондами щодо фондів взаємних інвестицій, фондів хеджування або приватної інвестиційної групи). Агент може зберігати таку документацію в інформаційній системі, яка ведеться для однієї або декількох Підзвітних Фінансових Установ, за умови, що цією системою передбачена безперешкодна можливість доступу будь-якою Підзвітною Фінансовою Установою, від імені якої агент зберігає документацію, до даних, які стосуються типу цієї документації, інформації, що міститься у документації (у тому числі до копій цієї документації), та її дійсність; та за умови, що такій Підзвітній Фінансовій Установі надається дозвіл на передачу даних стосовно будь-яких фактів, про які їй стало відомо, що можуть вплинути на достовірність цієї документації (або безпосередньо до електронної системи, або шляхом надання такої інформації агенту). Підзвітна Фінансова Установа повинна мати змогу встановити, наскільки це можливо, як і коли вона передала дані, що стосуються будь-яких фактів, про які їй стало відомо, які можуть вплинути на достовірність цієї документації, і повинна мати змогу підтвердити, що будь-які передані нею дані були оброблені, а для підтвердження достовірності цієї документації було проведено належну комплексну перевірку. Агент повинен мати діючу систему для забезпечення того, щоб будь-яка інформація, одержана ним стосовно фактів, які впливають на достовірність документації або статусу, присвоєного клієнту, надавалась усім Підзвітним Фінансовим Установам, для яких цей агент зберігає таку документацію.

162. Як правило, Підзвітній Фінансовій Установі, яка набуває рахунок від попередника або правопередавача в результаті злиття або масового придбання рахунків за вартістю, дозволятиметься покладатись на чинну документацію (або копії чинної документації), зібрану попередником або правопередавачем. Крім того, якщо попередник або правопередавач виконали всі передбачені Розділами II-VII процедури належної комплексної перевірки для рахунків, що були передані, то Підзвітна Фінансова Установа, яка набуває у такої іншої Підзвітної Фінансової Установи рахунок в результаті злиття або масового придбання рахунків за вартістю, як правило, може покладатись на визначення попередника або передавача щодо статусу Власника Рахунку до тих пір, поки набувач не дізнається або матиме підстави вважати, що статус є невірним або що відбулася зміна обставин (див. пункт 17 Коментаря до Розділу III).

Коментарі до Розділу ІХ стосовно ефективного впровадження Загального Стандарту Звітності

1. Метою цього Розділу є забезпечення ефективного впровадження Загального Стандарту Звітності Юрисдикціями-Учасницями, його дотримання і запобігання ухиленню від його виконання. Це досягається шляхом висування вимоги до юрисдикцій щодо запровадження певних правил та адміністративних процедур. Ці правила можуть набувати форми основного законодавства або підзаконних актів (наприклад, регламенти/постанови/накази) і часто доповнюються роз'ясненнями. Адміністративні процедури можуть бути викладені в інструкціях або інших формах повідомлень, наданих аудиторам або іншим відповідним органам.
2. Згідно з Розділом ІХ в юрисдикції повинні існувати чинні правила та адміністративні процедури для забезпечення ефективного впровадження та виконання процедур звітності та належної комплексної перевірки, викладених у Загальному Стандарті Звітності. Стандарт не вважатиметься ефективно впровадженим, якщо він не буде прийнятий на добросовісній основі з урахуванням цього Коментаря, мета якого сприяти узгодженому застосуванню цього Стандарту в різних юрисдикціях. Оскільки застосування Загального Стандарту Звітності вимагає, щоб він був імplementований у положення національного законодавства, його впровадження на національному рівні може здійснюватися по-різному в різних країнах. Тому в міждержавному контексті необхідно брати до уваги законодавство юрисдикції, що впроваджує стандарт. Наприклад, може виникнути питання, чи підпадає певна Організація, яка є резидентом Юрисдикції-Учасниці і має Фінансовий Рахунок в іншій Юрисдикції-Учасниці, під визначення терміну «Фінансова Установа». Організація може відповідати критеріям тесту «суттєвої частки», щоб бути Кастодіальною Установою в одній Юрисдикції-Учасниці, але різні методики вимірювання валового доходу можуть призвести до того, що

Організація не відповідатиме цим критеріям в іншій Юрисдикції-Учасниці. У такому випадку питання класифікації цієї Організації необхідно вирішувати згідно з законодавством Юрисдикції-Учасниці, резидентом якої є ця Організація.

3. Підпункти А(1) і (2) передбачають, що юрисдикція повинна мати правила, які:

- запобігають застосуванню будь-якими Фінансовими Установами, особами або посередниками практики, спрямованої на ухилення від виконання Загального Стандарту Звітності;
- вимагають від Підзвітних Фінансових Установ зберігати записи щодо вижитих заходів та будь-яких доказів, на які вони спирались, для виконання процедур належної комплексної перевірки, викладених в Загальному Стандарті Звітності; а також
- які вимагають вжиття належних (достатніх) заходів для одержання документації, про яку йдеться вище.

4. Перше правило, описане у підпункті А(1), зазвичай називається правилом, спрямованим на протидію ухиленню від виконання зобов'язань (*anti-avoidance rule*). Правило, спрямоване на протидію ухиленню від виконання зобов'язань, може приймати різні форми. Багато юрисдикцій включили до свого податкового законодавства загальне правило, спрямоване на протидію ухиленню від виконання зобов'язань, яке також може бути доповнене відповідними конкретними правилами. В інших юрисдикціях законодавство може включати тільки конкретні правила, спрямовані на протидію ухиленню від виконання зобов'язань. Те, як впроваджуватиметься правило, спрямоване на протидію ухиленню від виконання зобов'язань Загального Стандарту Звітності, залежатиме від загального підходу до протидії ухиленню від виконання зобов'язань, прийнятого юрисдикціями, та від підходу до впровадження Загального Стандарту Звітності. Наприклад, загальне правило, спрямоване на протидію ухиленню від виконання зобов'язань, може охоплювати зобов'язання щодо звітування та належної комплексної перевірки. Сама по собі форма правила не є важливою, поки вона є ефективною для запобігання ухиленню від виконання зобов'язань щодо звітування та процедур належної комплексної перевірки.

5. Нижче наведено приклади ситуацій, щодо яких очікується застосування правила, спрямованого на протидію ухиленню від виконання зобов'язань:

- Приклад 1 (Передача Ведення Рахунку):

Підзвітна Фінансова Установа радить клієнту вести рахунок у Пов'язаній Організації в юрисдикції, що не є Юрисдикцією-Учасницею, що дозволяє Підзвітній Фінансовій Установі ухилятися від звітування, при цьому пропонуючи свої послуги і зберігаючи відносини з клієнтом таким чином, ніби цей рахунок ведеться самою Підзвітною Фінансовою Установою. У такому випадку Підзвітна Фінансова Установа вважається такою, що веде рахунок і має зобов'язання щодо звітування і належної комплексної перевірки.

- Приклад 2 (Суми на кінець року):

Фінансові Установи, Фізичні Особи, Організації або посередники маніпулюють сумами на кінець року, такими як залишки рахунків, з метою уникнення зобов'язань щодо звітування.

- Приклад 3 (Розміщення коштів у Кваліфікованих Емітентів Кредитних Карт):

Фізичні Особи або Організації розміщують кошти з інших Підзвітних Рахунків у Кваліфікованих Емітентів Кредитних Карт на короткий період у кінці року для уникнення зобов'язань щодо звітування.

- Приклад 4 (Електронні документи і комп'ютеризовані системи):

Підзвітна Фінансова Установа навмисне не створює електронних документів (таким чином, пошук електронних документів не дає жодних результатів) або веде штучно розділені комп'ютеризовані системи (для ухилення від правил агрегування рахунків).

6. Очікується, що для підвищення надійності документу самостійної оцінки, юрисдикції включатимуть до свого національного законодавства конкретне положення, яке передбачатиме введення санкцій за підписання (або інше затвердження) неправдивих документів самостійної оцінки.

7. Підпункт А(2) вимагає, щоб в юрисдикції діяли правила, які вимагають від Фінансових Установ зберігати записи щодо вижитих заходів та будь-яких доказів, на які вони спирались, для виконання процедур належної комплексної перевірки, викладених в Загальному Стандарті Звітності. Такі записи повинні залишатись доступними упродовж достатньо довгого періоду часу, і в будь-якому разі упродовж не менше ніж 5 років після завершення періоду, упродовж якого Підзвітна Фінансова Установа повинна надавати інформацію, що підлягає звітуванню згідно зі Загальним Стандартом Звітності.

8. Визначення терміну «Документальний Доказ» надається у

підпункті Е(6) Розділу VIII і є релевантним для застосування, наприклад, положень щодо адреси проживання, передбачених у підпункті В(1) Розділу III, а також процедур, визначених підпунктом В(6) Розділу III. Як зазначено в пункті 157 Коментаря до Розділу VIII, Документальні Докази, які зберігає Підзвітна Фінансова Установа, не обов'язково повинні бути оригіналами і можуть бути завіреними копіями, ксерокопіями або принаймні зазначенням виду перевіреного документа, дати перевірки документа, а також ідентифікаційного номеру документа (за наявності).

9. В окремих випадках, як, наприклад, у випадку, описаному в пункті 13 Коментаря до Розділу I стосовно одержання ППН щодо Існуючих Рахунків, настановами про порядок дій, які описують відповідні «обґрунтовані дії» можуть бути документи, які описують здійснені заходи, за умови, що також існує підтвердження того, як виконуються ці політики та процедури. Наприклад, якщо йдеться про розсилання стандартних листів, ці настанови не вимагатимуть від Підзвітної Фінансової Установи зберігання копії надісланих листів, але вимагатимуть надання на вимогу документа, який містить інформацію, що є однаковою для кожної версії, а також файлу даних, у якому зберігається унікальна інформація.

10. Підпункт А(2) також вимагає, щоби юрисдикція передбачала вжиття належних (достатніх) заходів для одержання документації від Підзвітних Фінансових Установ. У більшості юрисдикцій діють правила, які зобов'язують платника податків або третю особу надавати документи, необхідні для застосування їх національного податкового законодавства. Ці правила зазвичай також застосовуються для отримання інформації, необхідної для надання відповіді на запит партнера з обміну відповідно до правового інструменту, що містить положення про обмін інформацією. У деяких юрисдикціях, особливо тих, у яких не існує податку на прибуток, можуть діяти правила, які стосуються конкретно процедур одержання інформації відповідно до правового інструменту, що містить положення про обмін інформацією.

11. Підпункти А(3) і (4) вимагають, щоб юрисдикції впровадили адміністративні процедури для:

- підтвердження дотримання Підзвітними Фінансовими Установами процедур подання звітності та належної комплексної перевірки, викладених у Загальному Стандарті Звітності;
- здійснення контролю за Підзвітною Фінансовою Установою у випадку звітування про незадокументовані рахунки, та
- забезпечення того, щоб Організації та рахунки, які відповідно до

національного законодавства визначаються як Непідзвітні Фінансові Установи та Виключені Рахунки, продовжували становити низький ризик їх використання з метою ухилення від сплати податків.

12. Юрисдикціям слід впровадити процедури для періодичної перевірки виконання цих вимог Підзвітними Фінансовими Установами. Така перевірка може здійснюватися у рамках регулярної податкової перевірки або окремої перевірки чи контрольних заходів.

13. Юрисдикції також повинні впровадити процедури для здійснення контролю за Підзвітною Фінансовою Установою у випадку звітування про незадокументовані рахунки. Незадокументований рахунок зазвичай з'являється тоді, коли Підзвітна Фінансова Установа не може одержати інформацію щодо Існуючого Рахунку від Власника Рахунку (див. пункти 28-29, 45 і 48 Коментаря до Розділу III). Це може бути результатом запровадження Підзвітною Фінансовою Установою неправильних процедур для одержання необхідної інформації, або невиконання вимог Власником Рахунку. Кожен випадок є підставою для занепокоєння.

14. Очікується, що юрисдикція здійснюватиме контроль за будь-якою Підзвітною Фінансовою Установою, яка повідомить про незадокументований рахунок. У випадку, коли кількість незадокументованих рахунків є незначною, достатньо буде надсилання простого запиту до Підзвітної Фінансової Установи. Однак якщо така Підзвітна Фінансова Установа повідомляє про кількість незадокументованих рахунків, що перевищує середню, упродовж будь-якого одного року, або якщо кількість незадокументованих рахунків, про які повідомляється, продовжує зростати, може бути необхідним повний аудит процедур належної комплексної перевірки, що виконуються цією Підзвітною Фінансовою Установою. У такому випадку (якщо це можливо та доцільно) юрисдикція може відповідно до національного законодавства проконсультувати органи з питань протидії легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом.

15. Як описано вище, юрисдикція повинна передбачити процедури для забезпечення того, щоб Організації та рахунки, які відповідно до національного законодавства визначаються як Непідзвітні Фінансові Установи та Виключені Рахунки, продовжували становити низький ризик їх використання з метою ухилення від сплати податків. Це може стосуватись окремих Організацій або типів Організацій. Ці процедури повинні включати періодичну перевірку такого статусу. Перевірка може проводитись у рамках систематичних податкових перевірок або як окрема перевірка чи контрольний захід.

16. Приклади ситуацій, у яких юрисдикціям слід повторно оцінити доцільність надання такого статусу Організації або рахунку, включають ситуацію, коли Організація змінює вид своєї комерційної діяльності або коли змінюється призначення Фінансового Рахунку.

17. Після того, як юрисдикція визначить, що певний вид Організації або рахунку більше не відповідає вимозі щодо того, щоб ризик їх використання для ухилення від сплати податків був низьким, вона повинна якомога швидше вжити усіх відповідних заходів для видалення такої Організації або такого рахунку з переліку Непідзвітних Фінансових Установ або Виключених Рахунків, визначеному її національним законодавством. Така юрисдикція також повинна порадити своїм партнерам з обміну інформацією змінити статус цієї Організації або рахунку. Див. також пункт 2 Розділу 7 Модельної угоди, де визначення статусу Організацій або рахунків як Непідзвітних Фінансових Установ або Виключених Рахунків у спосіб, що перешкоджає досягненню цілей Загального Стандарту Звітності, вважатиметься суттєвою невідповідністю, яка потягне за собою тимчасове призупинення дії Модельної угоди.

18. Підпункт А(5) вимагає, щоб юрисдикція мала ефективні правозастосовні положення для усунення порушень. У деяких випадках правило, спрямоване на протидію ухиленню від виконання зобов'язань, описане у підпункті А(1), може бути настільки широким, що охоплюватиме примусове виконання. В інших випадках можуть існувати окремі або більш конкретні правила розв'язання певних питань щодо примусового виконання у більш вузькому контексті. Наприклад, у юрисдикції можуть існувати норми, які передбачають накладання штрафів або інших санкцій у випадках, коли особа не надає інформацію, яку вимагає податковий орган. Крім того, враховуючи, що одержання документу самостійної оцінки для Нових Рахунків є надзвичайно важливим аспектом для забезпечення ефективності Загального Стандарту Звітності, очікується, що юрисдикції впровадять дієві заходи для забезпечення того, щоб для Нових Рахунків завжди надавались дійсні документи самостійної оцінки. Ефективним способом досягнення цього результату буде введення законодавчих норм, які унеможливлять відкриття Нового Рахунку без надання дійсного документу самостійної оцінки під час процедур відкриття рахунку. Інші юрисдикції можуть обрати інші методи, наприклад, накладення суттєвих штрафів на Власників Рахунків, які не надають документу самостійної оцінки, або на Підзвітні Фінансові Установи, які не вживають належних заходів для одержання документу самостійної оцінки під час відкриття рахунку.

Додатки

Додаток 1

Багатостороння модельна угода Компетентних Органів

1. Цей документ є багатосторонньою версією Модельної угоди Компетентних Органів. Правовою основою є стаття 6 Конвенції про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах, яка визначає, що дві або більше Сторін можуть за взаємною згодою обмінюватися інформацією в автоматичному режимі. Фактичний обмін інформацією здійснюватиметься на двосторонній основі.

2. Основними змінами для адаптації двосторонньої Модельної угоди до багатосторонньої моделі є доповнення до преамбули, загальні визначення Юрисдикції та терміну «Загальний Стандарт Звітності», дата набрання чинності в пункті 1 Розділу 7, включаючи процедуру приєднання юрисдикцій після набрання чинності Угодою, а також надсилання повідомлень до Секретаріату Координуючого органу Конвенції. Крім того, багатостороння модель передбачає участь юрисдикцій як на взаємній, так і на невзаємній основі (див. пункт 1 Розділу 2). Юрисдикції, які надсилають інформацію, але не отримують її, будуть перераховані в Додатку А.

МОДЕЛЬНА УГОДА ПРО АВТОМАТИЧНИЙ ОБМІН ІНФОРМАЦІЄЮ ПРО ФІНАНСОВІ РАХУНКИ ДЛЯ ПОКРАЩЕННЯ ВИКОНАННЯ ПОДАТКОВИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ У СФЕРІ МІЖНАРОДНОГО ОПОДАТКУВАННЯ

Оскільки Юрисдикції є Сторонами або територіями, на які поширюється дія Конвенції про взаємну адміністративну допомогу в

податкових справах (далі – Конвенція), і мають давні та тісні відносини щодо взаємної допомоги в податкових питаннях і бажають покращити рівень виконання податкових зобов'язань у сфері міжнародного оподаткування шляхом подальшої розбудови цих відносин;

Оскільки законодавство відповідних Юрисдикцій [очікується, що буде вимагати]/[вимагає]/вимагає або очікується, що буде вимагати] від фінансових установ звітувати інформацію щодо певних рахунків та дотримуватися відповідних процедур належної комплексної перевірки відповідно до обсягу обміну, передбаченого Розділом 2 цієї Угоди, а також процедур подання звітності та належної комплексної перевірки, викладених Загальним Стандартом Звітності;

Оскільки очікується, що закони Юрисдикцій будуть час від часу змінюватися для відображення оновлень Загального Стандарту Звітності, і як тільки такі зміни будуть прийняті Юрисдикцією, визначення «Загального стандарту звітності» буде вважатися таким, що відноситься до оновленої версії стосовно цієї Юрисдикції;

Оскільки Глава III Конвенції встановлює право на обмін інформацією для податкових цілей, включаючи автоматичний обмін інформацією, і надає повноваження компетентним органам Юрисдикцій (далі – Компетентні органи) погоджувати обсяг та умови таких автоматичних обмінів;

Оскільки стаття 6 Конвенції передбачає, що дві або більше Сторін можуть за взаємною згодою обмінюватися інформацією в автоматичному режимі, фактичний обмін інформацією буде здійснюватися на двосторонній основі;

Оскільки Компетентні Органи Юрисдикцій або територій, визначені у Додатку А до цієї Угоди, надсилатимуть інформацію відповідно до Розділу 2, Компетентні Органи не отримуватимуть таку інформацію;

Оскільки Юрисдикції мають (i) належні гарантії, що забезпечують, щоб інформація, отримана відповідно до цієї Угоди, залишалася конфіденційною і використовувалася виключно для цілей, встановлених у Конвенції, та (ii) інфраструктуру для ефективних взаємовідносин з питань обміну (включаючи налагоджені процеси для гарантування своєчасного, точного та конфіденційного обміну інформацією, ефективною й надійною комунікації та спроможності в короткий термін

вирішувати питання і проблеми стосовно обмінів або запитів щодо обмінів, а також адмініструвати положення Розділу 4 цієї Угоди);

Оскільки Компетентні органи мають намір укласти угоду для покращення рівня виконання податкових зобов'язань у сфері міжнародного оподаткування, що ґрунтується на автоматичному обміні відповідно до Конвенції та з урахуванням конфіденційності та інших передбачених гарантій, включаючи положення, які обмежують використання інформації, якою обмінюються на підставі Конвенції;

Зважаючи на це, Компетентні Органи домовились про таке:

РОЗДІЛ 1

Визначення

1. Для цілей цієї угоди (далі – Угода) викладені нижче терміни мають такі значення:

a) термін «**Юрисдикція**» означає юрисдикцію, яка є Стороною або територією, на яку поширюється дія Конвенції, та Компетентний Орган, який є підписантом цієї Угоди.

b) термін «**Компетентний Орган**» означає для кожної відповідної Юрисдикції осіб та органи, визначені в Додатку В Конвенції.

c) термін «**Фінансова Установа**» означає для кожної відповідної Юрисдикції *(i)* будь-яку Фінансову Установу, що є резидентом Юрисдикції, але не включає будь-який відокремлений підрозділ такої Фінансової Установи, розташований за межами Юрисдикції, та *(ii)* будь-який відокремлений підрозділ Фінансової Установи, що не є резидентом Юрисдикції, якщо такий підрозділ розташований в межах Юрисдикції.

d) термін «**Підзвітна Фінансова Установа**» означає будь-яку Фінансову Установу Юрисдикції, яка не є Непідзвітною Фінансовою Установою.

e) термін «**Підзвітний Рахунок**» означає Фінансовий Рахунок, який веде Підзвітна Фінансова Установа та який відповідно до процедур належної комплексної перевірки, що відповідають Загальному

стандарту звітності, визначено як рахунок, який належить одній або декільком особам, що є Підзвітними Особами по відношенню до іншої Юрисдикції, або Пасивній НФО з однією або декількома Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами по відношенню до іншої Юрисдикції.

f) термін «**Загальний Стандарт Звітності**» означає стандарт для автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки, розроблений ОЕСР разом з країнами G20, представлений країнам G20 у 2014 році та опублікований на сайті ОЕСР.

g) термін «**Секретаріат координаційного органу**» означає Секретаріат ОЕСР, який відповідно до пункту 3 статті 24 Конвенції надає підтримку координаційному органу, що складається з представників компетентних органів Сторін Конвенції.

2. Будь-який термін, що починається з великої літери, якщо інше не визначено в цій Угоді, матиме те значення, що йому надається у відповідний час згідно із законодавством Юрисдикції, що застосовує Угоду, та за умови що це значення не суперечить значенню у Загальному Стандарті Звітності. Будь-який термін, не визначений в цій Угоді або в Загальному Стандарті Звітності, та якщо інше не випливає з контексту або якщо Компетентні Органи (в межах, дозволених внутрішнім законодавством) не домовились про спільне тлумачення, буде мати те значення, яке йому надається у відповідний час згідно із законодавством Юрисдикції, яка застосовує Угоду, з умовою, що будь-яке визначення згідно із податковим законодавством відповідної Юрисдикції, переважає над визначенням цього ж терміну згідно з іншими законами такої Юрисдикції.

РОЗДІЛ 2

Обмін інформацією щодо Підзвітних Рахунків

1. Відповідно до положень статті 6 та 22 Конвенції та згідно із застосовними правилами звітування та належної комплексної перевірки, що відповідають Загальному Стандарту Звітності, кожен Компетентний Орган буде щорічно обмінюватись в автоматичному режимі інформацією, отриманою згідно з цими правилами та визначеною в пункті 2. Незважаючи на попереднє речення, Компетентні органи Юрисдикцій, перелічених у Додатку А, обмінюватимуться, але не отримуватимуть

інформацію, визначену в пункті 2. Юрисдикції, не перелічені в Додатку А, завжди отримуватимуть інформацію, визначену в пункті 2, але не будуть обмінюватися такою інформацією з Юрисдикціями, переліченими в Додатку А.

2. Інформація, що підлягає обміну, щодо кожного Підзвітного Рахунку іншої Юрисдикції:

a) ім'я, адреса, ПН, дата та місце народження (для фізичної особи) кожної Підзвітної Особи, яка є Власником Рахунку щодо рахунку, а у випадку будь-якої Організації, яка є Власником Рахунку, та яка після застосування процедур належної комплексної перевірки, що відповідають Загальному Стандарту Звітності, визначена такою, що має одну чи більше Контролюючу Особу, що є Підзвітною Особою, – найменування, адреса та ПН Організації та ім'я, адреса, ПН та дата і місце народження кожної Підзвітної Особи;

b) номер рахунку (або його функціональний еквівалент у разі відсутності номеру рахунку);

c) найменування та ідентифікаційний номер (за наявності) Підзвітної Фінансової Установи;

d) залишок чи вартість рахунку (у тому числі, у випадку Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету, Викупна Сума або вартість, що підлягає відшкодуванню) станом на кінець відповідного календарного року чи іншого звітного періоду, або, якщо рахунок був закритий протягом такого року чи періоду, на момент закриття рахунку;

e) у випадку будь-якого Кастодіального Рахунку:

(1) загальна валова сума відсотків, загальна валова сума дивідендів і загальна валова сума іншого доходу, згенерованого стосовно активів на рахунку, які виплачені або зараховані на рахунок (або щодо рахунку) протягом календарного року чи іншого відповідного звітного періоду; а також

(2) загальна валова сума надходжень від продажу чи викупу Фінансових Активів, сплачених або зарахованих на рахунок протягом календарного року або іншого відповідного звітного

періоду щодо якого Підзвітна Фінансова Установа виступала як зберігач, брокер, номінальний утримувач, або діяла іншим чином як агент Власника Рахунку;

f) у випадку будь-якого Депозитного Рахунку, загальна валова сума відсотків, сплачених або зарахованих на рахунок протягом календарного року чи іншого відповідного звітного періоду; та

g) у випадку будь-якого рахунку, не зазначеного в підпункті 2(е) або (f), загальна валова сума, сплачена чи зарахована Власнику Рахунку щодо такого рахунку протягом календарного року або іншого відповідного звітного періоду, стосовно якого Підзвітна Фінансова Установа є боржником або дебітором, у тому числі сукупна сума будь-яких викупних виплат, сплачених Власнику Рахунку протягом календарного року чи іншого відповідного звітного періоду.

РОЗДІЛ 3

Строки та порядок обміну інформацією

1. Для цілей обміну інформацією, зазначеної в Розділі 2, сума та класифікація платежів, здійснених щодо Підзвітного Рахунку, може бути визначена відповідно до принципів податкового законодавства Юрисдикції, яка передає інформацію.
2. Для цілей обміну інформацією, зазначеної в Розділі 2, в інформації, якою обмінюються, буде визначена валюта, в якій виражена кожна відповідна сума.
3. Для цілей пункту 2 Розділу 2, інформація підлягає обміну щодо [xxxx] року та усіх наступних років, і підлягатиме обміну протягом дев'яти місяців після закінчення календарного року, якого стосується інформація. Незважаючи на попереднє речення, інформація підлягає обміну виключно стосовно календарного року, якщо кожна з Юрисдикцій має чинне законодавство, що передбачає надання інформації, що стосується такого календарного року, та відповідає обсягам обміну, визначеним у Розділі 2, та процедурам звітування та належної комплексної перевірки, що містяться в Загальному Стандарті Звітності.

4. Незважаючи на пункт 3, інформація, яка підлягає обміну щодо [xxxx] року, є інформацією, описаною в пункті 2 Розділу 2, за винятком валової суми надходжень, описаного в підпункті 2(е)(2) Розділу 2.

5. Компетентні Органи будуть автоматично обмінюватись інформацією, зазначеною у Розділі 2, відповідно до схеми загального стандарту звітності із використанням Розширюваної Мови Розмітки.

6. Компетентні Органи погодять один або декілька методів передачі даних, у тому числі стандарти кодування.

РОЗДІЛ 4

Співпраця щодо виконання вимог та правозастосування

Компетентний Орган буде повідомляти інший Компетентний Орган, якщо перший Компетентний Орган має причину вважати, що помилка могла призвести до надання недостовірної або неповної інформації у звітності, або що має місце невиконання Підзвітною Фінансовою Установою застосованих вимог щодо звітування та належної комплексної перевірки, які відповідають Загальному Стандарту Звітності. Компетентний Орган, що отримав таке повідомлення, буде вживати всіх необхідних заходів, які передбачені його внутрішнім законодавством, для виправлення помилок або усунення порушень, описаних у повідомленні.

РОЗДІЛ 5

Конфіденційність та гарантії захисту даних

1. Уся інформація, якою обмінюються, підпадає під правила конфіденційності та інші гарантії, передбачені Конвенцією, включаючи положення, які обмежують використання переданої інформації в тій мірі, в якій це необхідно для гарантування необхідного рівня захисту персональних даних відповідно до гарантій, які можуть бути визначені Компетентним Органом, що передає інформацію, згідно із його внутрішнім законодавством.

2. Кожен Компетентний Орган буде невідкладно повідомляти Секретаріат координаційного органу щодо будь-якого порушення конфіденційності або невиконання гарантій, а також про будь-які санкції та заходи, які були в подальшому застосовані.

РОЗДІЛ 6

Консультації та зміни

1. У випадку виникнення труднощів в імplementації або тлумаченні цієї Угоди, Компетентний Орган може подати звернення про консультацію з одним чи більше Компетентними Органами з метою розробки належних заходів для забезпечення виконання цієї Угоди. Компетентний Орган, який запросив консультації, повинен забезпечити, що Секретаріат координаційного органу повідомлений про будь-які відповідні заходи, які були розроблені, а Секретаріат координаційного органу повинен повідомити всі Компетентні Органи, навіть ті, які не брали участі в консультаціях, про будь-які заходи, які були розроблені.

2. До цієї Угоди можуть вноситися зміни за згодою, оформленою письмовою угодою всіх Компетентних Органів. Якщо не домовлено про інше, така зміна набирає чинності в перший день місяця після закінчення одного місяця з дати останнього підписання такої письмової угоди.

РОЗДІЛ 7

Строк дії Угоди

1. Ця Угода набирає чинності з дати, коли два або більше Компетентних Органів надішлють Секретаріату координаційного органу повідомлення, і яке буде отримано Секретаріатом координаційного органу, про те, що їхня Юрисдикція має необхідні закони для імplementації Угоди. Після дати набрання чинності Компетентний Орган може звернутися з проханням підписати Угоду. Незважаючи на попереднє речення, Компетентний Орган, який бажає підписати Угоду до набрання нею чинності, але після того, як вона була підписана групою Компетентних Органів, які є першими підписантами Угоди, перший згаданий Компетентний Орган повинен зробити запит на підписання Угоди.

2. Рішення про запрошення Компетентного Органу, а також про те, чи буде Компетентний Орган включений до Додатку А, приймається на основі спільного рішення Компетентних Органів, які підписали Угоду. Після підписання Угоди Компетентний Орган повинен повідомити

Секретаріат координаційного органу про те, що в його Юрисдикції прийнято необхідне законодавство для виконання Угоди. Угода набирає чинності для Компетентного Органу, який повідомив про це, з дати отримання його повідомлення Секретаріатом координаційного органу.

3. Компетентний Орган може призупинити обмін інформацією в рамках цієї Угоди, направивши письмове повідомлення іншому Компетентному Органу про те, що він визначив, що існує або існувала значна невідповідність іншого Компетентного Органу цій Угоді. Таке призупинення матиме негайний ефект. Для цілей цього пункту значна невідповідність включає, але не обмежується недотриманням положень про конфіденційність та захист даних цієї Угоди та Конвенції, ненаданням Компетентним Органом своєчасної або достатньої інформації відповідно до вимог цієї Угоди або визначенням статусу Організацій або рахунків як Непідзвітних Фінансових Установ та Виключених Рахунків у спосіб, що суперечить цілям Загального Стандарту Звітності.

4. Компетентний Орган може припинити дію Угоди шляхом направлення письмового повідомлення про припинення Секретаріату координаційного органу. Таке припинення набере чинності першого дня місяця після закінчення 12-місячного строку після дати повідомлення про припинення. У разі припинення вся інформація, попередньо отримана за цією Угодою, буде залишатись конфіденційною та підпадати під дію положень Конвенції.

РОЗДІЛ 8

Отримання повідомлень Секретаріатом координаційного органу

Якщо інше не передбачено Угодою, Секретаріат координаційного органу повідомлятиме всі Компетентні органи про будь-яке повідомлення, отримане ним в рамках цієї Угоди.

Підписано у [...] [...] року
Компетентний Орган
[Юрисдикції]:

Підписано у [...] [...] року
Компетентний Орган
[Юрисдикції]:

ДОДАТОК А: ПЕРЕЛІК ЮРИСДИКЦІЙ

[Юрисдикція]

[Юрисдикція]

Додаток 2

Невзаємна Модельна угода Компетентних Органів

1. Можливі ситуації, коли автоматичний обмін інформацією про фінансові рахунки не обов'язково має бути взаємним (наприклад, тому що в одній з юрисдикцій немає податку на прибуток). У таких випадках інформація надсилається лише з [Юрисдикції А] до [Юрисдикції В], але не з [Юрисдикції В] до [Юрисдикції А].

2. Хоча невзаємна угода може значною мірою ґрунтуватися на Модельній угоді Компетентних Органів, необхідні деякі зміни, щоб відобразити її невзаємний характер. Наприклад, визначення терміну «Підзвітна Фінансова Установа» має бути змінено у такий спосіб, щоб Підзвітними Фінансовими Установами могли бути лише Фінансові Установи [Юрисдикції А].

3. Повний перелік положень, які необхідно змінити або вилучити, наведено нижче:

- положення, які необхідно змінити: другий, четвертий та п'ятий пункти Преамбули; підпункти 1(f), (g) та (h) Розділу 1; пункти 1 та 2 (без підпунктів) Розділу 2; пункт 5 Розділу 3; Розділи 4 та 5; та пункт 1 Розділу 7; та
- положення, які необхідно вилучити: підпункти 1(e), (h), (j) та (m) Розділу 1; та друге речення пункту 3 Розділу 3.

4. Ці зміни були включені в Невзаємну Модельну угоду Компетентних Органів:

**МОДЕЛЬНА УГОДА МІЖ КОМПЕТЕНТНИМ ОРГАНОМ
[ЮРИСДИКЦІЇ А] ТА [ЮРИСДИКЦІЇ В] ПРО АВТОМАТИЧНИЙ
ОБМІН ІНФОРМАЦІЄЮ ПРО ФІНАНСОВІ РАХУНКИ ДЛЯ
ПОКРАЩЕННЯ ВИКОНАННЯ ПОДАТКОВИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ У
СФЕРІ МІЖНАРОДНОГО ОПОДАТКУВАННЯ**

Оскільки Уряд [Юрисдикції А] та Уряд [Юрисдикції В] мають давні та тісні відносини щодо взаємної допомоги в податкових питаннях і бажають покращити рівень виконання податкових зобов'язань у сфері міжнародного оподаткування шляхом подальшої розбудови цих відносин;

Оскільки законодавство [Юрисдикції А] [очікується, що буде вимагати]/[вимагає] від фінансових установ звітувати інформацію щодо певних рахунків та дотримуватися відповідних процедур належної комплексної перевірки відповідно до обсягу обміну, передбаченого Розділом 2 цієї Угоди, а також процедур подання звітності та належної комплексної перевірки, викладених Загальним Стандартом Звітності;

Оскільки [стаття [...] Конвенції про оподаткування доходів між [Юрисдикцією А] і [Юрисдикцією В] / [стаття 6 Конвенції про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах] (далі – Конвенція)] / [інший застосовний правовий інструмент (далі – Інструмент)] встановлює право на обмін інформацією для податкових цілей, включаючи автоматичний обмін інформацією, і надає повноваження компетентним органам [Юрисдикції А] і [Юрисдикції В] (далі – Компетентні Органи) погоджувати обсяг та умови таких автоматичних обмінів;

Оскільки [Юрисдикція В] мають (i) належні гарантії, що забезпечують, щоб інформація, отримана відповідно до цієї Угоди, залишалася конфіденційною і використовувалася виключно для цілей, встановлених у [Конвенції]/[Інструменті], та (ii) інфраструктуру для ефективних взаємовідносин з питань обміну (включаючи налагоджені процеси для гарантування своєчасного, точного та конфіденційного обміну інформацією, ефективною й надійною комунікації та спроможності в короткий термін вирішувати питання і проблеми стосовно обмінів або запитів щодо обмінів, а також адмініструвати положення Розділу 4 цієї Угоди);

Оскільки Компетентні органи мають намір укласти угоду для покращення рівня виконання податкових зобов'язань у сфері

міжнародного оподаткування, що ґрунтується на невзаємному автоматичному обміні відповідно до [Конвенції]/[Інструменту] та з урахуванням конфіденційності та інших передбачених гарантій, включаючи положення, які обмежують використання інформації, якою обмінюються на підставі [Конвенції]/[Інструменту];

Зважаючи на це, Компетентні Органи домовились про таке:

РОЗДІЛ 1

Визначення

1. Для цілей цієї угоди (далі – Угода) викладені нижче терміни мають такі значення:

a) термін «**[Юрисдикція А]**» означає [...].

b) термін «**[Юрисдикція В]**» означає [...].

c) термін «**Компетентний Орган**» означає [...].

(1) у випадку [Юрисдикції А], [...]; та

(2) у випадку [Юрисдикції В], [...].

d) термін «**Фінансова Установа [Юрисдикції А]**» означає *(i)* будь-яку Фінансову Установу, що є резидентом [Юрисдикції А], але не включає будь-який відокремлений підрозділ такої Фінансової Установи, розташований за межами [Юрисдикції А], та *(ii)* будь-який відокремлений підрозділ Фінансової Установи, що не є резидентом [Юрисдикції А], якщо такий підрозділ розташований в межах [Юрисдикції А].

e) термін «**Підзвітна Фінансова Установа**» означає будь-яку Фінансову Установу [Юрисдикції А], яка не є Непідзвітною Фінансовою Установою.

f) термін «**Підзвітний Рахунок**» означає Підзвітний Рахунок [Юрисдикції В], за умови, що він був визначний таким відповідно до процедур належної комплексної перевірки, які відповідають Загальному Стандарту Звітності в [Юрисдикції А].

g) термін «**Підзвітний Рахунок [Юрисдикції В]**» означає Фінансовий Рахунок, який веде Підзвітна Фінансова Установа [Юрисдикції А] та який належить одній або декільком Особам [Юрисдикції В], що є Підзвітними Особами, або Пасивній НФО з однією або декількома Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами [Юрисдикції В].

h) термін «**Особа [Юрисдикції В]**» означає Фізичну Особу або Організацію, яка визначена Підзвітною Фінансовою Організацією [Юрисдикції А] як резидент в [Юрисдикції В] відповідно до процедур належної комплексної перевірки, що відповідають Загальному Стандарту Звітності, або спадщину померлого, який був резидентом [Юрисдикції В].

i) термін «**ПН**» (індивідуальний податковий номер) означає ПН в [Юрисдикції В].

j) термін «**ПН в [Юрисдикції В]**» означає [...].

k) термін «**Загальний Стандарт Звітності**» означає стандарт для автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки, розроблений ОЕСР разом з країнами G20, представлений країнам G20 у 2014 році та опублікований на сайті ОЕСР.

2. Будь-який термін, що починається з великої літери, якщо інше не визначено в цій Угоді, матиме те значення, що йому надається у відповідний час згідно із законодавством Юрисдикції, що застосовує Угоду, та за умови що це значення не суперечить значенню у Загальному Стандарті Звітності. Будь-який термін, не визначений в цій Угоді або в Загальному Стандарті Звітності, та якщо інше не впливає з контексту або якщо Компетентні Органи (в межах, дозволених внутрішнім законодавством) не домовились про спільне тлумачення, буде мати те значення, яке йому надається у відповідний час згідно із законодавством Юрисдикції, яка застосовує Угоду, з умовою, що будь-яке визначення згідно із податковим законодавством відповідної Юрисдикції, переважає над визначенням цього ж терміну згідно з іншими законами такої Юрисдикції.

РОЗДІЛ 2***Обмін інформацією щодо Підзвітних Рахунків***

1. Відповідно до положень статті [...] [Конвенції]/[Інструменту] та згідно із застосовними правилами звітування та належної комплексної перевірки, що відповідають Загальному Стандарту Звітності, Компетентний Орган [Юрисдикції А] буде щорічно обмінюватися в автоматичному режимі інформацією, отриманою згідно з цими правилами та визначеною в пункті 2, з Компетентним Органом [Юрисдикції В].

2. Інформація, що підлягає обміну, щодо кожного Підзвітного Рахунку [Юрисдикції В]:

a) ім'я, адреса, ПІН, дата та місце народження (для фізичної особи) кожної Підзвітної Особи, яка є Власником Рахунку щодо рахунку, а у випадку будь-якої Організації, яка є Власником Рахунку, та яка після застосування процедур належної комплексної перевірки, що відповідають Загальному Стандарту Звітності, визначена такою, що має одну чи більше Контролюючу Особу, що є Підзвітною Особою, – найменування, адреса та ПІН Організації та ім'я, адреса, ПІН та дата і місце народження кожної Підзвітної Особи;

b) номер рахунку (або його функціональний еквівалент у разі відсутності номеру рахунку);

c) найменування та ідентифікаційний номер (за наявності) Підзвітної Фінансової Установи;

d) залишок чи вартість рахунку (у тому числі, у випадку Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету, Викупна Сума або вартість, що підлягає відшкодуванню) станом на кінець відповідного календарного року чи іншого звітного періоду, або, якщо рахунок був закритий протягом такого року чи періоду, на момент закриття рахунку;

e) у випадку будь-якого Кастодіального Рахунку:

(1) загальна валова сума відсотків, загальна валова сума дивідендів і загальна валова сума іншого доходу, згенерованого стосовно активів на рахунку, які виплачені або зараховані на

рахунок (або щодо рахунку) протягом календарного року чи іншого відповідного звітного періоду; а також

(2) загальна валова сума надходжень від продажу чи викупу Фінансових Активів, сплачених або зарахованих на рахунок протягом календарного року або іншого відповідного звітного періоду щодо якого Підзвітна Фінансова Установа виступала як зберігач, брокер, номінальний утримувач, або діяла в інший спосіб як агент Власника Рахунку;

f) у випадку будь-якого Депозитного Рахунку, загальна валова сума відсотків, сплачених або зарахованих на рахунок протягом календарного року чи іншого відповідного звітного періоду; та

g) у випадку будь-якого рахунку, не зазначеного в підпункті 2(е) або (f), загальна валова сума, сплачена чи зарахована Власнику Рахунку щодо такого рахунку протягом календарного року або іншого відповідного звітного періоду, стосовно якого Підзвітна Фінансова Установа є боржником або дебітором, у тому числі сукупна сума будь-яких викупних виплат, сплачених Власнику Рахунку протягом календарного року чи іншого відповідного звітного періоду.

РОЗДІЛ 3

Строки та порядок обміну інформацією

1. Для цілей обміну інформацією, зазначеної в Розділі 2, сума та класифікація платежів, здійснених щодо Підзвітного Рахунку, може бути визначена відповідно до принципів податкового законодавства Юрисдикції, яка передає інформацію.
2. Для цілей обміну інформацією, зазначеної в Розділі 2, в інформації, якою обмінюються, буде визначена валюта, в якій виражена кожна відповідна сума.
3. Для цілей пункту 2 Розділу 2, інформація підлягає обміну щодо [xxxx] року та усіх наступних років, і підлягатиме обміну протягом дев'яти місяців після закінчення календарного року, якого стосується інформація.

4. Незважаючи на пункт 3, інформація, яка підлягає обміну щодо [xxxx] року, є інформацією, описаною в пункті 2 Розділу 2, за винятком валової суми надходжень, описаного в підпункті 2(е)(2) Розділу 2.

5. Компетентний Орган [Юрисдикції А] буде автоматично обмінюватись інформацією, зазначеною у Розділі 2, відповідно до схеми загального стандарту звітності із використанням Розширюваної Мови Розмітки.

6. Компетентні Органи погодять один або декілька методів передачі даних, у тому числі стандарти кодування.

РОЗДІЛ 4

Співпраця щодо виконання вимог та правозастосування

Компетентний Орган [Юрисдикції В] буде повідомляти Компетентний Орган [Юрисдикції А], якщо перший Компетентний Орган має причину вважати, що помилка могла призвести до надання недостовірної або неповної інформації у звітності, або що має місце невиконання Підзвітною Фінансовою Установою застосовних вимог щодо звітування та належної комплексної перевірки, які відповідають Загальному Стандарту Звітності. Компетентний Орган [Юрисдикції А] буде вживати всіх необхідних заходів, які передбачені його внутрішнім законодавством, для виправлення помилок або усунення порушень, описаних у повідомленні.

РОЗДІЛ 5

Конфіденційність та гарантії захисту даних

1. Уся інформація, якою обмінюються, підпадає під правила конфіденційності та інші гарантії, передбачені [Конвенцією]/[Інструментом], включаючи положення, які обмежують використання переданої інформації в тій мірі, в якій це необхідно для гарантування необхідного рівня захисту персональних даних відповідно до гарантій, які можуть бути визначені Компетентним Органом [Юрисдикції А], що передає інформацію, згідно із його внутрішнім законодавством.

2. Компетентний Орган [Юрисдикції В] буде невідкладно повідомляти Компетентний Орган [Юрисдикції А] щодо будь-якого порушення

конфіденційності або невиконання гарантій, а також про будь-які санкції та заходи, які були в подальшому застосовані.

РОЗДІЛ 6

Консультації та зміни

1. У випадку виникнення труднощів в імplementації або тлумаченні цієї Угоди, Компетентний Орган може подати звернення про консультацію з метою розробки належних заходів для забезпечення виконання цієї Угоди.
2. До цієї Угоди можуть вноситися зміни за згодою, оформленою письмовою угодою Компетентних Органів. Якщо не домовлено про інше, така зміна набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення місячного строку з дати більш пізнього з підписань такої письмової угоди або з дати більш пізнього з повідомлень, якими обмінялися для цілей такої письмової угоди.

РОЗДІЛ 7

Строк дії Угоди

1. Ця Угода набирає чинності [...] / [на дату повідомлення, наданого Компетентним Органом [Юрисдикції А], про те, що в його Юрисдикції є необхідне законодавство для імplementації Угоди].
2. Компетентний Орган може призупинити обмін інформацією в рамках цієї Угоди, направивши письмове повідомлення іншому Компетентному Органу про те, що він визначив, що існує або існувала значна невідповідність іншого Компетентного Органу цій Угоді. Таке призупинення матиме негайний ефект. Для цілей цього пункту значна невідповідність включає, але не обмежується недотриманням положень про конфіденційність та захист даних цієї Угоди та [Конвенції] / [Інструменту], ненаданням Компетентним Органом своєчасної або достатньої інформації відповідно до вимог цієї Угоди або визначенням статусу Організацій або рахунків як Непідзвітних Фінансових Установ та Виключених Рахунків у спосіб, що суперечить цілям Загального Стандарту Звітності.
3. Компетентний Орган може припинити дію Угоди шляхом направлення письмового повідомлення про припинення іншому Компетентному

Органу. Таке припинення набере чинності першого дня місяця після закінчення 12-місячного строку після дати повідомлення про припинення. У разі припинення вся інформація, попередньо отримана за цією Угодою, буде залишатись конфіденційною та підпадати під дію положень [Конвенції/Інструменту].

Підписано у двох примірниках у [...] [...] року.

Компетентний Орган
[Юрисдикція А]:

Компетентний Орган
[Юрисдикція В]:

Додаток 3

Посібник користувача Загального Стандарту Звітності

Версія 2.0

Вступ

ОЕСР у співпраці з країнами G20 розробила загальний стандарт звітності, належної комплексної перевірки та обміну інформацією про фінансові рахунки. Відповідно до цього загального стандарту юрисдикції щорічно отримують від фінансової установи, що подає звітність, та автоматично обмінюються з партнерами з обміну, за необхідності, фінансовою інформацією щодо всіх підзвітних рахунків, визначених фінансовими установами на підставі єдиних вимог звітності та комплексної перевірки.

Частиною технічного рішення в рамках підтримки цього єдиного стандарту є схема та відповідні інструкції.

Схема – це структура даних для зберігання та передачі інформації в електронному вигляді та у великих обсягах. З цією метою зазвичай використовується XML – «розширювана мова розмітки». Прикладами можуть слугувати стандартний формат передачі ОЕСР «STF» або формат Fisc 153, які використовуються для обміну інформацією в рамках Директиви про оподаткування доходу від заощаджень у формі виплат відсотків.

Цей Посібник користувача надає пояснення щодо інформації, яка повинна бути включена у кожен елемент даних, відображений у CRS XML-схемі версії 1.0. В ньому також містяться рекомендації стосовно

порядку внесення виправлень до елементів даних у файлі, які можуть оброблятися автоматично.

Зв'язок між Посібником користувача та CRS Схемою

Цей Посібник користувача розділений на логічні розділи відповідно до схеми та містить інформацію про конкретні елементи даних і всі атрибути, за допомогою яких описується цей елемент даних.

Далі вказуються розділи інформації, передбачені у CRS схемі

- I. Заголовок повідомлення (Message Header) із зазначенням відправника, одержувача, типу повідомлення, звітного періоду
- II. Інформація про контролюючу особу (Controlling Person) або власника рахунку (Account Holder), якщо це фізична особа
- III. Власник рахунку (Account Holder), якщо це юридична особа
- IV. Орган CRS (CRS Body); звітна ФУ (Reporting FI) та звітна група (Reporting Group), реквізити рахунку (Account details)

Номери розділів зазначаються при нумерації діаграм у Додатку А.

CRS XML-схема призначена для використання у процесі автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки між Компетентними органами («КО»). Крім того, CRS також може використовуватися для внутрішньої звітності між Фінансовими установами («ФУ») та національними податковими органами відповідно до вимог CRS. Елементи, які стосуються національної звітності, відображені у [квадратних дужках].

У CRS схемі повторно використовується схема, передбачена в рамках FATCA, та елементи STF, тобто у CRS схемі містяться деякі елементи, які не вимагаються для цілей звітності та обміну інформацією відповідно до CRS (наприклад, Зведений звіт (Pool Report) та Національність (Nationality)). Ці елементи зазначені у Посібнику користувача як необов'язкові, з приміткою «*поза рамками CRS*».

Коментар «*поза рамками CRS*» у разі необхідності також зазначається на діаграмах у Додатку А.

CRS XML-схема та Посібник користувача містять елементи, які є унікальними для CRS (наприклад, непідтвержені документально або закриті рахунки).

Поле необхідних умов для кожного елементу даних та його атрибутів вказує на те, чи такий елемент є елементом валідації або необов'язковим у схемі. Кожен елемент — це той чи інший елемент схеми.

Елементи валідації ПОВИННІ бути присутніми для ВСІХ записів даних у файлі, і може бути проведена автоматизована валідація. Відправник проводить технічну перевірку вмісту файлу даних з використанням XML-інструментів, щоб переконатися у наявності усіх елементів валідації, а у разі відсутності необхідно внести виправлення у файл. Одержувач також може це виконати та у разі виявлення помилки може відхилити файл. Якщо існує вибір між 2 елементами валідації в рамках одного вихідного елемента валідації, а необхідно обрати один, то це позначається як «Валідація (вибір)». Якщо елементи відносять до вихідного необов'язкового елемента, то вони позначаються як «необов'язкові».

Для необов'язкових елементів схеми можуть бути передбачені різні бізнес-правила:

- Деякі необов'язкові поля, позначені як «(Необов'язкові) Обов'язкові», є необов'язковими елементами CRS звітності, про що зазначається у вимогах до CRS звітності, залежно від наявності інформації або юридичних факторів. Обов'язкові елементи можуть бути у більшості (але не у всіх) випадках, тому не може існувати простого ІТ-процесу валідації для їхньої перевірки. (Наприклад, CRS передбачає, що ФУ зобов'язана повідомляти реєстраційний номер платника податків (TIN) власника рахунку лише у тому разі, якщо він виданий за місцем його проживання/народження, або ж якщо вона зобов'язана зберігати та відображати його у звітності – зберігати у записах з можливістю електронного пошуку).
- Необов'язкові елементи можуть являти собою вибір між одним або іншим типом, де один з них повинен використовуватися (наприклад, вибір між фіксованою адресою і довільною адресою). Відображається як «Необов'язкова» вимога.
- Цей елемент може бути необов'язковим для валідації схеми або CRS. Він не зазначається лише у файлі CRS, оскільки має позначення «Необов'язково (поза рамками CRS)».

У Додатку А до CRS Посібника користувача зображена CRS XML-схема у вигляді діаграми з усіма її елементами. Номер, вказаний біля заголовку, відповідає номеру розділу у тексті Посібника користувача.

У Додатку В до CRS Посібника користувача зазначається Глосарій просторів назв для CRS XML-схеми.

Інформація, вказана у Схемі до стандарту Common Reporting Standard

I. Заголовок повідомлення

За даними, вказаними у заголовку повідомлення, визначається податковий орган, який надсилає повідомлення. У ньому вказується, коли повідомлення було створене, за який період (зазвичай рік) цей звіт, а також характер звіту (первинний, виправлений, додатковий і т.д.)

Елемент	Атрибу	Обся	Тип введення даних	Вимога
	т	г		
SendingCompanyI N		1 – 200 знаків	stf:StringMin1Max200_Тур е	Необов'язкови й

[Хоча він і не використовується для обміну інформацією між Компетентними органами в рамках CRS, але для національної звітності зазначення ідентифікаційного номеру відправника є обов'язковим, за допомогою якого ідентифікується Фінансова установа, яка звітує до податкового органу-відправника з використанням внутрішнього номеру TIN (або ідентифікаційного номеру (IN).]

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
TransmittingCountry		2 знаки	iso:CountryCode_Type	Валідація

Цей елемент даних визначає юрисдикцію, в якій ведеться фінансовий рахунок, за яким подається звітність, або де ФУ проводить відповідний платіж. Якщо відправник є податковим органом, то країна відправлення є юрисдикцією податкового органу. У цьому елементі даних використовується двобуквений код країни та перелік назв країн¹⁶ відповідно до стандарту ISO 3166-1 Alpha 2.

[Для національних звітів у цьому елементі зазначається національний Код країни.]

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
ReceivingCountry		2 знаки	iso:CountryCode_Type	Валідація

¹⁶ Застереження, зазначене нижче, стосується усіх випадків використання переліку кодів країн відповідно до ISO у CRS схемі: *З практичних міркувань перелік розроблено на основі переліку країн відповідно до ISO 3166-1, який на даний момент використовується банками та іншими фінансовими установами, і, відповідно, податковими органами. Використання цього переліку не означає, що ОЕСР підтримує конкретну позицію стосовно правового статусу територій, зазначених у переліку. Його зміст не обмежує статусу жодної території або суверенітету над нею, визначення меж міжнародних державних кордонів, а також не шкодить репутації жодної території, міста або регіону.*

Цей елемент даних визначає юрисдикцію податкового органу (Компетентного органу), який є безпосереднім одержувачем повідомлення. У цьому елементі даних використовується двобуквений код країни відповідно до стандарту ISO 3166-1 Alpha 2.

[Для національних звітів у цьому елементі зазначається національний Код країни.]

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
MessageType			crs:MessageType_EnumType	Валідація

Цей елемент даних визначає тип повідомлення, яке надсилається. Єдиним можливим записом у цьому полі для автоматичного обміну інформацією в рамках CRS AEOI є «CRS».

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
Warning		1 – 4000 знаків	stf:StringMin1Max4000_Type	Необов'язковий

Цей елемент даних є полем для введення довільного тексту, а саме конкретних попереджень щодо використання змісту повідомлення CRS, наприклад, умов Інструмента або Конвенції, якими передбачається обмін даними. Якщо звітні дані надаються за будь-який інший період, окрім повного звітного року, то ця інформація зазначається тут описово (наприклад, «період тривалістю десять місяців»).

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
Contact		1 – 4000 знаків	stf:StringMin1Max4000_Type	Необов'язковий

Цей елемент даних є полем для введення довільного тексту, а саме конкретної контактної інформації відправника повідомлення. [Можна вказати контактні дані ФУ або третьої особи лише у випадку подачі національної звітності.]

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
MessageRefID		1 – 170 знаків	stf:StringMin1Max170_Type	Валідація

Цей елемент даних є полем для введення довільного тексту із зазначенням унікального коду повідомлення відправника (створеного відправником), за допомогою якого ідентифікується повідомлення, яке надсилається. Такий код дає можливість відправнику та одержувачу ідентифікувати конкретне повідомлення у разі виникнення запитань або необхідності внесення виправлень згодом. У разі обміну інформацією між

Компетентними органами, у першій частині зазначається код країни юрисдикції-відправника, а в другій частині вказується рік, якого стосується таке повідомлення (в ідеалі це має бути рік початку звітного періоду, але також може бути рік його закінчення), і в третій частині вказується код країни-одержувача перед унікальним кодом, створеним юрисдикцією-відправником («національна частина»).

[Відповідно до загальноприйнятих рекомендованих стандартів, якщо CRS схема використовується у цілях національної звітності, ФУ може зазначити ідентифікаційний номер ФУ в MessageRefID на початку унікального ідентифікатора, створеного ФУ.]

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
MessageTypeIndic			crs:CrsMessageTypeIndic_EnumType	Валідація

Цей елемент даних дає відправнику можливість визначити тип повідомлення, що надсилається. Цей елемент даних визначає, чи є дані новими або виправленими (див. Рекомендації щодо процесу внесення виправлень нижче). Повідомлення повинні містити усі нові чи усі виправлені/видалені дані або вказувати на відсутність даних, що підлягають звітуванню.

Серед можливих значень:

- CRS701 = Повідомлення містить нову інформацію
- CRS702 = Повідомлення містить виправлені/видалені дані стосовно інформації, яка надсилалася раніше
- CRS703 = Повідомлення вказує на відсутність даних, що підлягають звітуванню

[MessageTypeIndic може використовуватися на національному рівні з метою вказівки на те, що Фінансова установа провела необхідні перевірки клієнтських даних, але дані, які підлягають звітності, відсутні (фактично «нульовий звіт»).

У такому випадку MessageTypeIndic матиме значення CRS703, Account Report (розділ IVc) не зазначатиметься, натомість буде зазначатися CrsBody та ReportingFI.]

MessageTypeIndic може також використовуватися у разі обміну інформацією між Компетентними органами для зазначення, що дані, які підлягають звітності, відсутні (фактично «нульовий звіт/повідомлення з нульовими даними»).

У такому разі `MessageTypeIndic` матиме значення `CRS703`, та `CrsBody` не зазначається. Це єдиний випадок, коли `CrsBody` не зазначається. У всіх інших випадках `CrsBody` обов'язково потрібно вказувати.

Елемент	Атрибу т	Обся г	Тип введення даних	Вимога
<code>CorrMessageRefID</code>		1 – 170 знаків	<code>stf:StringMin1Max170_Type</code>	Необов'язкови й (поза рамками CRS)

Цей елемент не використовується у контексті CRS XML-схеми.

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
<code>ReportingPeriod</code>			<code>xsd:date</code>	Валідація

Цей елемент даних визначає останній день звітної періоду (зазвичай звітної податкового року), якого стосується таке повідомлення, у форматі РРРР-ММ-ДД. Наприклад, якщо повідомляється інформація про рахунки або платежі, проведені у 2014 календарному році, то у полі зазначається «2014-12-31». Якщо у виняткових випадках звітний період становить не один рік, то вкажіть тривалість звітної періоду в елементі даних «Warning».

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
<code>Timestamp</code>			<code>xsd:dateTime</code>	Валідація

Цей елемент даних визначає дату та час створення повідомлення. Очікується, що цей елемент буде автоматично заповнюватися хост-системою. Формат, який використовується: РРРР-ММ-ДД ГГ:ХвХв:Сс.МсМсМс. Можна використовувати частки секунди (у такому разі мілісекунди передаються трицифровим числом, див. «МсМсМс» у форматі, зазначеному вище). Приклади: 2015-03-15T09:45:30 або 2015-03-15T09:45:30.789 (з мілісекундами).

II. *PersonParty_Type*

Елементи даних цього розділу використовуються для фізичних осіб-власників рахунків або контролюючих осіб пасивних НФО. Цей комплексний тип складається з наступних елементів даних:

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
<code>ResCountryCode</code>		2 знаки	<code>iso:CountryCode_Type</code>	Валідація

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
TIN		1 – 200 знаків	cfc:TIN_Type (необов'язковий)	Обов'язковий

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
Name	crs:NamePerson_Type			Валідація

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
Address	cfc:Address_Type			Валідація

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
Nationality	iso:CountryCode_Type			Необов'язковий (поза рамками CRS)

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
BirthInfo				(Необов'язковий) Обов'язковий

IIa. ResCountryCode

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
ResCountryCode		2 знаки	iso:CountryCode_Type	Валідація

Цей елемент даних описує код(и) країни податкової резидентності фізичної особи, щодо якої подається звітність, та має бути зазначений у всіх записах даних для автоматичного обміну інформацією в рамках CRS АЕОІ між Компетентними органами.

Вимагається подача окремого звіту для кожної юрисдикції резидентності особи, щодо якої подається звітність, у т.ч. контролюючих осіб, які є особами, щодо яких подається звітність, разом з детальною інформацією про Суб'єкта, якщо є більше однієї юрисдикції резидентності.

[У національній звітності, якщо фізична особа має офіційне підтвердження або класифікується як податковий резидент більш ніж в одній юрисдикції, то цей елемент може повторюватися, а дані надсилаються до податкового органу. Також рекомендується передбачити обов'язкове використання національних кодів країн для документально непідтверджених рахунків, які не будуть передаватися між Компетентними органами.]

Повна інформація, зокрема усі коди країн резидентності, які вважаються такими, до яких має відношення Підзвітна особа, може надсилатися усім Компетентним органам юрисдикції резидентності з метою сповіщення про те, що існує ймовірність необхідності вирішення питання стосовно статусу подвійної резидентності або інших питань, пов'язаних з виконанням численних вимог щодо подання звітності. Рекомендується, щоб Компетентний орган надсилав запис даних до кожної юрисдикції резидентності із зазначенням всіх підзвітних юрисдикцій резидентності.

В якості альтернативи, за певних обставин юрисдикція-відправник може прийняти рішення надсилати дані лише із зазначенням коду країни резидентності юрисдикції-одержувача для кожної з них, і може використовувати інший метод обміну інформацією, прийнятний для кількох юрисдикцій резидентності відповідно до умов чинного(-их) правового(-их) інструмента(-ів), якщо та коли це потрібно.

Шв. TIN Type

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
TIN		1 – 200 знаків	сfc:TIN_Type	(Необов'язковий) Обов'язковий

Цей елемент даних визначає ідентифікаційний номер платника податків (TIN), який використовується одержуючими податковими органами для ідентифікації фізичної особи-власника рахунку. TIN (за наявності) повинен зазначатися відповідно до правил CRS.

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
TIN	issuedBy	2 знаки	iso:CountryCode_Type	(Необов'язковий) Обов'язковий

Цей атрибут визначає юрисдикцію, яка видала TIN. Якщо юрисдикція місця видачі невідома, то це місце можна залишити порожнім.

Ис. NamePerson_Type

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
NamePerson_Typе	nameType	г	stf:OECDNameType_EnumType	Необов'язковий

Цей елемент даних дає можливість ФУ у звітності зазначати прізвище при народженні та прізвище після одруження.

OECDNameType_EnumType

Можлива ситуація, коли фізична особа або юридична особа за CRS має кілька прізвищ/найменувань. Це умова, яка використовується для зазначення типу конкретного найменування. До таких типів відноситься нікнейм («nick»), найменування, під якими особам веде свою діяльність («dba» — скорочена назва організації або найменування, яке використовується замість офіційної ділової назви публічно) і т.д.

Серед можливих значень:

- OECD201 = SMFAliasOrOther (не використовується в рамках CRS)
- OECD202 = indiv
- OECD203 = alias
- OECD204 = nick
- OECD205 = aka
- OECD206 = dba
- OECD207 = legal
- OECD208 = atbirth

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
PrecedingTitle		1 – 200 знаків	stf:StringMin1Max200_Type	Необов'язковий

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
Title		1 – 200 знаків	stf:StringMin1Max200_Type	Необов'язковий

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
---------	---------	-------	--------------------	--------

FirstName	1 – 200	stf:StringMin1Max200_Type	Валідація знаків
-----------	---------	---------------------------	------------------

Цей елемент даних обов'язковий у CRS звітності. Якщо у ФУ або податкового органу, який передає повідомлення, немає повного імені фізичної особи-власника рахунку або контролюючої особи, то тут можна зазначити ініціали або NFN («Ім'я відсутнє»).

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
FirstName	xnlNameType	1 – 200	stf:StringMin1Max200_Type	Необов'язковий знаків

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
MiddleName		1 – 200	stf:StringMin1Max200_Type	Необов'язковий знаків

Цей елемент даних дає можливість зазначити середнє ім'я фізичної особи. Дані не є обов'язковими в рамках CRS звітності; якщо звітна ФУ володіє інформацією про середнє ім'я або ініціал, то така інформація може бути зазначена тут.

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
MiddleName	xnlNameType	1 – 200	stf:StringMin1Max200_Type	Необов'язковий знаків

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
NamePrefix		1 – 200	stf:StringMin1Max200_Type	Необов'язковий знаків

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
NamePrefix	xnlNameType	1 – 200	stf:StringMin1Max200_Type	Необов'язковий знаків

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
LastName		1 – 200	знаків stf:StringMin1Max200_Type	Валідація

Цей елемент даних обов'язковий у CRS звітності. Звітна ФУ або звітний податковий орган при передачі повідомлення повинен вказати прізвище фізичної особи-власника рахунку. У цьому полі може

зазначатися префікс або суфікс, які на законних підставах використовуються власником рахунку.

Оскільки цей елемент рядковий, то є можливість його використовувати для зазначення імені або двох прізвищ у довільному форматі, однак, за наявності такої можливості, необхідно використовувати структуровані ім'я та прізвище.

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
LastName	xnlNameType	1 – 200 знаків	stf:StringMin1Max200_Type	Необов'язковий

Елемент	Атрибу т	Обся г	Тип введення даних	Вимога
GenerationIdentifie r		1 – 200 знаків	stf:StringMin1Max200_Type	Необов'язкови й

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
Suffix		1 – 200 знаків	stf:StringMin1Max200_Type	Необов'язковий

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
GeneralSuffix		1 – 200 знаків	stf:StringMin1Max200_Type	Необов'язковий

Ид. Address_Type

Є два можливі варіанти адреси у схемі – AddressFix та AddressFree. AddressFix використовується для усієї CRS звітності за винятком випадків, коли звітна ФУ або звітний податковий орган, який передає повідомлення, не може визначити різні частини адреси власника рахунку.

Цей елемент даних є постійною адресою проживання (наприклад, фізичної особи-власника рахунку). Якщо в особовій справі клієнта звітної ФУ або звітного податкового органу немає постійної адреси проживання клієнта, то адресою вважається поштова адреса, що використовується фінансовою установою для зв'язку з фізичною особою-власником рахунку станом на момент підготовки звіту.

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
CountryCode		2 знаки	iso:CountryCode_Type	Валідація

Цей елемент даних містить код країни, пов'язаний з адресою власника рахунку. [У зв'язку з відсутністю адреси для документально не підтверджених рахунків буде використовуватися національний код країни. Оскільки адреса заповнюється ще в одному елементі даних, то замість фактичної адреси можна використовувати «undocumented» («документально не підтверджено»)].

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
AddressFree		1 – 4000 знаків	stf:StringMin1Max4000_Type	Необов'язково*

Цей елемент даних дозволяє вводити інформацію про адресу в довільному форматі. Якщо користувач обирає варіант введення даних у менш структурованому варіанті з використанням «AddressFree», то усі деталі адреси мають бути відображені у вигляді одного рядка байтів з використанням пробілу або «/» (коса лінія) або символу повернення каретки у якості роздільника між частинами адреси. *Цей варіант можна використовувати лише у разі, якщо дані не можуть бути відтворені у форматі AddressFix.

ПРИМІТКА: Якщо звітна ФУ або звітний податковий орган, який передає повідомлення, обирає AddressFix, вони матимуть можливість ввести повну поштову адресу власника рахунку в елементі AddressFree, а не просто використовувати пов'язані фіксовані елементи. У такому випадку інформацію про місто, територіальну одиницю та поштовий індекс завжди необхідно зазначати у відповідних фіксованих елементах.

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
AddressType	legalAddressType		stf:OECDLegalAddressTypeEnumType	Необов'язковий

OECDLegalAddressTypeEnumType

Це тип даних для атрибуту адреси. Він використовується для зазначення правового характеру такої адреси (проживання, службова і т.д.)

Серед можливих значень:

- OECD301 = residentialOrBusiness
- OECD302 = residential
- OECD303 = business

- OECD304 = registeredOffice
- OECD305 = unspecified

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
	Street	1 – 200 знаків	stf:StringMin1Max200_Type	Необов'язковий

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
	BuildingIdentifier	1 – 200 знаків	stf:StringMin1Max200_Type	Необов'язковий

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
	SuiteIdentifier	1 – 200 знаків	stf:StringMin1Max200_Type	Необов'язковий

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
	FloorIdentifier	1 – 200 знаків	stf:StringMin1Max200_Type	Необов'язковий

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
	DistrictName	1 – 200 знаків	stf:StringMin1Max200_Type	Необов'язковий

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
	POB	1 – 200 знаків	stf:StringMin1Max200_Type	Необов'язковий

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
	PostCode	1 – 200 знаків	stf:StringMin1Max200_Type	Необов'язковий

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
	City	1 – 200 знаків	stf:StringMin1Max200_Type	Валідація

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
---------	---------	-------	--------------------	--------

CountrySubentity	1 – 200 знаків	stf:StringMin1Max200_Type	Необов'язковий
------------------	-------------------	---------------------------	----------------

Вищезазначені елементи відносяться до типу AddressFix. Елемент даних «City» необхідний для валідації схеми. PostCode завжди потрібно зазначати там, де є така можливість. Інформація стосовно поштової адреси власника рахунку може вводиться тут або в елементі даних AddressFree.

Пе. Nationality

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
Nationality		2 знаки	iso:CountryCode_Type	Необов'язковий (поза рамками CRS)

Цей елемент даних не передбачений в рамках CRS, і його заповнювати не потрібно.

Пф. BirthInfo

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
BirthDate			xsd:date	(Необов'язковий) Обов'язковий

У цьому елементі даних вказується дата народження фізичної особи-власника рахунку. Дата народження може залишитися незаповненою, якщо вона не вимагається в рамках CRS звітності (це може стосуватися вже існуючих рахунків, якщо дата народження не зафіксована у звітній Фінансовій установі та якщо така звітна Фінансова установа не зобов'язана збирати таку інформацію відповідно до вимог національного законодавства).

Формат дати: РРРР-ММ-ДД.

Три елементи даних, зазначені нижче, стосуються саме місця народження та можуть бути надані відповідно до рекомендацій CRS, якщо фінансова установа зобов'язана отримувати та звітувати з такою інформацією відповідно до вимог національного законодавства, і така інформація доступна в архівах з можливістю електронного пошуку.

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
---------	---------	-------	--------------------	--------

City	1 – 200 знаків	stf:StringMin1Max200_Type	Необов'язковий
------	-------------------	---------------------------	----------------

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
CitySubentity		1 – 200 знаків	stf:StringMin1Max200_Type	Необов'язковий

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
CountryInfo				Необов'язковий

Цей елемент даних дає можливість обрати між поточною юрисдикцією (визначається за 2-значним кодом країни) або колишньою юрисдикцією (визначається за назвою). Одне з двох вказується разом з елементами даних City або City та CitySubentity, якщо місце народження зазначається у звітності.

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
CountryCode		2 знаки	iso:CountryCode_Type	Необов'язковий

Елемент	Атрибу т	Обся г	Тип введення даних	Вимога
FormerCountryName		1 – 200 знаків	stf:StringMin1Max200_Type	Необов'язковий

III. *OrganisationParty_Type*

Цей комплексний тип визначає найменування власника рахунку, який є юридичною особою, а не фізичною особою.

Він складається з наступних 4 елементів даних:

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
ResCountryCode		2 знаки	iso:CountryCode_Type	(Необов'язковий) Обов'язковий

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
IN		1 – 200 знаків	crs:OrganisationIN_Type	(Необов'язковий) Обов'язковий

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
Name		1 – 200 знаків	cfc:NameOrganisation_Type	Валідація

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
Address			cfc:Address_Type	Валідація

IIIa. ResCountryCode

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
ResCountryCode		2 знаки	iso:CountryCode_Type (Необов'язковий)	Обов'язковий

Цей елемент даних описує країну податкової резидентності організації, яка подає звітність або щодо якої подається звітність.

IIIb. Entity IN (OrganisationIN_Type)

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
IN		1 – 200 знаків	crs:OrganisationIN_Type (Необов'язковий)	Обов'язковий

Цей елемент даних визначає ідентифікаційний номер (IN), який використовується податковим органом-відправником та/або одержувачем для ідентифікації юридичної особи-власника рахунку. В рамках CRS це може бути американський код GIIN, TIN, реєстраційний номер компанії, Глобальний ідентифікатор юридичної особи (EIN) або інші подібні ідентифікаційні номери, визначені податковим органом.

Цей елемент даних може повторюватися, якщо є другий IN.

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
IN	issuedBy	2 знаки	iso:CountryCode_Type	Необов'язковий

Цей атрибут описує юрисдикцію, яка видала IN. Якщо юрисдикція місця видачі невідома, то це місце можна залишити порожнім.

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
IN	INType	1 – 200 знаків	stf:StringMin1Max200_Type	Необов'язковий

Цей атрибут визначає тип ідентифікаційного номеру, що надсилається (наприклад, US GIIN, EIN, TIN). Можливі значення зазвичай узгоджуються між Компетентними органами.

IIIc. Organisation Name

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
Name		1 – 200 знаків	cfc:NameOrganisation_Type	Валідація

Офіційно зареєстрована назва юридичної особи, яка подає звітність або щодо якої подається звітність.

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
Name	nameType		stf:OECDNameType_EnumType	Необов'язковий

IV. CRS Body

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
CrsBody			crs:CrsBody_Type	(Необов'язковий) Обов'язковий

CRS body складається з елементів Reporting FI та Reporting Group.

CrsBody можна не зазначати лише тоді, коли MessageTypeIndic має значення CRS703 (нульова звітність) і SendingCompanyIN не вказується, тобто лише у разі нульової звітності між Компетентними органами. У всіх інших випадках CrsBody обов'язково зазначається.

IVa. Reporting FI

Визначає фінансову установу, яка веде фінансовий рахунок або яка проводить платіж, щодо якого подається звітність.

Звітна ФУ або звітний податковий орган використовує OrganisationParty_Type для зазначення ідентифікуючої інформації.

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
ReportingFI			crs:CorrectableOrganisationParty_Type	Валідація

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
DocSpec			stf:DocSpec_Type	Валідація

DocSpec визначає конкретний запис в CRS повідомленні, що передається. Це дає можливість ідентифікувати звіти, в які необхідно внести виправлення (див. також Рекомендації щодо внесення виправлень нижче).

IVb. ReportingGroup

Цей елемент даних містить детальну інформацію про CRS звіт, який надсилається звітною ФУ або звітним податковим органом, який здійснює передачу повідомлення.

Хоча у схемі цей елемент повторюється, в рамках CRS вказується лише одна ReportingGroup для кожного CRSBody. AccountReport повторюється, коли це необхідно.

Елемент	Атрибу	Обся	Тип введення даних	Вимога
	т	г		
ReportingGroup			crs:CorrectableOrganisationParty_Type	Валідація

Далі йдеться про чотири елементи даних, з яких складається ReportingGroup:

Елемент	Атрибу	Обся	Тип введення даних	Вимога
	т	г		
Sponsor			crs:CorrectableOrganisationParty_Type	Необов'язковий (поза рамками CRS)

якщо Фінансова установа використовує третю особу для подачі інформації від її імені в рамках CRS, то цей елемент не використовується, але контактну інформацію можна зазначити в елементі «Contact».

Елемент	Атрибу	Обся	Тип введення даних	Вимога
	т	г		
Intermediary			crs:CorrectableOrganisationParty_Type	Необов'язковий (поза рамками CRS)

IVc. Account Report

Елемент	Атрибу	Обся	Тип введення даних	Вимога
	т	г		
AccountReport			crs:CorrectableAccountReport_Type	(Необов'язковий) Обов'язковий

AccountReport є обов'язковим елементом в рамках CRS (крім випадків, коли використовується MessageTypeIndicator CRS703 для вказівки на те, що

дані для звітності відсутні). У всіх інших випадках AccountReport обов'язково заповнюється. AccountReport включає такі елементи даних у частині CorrectableAccountReport_Type:

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
DocSpec			stf:DocSpec_Type	Валідація

DocSpec визначає конкретний запис в CRS повідомленні, що передається. Це дає можливість ідентифікувати записи, до яких необхідно внести виправлення. Див. Рекомендації щодо внесення виправлень та опис DocSpec.

IVd. Account Number

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
AccountNumber		1 – 200 знаків	crs:FIAccountNumber_Type	Валідація

Зазначте номер рахунку, що використовується фінансовою установою для ідентифікації рахунку. Якщо у фінансової установи немає номеру рахунку, зазначте функціональний еквівалентний унікальний ідентифікатор, який використовується фінансовою установою для ідентифікації рахунку.

Обов'язковий для фінансових установ, які мають номер рахунку (у т.ч. буквено-цифрові ідентифікатори).

Наприклад: Номером рахунку може бути (i) номер Кастодіального рахунку або Депозитного рахунку; (ii) код (ISIN або інший), який використовується з борговими інструментами або частками акцій у статутному капіталі (якщо не зберігаються на кастодіальному рахунку); або (iii) ідентифікаційний код договору страхування з викупною сумою або договору ануїтету.

У разі виникнення ситуацій, коли відсутня система нумерації рахунків, слід використовувати NANUM для рахунків без номеру, оскільки це є елементом валідації.

Цей формат номеру рахунку аналогічний до FATCA та може використовуватися для структурованих номерів рахунків, а також у довільному форматі; тут також можна зазначити нетиповий ідентифікатор рахунку або номер договору страхування.

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога

Г

AccountNumber	AcctNumberType	cfc:AcctNumberType_Enum	Необов'язковий
---------------	----------------	-------------------------	----------------

Є можливість додати інформацію про тип номеру рахунку, використовуючи числові позначення.

Серед можливих значень:

- OECD601 = Міжнародний номер банківського рахунку IBAN (відповідає загальновідомій структурі)
- OECD602 = Номер іншого банківського рахунку OBAN
- OECD603 = Міжнародний ідентифікаційний номер цінних паперів ISIN (відповідає загальновідомій структурі)
- OECD604 = Інший ідентифікаційний номер цінних паперів OSIN
- OECD605 = Будь-який інший тип номеру рахунку (наприклад, договору страхування)

За наявності зазначається код IBAN або ISIN, та вказується відповідна інформація про тип номеру рахунку.

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
AccountNumber	UndocumentedAccount		xsd:boolean	(Необов'язковий) Обов'язковий

[Цей атрибут призначений для використання у національних звітах в рамках CRS для позначення, що рахунок не підтверджений документально.]

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
AccountNumber	ClosedAccount		xsd:boolean	(Необов'язковий) Обов'язковий

Цей атрибут призначений для використання у CRS звітності для позначення, що рахунок закритий.

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
AccountNumber	DormantAccount		xsd:boolean	Необов'язковий

Цей атрибут призначений для використання у CRS звітності для позначення, що рахунок неактивний.

IVe. Account Holder

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
AccountHolder			crs:AccountHolder_Type	Валідація

В рамках CRS цей елемент даних може визначати юридичну особу-власника рахунку, яка є

- пасивною НФО з однією або більше контролюючими особами, які є підзвітними особами
- підзвітною особою в рамках CRS

Оскільки можна зазначити фізичну особу або організацію плюс AcctHolderType (але і перший, і другий повинні бути зазначені як власники рахунку), то нижче ці варіанти зображені як «Валідація (вибір)».

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
Individual			crs:PersonParty_Type	Валідація (вибір)

Якщо власник рахунку, стосовно якого подається звітність, є фізичною особою, то зазначте його/її особисті дані тут.

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
Organisation			crs:OrganisationParty_Type	Валідація (вибір)

Якщо власник рахунку, стосовно якого подається звітність, є юридичною особою, то зазначте ідентифікаційні дані юридичної особи тут.

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
AcctHolderType			crs:CrsAcctHolderType_EnumType	Валідація (вибір)

Цей елемент даних визначає юридичну особу-власника рахунку, яка є

- пасивною НФО з однією або більше контролюючими особами, які є підзвітними особами
- підзвітною особою в рамках CRS
- пасивною НФО, яка є підзвітною особою в рамках CRS

Заповнювати лише у тому разі, якщо фінансовий рахунок, стосовно якого подається звітність, належить юридичній особі, або платіж, стосовно якого подається звітність, здійснюється на користь юридичної особи, описаної вище. Допустимі значення в рамках CRS:

- CRS101 = Пасивна нефінансова організація з однією або більше контролюючими особами, які є підзвітними особами
- CRS102 = Підзвітна особа в рамках CRS
- CRS103 = Пасивна нефінансова організація, яка є підзвітною особою в рамках CRS

IVf. Controlling Person

Елемент	Атрибу	Обся	Тип введення даних	Вимога
	т	г		
ControllingPerson			crs:ControllingPerson_Type	(Необов'язковий)) Обов'язковий

Зазначити ім'я будь-якої контролюючої особи Пасивної НФО, яка є підзвітною особою. Обов'язковий лише у разі, якщо юридична особа-власник рахунку є Пасивною НФО з однією або більше контролюючими особами, які є підзвітними особами. Якщо в Пасивній НФО є більше однієї контролюючої особи, яка є підзвітною особою, то обов'язково вказуються імена усіх таких підзвітних осіб.

Окремий запис необхідно створити для кожної Підзвітної юрисдикції, яка була визначена як юрисдикція резидентності контролюючих осіб, які є підзвітними особами. Однак у записі вказується лише інформація про підзвітних осіб кожної Підзвітної юрисдикції (у т.ч. інформація про Пасивні НФО та інші пов'язані дані).

якщо юридична особа-власник рахунку є підзвітною особою, а також Пасивною НФО з однією або більше контролюючими особами, які є підзвітними особами, та якщо така юридична особа та будь-яка з таких контролюючих осіб є резидентом однієї Підзвітної юрисдикції, інформація про рахунок може надаватися (i) як рахунок юридичної особи, яка є Пасивною НФО з контролюючою особою, яка є підзвітною особою, або (ii) як такий рахунок і як рахунок юридичної особи, яка є підзвітною особою (тобто так, ніби доступна інформація про два рахунки).

якщо жодна з таких Контролюючих осіб не є резидентом однієї і тієї самої Підзвітної юрисдикції, що і юридична особа, інформація про рахунок, тим не менш, обов'язково надається як про рахунок юридичної особи, яка є підзвітною особою.

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
Individual			crs:PersonParty_Type	Валідація

Визначає Контролюючу особу із зазначенням імені, адреси, країни проживання.

Елемент	Атрибу т	Обся г	Тип введення даних	Вимога
CtrlgPersonType			crs:CrsCtrlgPersonType_Enum	(Необов'язковий)
ре			Type	Обов'язковий

Цей елемент даних дає можливість ідентифікувати тип кожної Контролюючої особи («КонтрОс»), за наявності, шляхом використання атрибуту «ControllingPersonType» з наступними параметрами:

- a. CP of legal person – ownership (КонтрОс юридичної особи – власність)
- b. CP of legal person – other means (КонтрОс юридичної особи – інші засоби)
- c. CP of legal person – senior managing official (КонтрОс юридичної особи – вища посадова особа)
- d. CP of legal arrangement – trust – settlor (КонтрОс у правовідносинах – траст – засновник)
- e. CP of legal arrangement – trust – trustee (КонтрОс у правовідносинах – траст – довірчий власник)
- f. CP of legal arrangement – trust – protector (КонтрОс у правовідносинах – траст – піклувальник)
- g. CP of legal arrangement – trust – beneficiary (КонтрОс у правовідносинах – траст – бенефіціар)
- h. CP of legal arrangement – trust – other (КонтрОс у правовідносинах – траст – інше)
- i. CP of legal arrangement – other – settlor-equivalent (КонтрОс у правовідносинах – інше – засновник-еквівалент)
- j. CP of legal arrangement – other – trustee-equivalent (КонтрОс у правовідносинах – інше – довірчий власник-еквівалент)
- k. CP of legal arrangement – other – protector-equivalent (КонтрОс у правовідносинах – інше – піклувальник-еквівалент)

- l. CP of legal arrangement – other – beneficiary-equivalent (КонтрОс у правовідносинах – інше – бенефіціар-еквівалент)
- m. CP of legal arrangement – other – other-equivalent (КонтрОс у правовідносинах – інше – інше-еквівалент)

Допустимі значення в рамках CRS:

- CRS801 = КонтрОс юридичної особи – власність
- CRS802 = КонтрОс юридичної особи – інші засоби
- CRS803 = КонтрОс юридичної особи – вища посадова особа
- CRS804 = КонтрОс у правовідносинах – траст – засновник
- CRS805 = КонтрОс у правовідносинах – траст – довірчий власник
- CRS806 = КонтрОс у правовідносинах – траст – піклувальник
- CRS807 = КонтрОс у правовідносинах – траст – бенефіціар
- CRS808 = КонтрОс у правовідносинах – траст – інше
- CRS809 = КонтрОс у правовідносинах – інше – засновник-еквівалент
- CRS810 = КонтрОс у правовідносинах – інше – довірчий власник-еквівалент
- CRS811 = КонтрОс у правовідносинах – інше – піклувальник-еквівалент
- CRS812 = КонтрОс у правовідносинах – інше – бенефіціар-еквівалент
- CRS813 = КонтрОс у правовідносинах – інше – інше-еквівалент

IVg. Account Balance

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
AccountBalance			cfc:MonAmnt_Type	Валідація

Зазначити баланс або суму на фінансовому рахунку, стосовно якого подається звітність.

- Депозитні та кастодіальні рахунки. Баланс або сума на рахунку мають відповідати рекомендаціям CRS.

- Договори страхування з викупною сумою або договори ануїтету. Договір страхування з викупною сумою або договір ануїтету є балансом або сумою на рахунку.
- Рахунки з обліку боргових фінансових інструментів або рахунки статутного капіталу Балансом рахунку є сума боргових інструментів або частки акцій у статутному капіталі, які власник рахунку має у фінансовій установі.
- Якщо рахунок закритий, введіть «нуль» та атрибут закритого рахунку.
- Числові знаки (цифри). Баланс рахунку відображається двоцифровими дробовими частинами у відповідній валюті. Наприклад, 1 000 доларів відображається як 1000.00.

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
AccountBalance	currCode	3 знаки	iso:currCode_Type	Валідація

Усі суми обов'язково зазначаються з відповідним 3-значним кодом валюти¹⁷ відповідно до стандарту ISO 4217 Alpha 3.

IVh. Payment

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
Payment			crs:Payment_Type	Необов'язковий

Вказати інформацію про платіж, що здійснюється на підзвітний фінансовий рахунок впродовж звітного періоду.

Інформація про платіж є повторюваним елементом, якщо у звітності подається інформація про більш ніж один тип платежу.

Наприклад, серед типів платежу розрізняють:

Депозитні рахунки:

- Загальна валова сума відсотків, яка сплачується або зараховується на рахунок впродовж календарного року.

¹⁷ Застереження, зазначене нижче, стосується усіх випадків використання переліку кодів валют відповідно до ISO у CRS схемі: 3 практичних міркувань перелік розроблено на основі переліку валют відповідно до ISO 4217 Alpha 3, який на даний момент використовується банками та іншими фінансовими установами та відповідно податковими органами. Використання цього переліку не означає, що ОЕСР підтримує конкретну позицію стосовно правового статусу територій, зазначених у переліку. Його зміст не обмежує статусу жодної території або суверенітету над нею, визначення меж міжнародних державних кордонів, а також не шкодить репутації жодної території, міста або регіону.

Кастодіальні рахунки:

- Загальна валова сума дивідендів, яка сплачується або зараховується на рахунок впродовж календарного року (або відповідного звітного періоду);
- Загальна валова сума відсотку, яка сплачуються або зараховуються на рахунок впродовж календарного року (або відповідного звітного періоду);
- Валова сума надходжень від продажу або викупу майна, сплачена або зарахована на рахунок впродовж календарного року (або відповідного звітного періоду), стосовно якого Іноземна фінансова установа (ІФУ) виступала у ролі кастодіана, брокера, довіреної особи чи в інакшому випадку в якості посередника для власника рахунку, а також;
- Загальна валова сума усіх інших доходів, яка сплачується або зараховується на рахунок впродовж календарного року (або відповідного звітного періоду).

Рахунки з обліку боргових фінансових інструментів або рахунки статутного капіталу:

- Загальна валова сума платежів, яка сплачується або зараховується на рахунок впродовж календарного року (або відповідного звітного періоду), у т.ч. виплати, пов'язані з викупом.

Рахунки за договором страхування з викупною сумою або договором ануїтету:

- Загальна валова сума платежів, яка сплачується або зараховується на рахунок впродовж календарного року (або відповідного звітного періоду), у т.ч. виплати, пов'язані з викупом.

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
Тип			crs:CrsPaymentType_EnumType	Валідація

Оберіть відповідний код, щоб визначити тип платежу. Зазначені конкретні типи платежів:

- CRS501 = Дивіденди
- CRS502 = Відсотки

- CRS503 = Валові надходження/Викуп
- CRS504 = Інше – CRS. (Приклад: інші види доходу, отримані у зв'язку з активами, що зберігаються на рахунку)

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
PaymentAmnt			cfc:MonAmnt_Type	Валідація

Суми платежів відображаються двоцифровими дробовими частинами у відповідній валюті. Наприклад, 1 000 доларів відображається як 1000.00.

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
PaymentAmnt	currCode	3 знаки	iso:currCode_Type	Валідація

Усі суми платежів обов'язково зазначаються з відповідним 3-значним кодом валюти відповідно до стандарту ISO 4217 Alpha 3.

IVi. Pool Report

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
PoolReport			tc:CorrectablePoolReport_Type	Необов'язковий (поза рамками CRS)

Зведена звітність не передбачається в рамках CRS.

Версія схеми

Версії схеми та відповідних бізнес правил присвоюється унікальний номер версії, який зазвичай складається з двох цифр, розділених крапкою: основний та додатковий номер версії (наприклад, 2.0). У номері версії також може використовуватися третя цифра (наприклад, 2.0.1), і це свідчить про те, що здійснено перегляд схеми із внесенням незначних змін (наприклад, додано лише нові числові позначення).

Версія визначається атрибутом версії в елементі схеми. Цільовий простір назв CRS схеми містить лише основний номер версії.

```

<xsd:schema xmlns:crs= "urn:oe.cd:ties:crs:v2" xmlns:xsd=
"http://www.w3.org/2001/XMLSchema"
xmlns:ftc= "urn:oe.cd:ties:fatca:v1" xmlns:cfc=
"urn:oe.cd:ties:commontypesfatcacrs:v2"
xmlns:stf= "urn:oe.cd:ties:crsstf:v5" xmlns:iso=
"urn:oe.cd:ties:isocrstypes:v1"
targetNamespace= "urn:oe.cd:ties:crs:v2" elementFormDefault=
"qualified"
attributeFormDefault= "unqualified" version= "2.0">
<xsd:import namespace="urn:oe.cd:ties:isocrstypes:v1"
schemaLocation="isocrstypes_v1.1.xsd"/>
<xsd:import namespace="urn:oe.cd:ties:crsstf:v5"
schemaLocation="oe.cdcrstypes_v5.0.xsd"/>
<xsd:import namespace="urn:oe.cd:ties:commontypesfatcacrs:v2"
schemaLocation="CommonTypesFatcaCrs_v2.0.xsd"/>
<xsd:import namespace="urn:oe.cd:ties:fatca:v1"
schemaLocation="FatcaTypes_v1.2.xsd"/>

```

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
CRS_OECD	версія	1 – 10 знаків	stf:StringMin1Max10_Type	(Необов'язковий) Обов'язковий

Атрибут версії кореневого елемента CRS_OECD в файлі XML звіту повинен мати значення версії схеми. Це дозволить ідентифікувати версію схеми, яка використовується для створення звіту.

Для CRS схеми версії 2.0 атрибуту версії необхідно присвоїти значення «2.0».

Транслітерація

У разі, якщо юрисдикція відправника та одержувача використовує різні алфавіти та потребується транслітерація, Компетентні органи можуть домовитися, як вони будуть діяти у випадках, коли необхідно використовувати транслітерацію. У разі відсутності такої домовленості, юрисдикція-відправник повинна за необхідності транслітерувати свій алфавіт та написання латиницею відповідно до міжнародних правил транслітерації (наприклад, як зазначається у стандарті ISO 8859). За бажанням юрисдикція-відправник може надіслати деякі завчасно визначені дані (наприклад, ім'я або адреса), відтворені літерами свого алфавіту та окремо літерами латиниці, для кожного звіту про стан рахунку. Юрисдикція одержувача також

повинна бути готова транслітерувати з латиниці на власний алфавіт або відповідно до власних правил написання.

Рекомендації щодо процесу внесення виправлень в рамках Common Reporting Standard

У ході автоматичного обміну інформацією у юрисдикції відправника може виникнути необхідність виправити деякі раніше надіслані дані. У розділі, зазначеному далі, описується, як здійснити автоматичне внесення виправлень шляхом надсилання файлу з виправленими даними, який можна обробляти у тих самих системах, що й отримані первинні дані. Під внесенням виправлень також мається на увазі видалення елементів даних у наступному розділі.

Технічні рекомендації

Для того, щоб визначити елементи, які необхідно виправити, елементи верхнього рівня Reporting FI або Account Report включають елемент типу DocSpec_Type, який надає необхідну інформацію щодо виправлень.

DocSpec Type

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
DocSpec			stf:DocSpec_Type	Валідація

DocSpec визначає конкретний запис в CRS повідомленні, що передається. Це дає можливість ідентифікувати записи, до яких необхідно внести виправлення. DocSpec_Type складається з наступних елементів:

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
DocTypeIndic			stf:OECDDocTypeIndic_EnumType	Валідація

Цей елемент визначає тип даних, що передаються. Допустимі значення:

- OECD0 = Resent Data (Повторно надіслані дані) (використовується лише у разі повторного надсилання елемента Reporting FI)
- OECD1 = New Data (Нові дані)
- OECD2 = Corrected Data (Виправлені дані)
- OECD3 = Deletion of Data (Видалення даних)
- OECD10 = Resent Test Data (Повторно надіслані тестові дані) (використовується лише у разі повторного надсилання елемента Reporting FI)
- OECD11 = New Test Data (Нові тестові дані)
- OECD12 = Corrected Test Data (Виправлені тестові дані)
- OECD13 = Deletion of Test Data (Видалення тестових даних)

Повідомлення може містити нові записи (OECD1) або виправлення/видалення (OECD2 та OECD3), але не може містити обидва значення. OECD10 – OECD13 використовуються лише за умови попереднього узгодження періодів тестування або після двостороннього обговорення, за результатами якого обидві сторони погоджуються на проведення тестування. Це допоможе уникнути ситуації, коли тестові дані змішуються з «реальними» даними.

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
DocRefID		1 – 200 знаків	stf:StringMin1Max200_Type	Валідація

Унікальний ідентифікатор для цього документа (тобто один запис та всі його похідні елементи даних).

Виправлення (або видалення) повинні мати новий унікальний DocRefID для використання у майбутньому.

Елемент	Атрибут	Обсяг	Тип введення даних	Вимога
CorrDocRefID		1 – 200 знаків	stf:StringMin1Max200_Type	Необов'язковий

CorrDocRefID вказує на DocRefID елемента, який необхідно виправити/видалити. Він завжди повинен вказувати на останній випадок використання цього надісланого звіту про стан рахунку (DocRefID).

Таким чином можна внести ряд виправлень або змін, оскільки кожне виправлення повністю замінює попередній варіант. Приклади внесення виправлень в рамках CRS, зазначені далі, демонструють, як це відбувається на практиці.

Елемент	Атрибу	Обся	Тип введення даних	Вимога
	т	г		
CorrMessageRefl D		1 – 170 знаків	stf:StringMin1Max170_Тур е	Необов'язкови й (поза рамками CRS)

Оскільки DocRefID є унікальним у просторі та часі, то цей елемент не використовується в рамках CRS на рівні DocSpec.

Унікальність MessageRefID та DocRefID

Для того, щоб переконатися, що повідомлення і запис можуть бути ідентифіковані та виправлені, MessageRefID та DocRefID повинні бути унікальними у просторі та часі (тобто не повинно існувати жодного іншого повідомлення або запису з аналогічним довідковим ідентифікатором).

Ідентифікатор MessageRefID може містити будь-яку інформацію, яку відправник використовує з метою ідентифікації конкретного повідомлення, але повинен починатися з коду країни відправника у якості першого елемента для передачі від Компетентного органу до Компетентного органу, потім рік, якого стосуються такі дані, потім код країни одержувача перед унікальним ідентифікатором.

Наприклад, FR2013CA123456789

Унікальним ідентифікатором в DocRefID може бути ідентифікаційний номер, який використовується ФУ для цілей національної звітності, або інший унікальний ідентифікаційний номер, створений податковим органом-відправником, але у будь-якому разі повинен розпочинатися з коду країни юрисдикції відправника.

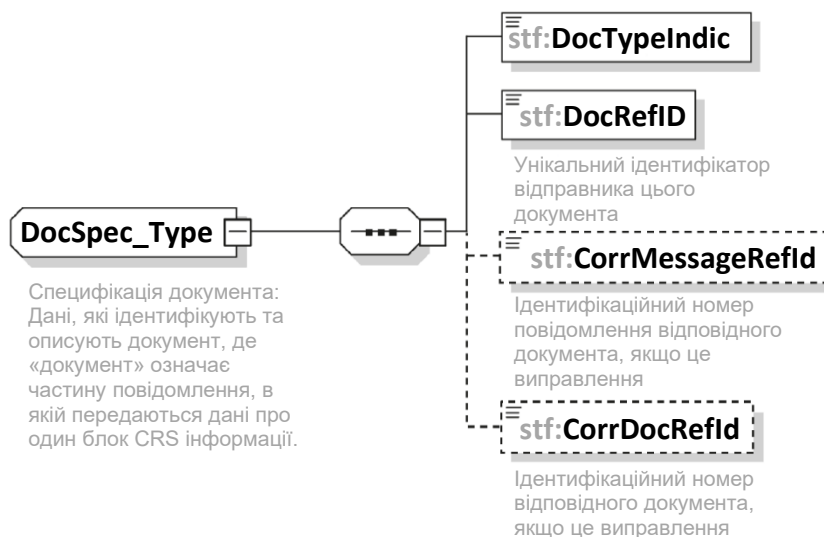
Наприклад, FRFI286abc123хуz або FRabc123хуz

[Відповідно до загальноприйнятих рекомендованих стандартів, якщо CRS схема використовується для цілей національної звітності, ФУ також може зазначити ідентифікаційний номер ФУ в MessageRefID і DocRefID для забезпечення унікальності у часі та просторі та встановлення зв'язків між запитом та вихідними даними.]

MessageSpec і виправлення

Повідомлення щодо виправлень повинні мати власний унікальний MessageRefID, щоб мати можливість їх також виправляти в майбутньому. Для повідомлень в цілому не існує еквівалента DocSpecIndic.

Для того, щоб скасувати усе повідомлення, не використовуйте MessageSpec.CorrMessageRefID. Натомість у таких випадках необхідно надіслати повідомлення з виправленнями для видалення усіх записів у повідомленні, що містить помилки.

Елементи з можливістю виправлення

В CRS XML-схемі є два елементи, дані яких можна виправити: Reporting FI та Account Report. В CRS XML-схемі лише ці два елементи можна виправити. Ці два елементи, дані яких можна виправити, необхідно розглядати окремо у розрізі процесу внесення виправлень. Виправлення одного з двох елементів не повинно відобразитися на іншому пов'язаному елементі з можливістю виправлення.

Якщо виправлення стосується раніше надісланого елемента, що є похідним від елемента, який можна виправляти, то увесь елемент з можливістю виправлення (елемент з можливістю виправлення та усі його похідні) потрібно надсилати повторно. Це стосується обох елементів – Reporting FI та Account Report.

Для того, щоб ідентифікувати елементи, які необхідно виправити, необхідно визначити елементи, що підлягають виправленню, які містять елемент DocSpec_Type, який у свою чергу містить елементи DocTypeIndic, DocRefID і CorrDocRefID.

У повідомленні про внесення виправлень дозволяються комбінації DocTypeIndic для елементів, що підлягають виправленню, з урахуванням, що елемент Account Report необов'язковий:

		без Account Report	Account Report			
			OECD1	OECD2	OECD3	OECD0
Reporting FI	OECD1					
	OECD2	OK		OK	OK	
	OECD3	OK			OK	
	OECD0			OK	OK	

Комбінації DocTypeIndic для елементів, що підлягають виправленню, для зазначення у повідомленні про внесення виправлень

Якщо виправлення стосується лише елемента Account Report і зміни не вносяться до відповідного елемента Reporting FI, то DocTypeIndic «OECD0-Resend Data» використовується для елемента Reporting FI. Цей тип дозволяється лише для елемента Reporting FI.

Якщо Компетентному органу-одержувачу трапляються інші комбінації, що відрізняються від зазначених вище, то Компетентний орган-одержувач відхиляє отриманий файл і повертає повідомлення про статус із зазначенням відповідного коду помилки (див. Посібник користувача для впровадження стандарту CRS у частині «Повідомлення про статус»).

Структура повідомлення про внесення виправлень

Повідомлення про внесення виправлень має по суті таку саму структуру, як і первинне повідомлення (з новими даними), оскільки формується за однаковою схемою. Існує лише незначна відмінність у Заголовку повідомлення: MessageTypeIndic набуває значення CRS702 (CRS702 = Повідомлення містить виправлення інформації, надісланої раніше).

Щодо первинних повідомлень, то усі повідомлення про внесення виправлень повинні мати свій власний унікальний MessageRefID, а елемент Reporting FI може мати значення OECD0 для DocTypeIndic, якщо він не був змінений.

Виправлений елемент матиме значення OECD2 або OECD3 (OECD1 для первинних повідомлень) для DocTypeIndic. Його CorrDocRefID посилається на DocRefID елемента, який необхідно виправити (цей елемент не зазначається у первинних повідомленнях). Оскільки DocRefID є унікальним у часі та просторі, записи, якими вносяться виправлення, повинні мати DocRefIDs, відмінні від DocRefIDs записів, які виправляються.

Повідомлення про виправлення може містити або виправлення (OECD2), або видалення (OECD3), або одне та інше, а також повторно надісланий елемент Reporting FI (OECD0).

Зв'язок між повідомленнями

У наступному розділі описується порядок взаємодії між повідомленнями, обмін якими здійснюється в рамках процесу внесення виправлень, описаного вище. Оскільки у повідомленнях вказується звітний період, якого вони стосуються, за допомогою повідомлень про внесення виправлень можна виправляти записи, отримані з будь-яких попередніх первинних повідомлень або повідомлень про виправлення за той самий звітний період.

Виправлення первинного повідомлення

Найрозповсюдженішою ситуацією є виправлення первинного повідомлення. Внесення виправлень передбачається для виправлення елементів, які були невірними (з технічної точки зору або з точки зору ділової активності), або для видалення елементів з первинного повідомлення.

Новий DocRefID створюється для кожного елемента, який виправляється, і повинен бути в описаному вище форматі.

CorrDocRefID повинен посилатися на DocRefID елементів, які необхідно виправити/видалити з первинного повідомлення.

Внесення виправлень у повідомлення про внесення виправлень

Дозволяється виправляти виправлення. У такому разі CorrDocRefID другого повідомлення про виправлення повинен посилатися на DocRefID першого повідомлення про виправлення.

Це необхідно для того, щоб визначити однозначний порядок, в якому Компетентний орган-одержувач повинен обробляти виправлення. Інакше у разі, якщо два повідомлення про виправлення посилаються на одне й те саме повідомлення, і з технічних причин (наприклад, інфраструктурні або архітектурні обмеження) надходять не по порядку, Компетентний орган-одержувач спочатку може обробити друге повідомлення про виправлення, а потім перше, що фактично призведе до скасування другого (і найактуальнішого) повідомлення про виправлення.

Якщо Компетентний орган-одержувач отримує повідомлення, які, на його думку, ймовірно, надходять не по порядку, то такому органу

рекомендується почекати деякий час і не видаляти повідомлення на випадок, якщо попередні повідомлення надійдуть із запізненням. Якщо відповідне повідомлення не надходить, то Компетентний орган-одержувач повинен зв'язатися з Компетентним органом-відправником.

Приклади виправлень в рамках Common Reporting Standard

У наступних розділах наводяться приклади конкретних сценаріїв внесення виправлень, і зазначаються правила внесення виправлень, які застосовуються до кожного з них.

Кожен приклад включає один або більше рисунків, за допомогою яких ілюструється ситуація. На цих рисунках не зазначається більшість даних, увага акцентується лише на основних цікавих моментах.

У прикладах, які наводяться нижче, для позначення елементів, які потребують виправлень або потворного надсилання, використовуються наступні умовні позначення:

- Темно-сірий колір використовується, коли елемент Reporting FI необхідно надіслати повторно, навіть якщо ніяких змін не відбувається. У такому разі елемент ідентифікується за допомогою такого самого DocRefID, як і безпосередньо попередня версія елемента Reporting FI, і використовується код OECD0;
- Чорний колір використовується для позначення елементів, які потребують виправлень (первинне повідомлення) або виправлені (повідомлення про виправлення).

Перший приклад: Два послідовні виправлення одного рахунку

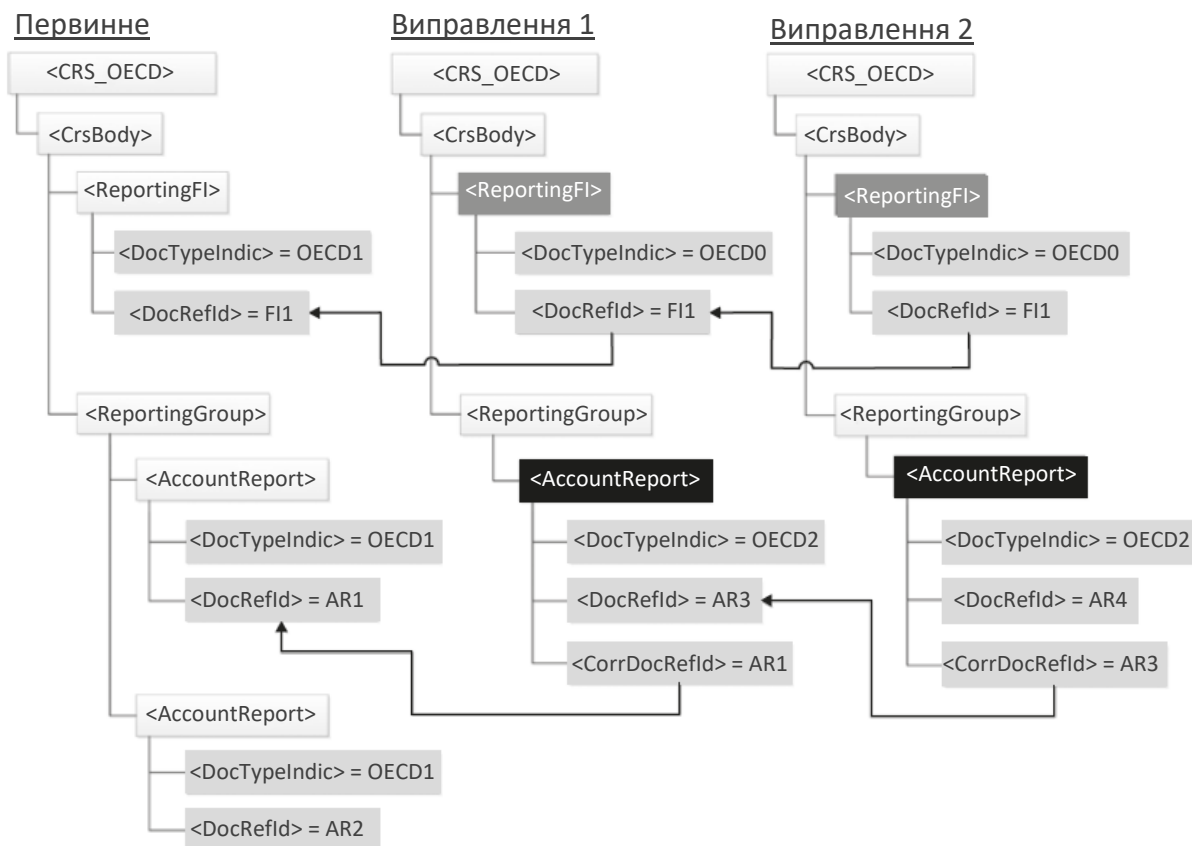
Цей приклад стосується наступного сценарію:

- Компетентний орган-відправник надсилає первинне повідомлення з одним елементом Reporting FI та двома елементами Account Report;
- Потім він надсилає перше повідомлення про виправлення Payment Amount (Суми платежу) першого елемента Account Report;
- Зрештою він надсилає друге повідомлення про виправлення Account Balance (Баланс рахунку), знову ж таки у першому елементі Account Report.

На рисунку, зображеному нижче, є чотири основні цікаві моменти:

- CorrDocRefID в Account Report відноситься до безпосередньо попереднього повідомлення, а не до будь-якого попереднього повідомлення (зокрема, не завжди до першого);
- DocTypeIndic в Account Report набуває значення OECD1 в первинному повідомленні та OECD2 у повідомленні про внесення виправлень;
- Компетентний орган-відправник повинен завжди повторно надсилати елемент Reporting FI, пов'язаний з Account Report, до якого вносяться виправлення, навіть якщо він не потребує внесення змін. DocTypeIndic набуває значення OECD0, а DocRefID є аналогічним до того, який зазначається у безпосередньо попередньому повідомленні;
- Компетентний орган-відправник повинен лише повторно надіслати виправлений елемент Account Report. Інший, який не потребує виправлень, не складає частину повідомлення про внесення виправлень.

Будь ласка, зверніть увагу, що елементи DocRefID, зазначені на рисунках-прикладях, спрощені задля того, щоб їх було легше читати.

Два послідовні виправлення одного рахунку

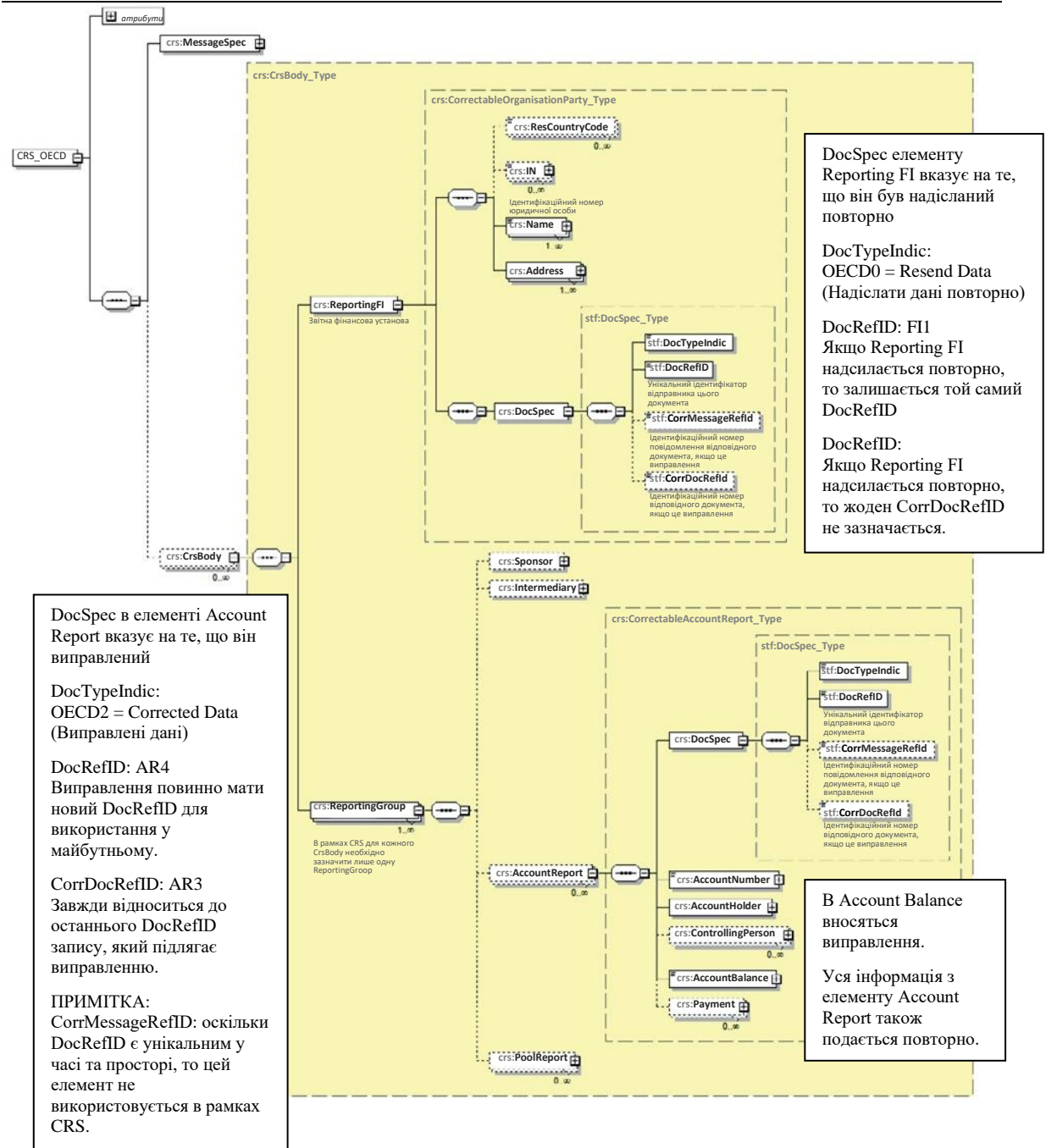
DocRefID повинен відповідати формату DocRefID, визначеному раніше:

- Він повинен починатися з коду країни юрисдикції-відправника;
- Він має бути унікальним у часі та просторі.

Наприклад, FR2013-11111 або FRabc123xyz

Будь ласка, зверніть увагу, що за допомогою цих прикладів демонструється порядок обміну інформацією між Компетентним органами, але такий самий процес застосовується, якщо CRS схема використовується на національному рівні.

Діаграма, наведена нижче, відображає повідомлення «Виправлення 2» на діаграмі CRS схеми (для першого прикладу, зображеного вище).

Відображення повідомлення «Виправлення 2» на CRS схемі

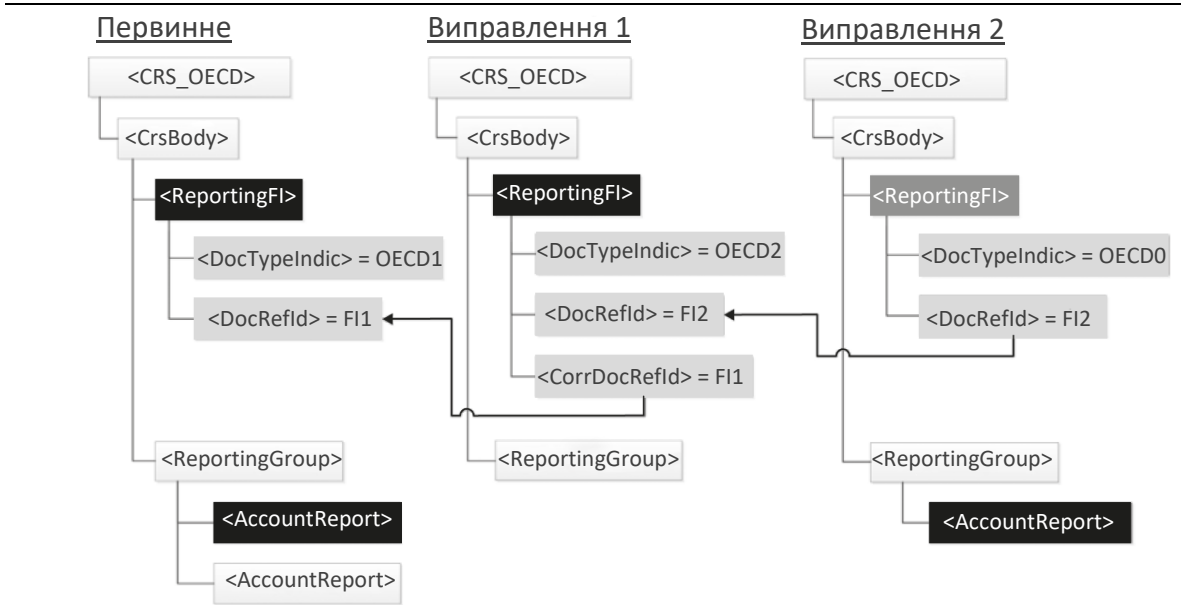
Другий приклад: Два послідовні виправлення даних з одного повідомлення

Цей приклад стосується наступного сценарію:

- Компетентний орган-відправник надсилає первинне повідомлення з одним елементом Reporting FI та двома елементами Account Report;
- Потім він надсилає перше повідомлення про виправлення адреси в елементі Reporting FI;
- Зрештою він надсилає друге повідомлення про виправлення Account Balance (Баланс рахунку), знову ж таки у першому Account Report (новий Account Payment (Платіж за рахунком)).

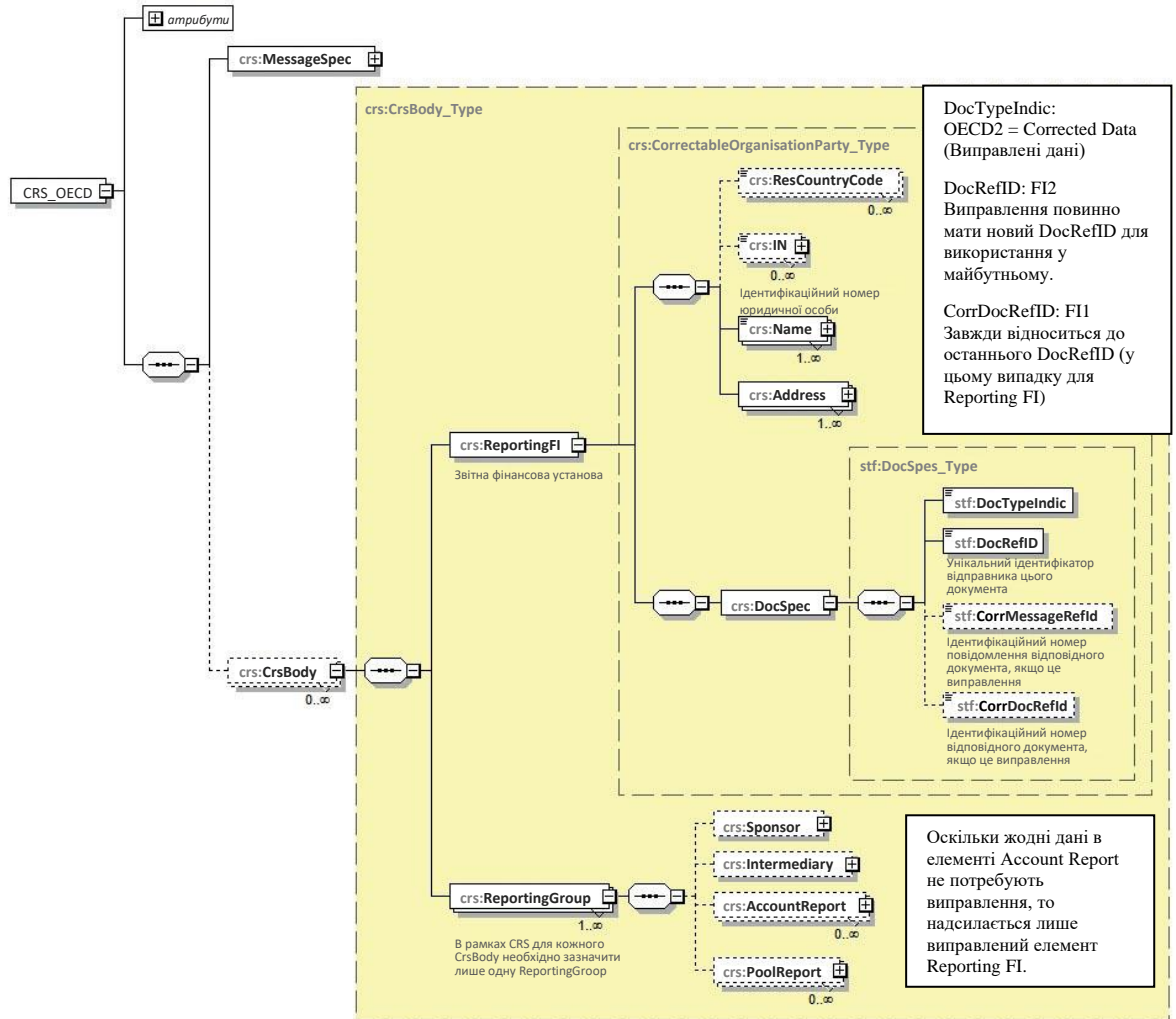
На рисунку, зображеному нижче, є три основні цікаві моменти:

- Компетентний орган-відправник повинен завжди повторно надсилати елемент Reporting FI, пов'язаний з Account Report, до якого вносяться виправлення, навіть якщо він не потребує внесення змін. DocTypeIndic набуває значення OECD0, а DocRefID є аналогічним до того, який зазначається у безпосередньо попередньому повідомленні;
- Компетентний орган-відправник повинен лише повторно надіслати виправлений елемент Account Report. Інший Account Report, який не потребує виправлень, не складає частину повідомлення про внесення виправлень;
- Компетентний орган-відправник може надіслати виправлений елемент Reporting FI без елементів Account Report, якщо вони не потребують виправлень.

Два послідовні виправлення даних з одного повідомлення

Діаграма, наведена нижче, відображає повідомлення «Виправлення 1» на діаграмі CRS схеми (для другого прикладу, зображеного вище).

Відображення повідомлення «Виправлення 1» на CRS схемі

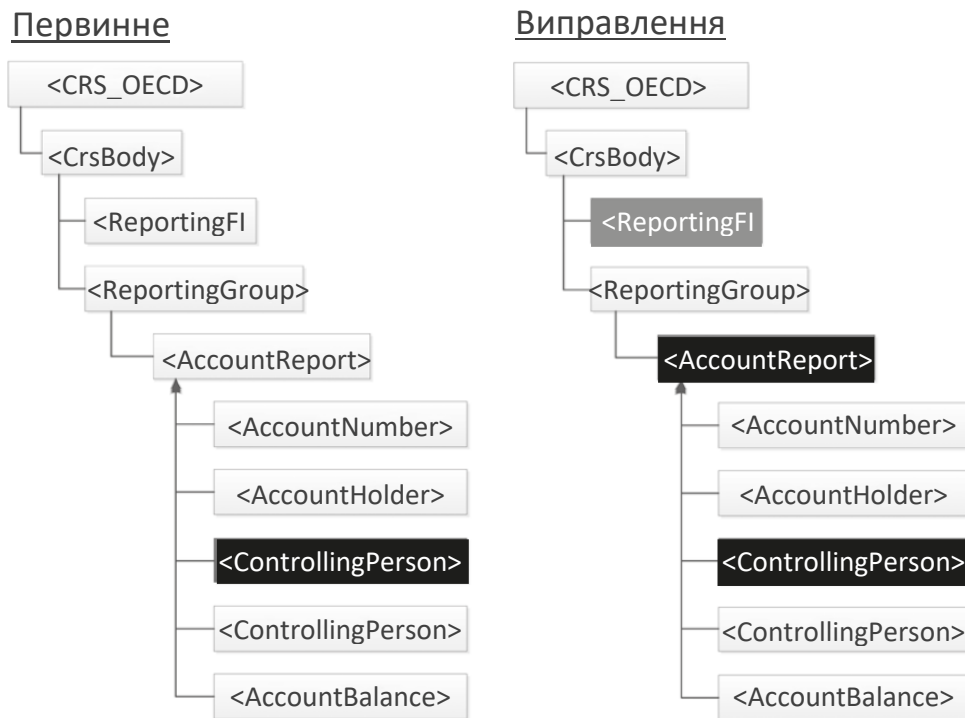
Третій приклад: Виправлення похідного елемента від елемента Account Report

Цей приклад стосується наступного сценарію:

- Компетентний орган-відправник надсилає первинне повідомлення з елементами Reporting FI та Account Report, до яких входять елементи Account Number (Номер рахунку), Account Holder (Власник рахунку), два елементи Controlling Person (Контролюючі особи) (які проживають в одній юрисдикції) та Account Balance (Баланс рахунку);
- Потім він хоче виправити елемент Address першого елемента Controlling Person. У такому разі Компетентний орган-відправник повинен виправити елемент Account

Report з первинного повідомлення, а потім повернути його з виправленими даними елемента

Controlling Person. Вони також повинні містити елемент Reporting FI, оскільки цей елемент є обов'язковим, а також другу Controlling Person, Account Number, Account Holder і Account Balance; навіть якщо ці елементи не потребують змін. Це зображено на рисунку нижче.

Виправлення похідного елемента від елемента Account Report

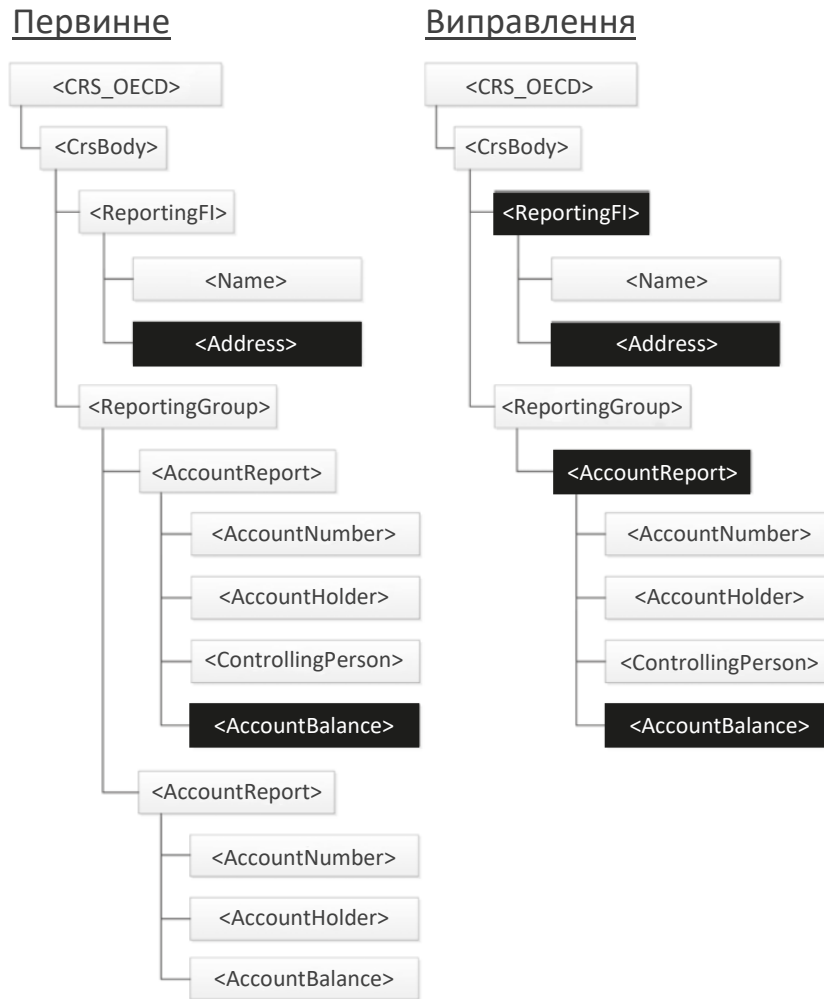

Четвертий приклад: Виправлення обох елементів, які підлягають виправленню, в межах одного повідомлення

Цей приклад стосується наступного сценарію:

- Компетентний орган-відправник надсилає первинне повідомлення, яке містить два елементи Account Report та пов'язаний елемент Reporting FI. Перший елемент Account Report містить такі елементи: Account Number, Account Holder, Controlling Person та Account Balance. Другий елемент Account Report містить такі елементи: Account Number, Account Holder та Account Balance. Елемент Reporting FI складається з таких елементів: Name та Address;
- Потім він хоче виправити елемент Address в елементі Reporting FI та Account Balance в першому Account Report.

У такому разі, Компетентний орган-відправник повинен внести виправлення в елемент Reporting FI та перший Account Report з первинного повідомлення. Елемент Reporting FI повинен містити виправлені елементи Address та Name. Перший елемент Account Report повинен включати виправлений Account Balance, а також елементи Account Number, Account Holder та Controlling Person. Другий елемент Account Report не подається повторно. Це зображено на рисунку нижче.

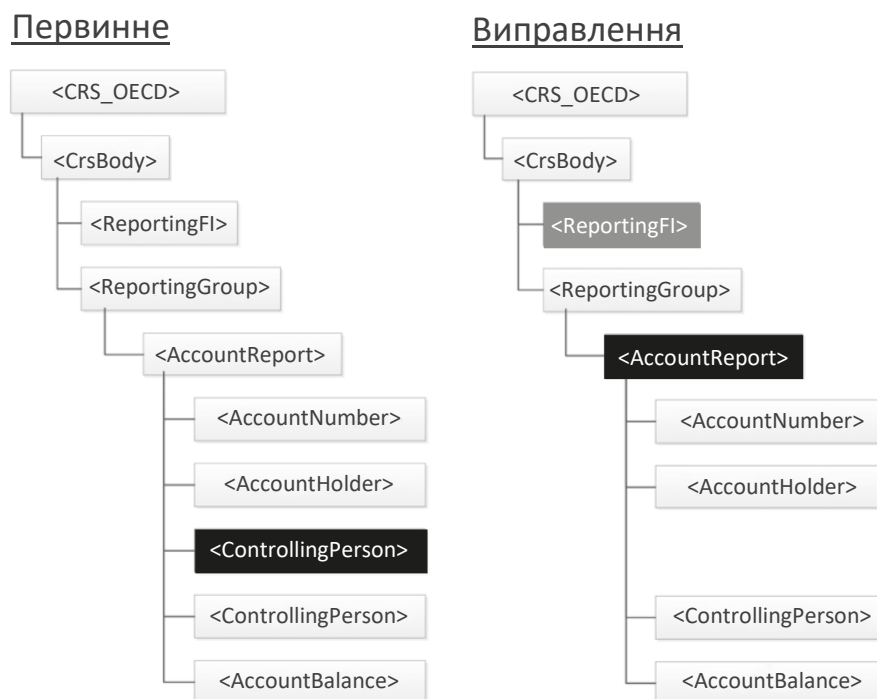
**Виправлення обох елементів, які підлягають виправленню,
в межах одного повідомлення**

П'ятий приклад: Видалення похідного елемента від елемента Account Report

Цей приклад стосується наступного сценарію:

- Компетентний орган-відправник надсилає первинне повідомлення з елементами Reporting FI та Account Report, до яких входять елементи Account Number, Account Holder, два елементи Controlling Person та Account Balance;
- Потім він хоче видалити перший елемент Controlling Person.

У такому разі Компетентний орган-відправник повинен внести виправлення в елемент Account Report у первинному повідомленні, а потім повернути його без видаленого елемента Controlling Person, але з іншим елементом Controlling Person, елементами Account Number, Account Holder, Account Balance, а також елементом Reporting FI, тому що він є обов'язковим. Це зображено на рисунку нижче.

Видалення похідного елемента від елемента Account Report

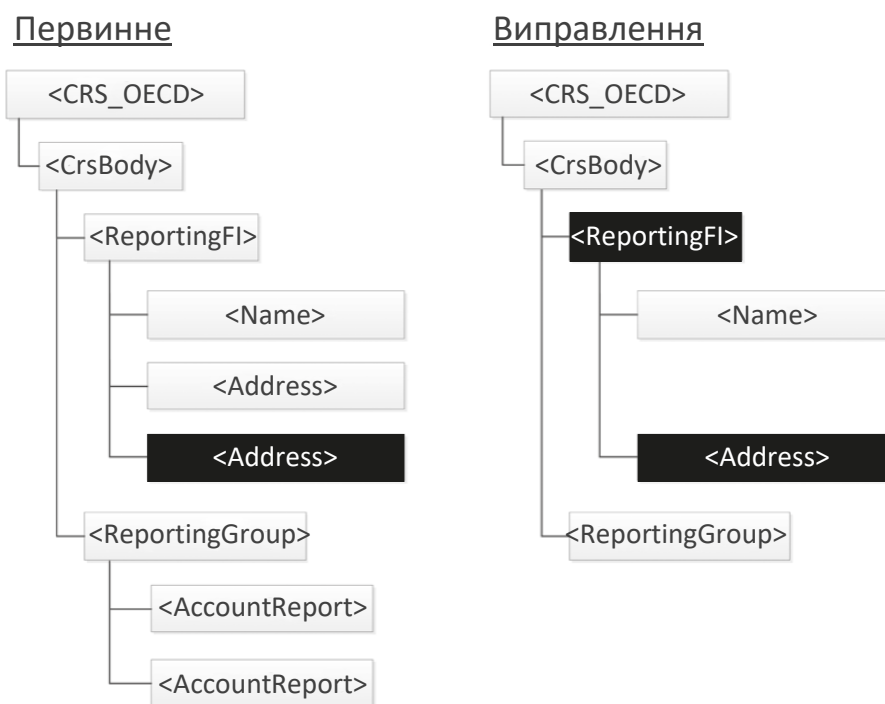
Шостий приклад: Видалення похідного елемента від елемента Reporting FI

Цей приклад стосується наступного сценарію:

Компетентний орган-відправник надсилає первинне повідомлення з двома елементами Account Report та пов'язаним Reporting FI, який містить елемент Name та два елементи Address;

Потім він хоче видалити другий елемент Address в Reporting FI.

У такому разі Компетентний орган-відправник повинен внести виправлення в елемент Reporting FI у первинному повідомленні, а потім повернути його без видаленого елемента Address, але з іншим елементом Address, а також елементом Name. Елементи Account Report не надсилаються повторно. Це зображено на рисунку нижче.

Видалення похідного елемента від елемента Reporting FI

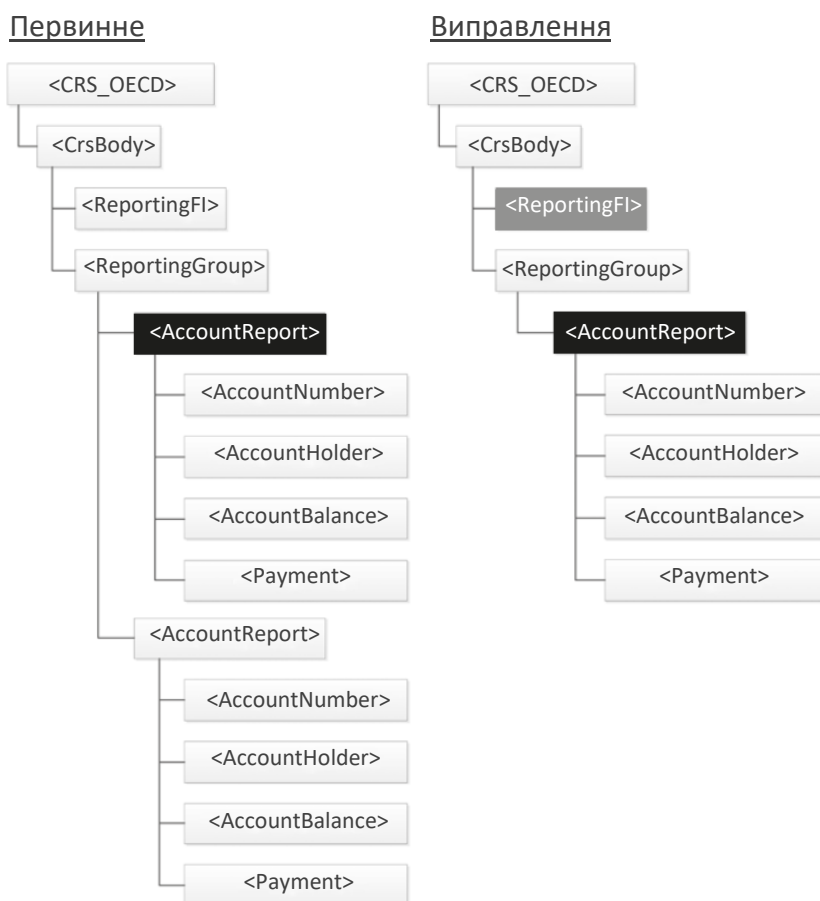

Сьомий приклад: Видалення елемента Account Report

Цей приклад стосується наступного сценарію:

- Компетентний орган-відправник надсилає первинне повідомлення, яке містить два елементи Account Report та пов'язаний елемент Reporting FI. Кожен елемент Account Report містить такі елементи: Account Number, Account Holder та Account Balance;
- Потім він хоче видалити перший елемент Account Report.

У такому разі Компетентний орган-відправник повинен внести виправлення в перший елемент Account Report з приміткою про необхідність його видалення (DocTypeIndic набуває значення OECD3), пропустити другий елемент Account Report, оскільки він не потребує виправлень, і повернути його з похідними елементами виправленого елемента Account Report, а також з елементом Reporting FI, тому що він є обов'язковим. Це зображено на рисунку нижче.

Видалення елемента Account Report

Може трапитися виняткова ситуація, коли повідомленням про внесення виправлень видається лише Reporting FI без пов'язаних елементів Account Report. У такому разі видалення Reporting FI необхідно обов'язково відхилити, оскільки Reporting FI завжди повинен бути пов'язаний з Account Report. Видалення елементу Reporting FI дозволяється лише тоді, коли всі пов'язані елементи Account Report вже видалені (або у цьому ж повідомленні, або у попередніх повідомленнях).

Восьмий приклад: Створення похідного елемента

Цей приклад стосується наступного сценарію:

- Компетентний орган-відправник надсилає первинне повідомлення, яке містить елемент Account Report та пов'язаний елемент Reporting FI. Елемент Account Report містить такі елементи: Account Number, Account Holder, два елементи Controlling Person та Account Balance;
- Потім він хоче додати елемент Payment до Account Report.

У такому разі Компетентний орган-відправник обов'язково повинен виправити елемент Account Report в первинному повідомленні, зазначаючи новий елемент Payment, і повернути його з елементами Account Number, Account Holder, двома елементами Controlling Person, Account Balance, а також з елементом Reporting FI, оскільки він є обов'язковим. Це зображено на рисунку нижче.

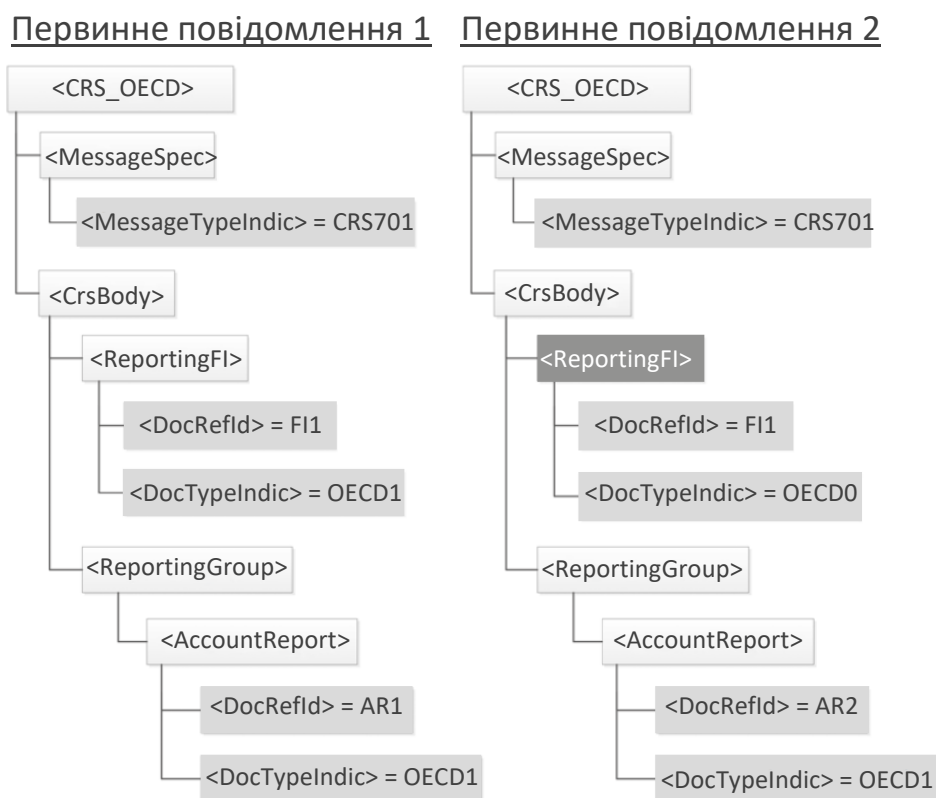
Створення похідного елемента

Дев'ятий приклад: Додавання елементу Account Report до існуючого елементу Reporting FI

Цей приклад стосується наступного сценарію:

- Компетентний орган-відправник надсилає первинне повідомлення, яке містить один елемент Account Report та пов'язаний елемент Reporting FI;
- Потім він хоче надіслати ще один елемент Account Report.

У такому разі Компетентний орган-відправник створює нове первинне повідомлення, зазначаючи лише новий елемент Account Report і вже надісланий раніше елемент Reporting FI. Це зображено на рисунку нижче.

Додавання елементу Account Report до існуючого елементу Reporting FI

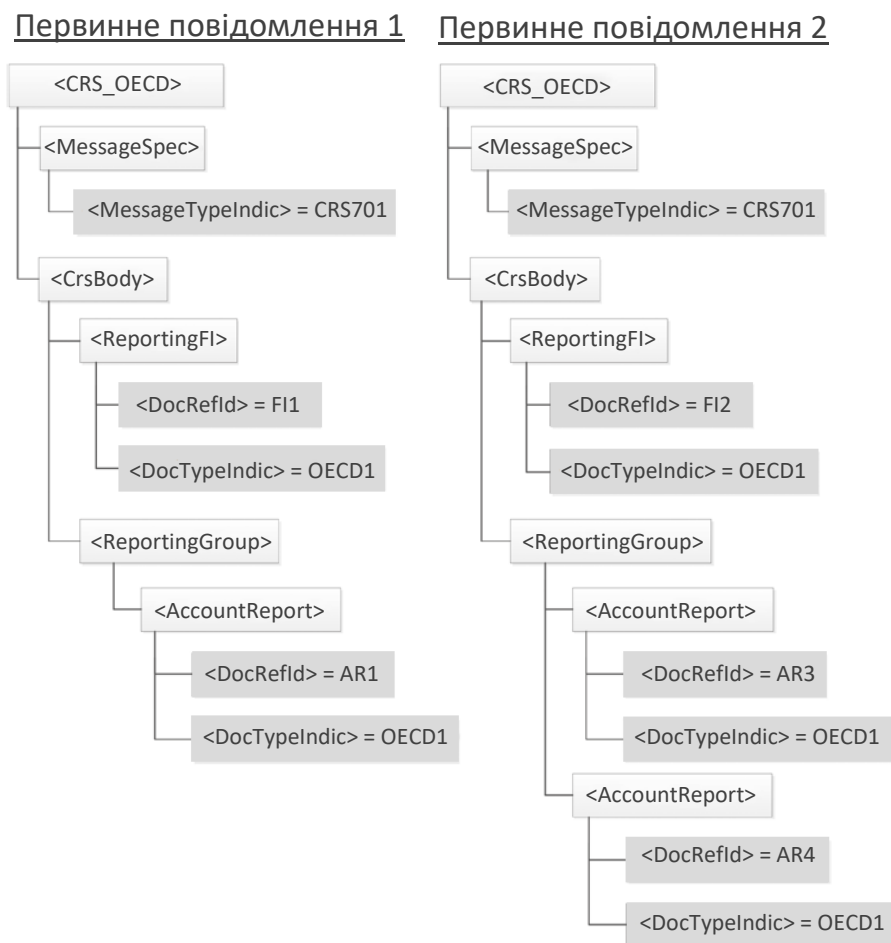
Такий сценарій можливий лише за певних обставин (наприклад, несвоєчасна звітність або у разі поділу повідомлення на частини).

Десятий приклад: Додавання нового елемента Reporting FI з його відповідними елементами Account Report

Цей приклад стосується наступного сценарію:

- Компетентний орган-відправник надсилає первинне повідомлення, яке містить один елемент Account Report та пов'язаний елемент Reporting FI;
- Потім він хоче надіслати ще один елемент Reporting FI з двома елементами Account Report.

У такому разі Компетентний орган-відправник створює нове первинне повідомлення, зазначаючи лише новий елемент Reporting FI і два елементи Account Report. Це зображено на рисунку нижче.

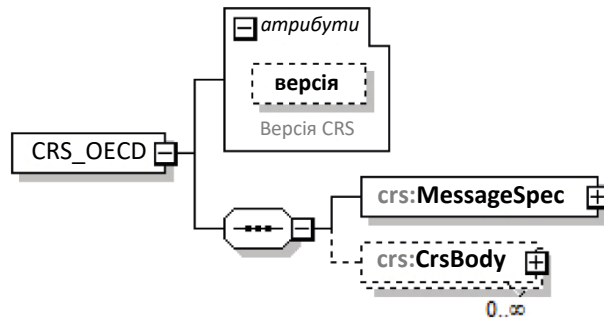

Додавання нового елемента Reporting FI з його відповідними елементами Account Report

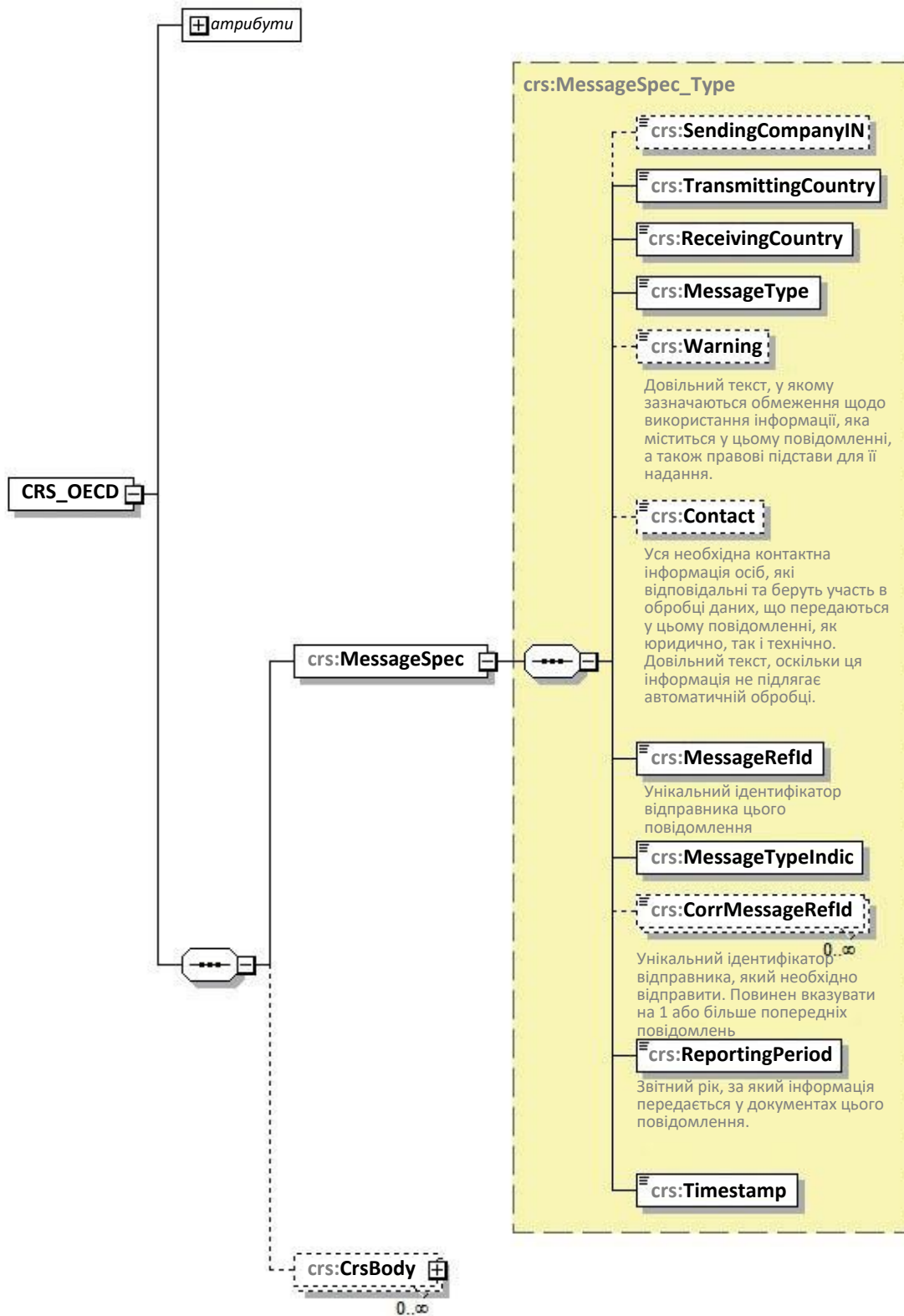
Як і в попередньому прикладі, такий сценарій можливий лише за певних обставин (наприклад, несвоєчасна звітність або у разі поділу повідомлення на частини).

Додаток А

Діаграми CRS XML-схеми версії 2.0

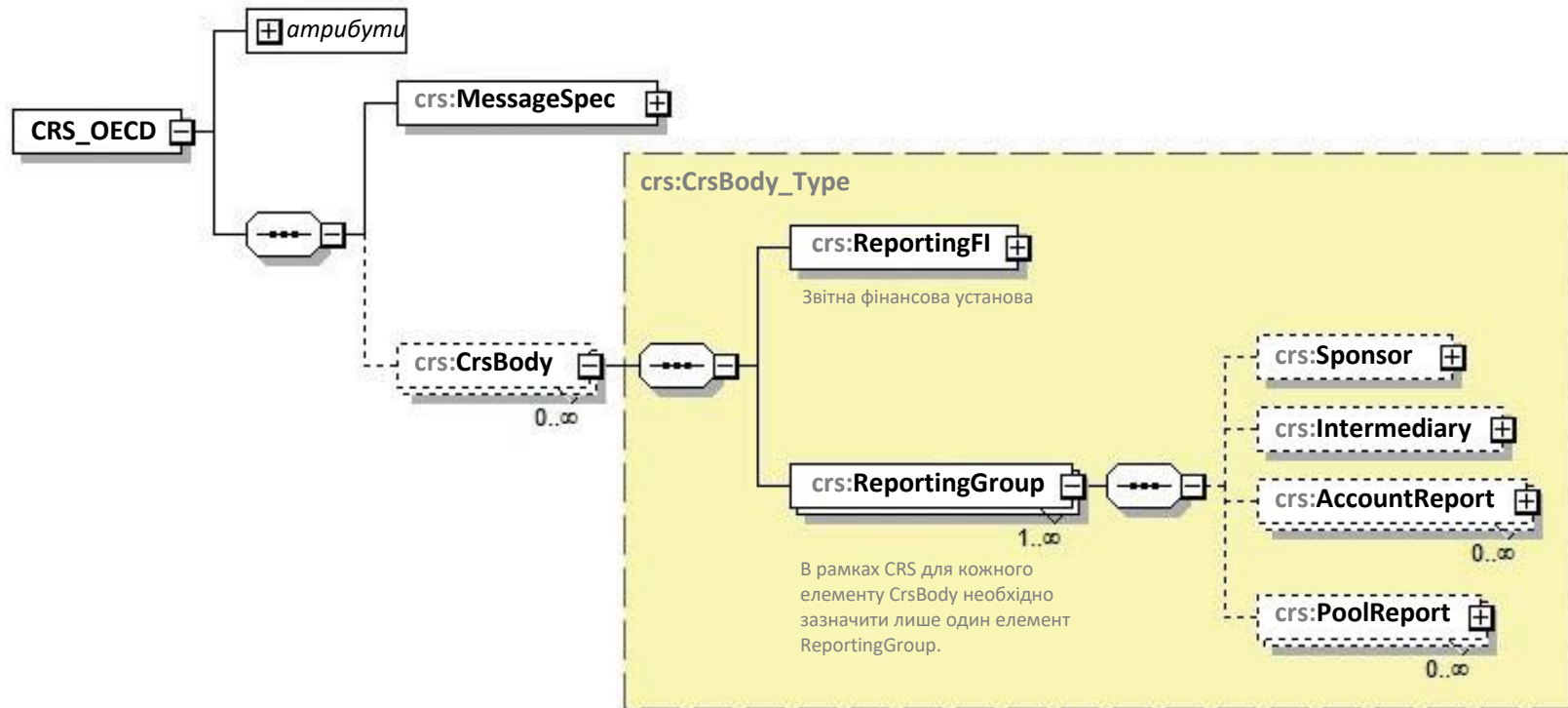

Заголовок повідомлення (Розділ I)

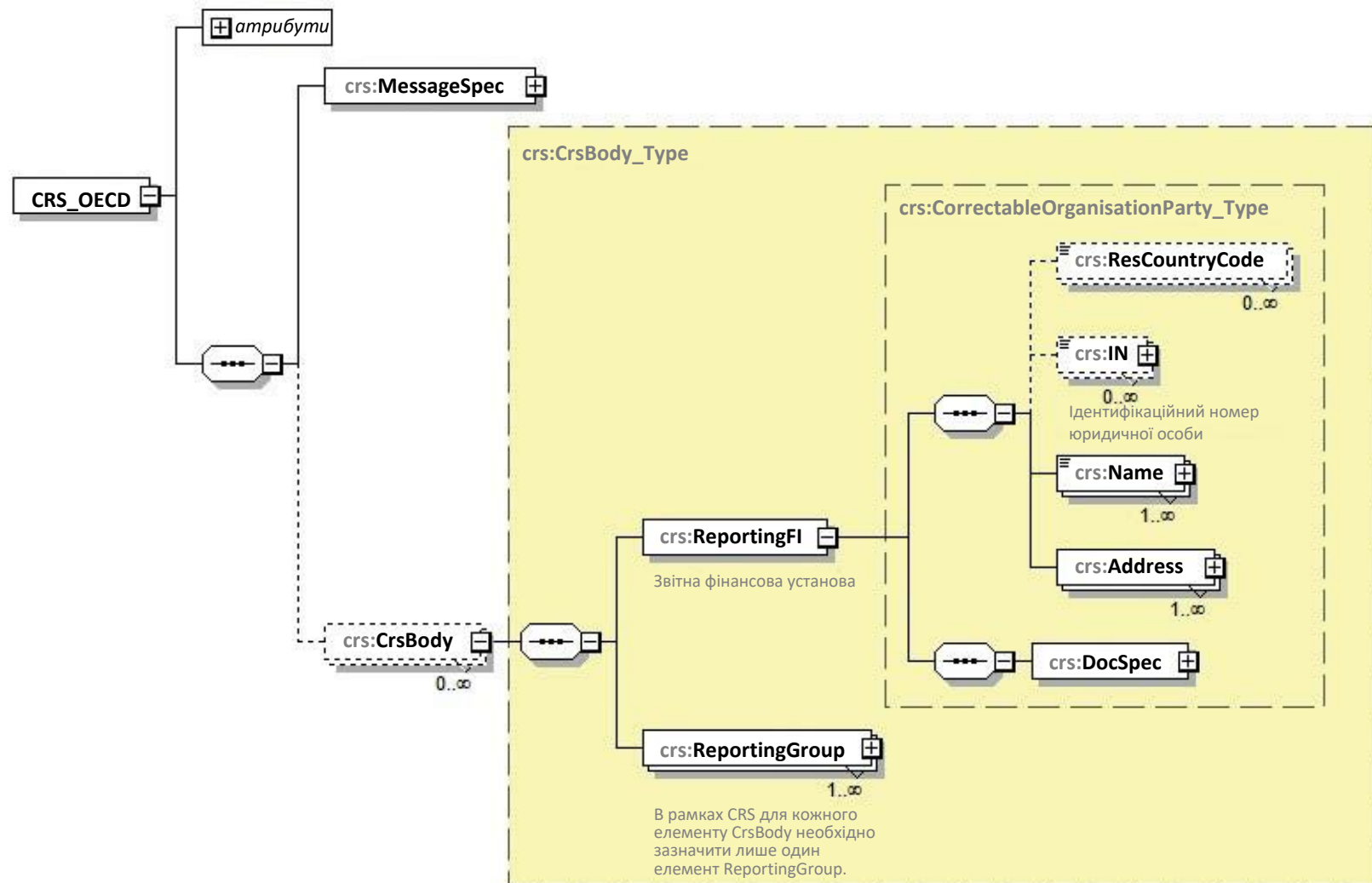

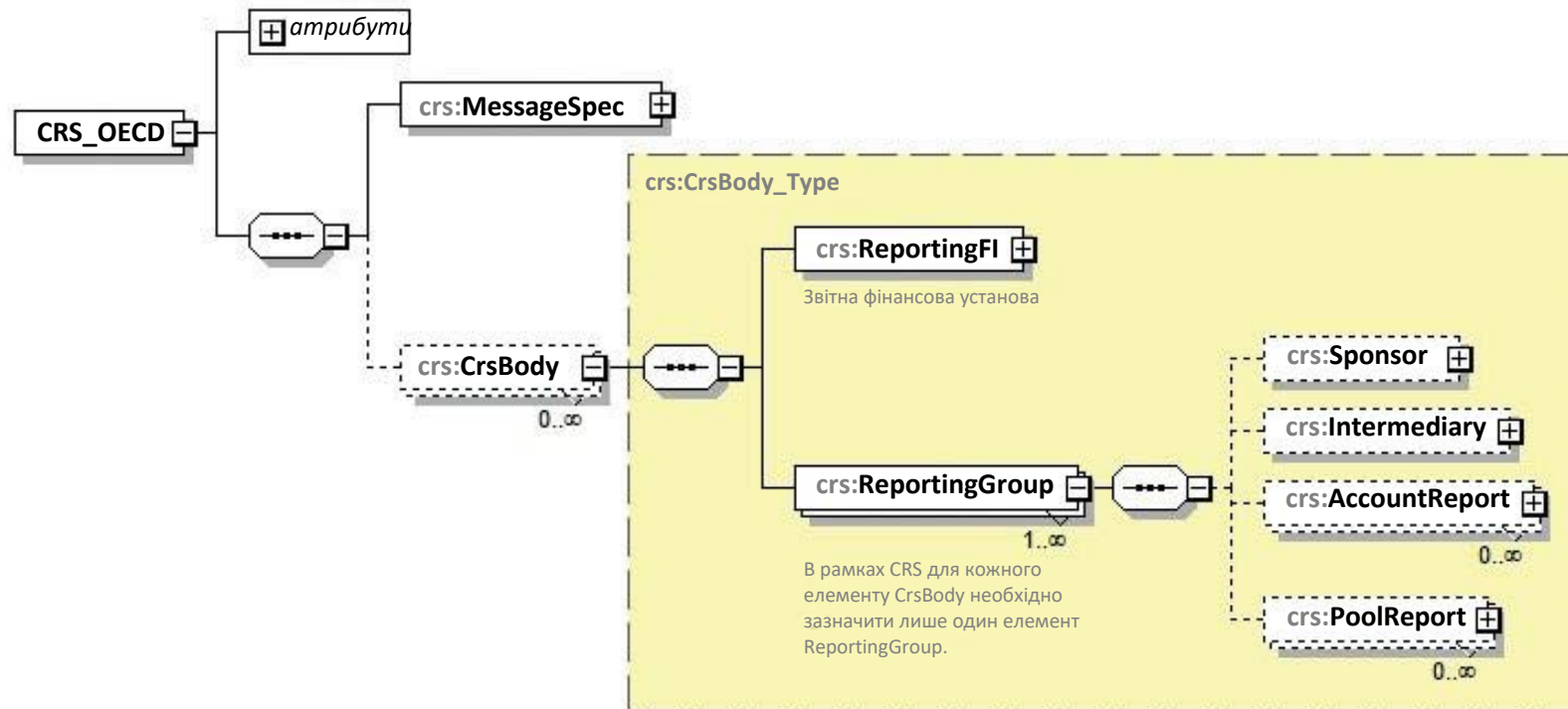
Орган CRS (Розділ IV)

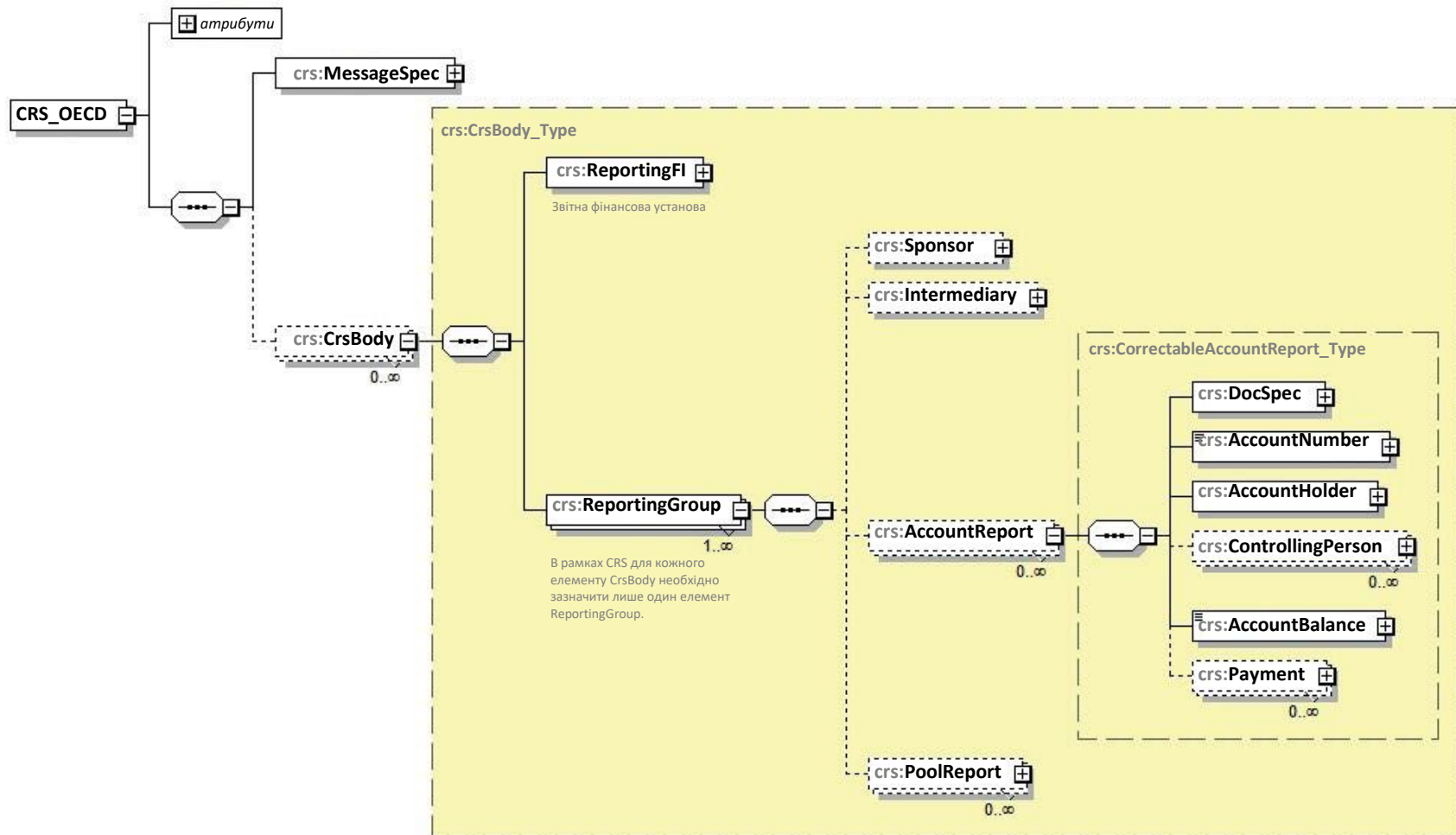
Звітна ФУ (Розділ IVа)

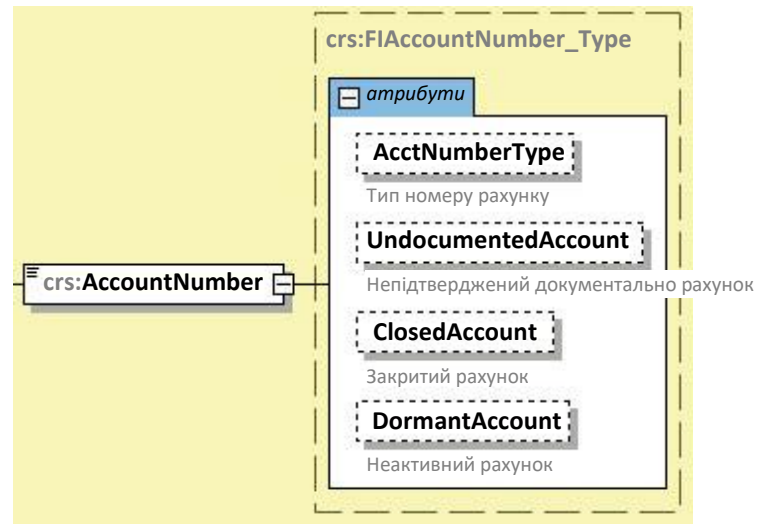
Звітна група (Розділ IVb)

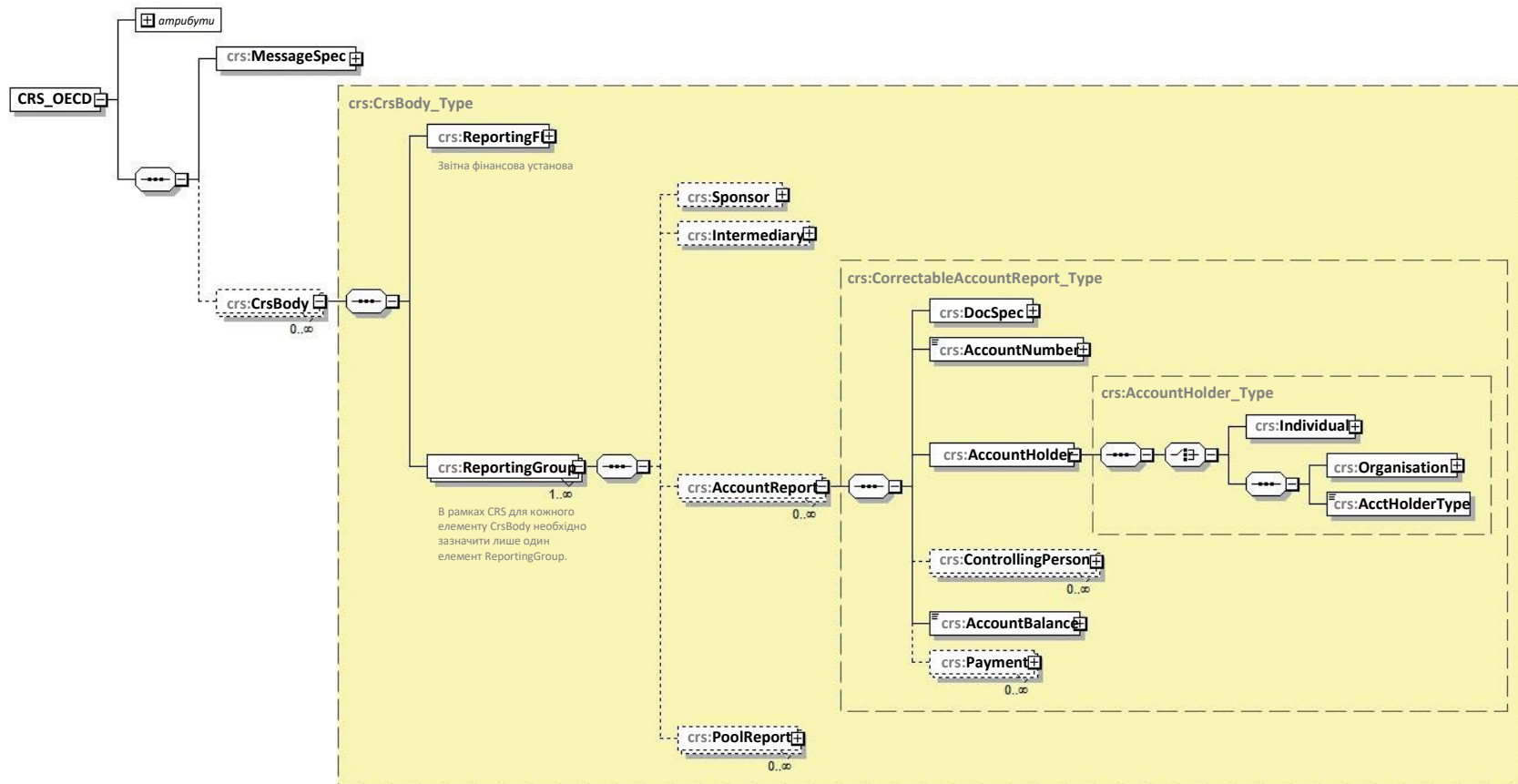
Звіт за рахунком (Розділ IVc)

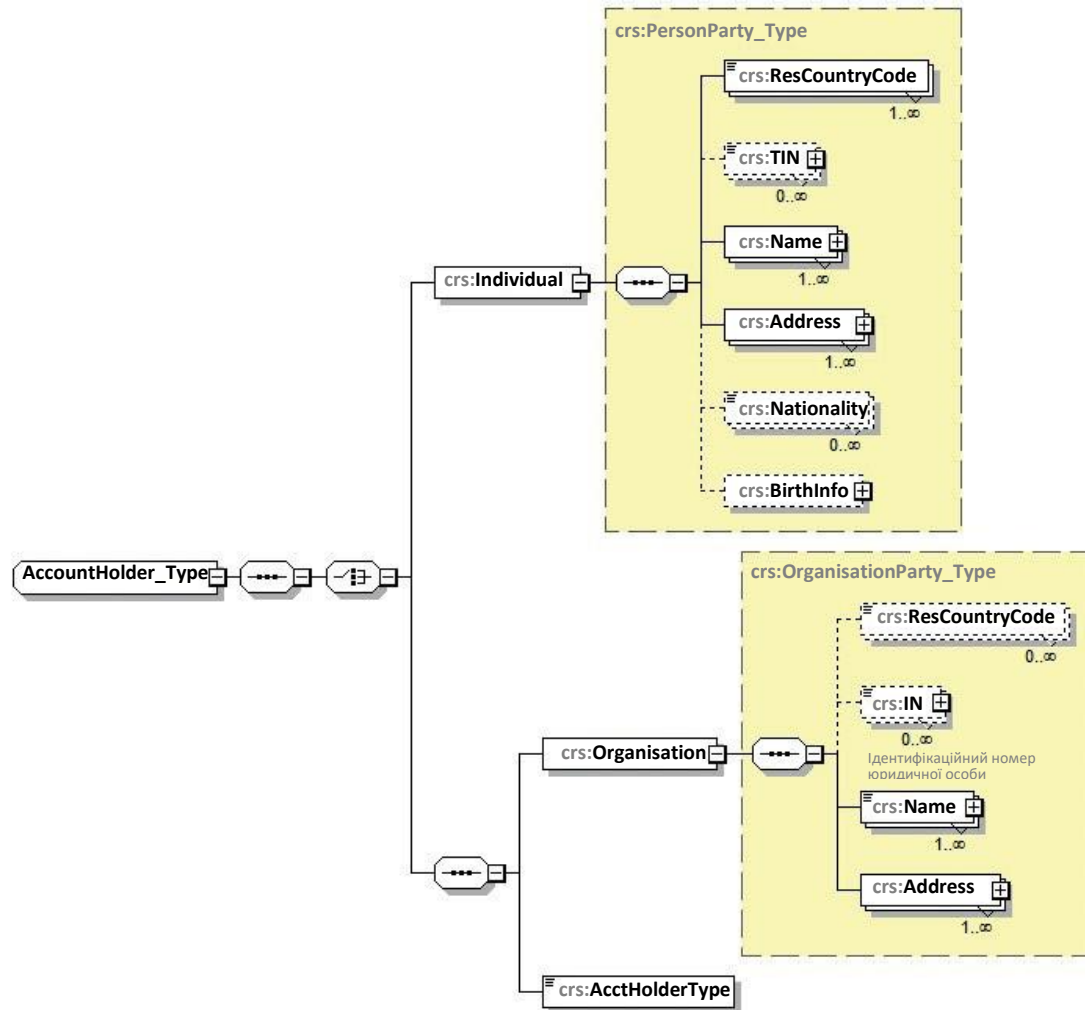
Тип номеру рахунку (Розділ IVd)

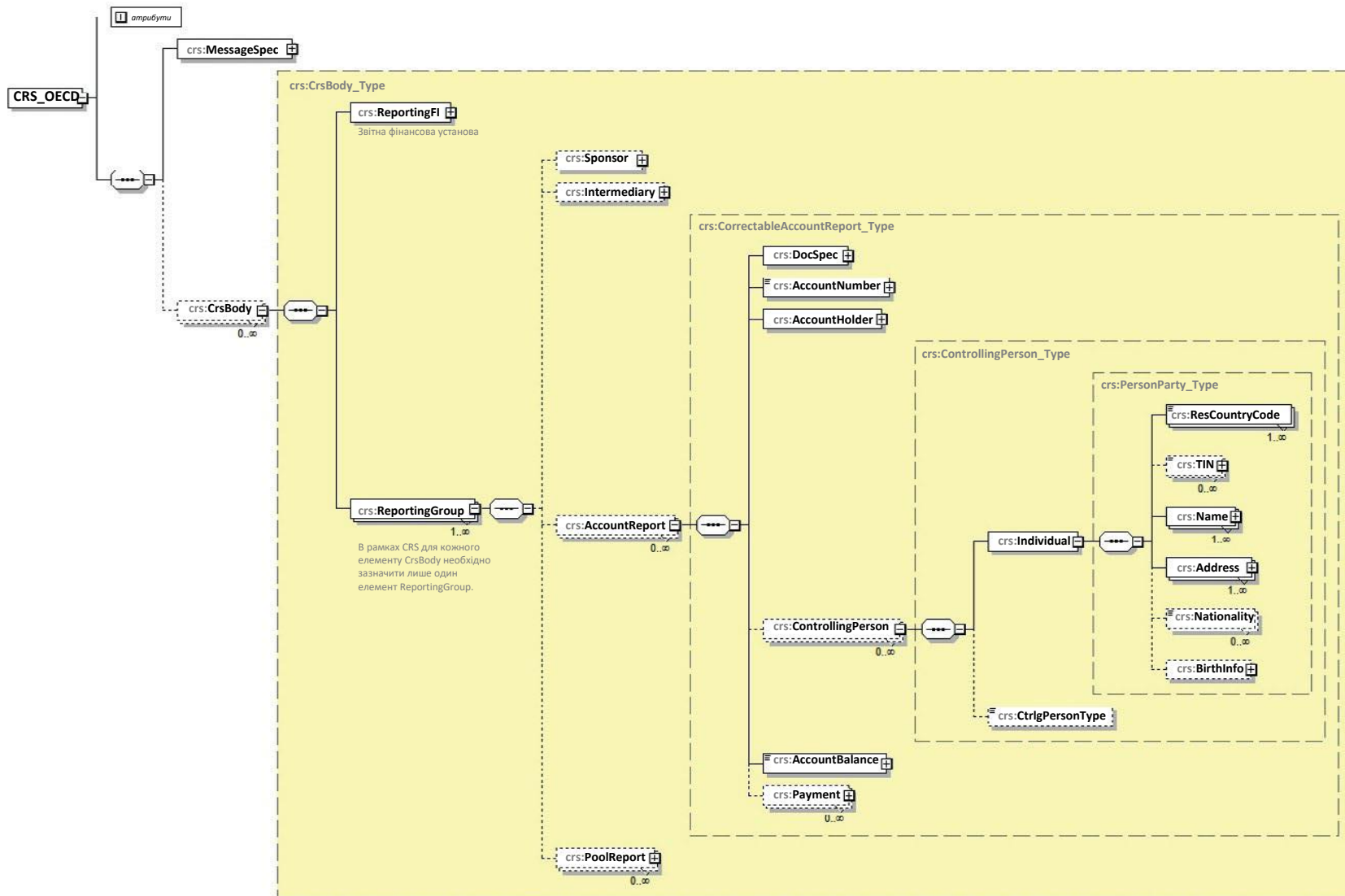
Власник рахунку (Розділ IVe)

Фізичні особи/Юридичні особи-власники рахунків (Розділ ІVе)

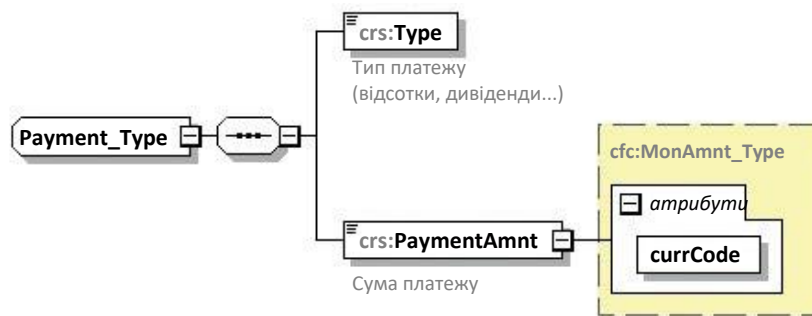

Контролююча особа (Розділ IVf)

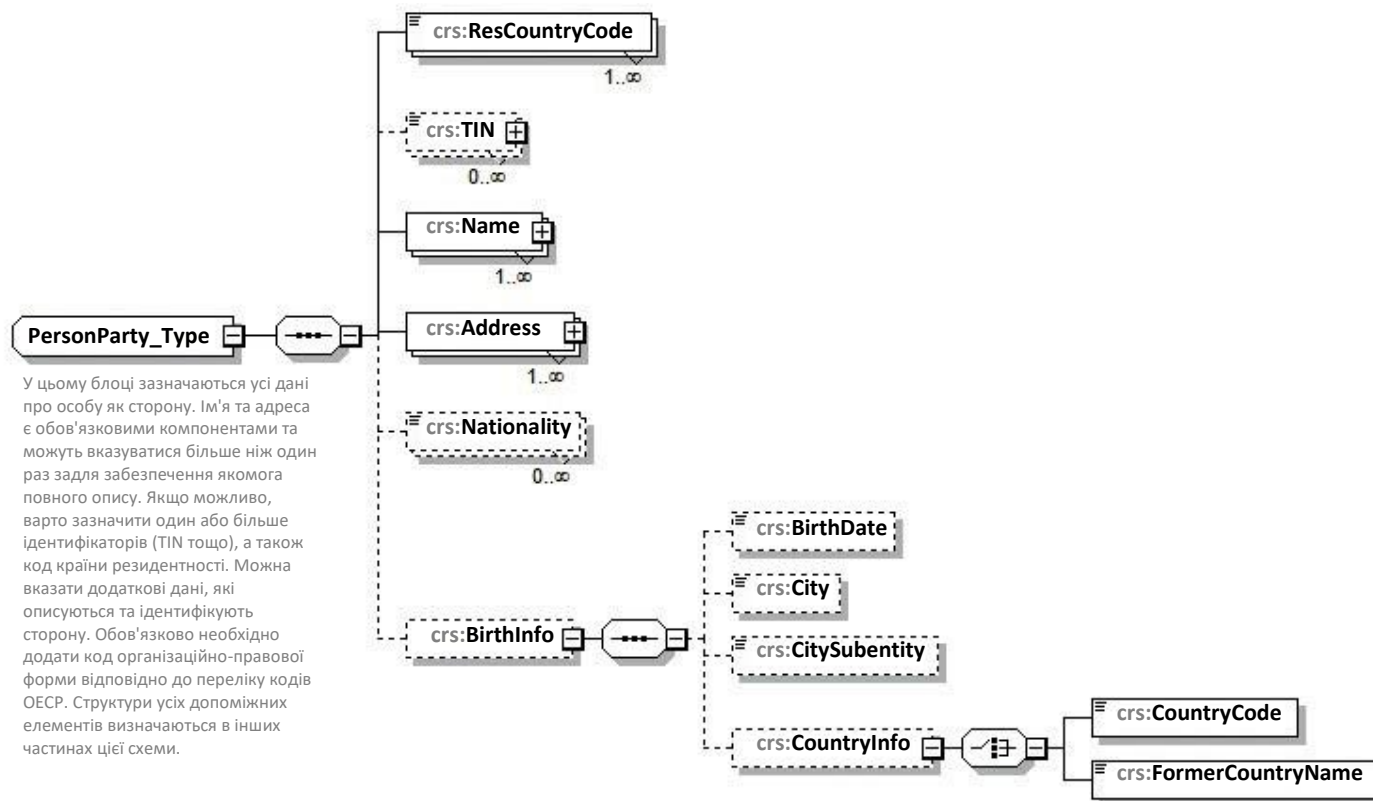

Тип платежу (Розділ IVh)

З практичних міркувань перелік CurrencyCode розроблено на основі переліку кодів валют відповідно до ISO 4217, який на даний момент використовується банками та іншими фінансовими установами та відповідно податковими органами. Використання цього переліку не означає, що ОЕСР підтримує конкретну позицію стосовно правового статусу територій, зазначених у переліку. Його зміст не обмежує статусу жодної території або суверенітету над нею, визначення меж міжнародних державних кордонів, а також не шкодить репутації жодної території, міста або регіону.

Тип особи як сторони (Розділ II)

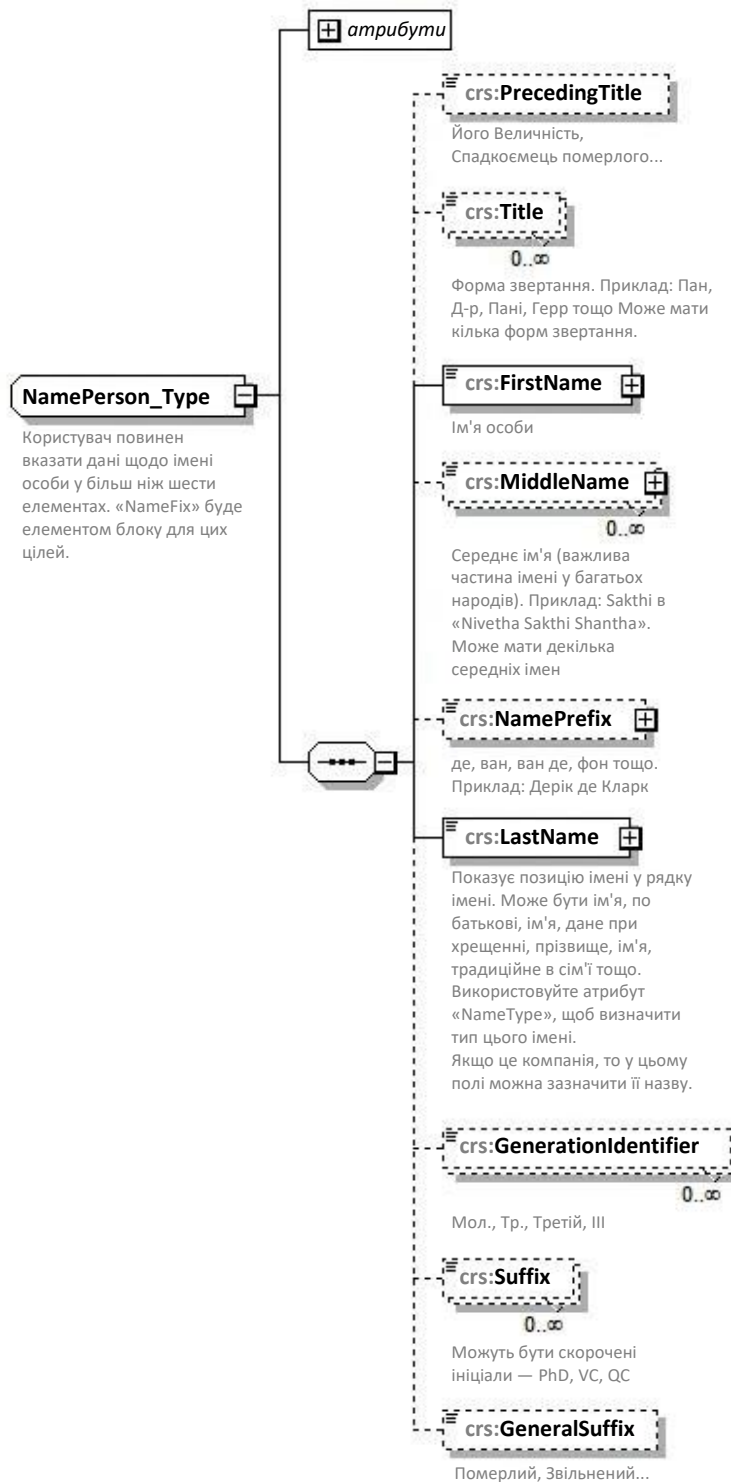

З практичних міркувань перелік ResCountryCode розроблено на основі переліку країн відповідно до ISO 3166-1, який на даний момент використовується банками та іншими фінансовими установами та відповідно податковими органами. Використання цього переліку не означає, що ОЕСР підтримує конкретну позицію стосовно правового статусу територій, зазначених у переліку. Його зміст не обмежує статусу жодної території або суверенітету над

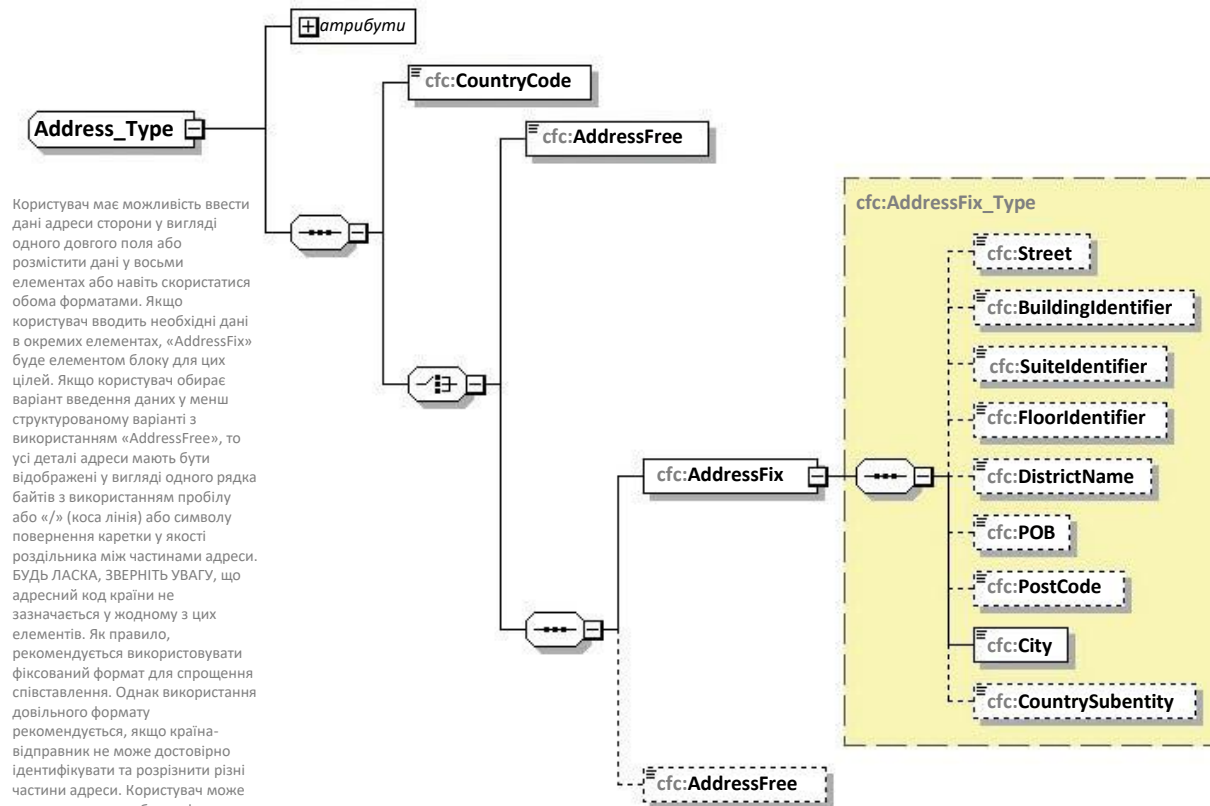

нею, визначення меж міжнародних державних кордонів, а також не шкодить репутації жодної території, міста або регіону.

Тип найменування особи

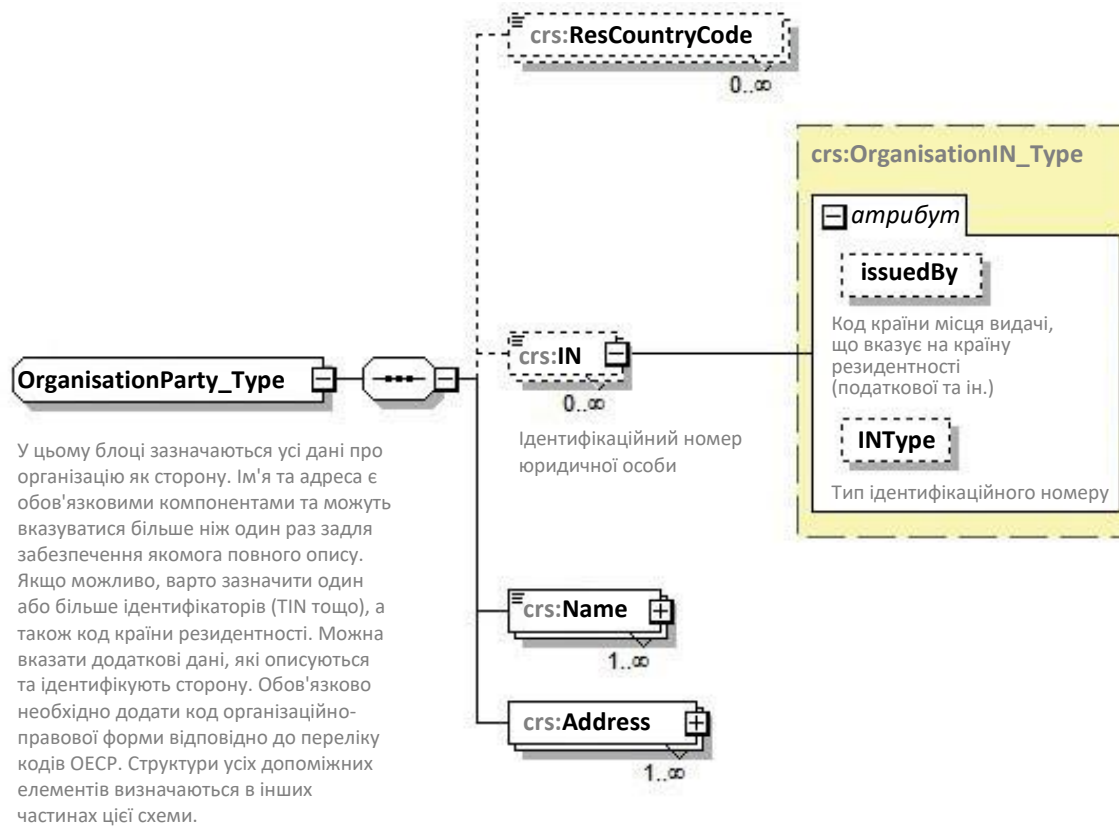

Тип адреси

Користувач має можливість ввести дані адреси сторони у вигляді одного довгого поля або розмістити дані у восьми елементах або навіть скористатися обома форматами. Якщо користувач вводить необхідні дані в окремих елементах, «AddressFix» буде елементом блоку для цих цілей. Якщо користувач обирає варіант введення даних у менш структурованому варіанті з використанням «AddressFree», то усі деталі адреси мають бути відображені у вигляді одного рядка байтів з використанням пробілу або «/» (коса лінія) або символу повернення каретки у якості роздільника між частинами адреси. БУДЬ ЛАСКА, ЗВЕРНІТЬ УВАГУ, що адресний код країни не зазначається у жодному з цих елементів. Як правило, рекомендується використовувати фіксований формат для спрощення співставлення. Однак використання довільного формату рекомендується, якщо країна-відправник не може достовірно ідентифікувати та розрізнити різні частини адреси. Користувач може використовувати обидва формати, наприклад, якщо окрім розділення адреси на логічні частини, він хоче зазначити відповідне розділення знаками розподілу на друковані рядки у довільній текстовій формі. У такому разі «AddressFix» зазначається перед «AddressFree».

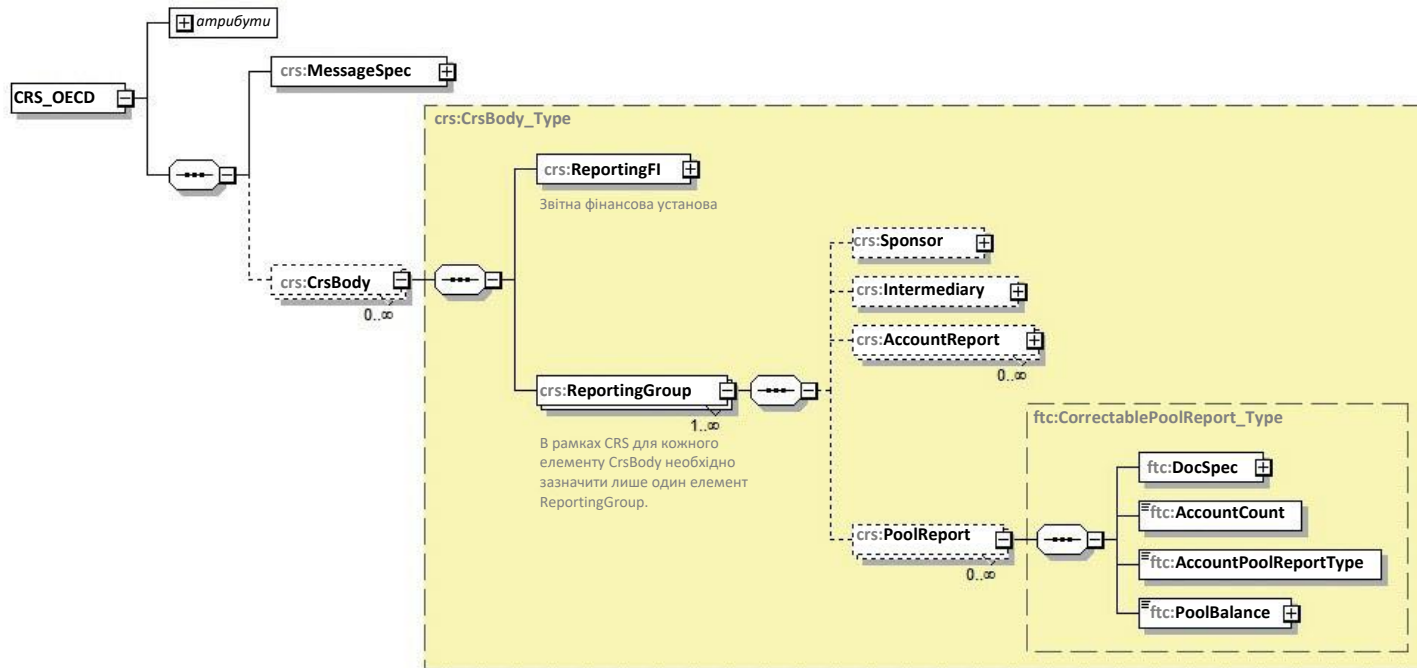
Тип організації як сторони (Розділ III)

З практичних міркувань перелік ResCountryCode розроблено на основі переліку країн відповідно до ISO 3166-1, який на даний момент використовується банками та іншими фінансовими установами та відповідно податковими органами. Використання цього переліку не означає, що ОЕСР підтримує конкретну позицію

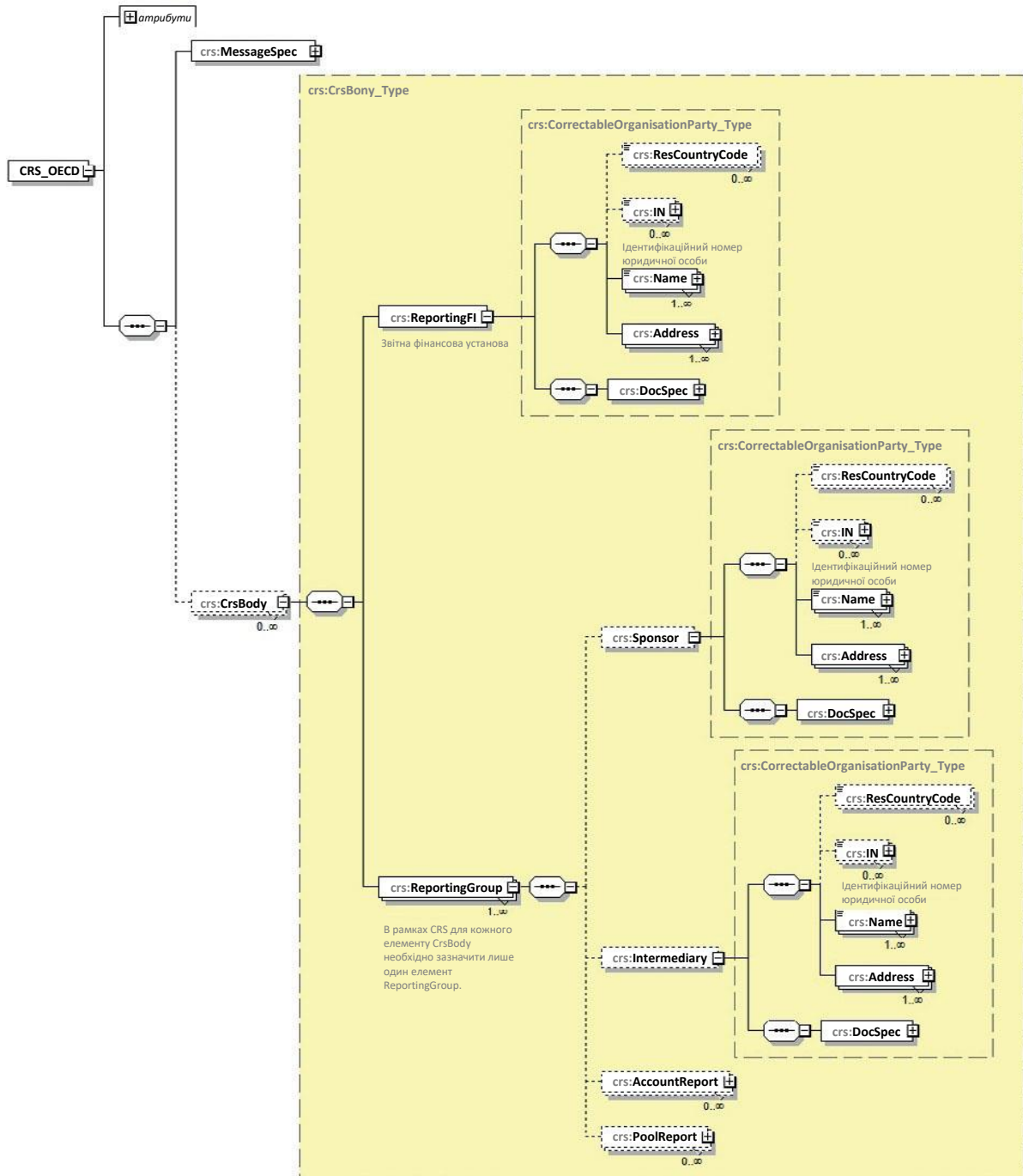
стосовно правового статусу територій, зазначених у переліку. Його зміст не обмежує статусу жодної території або суверенітету над нею, визначення меж міжнародних державних кордонів, а також не шкодить репутації жодної території, міста або регіону.

Зведений звіт (поза рамками CRS) (Розділ IVi)

Спонсор та посередник (поза рамками CRS)

Додаток В

Глосарій просторів назв

Глосарій просторів назв для CRS-схеми

Простір назви	Опис	Назва файлу
crs	Особливі типи в рамках CRS	CrsXML_v2.0.xsd
cfc	Загальноприйняті типи в рамках FATCA та CRS	CommonTypesFatcaCrs_v2.0.xsd
ftc	Особливі типи в рамках FATCA	FatcaTypes_v1.2.xsd
stf	Загальноприйняті типи в рамках ОЕСР	OECDCrstypes_v5.0.xsd
iso	Типи в рамках ISO (коди країн і валют)	isocrstypes_v1.1.xsd

Додаток 4

Приклад Опитувальника

1. Правова основа

Правова база повинна забезпечувати конфіденційність податкової інформації, якою обмінюються, та обмежувати її використання відповідними цілями. Двома основними компонентами такої системи є умови відповідного договору, угоди про взаємне визнання або іншої двосторонньої угоди про обмін інформацією, а також внутрішнє законодавство юрисдикції.

1.1. Податкові конвенції, Угоди про обмін податковою інформацією (ТІЕА) та інші угоди про обмін

Основні напрямки контрольного списку	Положення податкових угод, ТІЕА та міжнародних угод, що вимагають конфіденційності інформації, якою обмінюються сторони, та обмеження її використання цільовим призначенням
--------------------------------------	---

Як положення про обмін інформацією у ваших податкових Конвенціях, ТІЕА та інших угодах про обмін інформацією забезпечують конфіденційність та обмежують використання як вихідної інформації до інших Договірних Держав, так і вхідної інформації, отриманої у відповідь на запит?

1.2. Національне законодавство

Основні напрямки контрольного списку	Національне законодавство повинно застосовувати гарантії до інформації про платників податків, якою обмінюються відповідно до договору, ТІЕА або іншої міжнародної угоди, а також розглядати ці угоди про обмін інформацією як обов'язкові до
--------------------------------------	---

	виконання, обмежувати доступ до даних та їх використання і накладати штрафи за їх порушення.
Як ваше національне законодавство захищає та обмежує використання інформації, якою обмінюються в податкових цілях відповідно до податкових Конвенцій, ТІЕА та інших інструментів обміну? Як податкова адміністрація запобігає неправомірному використанню конфіденційних даних та забороняє передачу податкової інформації від податкового органу неподатковим державним органам?	

2. Управління інформаційною безпекою

Системи управління інформаційною безпекою, що використовуються податковою адміністрацією кожної юрисдикції, повинні відповідати стандартам, які забезпечують захист конфіденційних даних платників податків. Наприклад, повинен існувати процес перевірки працівників, які працюють з інформацією, обмеження доступу до інформації, а також системи виявлення та відстеження несанкціонованого розкриття інформації. Міжнародні стандарти інформаційної безпеки відомі як «ISO/IEC серії 27000». Як описано нижче, податкова адміністрація повинна мати можливість документально підтвердити, що вона дотримується стандартів ISO/IEC серії 27000 або що вона має еквівалентну систему інформаційної безпеки, і що інформація про платників податків, отримана в рамках угоди про обмін, захищена відповідно до цієї системи.

2.1.1. Попередні перевірки та контракти	
Основні напрямки контрольного списку	<ul style="list-style-type: none"> • Перевірки та біографічні дослідження працівників та підрядників • Процес найму та контракти • Відповідальні контактні особи
Які процедури регулюють перевірку податковою службою працівників та підрядників, які можуть мати доступ до даних, використовувати їх або відповідати за захист даних, отриманих у результаті обміну інформацією, або є відповідальними за їх захист? Чи є ця інформація загальнодоступною? Якщо так, будь ласка, надайте посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте короткий опис процедур.	

2.1.2. Навчання та підвищення обізнаності	
Основні напрямки контролюючого списку	Початкове навчання та періодичні тренінги з питань безпеки на основі ролей, ризиків для безпеки та чинного законодавства
<p>Яке навчання проводить ваша податкова адміністрація для працівників та підрядників щодо конфіденційної інформації, включаючи дані, отримані від партнерів у рамках обміну інформацією? Чи підтримує ваша податкова адміністрація публічну версію вимог? Якщо так, будь ласка, надайте посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте короткий опис вимог.</p>	

2.1.3. Правила доставки	
Основні напрямки контролюючого списку	Політика припинення доступу до конфіденційної інформації
<p>Які процедури застосовує ваша податкова адміністрація для припинення доступу до конфіденційної інформації для працівників та консультантів, що звільняються? Чи є ці процедури загальнодоступними? Якщо так, будь ласка, надайте посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте короткий опис цих процедур.</p>	

2.2.1. Фізична безпека: Доступ до приміщень	
Основні напрямки контролюючого списку	Заходи безпеки для обмеження доступу до приміщень: охоронці, політики, процедури доступу до приміщень
<p>Які процедури застосовує ваша податкова адміністрація для надання працівникам, консультантам та відвідувачам доступу до приміщень, де зберігається конфіденційна інформація в паперовому чи електронному вигляді? Чи є ці процедури загальнодоступними? Якщо так, будь ласка, надайте посилання. Якщо ні, надайте, будь ласка, короткий опис цих процедур.</p>	

2.2.2. Фізична безпека: Фізичне зберігання документів	
Основні напрямки контролюючого списку	Безпечне фізичне зберігання конфіденційних документів: політики та процедури
<p>Які процедури застосовуються у вашій податковій адміністрації для отримання, обробки, архівування, пошуку та знищення паперових копій конфіденційних даних, отриманих від платників податків або партнерів з обміну інформацією? Чи є у вашій податковій адміністрації процедури, яких повинні дотримуватися працівники, залишаючи своє робоче місце наприкінці робочого дня? Чи є ці</p>	

процедури загальнодоступними? Якщо так, будь ласка, надайте посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте короткий опис.

Чи має ваша податкова адміністрація політику класифікації даних? Якщо так, опишіть, будь ласка, чим відрізняються ваші процедури зберігання документів для даних на всіх рівнях класифікації. Чи є ці процедури загальнодоступними? Якщо так, надайте, будь ласка, посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте стислий опис.

2.3. Планування

Основні напрямки контрольного списку	Планування документації для розробки, оновлення та впровадження інформаційних систем безпеки
--------------------------------------	--

Які процедури використовує ваша податкова адміністрація для розробки, документування, оновлення та впровадження безпеки інформаційних систем, що використовуються для отримання, обробки, архівування та пошуку конфіденційної інформації? Чи є ці процедури загальнодоступними? Якщо так, будь ласка, надайте посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте короткий опис.

Яких процедур дотримується ваша податкова адміністрація щодо періодичного оновлення Плану інформаційної безпеки з урахуванням змін у середовищі інформаційних систем, і як вирішуються проблеми та ризики, виявлені під час впровадження Планів інформаційної безпеки? Чи є ці процедури загальнодоступними? Якщо так, будь ласка, надайте посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте короткий опис.

2.4. Керування конфігурацією

Основні напрямки контрольного списку	Керування конфігурацією та контроль безпеки
--------------------------------------	---

Якої політики дотримується ваша податкова адміністрація, щоб регулювати конфігурацію та оновлення системи? Чи є ці правила загальнодоступними? Якщо так, будь ласка, надайте посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте короткий опис.

2.5. Контроль доступу

Основні напрямки контрольного списку	Політика та процедури контролю доступу: уповноважений персонал та міжнародний обмін інформацією
--------------------------------------	---

Якої політики дотримується ваша податкова адміністрація, щоб обмежити доступ до системи авторизованими користувачами та захистити дані під час передачі, отримання та зберігання? Будь ласка, опишіть, як політика вашої податкової адміністрації щодо авторизації доступу та передачі даних поширюється на дані, отримані від партнера з обміну інформацією відповідно до Договору або ТІЕА чи іншої угоди про обмін. Чи є ці політики загальнодоступними? Якщо так, будь ласка, надайте посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте короткий опис.

2.6. Ідентифікація та автентифікація

Основні напрямки контрольного списку	Автентифікація ідентифікуючих користувачів та пристроїв, які потребують доступу до інформаційних систем
--------------------------------------	---

Які політики та процедури застосовує ваша податкова адміністрація для кожної інформаційної системи, пов'язаної з конфіденційними даними? Чи є ці політики та процедури загальнодоступними? Якщо так, будь ласка, надайте посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте короткий опис.

Які політики та процедури регулюють автентифікацію уповноважених користувачів податкової адміністрації в системах, пов'язаних з конфіденційними даними? Чи є ці політики та процедури загальнодоступними? Якщо так, будь ласка, надайте посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте короткий опис.

2.7. Аудит та підзвітність

Основні напрямки контрольного списку	<ul style="list-style-type: none"> Відстежувані електронні дії в системах Процедури аудиту систем: моніторинг, аналіз, розслідування та звітування про незаконне/несанкціоноване використання
--------------------------------------	---

Яку політику та процедури застосовує ваша податкова адміністрація для забезпечення проведення системних аудитів, які виявляють несанкціонований доступ? Чи є ці політики загальнодоступними? Якщо так, будь ласка, надайте посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте короткий опис.

2.8. Технічне обслуговування

Основні напрямки контрольного списку	<ul style="list-style-type: none"> Періодичне та своєчасне обслуговування систем
--------------------------------------	---

	<ul style="list-style-type: none"> • Контроль за: інструментами, процедурами та механізмами обслуговування систем та використанням персоналу
<p>Яка політика регулює ефективне періодичне обслуговування системи вашою податковою адміністрацією? Чи є ці правила загальнодоступними? Якщо так, будь ласка, надайте посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте стислий опис.</p> <p>Які процедури регулюють усунення недоліків системи, виявлених вашою податковою адміністрацією? Чи є ці процедури загальнодоступними? Якщо так, будь ласка, надайте посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте короткий опис.</p>	

2.9. Захист системи та комунікацій

Основні напрямки контрольнього списку	Процедури моніторингу, контролю та захисту комунікацій до та з інформаційних систем
<p>Яких політик і процедур дотримується ваша податкова адміністрація щодо електронної передачі та отримання конфіденційних даних. Будь ласка, опишіть вимоги до безпеки та шифрування, які містяться в цих політиках. Чи є ці політики загальнодоступними? Якщо так, будь ласка, надайте посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте короткий опис.</p>	

2.10. Системна та інформаційна цілісність

Основні напрямки контрольнього списку	<ul style="list-style-type: none"> • Процедури своєчасного виявлення, повідомлення та виправлення недоліків інформаційної системи • Захист від шкідливого коду та моніторинг попереджень системи безпеки
<p>Яких процедур дотримується ваша податкова адміністрація для своєчасного виявлення, повідомлення та виправлення недоліків інформаційних систем? Будь ласка, опишіть, як ці процедури забезпечують захист систем від шкідливих кодів, що завдають шкоди цілісності даних. Чи є ці процедури загальнодоступними? Якщо так, будь ласка, надайте посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте короткий опис.</p>	

2.11. Оцінювання безпеки

Основні напрямки контрольнього списку	Процеси, що використовуються для тестування, перевірки та авторизації засобів контролю
---------------------------------------	--

	безпеки для захисту даних, виправлення недоліків та зменшення вразливостей
Яку політику підтримує та регулярно оновлює ваша податкова адміністрація для перегляду процесів, що використовуються для тестування, перевірки та затвердження плану контролю безпеки? Чи є ця політика загальнодоступною? Якщо так, надайте, будь ласка, посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте короткий опис.	

2.12. Планування на випадок надзвичайних ситуацій

Основні напрямки контрольного списку	Плани реагування на надзвичайні ситуації, резервного копіювання та післяаварійного відновлення інформаційних систем
Які плани та процедури на випадок непередбачуваних ситуацій застосовує ваша податкова адміністрація для зменшення наслідків неналежного розкриття даних або безповоротної втрати даних? Чи є ці плани та процедури загальнодоступними? Якщо так, будь ласка, надайте посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте короткий опис.	

2.13. Оцінка ризиків

Основні напрямки контрольного списку	<ul style="list-style-type: none"> • Потенційний ризик несанкціонованого доступу до інформації про платників податків • Ризик та розмір шкоди від несанкціонованого використання, розкриття або порушення роботи інформаційних систем платників податків • Процедури оновлення методологій оцінки ризиків
Чи проводить ваша податкова адміністрація оцінку ризиків для визначення ризиків та потенційного впливу несанкціонованого доступу, використання та розкриття інформації або знищення інформаційних систем? Яких процедур дотримується ваша податкова адміністрація для оновлення методологій оцінки ризиків? Чи є ці оцінки ризиків та політики загальнодоступними? Якщо так, будь ласка, надайте посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте короткий опис.	

2.14. Придбання систем та послуг

Основні напрямки контрольного списку	Методи та процеси, що забезпечують обробку, зберігання та передачу конфіденційної інформації сторонніми постачальниками інформаційних систем відповідно до вимог комп'ютерної безпеки
<p>Який процес підтримує ваша податкова адміністрація для забезпечення того, щоб сторонні постачальники застосовували належні засоби контролю безпеки, які відповідають вимогам комп'ютерної безпеки для конфіденційної інформації? Чи є ці процеси загальнодоступними? Якщо так, надайте, будь ласка, посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте короткий опис.</p>	

2.15. Захист медіа	
Основні напрямки контрольного списку	<ul style="list-style-type: none"> • Процеси захисту інформації в друкованому або цифровому вигляді • Заходи безпеки, що використовуються для обмеження доступу до медіа-інформації лише авторизованими користувачами • Методи санітарної обробки або знищення цифрових носіїв перед утилізацією або повторним використанням
<p>Які процеси застосовує ваша податкова адміністрація для безпечного зберігання та обмеження доступу до конфіденційної інформації в друкованому або цифровому вигляді після її отримання з будь-якого джерела? Яким чином ваша податкова адміністрація безпечно знищує конфіденційну інформацію про медіа перед її утилізацією? Чи є ці процеси загальнодоступними? Якщо так, будь ласка, надайте посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте короткий опис.</p>	

2.16. Захист даних, якими обмінюються за договорами	
Основні напрямки контрольного списку	<ul style="list-style-type: none"> • Процедури для забезпечення захисту та чіткого маркування файлів, переданих в рамках обміну договорами • Методи класифікації файлів, переданих в рамках обміну договорами
<p>Які процеси застосовує ваша податкова адміністрація для безпечного зберігання та обмеження доступу до конфіденційної інформації в друкованому або цифровому вигляді після її</p>	

отримання з будь-якого джерела? Яким чином ваша податкова адміністрація безпечно знищує конфіденційну інформацію про медіа перед її утилізацією? Чи є ці процеси загальнодоступними? Якщо так, будь ласка, надайте посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте короткий опис.

2.17. Політика розпорядження інформацією

Основні напрямки контрольного списку	Процедури належної утилізації паперових та електронних файлів
--------------------------------------	---

Яких процедур дотримується ваша податкова адміністрація щодо розпорядження конфіденційною інформацією? Чи поширюються ці процедури на інформацію, якою обмінюються іноземні компетентні органи? Чи є ці процедури загальнодоступними? Якщо так, будь ласка, надайте посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте короткий опис.

3. Моніторинг та правозастосування

На додаток до збереження конфіденційності інформації, якою обмінюються за угодами, податкові адміністрації повинні мати можливість гарантувати, що її використання буде обмежено цілями, визначеними відповідною угодою про обмін інформацією. Таким чином, для захисту податкових даних, якими обмінюються сторони угод, недостатньо лише дотримання прийнятної системи інформаційної безпеки. Крім того, внутрішнє законодавство повинні передбачати покарання або санкції за неналежне розкриття або використання інформації про платників податків. Для забезпечення виконання такі закони мають бути підкріплені відповідними адміністративними ресурсами та процедурами.

3.1. Покарання та санкції

Основні напрямки контрольного списку	<ul style="list-style-type: none"> Покарання за несанкціоноване розкриття інформації Практика зниження ризиків
--------------------------------------	--

Чи має ваша податкова адміністрація можливість накладати штрафи за несанкціоноване розголошення конфіденційної інформації? Чи поширюються штрафи на несанкціоноване розголошення конфіденційної інформації, якою обмінюються з партнерами за договором або ТІЕА? Чи є ці санкції

загальнодоступними? Якщо так, будь ласка, надайте посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте короткий опис.

3.2.1. Захист від несанкціонованого доступу та розкриття інформації

Основні напрямки контрольного списку

- Моніторинг для виявлення порушень
- Повідомлення про порушення

Які процедури має ваша податкова адміністрація для моніторингу порушень конфіденційності? Які політики та процедури існують у вашій податковій адміністрації, що вимагають від працівників та підрядників повідомляти про фактичні або потенційні порушення конфіденційності? Які звіти готує ваша податкова адміністрація, коли відбувається порушення конфіденційності? Чи є ці політики та процедури загальнодоступними? Якщо так, будь ласка, надайте посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте короткий опис.

3.2.2. Санкції та попередній досвід

Основні напрямки контрольного списку

- Попередні несанкціоновані розкриття
- Модифікації політики/процесів для запобігання майбутнім порушенням

Чи були у вашій юрисдикції випадки неналежного розголошення конфіденційної інформації? Чи були у вашій юрисдикції випадки, коли конфіденційна інформація, отримана компетентним органом від партнера по обміну інформацією, була розкрита не відповідно до умов договору, згідно з яким вона була надана? Чи оприлюднює ваша податкова адміністрація або Генеральний інспектор опис будь-яких порушень, накладених штрафів/санкцій, а також змін, запроваджених для зменшення ризиків і запобігання майбутнім порушенням, для громадськості? Якщо так, будь ласка, надайте посилання. Якщо ні, будь ласка, надайте короткий опис.

Додаток 5

Широкий підхід до Загального Стандарту Звітності

Вступ

1. Процедури належної комплексної перевірки в CRS (зокрема, процедури пошуку за ознаками) призначені для виявлення Підзвітних Рахунків, під якими розуміють рахунки резидентів юрисдикції, що є Підзвітною Юрисдикцією на момент виконання процедур належної комплексної перевірки. Однак існують вагомі причини, чому юрисдикції можуть захотіти піти ширше і, наприклад, поширити процедури належної комплексної перевірки на всіх нерезидентів або резидентів юрисдикцій, з якими у них є договір про обмін інформацією. Такий підхід може значно зменшити витрати фінансових установ, оскільки їм не потрібно буде проводити додаткову перевірку щоразу, коли до них приєднується нова юрисдикція.

2. Цей документ містить витяг з CRS, до якого були внесені зміни, щоб забезпечити такий ширший підхід. Основні зміни до CRS полягають у такому:

- Будь-які формулювання, які вказують на те, що процедури призначені для виявлення рахунків, які є підзвітними на момент проведення процедур належної комплексної перевірки, вилучаються або змінюються.
- Відповідно до процедури пошуку ознак приналежності, Підзвітна Фінансова Установа тепер зобов'язана здійснювати пошук ознак приналежності, які вказують на те, що власник рахунку є резидентом Іноземної Юрисдикції, і розглядати рахунок як такий, що належить Власнику Рахунку, який є резидентом кожної Іноземної Юрисдикції, для якої знайдено

ознаку (якщо тільки Фінансова Установа не дотримується «процедури виправлення»). Іноземна Юрисдикція визначається як будь-яка Юрисдикція, крім Юрисдикції Підзвітної Фінансової Установи. Перевага такого підходу полягає в тому, що якщо нова Юрисдикція приєднується до системи, то Підзвітна Фінансова Установа може покладатися на результати пошуку ознак приналежності, щоб визначити, які з її Існуючих Рахунків належать резидентам цієї юрисдикції.

3. Нижченаведені приклади ілюструють застосування цього ширшого підходу:

- Приклад 1: Юрисдикція А вирішує запровадити Загальний Стандарт Звітності з 1 січня 2016 року, а це означає, що всі рахунки, відкриті після цієї дати, вважатимуться Новими Рахунками.

Особа Х є резидентом Юрисдикції Z і відкриває рахунок у Фінансовій Установі в Юрисдикції А 1 березня 2016 року. На той момент Юрисдикція Z не є Підзвітною Юрисдикцією. Фінансовій Установі потрібно буде отримати від особи Х документ самостійної оцінки, в якому потрібно буде вказати Юрисдикцію його резидентства для цілей оподаткування, але не його ПІН або дату народження (оскільки рахунок не є Підзвітним на момент відкриття). Якщо Юрисдикція Z стане Підзвітною Юрисдикцією у 2017 році, Фінансова Установа може покладатися на документ самостійної оцінки, щоб встановити, що рахунок є Підзвітним, і повинна буде отримати ПІН та дату народження особи Х до кінця 2019 року.

- Приклад 2: Той самий приклад, але рахунок відкрито у 2014 році. Якщо Фінансова Установа застосувала пошук за ознаками щодо Існуючих Рахунків у 2016 році, вона може покладатися на інформацію, зібрану в результаті такого пошуку за ознаками, для визначення юрисдикції проживання особи Х і розглядати такий рахунок як Підзвітний у 2017 році.

4. У наведеному нижче прикладі Підзвітна Фінансова Установа не зобов'язана надавати ПІН та дату народження щодо рахунків, які не були підзвітними на момент проведення процедур належної комплексної перевірки. Однак, вона повинна буде зібрати такі ПІН та дату народження до кінця другого календарного року, наступного за роком, в якому такі

рахунки були визначені як Підзвітні Рахунки (аналогічно до Існуючих Рахунків). Наскільки це релевантно з місцевими правилами захисту даних, юрисдикції можуть також розглянути можливість вимагати надання ПІН та/або дати народження для всіх Власників Рахунків, які визначені як іноземці при відкритті рахунку (а не тільки для тих, хто визначений як резидент Підзвітної Юрисдикції). Це може додатково зменшити навантаження на Фінансові Установи, оскільки таку інформацію легше зібрати до, а не після відкриття рахунку. Крім того, вимога щодо надання ПІН Власника Рахунку також забезпечить додаткову гарантію достовірності його документу самостійної оцінки.

5. Хоча це не вимагається Загальним Стандартом Звітності, деякі Юрисдикції можуть прийняти підхід, який виходить за рамки підходу, викладеного в цьому Додатку, і, наприклад, поширити процедури належної комплексної перевірки на своїх резидентів, які є Контролюючими Особами пасивних НФО. Таким чином, вони також отримуватимуть інформацію, якщо один з їхніх резидентів є Контролюючою Особою пасивної НФО, яка має рахунок у Підзвітній Фінансовій Установі. Такий підхід вимагатиме від Підзвітних Фінансових Установ повідомляти про резидентів, які, хоча і не є Власниками Рахунків, але є Контролюючими Особами пасивних НФО, що є Власниками Рахунків. Це можна зробити, наприклад, розширивши сферу застосування терміну «Підзвітна Особа».

ВИТЯГ ІЗ ЗАГАЛЬНОГО СТАНДАРТУ ЗВІТНОСТІ З ПОПРАВКАМИ, ЩО ВИМАГАЮТЬ ІДЕНТИФІКАЦІ СТАТУСУ ВСІХ ЗАКОРДОННИХ РАХУНКІВ

Розділ I: ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ЗВІТНОСТІ

- A. Відповідно до пунктів C-F кожна Підзвітна Фінансова Установа зобов'язана повідомляти таку інформацію щодо кожного Підзвітного Рахунку такої Підзвітної Фінансової Установи:
1. ім'я, адресу, юрисдикцію (юрисдикції) резидентства, ПІН та дату і місце народження (для фізичної особи) кожної Підзвітної Особи, яка є Власником Рахунку щодо рахунку, а у випадку будь-якої Організації, яка є Власником Рахунку, та яка після застосування процедур належної комплексної перевірки відповідно до Розділів

-
- V, VI та VII визначена такою, що має одну чи більше Контролюючу Особу, що є Підзвітною Особою, – найменування, адресу, юрисдикцію (юрисдикції) резидентства та ПН Організації, а також ім'я, адресу, юрисдикцію (юрисдикції) резидентства, ПН та дату і місце народження кожної Підзвітної Особи;
2. номер рахунку (або функціональний еквівалент у разі відсутності номеру рахунку);
  3. найменування та ідентифікаційний номер (за наявності) Підзвітної Фінансової Установи;
  4. залишок чи вартість рахунку (у тому числі, у випадку Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету – Викупну Суму або вартість, що підлягає відшкодуванню) станом на кінець відповідного календарного року чи іншого звітного періоду або, якщо рахунок був закритий протягом такого року чи періоду – на дату закриття рахунку;
  5. у випадку будь-якого Кастодіального Рахунку:
    - a) загальну валову суму відсотків, загальну валову суму дивідендів та загальну валову суму іншого доходу, згенерованого стосовно активів на рахунку, які виплачено або зараховано на рахунок (або щодо рахунку) протягом календарного року або іншого відповідного звітного періоду; та
    - b) загальну валову суму надходжень від продажу чи викупу Фінансових Активів, сплачених або зарахованих на рахунок протягом календарного року або іншого відповідного звітного періоду щодо якого Підзвітна Фінансова Установа виступала як зберігач, брокер, номінальний утримувач, або діяла іншим чином як агент Власника Рахунку;
  6. у випадку будь-якого Депозитного Рахунку – загальну валову суму відсотків, сплачених або зарахованих на рахунок протягом календарного року чи іншого відповідного звітного періоду; та

-
7. у випадку будь-якого рахунку, не зазначеного в підпункті А(5) або А(6), – загальну валову суму, сплачену або зараховану Власнику Рахунку щодо такого рахунку протягом календарного року або іншого відповідного звітного періоду, стосовно якого Підзвітна Фінансова Установа є боржником або дебітором, у тому числі сукупну суму будь-яких викупних виплат, сплачених Власнику Рахунку протягом календарного року чи іншого відповідного звітного періоду.
- В. У звітній інформації визначається валюта, в якій виражена кожна сума.
- С. Незважаючи на вимоги підпункту А(1), не вимагається повідомляти інформацію про ПН чи дату народження щодо кожного Підзвітного Рахунку, що є Існуючим Рахунком, якщо у записах (реєстрах) Підзвітної Фінансової Установи відсутня така інформація про ПН або дату народження та збір такої інформації Підзвітними Фінансовими Установами не передбачено відповідно до національного законодавства. Підзвітна Фінансова Установа повинна здійснити належні заходи для отримання інформації про ПН та дату народження щодо Існуючих Рахунків до кінця другого календарного року, наступного за роком, у якому такі Рахунки були ідентифіковані як Підзвітні Рахунки.
- Д. Незважаючи на вимоги підпункту А(1), не вимагається повідомляти інформацію про ПН, якщо: (і) ПН не було видано (присвоєно) відповідною Підзвітною Юрисдикцією або (ii) національне законодавство відповідної Підзвітної Юрисдикції не вимагає збору інформації про ПН, який видано (присвоєно) такою Підзвітною Юрисдикцією.
- Е. Незважаючи на вимоги підпункту А(1), не вимагається повідомляти інформацію про місце народження, якщо (1) ПН не виданий відповідною Підзвітною Юрисдикцією або (2) Підзвітна Фінансова Установа не зобов'язана отримувати та повідомляти таку інформацію згідно з національним законодавством.
- Ф. Незважаючи на вимоги пункту А, інформація, яку слід повідомляти щодо [xxxx], є інформацією, описаною в такому пункті, за винятком валових надходжень, описаних у підпункті А(5)(b).

Розділ II: ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО НАЛЕЖНОЇ КОМПЛЕКСНОЇ ПЕРЕВІРКИ

- A. Рахунок розглядається як Підзвітний Рахунок, починаючи з дати, коли його ідентифіковано таким відповідно до процедур належної комплексної перевірки, описаних у розділах II-VII, та якщо не передбачено інше, інформація щодо Підзвітного Рахунку повинна повідомлятися щороку в календарному році, наступному за роком, якого стосується відповідна інформація.
- B. Підзвітна Фінансова Установа, яка відповідно до процедур, описаних у Розділах II – VII, ідентифікує будь-який рахунок як Іноземний Рахунок, який не є Підзвітним Рахунком на момент проведення належної комплексної перевірки, може покладатися на результати таких процедур при виконанні майбутніх зобов'язань зі звітності.
- C. Залишок або вартість рахунку визначається станом на останній день календарного року або іншого відповідного звітного періоду.
- D. Якщо порогове значення залишку або вартості підлягає визначенню станом на останній день календарного року, відповідний залишок або вартість повинні бути визначені станом на останній день звітного періоду, який закінчується цим календарним роком або протягом нього.
- E. Кожна юрисдикція може дозволити Підзвітним Фінансовим Установам використовувати постачальників послуг для виконання покладених на такі Підзвітні Фінансові Установи зобов'язань щодо звітності та належної комплексної перевірки у порядку, передбаченому національним законодавством, але відповідальність за виконання цих зобов'язань залишається за Підзвітними Фінансовими Установами.
- F. Кожна юрисдикція може дозволити Підзвітним Фінансовим Установам застосовувати процедури належної комплексної перевірки Нових Рахунків для перевірки Існуючих Рахунків, а процедури належної комплексної перевірки Рахунків з Високою Вартістю – до Рахунків з Низькою Вартістю. Якщо Юрисдикція дозволяє застосовувати процедури належної комплексної перевірки для Нових Рахунків для перевірки Існуючих Рахунків, інші правила для Існуючих Рахунків, продовжують до них застосовуватися.

Розділ III. НАЛЕЖНА КОМПЛЕКСНА ПЕРЕВІРКА ІСНУЮЧИХ РАХУНКІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ

Наведені нижче процедури застосовуються з метою виявлення Підзвітних Рахунків серед Існуючих Рахунків Фізичних Осіб.

- A. Рахунки, які не підлягають перевірці, виявленню або звітуванню.** Існуючий Рахунок Фізичної Особи, що є Договором Страхування з Викупною Сумою або Договором Ануїтету, не підлягає перевірці, виявленню або звітуванню за умови, що законодавство фактично забороняє Підзвітній фінансовій установі продавати такий Договір резидентам Підзвітної юрисдикції.
- B. Рахунки з Низькою Вартістю.** До Рахунків з Низькою Вартістю застосовуються такі процедури.
1. **Адреса проживання.** Якщо Підзвітна Фінансова Установа має у своїх записах поточну адресу проживання Фізичної Особи-Власника Рахунку, підтверджену Документальним Доказом, то така Підзвітна Фінансова Установа може розглядати Фізичну Особу-Власника Рахунку як податкового резидента юрисдикції, в якій знаходиться адреса, з метою визначення чи є такий Власник Рахунку Підзвітною Особою.
  2. **Електронний пошук даних.** Якщо Підзвітна Фінансова Установа не має Документального Доказу поточної адреси проживання Фізичної Особи-Власника Рахунку, як передбачено у підпункті В(1), то Підзвітна Фінансова Установа здійснює перевірку даних у пошукових електронних базах даних, які веде Підзвітна Фінансова Установа, для встановлення наявності будь-яких таких ознак приналежності, та застосовувати підпункти В(3)-(6):
    - a) ідентифікація Власника Рахунку як резидента Підзвітної Юрисдикції;
    - b) поточна поштова адреса або адреса проживання (в тому числі поштова скринька) у Підзвітній Юрисдикції;

- c) один або більше телефонні номери у Підзвітній Юрисдикції та жодного телефонного номера в юрисдикції Підзвітної Фінансової Установи;
  - d) постійно діючі вказівки (*standing instructions*) (крім тих, що стосуються Депозитного Рахунку) щодо переказу коштів на рахунок, який обслуговується в Підзвітній Юрисдикції;
  - e) чинна довіреність або повноваження з правом підпису, надані особі, з адресою у Підзвітній Юрисдикції; або
  - f) вказівка притримати/не відправляти кореспонденцію (“hold mail instruction”) або адреса для переадресації (“in-care-of address”) у Підзвітній Юрисдикції, якщо в документах щодо Власника Рахунку, наявних в Підзвітній Фінансовій Установі, відсутня будь-яка інша адреса.
3. Якщо під час електронного пошуку не виявлено жодної з ознак приналежності, наведених у підпункті В(2), то немає необхідності в подальших діях допоки не зміняться обставини, в результаті яких буде виявлено одну або декілька ознак приналежності для рахунку, або поки рахунок не стане Рахунком з Високою Вартістю.
4. Якщо під час електронного пошуку виявлено одну з ознак, наведених у підпунктах В(2)(a)-(e), або змінилися обставини, в результаті яких було виявлено одну або кілька ознак приналежності щодо рахунку, то Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати Власника Рахунку як податкового резидента кожної Підзвітної Юрисдикції, якої стосується ознака, за винятком випадків, у яких Підзвітна Фінансова Установа приймає рішення застосувати підпункт В(6) та щодо цього рахунку застосовується один з винятків, вказаних у цьому підпункті.
5. Якщо під час електронного пошуку виявлено вказівку притримати/не відправляти кореспонденцію “hold mail instruction” або адресу для переадресації (“in-care-of address”) і не виявлено жодної іншої адреси Власника Рахунку та жодної іншої зазначеної в підпункті В(2)(a)-(e) ознаки приналежності, Підзвітна Фінансова Установа повинна у порядку, що найбільш

відповідає обставинам, здійснити пошук даних у паперовій формі відповідно до підпункту С(2), або докласти зусиль для отримання від Власника Рахунку документа самостійної оцінки або Документального Доказу з метою визначення резидентства для цілей оподаткування такого Власника Рахунку. Якщо пошук даних у паперовій формі не дозволяє встановити ознаку приналежності, а спроба отримати документ самостійної оцінки чи Документальний Доказ не є успішною, Підзвітна Фінансова Установа повинна повідомити про такий рахунок як про незадокументований рахунок.

- б. Незважаючи на факт виявлення ознак приналежності відповідно до підпункту В(2), Підзвітна Фінансова Установа не зобов'язана розглядати Власника Рахунку як резидента Іноземної Юрисдикції, якщо:
- а) інформація про Власника Рахунку містить поточну поштову адресу або адресу проживання у Іноземній Юрисдикції, один або більше телефонні номери у Іноземній Юрисдикції (і жодного телефонного номера в юрисдикції Підзвітної Фінансової Установи) або постійні діючі вказівки («standing instructions») (щодо Фінансових Рахунків інших ніж Депозитні Рахунки) щодо переказу коштів на рахунок, який ведеться в Іноземній Юрисдикції, Підзвітна Фінансова Установа отримує або має запис про попередньо перевірені:
    - i) документ самостійної оцінки Власника Рахунку щодо юрисдикції (юрисдикцій) резидентства такого Власника Рахунку, що не включає таку Іноземну Юрисдикцію; та
    - ii) Документальний Доказ, який встановлює резидентство Власника Рахунку для податкових цілей за межами такої Іноземної Юрисдикції;
  - б) інформація про Власника Рахунку містить чинну довіреність або повноваження з правом підпису, надані особі з адресою у Іноземній Юрисдикції, Підзвітна Фінансова Установа отримує або має запис про попередньо перевірені:

- i)* документ самостійної оцінки Власника Рахунку щодо юрисдикції (юрисдикцій) резидентства такого Власника Рахунку, що не включає таку Іноземну Юрисдикцію; або
- ii)* Документальний Доказ, який встановлює резидентство Власника Рахунку для податкових цілей за межами такої Іноземної Юрисдикції.

С. Процедури поглибленої перевірки Рахунків з Високою Вартістю.

До Рахунків з Високою Вартістю застосовуються такі процедури поглибленої перевірки.

1. **Електронний пошук даних.** Щодо Рахунків з Високою Вартістю Підзвітна Фінансова Установа повинна здійснити аналіз даних у пошукових електронних базах даних, які веде Підзвітна Фінансова Установа, на наявність будь-яких ознак приналежності, які перераховані у підпункті В(2).
2. **Пошук даних у паперовій формі.** Якщо пошукові електронні бази даних Підзвітної Фінансової Установи містять пошукові поля та охоплюють всю інформацію, яка вказана у підпункті С(3), то подальший пошук даних у паперовій формі не потрібен. Якщо електронні бази даних не охоплюють всю цю інформацію, то щодо Рахунків з Високою Вартістю для виявлення будь-яких ознак приналежності, вказаних у підпункті В(2) Підзвітна Фінансова Установа повинна додатково перевірити поточний клієнтський файл (the current customer master file), та якщо вони не містяться у поточному клієнтському файлі – такі документи, пов'язані з рахунком, та отримані Підзвітною Фінансовою Установою протягом останніх п'яти років:
  - a)* актуальні Документальні Докази, зібрані щодо рахунку;
  - b)* актуальний укладений договір або документація про відкриття рахунку;
  - c)* актуальна документація, отримана Підзвітною Фінансовою Установою, відповідно до Процедур АМЛ/КУС або для інших регуляторних цілей;

- d)* будь-яка довіреність чи інші форми повноважень з правом підпису, що є чинними; та
  - e)* будь-які постійно діючі вказівки (“standing instructions”) (не застосовується до Депозитного Рахунку) щодо переказу коштів, що є чинними.
3. **Виняток, коли бази даних містять достатню інформацію.** Від Підзвітної Фінансової Установи не вимагається здійснювати пошук даних у паперовій формі відповідно до підпункту С(2), якщо пошукові електронні бази даних Підзвітної Фінансової Установи містять інформацію про:
- a)* статус резидентства для цілей оподаткування Власника Рахунку;
  - b)* адресу проживання Власника Рахунку та поштову адресу, які на поточний момент зафіксовані у документах Підзвітної Фінансової Установи;
  - c)* номер (номери) телефону власника рахунку, який (які) на поточний момент зафіксований(ні) у документах Підзвітної Фінансової Установи (за наявності);
  - d)* для Фінансових Рахунків, інших ніж Депозитні Рахунки: наявність постійно діючих вказівок (“standing instructions”) щодо переказу коштів з одного рахунку на інший (у тому числі на рахунок в іншому підрозділі цієї ж Підзвітної Фінансової Установи або іншої Фінансової Установи);
  - e)* наявність щодо Власника Рахунку поточної адреси для переадресації (“in-care-of address”) або вказівки притримати/не відправляти кореспонденцію (“hold mail instruction”); та
  - f)* наявність будь-якої довіреності або повноважень з правом підпису щодо рахунку.
4. **Запит менеджера по роботі з клієнтами щодо фактичних відомостей.** Додатково до описаного вище пошуку даних в електронній та паперовій формі, Підзвітна Фінансова Установа

повинна вважати Підзвітним Рахунком будь-який Рахунок з Високою Вартістю, закріплений за менеджером по роботі з клієнтами (у тому числі будь-які Фінансові Рахунки, агреговані з таким Рахунком з Високою Вартістю), якщо менеджеру по роботі з клієнтами фактично відомо, що Власник Рахунку є Підзвітною Особою.

5. Наслідки встановлення ознак приналежності.

- a) Якщо жодна з ознак приналежності, наведених у підпункті В(2), не виявлена під час описаної вище поглибленої перевірки Рахунків з Високою Вартістю та відповідно до підпункту С(4) не було виявлено, що рахунок належить резиденту для податкових цілей в Іноземній Юрисдикції, то Підзвітна Фінансова Установа не зобов'язана здійснювати додаткові дії, допоки не зміняться обставини, в результаті яких рахунок буде мати одну або кілька ознак приналежності.
- b) Якщо будь-яка з ознак приналежності, наведених у підпунктах В(2)(а)-(е), виявлена під час описаної вище поглибленої перевірки Рахунків з Високою Вартістю, або якщо у подальшому змінилися обставини, в результаті чого було виявлено одну або кілька ознак приналежності щодо рахунку, то Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати цей рахунок як Підзвітний Рахунок щодо кожної Іноземної Юрисдикції, якої стосується ознака, якщо тільки Підзвітна Фінансова Установа не приймає рішення застосувати підпункт В(6) та до цього рахунку застосовується один із винятків, вказаних у цьому підпункті.
- c) Якщо під час описаної вище поглибленої перевірки Рахунків з Високою Вартістю виявлено адресу для переадресації ("in-care-of address") або вказівку притримати/не відправляти кореспонденцію ("hold mail instruction") і не виявлено жодної іншої адреси та жодної іншої зазначеної в підпункті В(2)(а)-(е) ознаки приналежності щодо Власника Рахунку, Підзвітна Фінансова Установа повинна отримати від Власника Рахунку документ самостійної оцінки або Документальний

Доказ з метою визначення резидентства для цілей оподаткування такого Власника Рахунку. Якщо Підзвітна Фінансова Установа не може отримати документ самостійної оцінки чи Документальний Доказ, вона повинна повідомити про такий рахунок як про незадокументований рахунок.

6. Якщо станом на 31 грудня [хххх] року Існуючий Рахунок Фізичної Особи не був Рахунком з Високою Вартістю, але стає таким станом на останній день будь-якого наступного календарного року, Підзвітна Фінансова Установа повинна застосувати описані в пункті С процедури поглибленої перевірки стосовно такого рахунку протягом календарного року, наступного за роком, в якому рахунок стає Рахунком з Високою Вартістю. Якщо за результатами такої перевірки такий рахунок ідентифікований як Підзвітний Рахунок, то Підзвітна Фінансова Установа повинна подавати необхідну інформацію стосовно такого рахунку за рік, в якому Підзвітний Рахунок був ідентифікований, та у подальшому щорічно до тих пір, поки Власник Рахунку не перестане бути Підзвітною Особою.
7. Після застосування Підзвітною Фінансовою Установою описаних у пункті С процедур поглибленої перевірки щодо Рахунку з Високою Вартістю, Підзвітна Фінансова Установа не зобов'язана повторно застосовувати такі процедури у наступні роки, окрім отримання інформації від менеджера по роботі з клієнтами відповідно до підпункту D(4), за винятком рахунку, який є незадокументованим. Підзвітна Фінансова Установа повинна щороку повторно застосовувати процедури поглибленої перевірки щодо такого рахунку, допоки такий рахунок не перестане бути незадокументованим.
8. У разі змін обставин щодо Рахунку з Високою Вартістю, в результаті чого виявлені одна або кілька наведених у підпункті B(2) ознак приналежності до рахунку, Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати цей рахунок як Підзвітний Рахунок щодо кожної Іноземної Юрисдикції, якої стосується ознака, за винятком випадків, якщо тільки Підзвітна Фінансова Установа не приймає рішення застосувати підпункт B(6) та до

цього рахунку застосовується один із винятків, передбачених у вказаному підпункті.

9. Підзвітна Фінансова Установа повинна впровадити процедури, які забезпечують, щоб менеджер по роботі з клієнтами виявляв будь-які зміни обставин, пов'язані з рахунком. Наприклад, якщо менеджер по роботі з клієнтами отримує повідомлення, що Власник Рахунку має нову поштову адресу у Іноземній Юрисдикції, то Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати нову адресу як зміну обставин, та якщо установа приймає рішення застосувати підпункт В(6), то вона повинна отримати відповідні документи від Власника Рахунку.

- D. Перевірка Існуючих Рахунків Фізичних Осіб повинна бути завершена до [xx.xx.xxxx].

РОЗДІЛ IV: НАЛЕЖНА КОМПЛЕКСНА ПЕРЕВІРКА НОВИХ РАХУНКІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ

Наведені нижче процедури застосовуються з метою виявлення Підзвітних Рахунків серед Нових Рахунків Фізичних Осіб.

- A. Щодо Нових Рахунків Фізичних Осіб під час відкриття рахунку Підзвітна Фінансова Установа повинна отримати документ самостійної оцінки, який може бути частиною документації, необхідної для відкриття рахунку, який дозволяє Підзвітній Фінансовій Установі встановити резидентство(а) Власника Рахунку для цілей оподаткування, а також підтвердити достовірність такого документа самостійної оцінки на підставі інформації, отриманої Підзвітною Фінансовою Установою у зв'язку з відкриттям рахунку, в тому числі будь-якої документації, зібраної відповідно до Процедур AML/KYC.
- B. Якщо документ самостійної оцінки встановлює, що Власник Рахунку є резидентом Підзвітної Юрисдикції для цілей оподаткування, то Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати рахунок як Підзвітний Рахунок, а документ самостійної оцінки повинен також містити інформацію про ПІН Власника Рахунку у відповідній Підзвітній Юрисдикції (відповідно до пункту D розділу I) та його дату народження.

- С. У разі зміни обставин щодо Нового Рахунку Фізичної Особи, в результаті чого Підзвітна Фінансова Установа дізнається, або має підстави вважати, що первинний документ самостійної оцінки став неточним або недостовірним, Підзвітна Фінансова Установа не може покладатися на первинний документ самостійної оцінки та повинна отримати дійсний документ самостійної оцінки, який встановлюватиме резидентство(а) Власника Рахунку для цілей оподаткування.

РОЗДІЛ V: НАЛЕЖНА КОМПЛЕКСНА ПЕРЕВІРКА ІСНУЮЧИХ РАХУНКІВ ОРГАНІЗАЦІЙ

Наведені нижче процедури застосовуються з метою виявлення Підзвітних Рахунків серед Існуючих Рахунків Організацій.

- А. **Рахунки Організацій, які не підлягають перевірці, виявленню або звітуванню.** Якщо Підзвітна Фінансова Установа не прийме іншого рішення щодо всіх Існуючих Рахунків Організації або окремо стосовно чітко визначеної групи таких рахунків, то Існуючий Рахунок Організації, сукупний залишок або вартість якого не перевищує 250 000 доларів США станом на 31 грудня [xxxx] року, не підлягає перевірці, виявленню або звітуванню як Підзвітний Рахунок, до тих пір, поки сукупний залишок або вартість рахунку не перевищить 250 000 доларів США станом на останній день будь-якого наступного календарного року.
- В. **Рахунки Організацій, що підлягають перевірці.** Існуючий Рахунок Організації, сукупний залишок або вартість якого перевищує 250 000 доларів США станом на 31 грудня [xxxx] року, а також Існуючий Рахунок Організації, сукупний залишок або вартість якого станом на 31 грудня [xxxx] року не перевищує 250 000 доларів США, проте на останній день будь-якого наступного календарного року перевищує 250 000 доларів США, – підлягають перевірці відповідно до процедур, визначених у пункті D.
- С. **Процедури перевірки для виявлення Рахунків Організації, які підлягають звітуванню.** Для Існуючих Рахунків Організації, описаних у пункті В, Підзвітна Фінансова Установа повинна застосовувати наведені нижче процедури:

---

1. Визначити резидентство Підзвітної Особи.

- a) Перевірити інформацію, яка зберігається для регуляторних цілей або роботи з клієнтами (у тому числі інформацію, зібрану відповідно до Процедур AML/КҮС), щоб встановити резидентство Власника Рахунку. Для цих цілей, інформація, яка резидентство Власника Рахунку, включає місце реєстрації або створення, або адресу в Іноземній Юрисдикції.
- b) Якщо інформація вказує на те що, Власник Рахунку є Підзвітною Особою, то Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати рахунок як Підзвітний Рахунок, поки не отримає документ самостійної оцінки від Власника Рахунку, або обґрунтовано не визначить на основі інформації, яка є в її розпорядженні або у загальному доступі, що Власник Рахунку не є Підзвітною Особою.

2. Визначити Резидентство Контролюючих Осіб Пасивних НФО. Стосовно Власника Існуючого Рахунку Організації (в тому числі Організації, яка є Підзвітною Особою), Підзвітна Фінансова Установа повинна визначити чи є Власник Рахунку Пасивною НФО з однією чи кількома Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами та визначити резидентство таких Контролюючих Осіб. Якщо будь-яка Контролююча Особа Пасивної НФО є Підзвітною Особою, то рахунок повинен розглядатися як Підзвітний Рахунок. Для визначення цього Підзвітна Фінансова Установа повинна керуватися правилами, викладеними у підпунктах D(2)(a)-(c), у тому порядку, що найбільш відповідає обставинам.

- a) **Визначення чи є Власник Рахунку Пасивною НФО.** З метою визначення, чи є Власник Рахунку Пасивною НФО, Підзвітна Фінансова Установа повинна отримати документ самостійної оцінки від Власника Рахунку для встановлення його статусу, якщо тільки у неї у розпорядженні чи у загальному доступі немає інформації, на основі якої можна достовірно визначити, що Власник Рахунку є Активною НФО чи Фінансовою Установою, іншою ніж Інвестиційна Компанія, описана у підпункті A(6)(b) Розділу VIII, яка не є Фінансовою Установою Юрисдикції-Учасниці.

- b)* **Визначення Контролюючих Осіб Власника Рахунку.** З метою визначення Контролюючих Осіб Власника Рахунку, Підзвітна Фінансова Установа може покладатися на інформацію, яка збирається та зберігається відповідно до Процедур AML/КУС.
- c)* **Визначення резидентство Контролюючої Особи Пасивної НФО.** З метою визначення, чи Контролююча Особа Пасивної НФО є Підзвітною Особою, Підзвітна Фінансова Установа може покладатися на:
- i)* інформацію, яка збирається та зберігається відповідно до Процедур AML/КУС у випадку Існуючого Рахунку Організації, що належить одному чи більше НФО, сукупний залишок чи вартість якого не перевищує 1 000 000 доларів США; або
  - ii)* документ самостійної оцінки від Власника Рахунку або такої Контролюючої Особи з юрисдикції (юрисдикцій), податковим резидентом якої є Контролююча Особа. Якщо документ самостійної оцінки не наданий, Підзвітна Фінансова Установа встановлює таке(і) резидентство(а), застосовуючи процедури, описані в пункті С Розділу III.

D. Строки проведення перевірки та додаткових процедур, що застосовуються до Існуючих Рахунків Організації.

1. Перевірка Існуючих Рахунків Організацій з сукупним залишком чи вартістю, яка перевищує 250 000 дол. США станом на 31 грудня [хxxx] року, повинна бути завершена до 31 грудня [хxxx] року.
2. Перевірка Існуючих Рахунків Організацій з сукупним залишком чи вартістю, що не перевищує 250 000 дол. США станом на 31 грудня [хxxx] року, але перевищує 250 000 дол. США станом на 31 грудня наступного року, повинна бути завершена протягом календарного року, наступного за роком, в якому сукупний залишок чи вартість перевищила 250 000 дол. США.
3. У разі зміни обставин щодо Існуючого Рахунку Організації, в результаті чого Підзвітна Фінансова Установа дізнається або має

підстави вважати, що документ самостійної оцінки чи інша документація, пов'язана з рахунком, є неточною або недостовірною, то Підзвітна Фінансова Установа повинна повторно визначити статус рахунка відповідно до процедур, визначених у пункті С.

РОЗДІЛ VI: НАЛЕЖНА КОМПЛЕКСНА ПЕРЕВІРКА НОВИХ РАХУНКІВ ОРГАНІЗАЦІЇ

Наведені нижче процедури застосовуються з метою виявлення Підзвітних Рахунків серед Нових Рахунків Організації.

A. Процедури перевірки для виявлення рахунків Організації, які підлягають звітуванню. Щодо Нових Рахунків Організації Підзвітна Фінансова Установа повинна застосовувати такі процедури перевірки:

1. Визначити, чи є Організація Підзвітною Особою

a) Отримати документ самостійної оцінки, що може бути частиною документації, необхідної для відкриття рахунку, який дозволяє Підзвітній Фінансовій Установі встановити для цілей оподаткування резидентство(а) Власника Рахунку, а також підтвердити достовірність такого документу самостійної оцінки на основі інформації, отриманої Підзвітною Фінансовою Установою у зв'язку з відкриттям рахунку, в тому числі будь-якої документації, зібраної відповідно до Процедур AML/КУС. Якщо Організація засвідчує про відсутність у неї статусу податкового резидента, Підзвітна Фінансова Установа для визначення резидентства Власника Рахунку може покладатися на адресу головного офісу Організації.

b) Якщо документ самостійної оцінки встановлює, що Власник Рахунку є резидентом Підзвітної Юрисдикції для цілей оподаткування, то Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати рахунок як Підзвітний Рахунок до тих пір, поки обґрунтовано не визначить на підставі інформації, яка є в її розпорядженні або у загальному доступі, що Власник Рахунку не є Підзвітною Особою стосовно такої Підзвітної Юрисдикції.

2. **Визначити резидентство Контролюючих Осіб Пасивних НФО.** Щодо Власника Нового Рахунку Організації (в тому числі Організації, яка є Підзвітною Особою), Підзвітна Фінансова Установа повинна визначити чи Власник Рахунку є Пасивною НФО з однією чи кількома Контролюючими Особами та встановити резидентство таких Підзвітних Осіб. Якщо будь-яка з Контролюючих Осіб Пасивної НФО є Підзвітною Особою, то рахунок повинен розглядатися як Підзвітний Рахунок. Для визначення цього Підзвітна Фінансова Установа повинна керуватися правилами, викладеними у підпунктах D(2) (a)-(c), у тому порядку, що найбільш відповідає обставинам.
- a) **Визначення, чи є Власник Рахунку пасивною НФО.** З метою визначення, чи є Власник Рахунку Пасивною НФО, Підзвітна Фінансова Установа повинна покладатися на документ самостійної оцінки від Власника Рахунку для встановлення його статусу, якщо тільки в установи у розпорядженні чи у загальному доступі немає інформації, на основі якої можна достовірно визначити, що Власник Рахунку є Активною НФО чи Фінансовою Установою, іншою ніж Інвестиційна Компанія, описана у підпункті A(6)(b) Розділу VIII, яка не є Фінансовою Установою Юрисдикції-Учасниці.
- b) **Визначення Контролюючих Осіб Власника Рахунку.** З метою встановлення Контролюючих Осіб Власника Рахунку, Підзвітна Фінансова Установа може покладатися на інформацію, яка збирається та зберігається відповідно до Процедур AML/КҮС.
- c) **Визначення резидентства Контролюючої Особи Пасивної НФО.** З метою визначення резидентства Контролюючої Особи Пасивної НФО, Підзвітна Фінансова Установа може покладатися на документ самостійної оцінки від Власника Рахунку або такої Контролюючої Особи.

РОЗДІЛ VII: СПЕЦІАЛЬНІ ПРАВИЛА НАЛЕЖНОЇ КОМПЛЕКСНОЇ ПЕРЕВІРКИ

Для виконання вищеописаних процедур належної комплексної перевірки застосовуються такі додаткові правила:

- A. Покладання на документи самостійної оцінки та Документальні Докази.** Підзвітна Фінансова Установа не може покладатися на документ самостійної оцінки або Документальний Доказ, якщо Підзвітна Фінансова Установа знає або є всі підстави вважати, що документ самостійної оцінки чи Документальний Доказ є неточним або недостовірним.
- B. Альтернативні процедури для Фінансових Рахунків, які належать Фізичним Особам-Бенефіціарам Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету.** Підзвітна Фінансова Установа може вважати, що фізична особа – вигодонабувач (інша, ніж власник) Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету, що отримує страхову виплату у зв'язку зі смертю застрахованого, не є Підзвітною Особою, та може розглядати такий Фінансовий Рахунок як інший, аніж Підзвітний Рахунок, за винятком, коли Підзвітна Фінансова Установа фактично знає або має підстави вважати, що вигодонабувач є Підзвітною Особою. Підзвітна Фінансова Установа має підстави вважати, що вигодонабувач Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету є Підзвітною Особою, якщо інформація, зібрана Підзвітною Фінансовою Установою та пов'язана з вигодонабувачем, містить ознаки приналежності, описані у підпункті В Розділу III. Якщо Підзвітна Фінансова Установа знає чи має підстави вважати, що вигодонабувач є Підзвітною Особою, то Підзвітна Фінансова Установа повинна дотримуватися процедур, визначених у підпункті В Розділу III.
- C. Правила агрегування залишків рахунків та перерахунку валют.**
- 1. Агрегування Рахунків Фізичних Осіб.** Для визначення сукупного залишку чи вартості Фінансових Рахунків, власником яких є Фізична Особа, Підзвітна Фінансова Установа повинна агрегувати всі Фінансові Рахунки, що ведуться Підзвітною Фінансовою Установою або Пов'язаною Організацією, але лише в тій мірі, в якій комп'ютеризовані системи Підзвітної Фінансової Установи пов'язують між собою Фінансові Рахунки за посиланням на елемент бази даних, такий як номер клієнта або ІПН, та дозволяють агрегувати залишки чи вартість рахунків.

Кожному співвласнику спільного Фінансового Рахунку приписується весь залишок чи вартість спільного Фінансового Рахунку для цілей застосування вимог агрегування, передбачених у цьому пункті.

2. **Агрегування рахунків Організацій.** Для визначення сукупного залишку чи вартості Фінансових Рахунків, що належать Організації, Підзвітна Фінансова Установа повинна врахувати всі Фінансові Рахунки, що ведуться Підзвітною Фінансовою Установою або Пов'язаною Організацією, але лише в тій мірі, в якій комп'ютеризовані системи Підзвітної Фінансової Установи пов'язують між собою Фінансові Рахунки за посиланням на елемент бази даних, такий як номер клієнта або ПІН, та дозволяють агрегувати залишки чи вартість рахунків. Кожному співвласнику спільного Фінансового Рахунку приписується весь залишок чи вартість спільного Фінансового Рахунку для цілей застосування вимог агрегування, передбачених у цьому пункті.
3. **Спеціальне правило агрегування, що застосовується до менеджерів по роботі з клієнтами.** Для визначення сукупного залишку чи вартості Фінансових Рахунків, що належать Особі, з метою визначення, чи є Фінансовий Рахунок Рахунком з Високою Вартістю, Підзвітна Фінансова Установа зобов'язана також агрегувати всі Фінансові Рахунки, про які менеджер по роботі з клієнтами знає чи має підстави вважати, що вони безпосередньо або опосередковано належать, контролюються або відкриті однією і тією ж особою (за винятком особи, яка діє як довірена особа).
4. **Визначення сум з урахуванням еквіваленту в інших валютах.** Усі доларові суми вказані в доларах США та повинні розглядатися як такі, що включають еквівалентні суми в інших валютах, як це визначено національним законодавством.

Додаток 6

Декларація про автоматичний обмін інформацією для податкових цілей

(Прийнятий 6 травня 2014 року)

МИ, МІНІСТРИ ТА ПРЕДСТАВНИКИ Аргентини, Австралії, Австрії, Бельгії, Бразилії, Канади, Китайської Народної Республіки, Чилі, Колумбії, Коста-Ріки, Чеської Республіки, Данії, Естонії, Фінляндії, Франції, Німеччини, Греції, Угорщини, Ісландії, Індії, Індонезії, Ірландії, Ізраїлю, Італії, Японія, Корея, Латвія, Литва, Люксембург, Малайзія, Мексика, Нідерланди, Нова Зеландія, Норвегія, Польща, Португалія, Саудівська Аравія, Сінгапур, Словацька Республіка, Словенія, Південна Африка, Іспанія, Швеція, Швейцарія, Туреччина, Велика Британія, Сполучені Штати Америки та Європейський Союз;

ВІТАЮЧИ Стандарт ОЕСР щодо автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки для податкових цілей, який містить ключові елементи для створення єдиного загального глобального стандарту для автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки (далі – новий єдиний глобальний стандарт), що надає податковим адміністраціям у всьому світі дуже потужний новий інструмент для боротьби з транскордонним ухиленням від сплати податків та недотриманням податкового законодавства;

ІЗ ЗАДОВОЛЕННЯМ ВІДЗНАЧАЮЧИ її рішучу підтримку міністрами фінансів та керівниками центральних банків G20 та їхнє зобов'язання виконувати її на своїй зустрічі 22-23 лютого 2014 року;

ВВАЖАЮЧИ, що податкове шахрайство та ухилення від сплати податків підриває довіру громадян до справедливості та чесності податкової системи в цілому, тим самим підриваючи добровільне дотримання податкового законодавства всіма платниками податків, що має важливе значення для ефективного адміністрування податків;

ВВАЖАЮЧИ, що боротьба з податковим шахрайством та ухиленням від сплати податків, у свою чергу, збільшить надходження до бюджету, що сприятиме державним інвестиціям, які сприятимуть зростанню, відновленню стану наших державних фінансів та наданню основних державних послуг, яких потребують наші громадяни;

УВАЖАЮЧИ, що в міру того, як світ стає все більш глобалізованим, усім платникам податків стає все легше здійснювати, тримати та управляти інвестиціями через фінансові установи за межами країни їхнього проживання, і що інвестиції, які платники податків тримають в офшорах, можуть залишатися неоподаткованими в тій мірі, в якій платники податків не виконують своїх податкових зобов'язань на шкоду тим, хто платить їхні податки;

ВВАЖАЮЧИ, що транскордонне податкове шахрайство та ухилення від сплати податків є серйозною проблемою для юрисдикцій по всьому світу, малих і великих, розвинених і тих, що розвиваються;

УСВІДОМЛЮЮЧИ, що співпраця між податковими адміністраціями має вирішальне значення у боротьбі з податковим шахрайством та ухиленням від сплати податків, а також у сприянні дотриманню податкового законодавства на міжнародному рівні, і що ключовим аспектом такої співпраці є ефективний обмін інформацією на автоматичній основі за умови дотримання відповідних гарантій;

ВИЗНАЮЧИ величезний прогрес, досягнутий Глобальним форумом з прозорості та обміну інформацією для податкових цілей (далі – Глобальний форум) у забезпеченні повного впровадження міжнародних стандартів прозорості та обміну інформацією за запитами в усьому світі;

ВІДЗНАЧАЮЧИ, що в багатьох країнах зростає інтерес до можливостей, які надає взаємний автоматичний обмін інформацією між податковими органами;

ВІТАЮЧИ вже взяті на себе зобов'язання щодо якнайшвидшого прийняття нового єдиного глобального стандарту великою кількістю країн та юрисдикцій;

УСВІДОМЛЮЮЧИ, що новий єдиний глобальний стандарт не повинен призводити до надмірних ділових та адміністративних витрат;

ЗАЗНАЧАЮЧИ, що хоча новий єдиний глобальний стандарт охоплює інформацію про фінансові рахунки, він не обмежує можливості країн обмінюватися фінансовою інформацією відповідно до різних типів правових угод або обмінюватися іншими типами чи категоріями інформації на автоматичній основі;

ВИЗНАЮЧИ важливу роль, яку багатостороння Конвенція про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах може відіграти у сприянні швидкому впровадженню автоматичного обміну інформацією, та ВІТАЮЧИ той факт, що Конвенцію вже підписали понад 60 країн, включаючи майже всі країни ОЕСР, всі країни G20 та зростаюча кількість фінансових центрів і країн, що розвиваються;

ВІТАЮЧИ нещодавнє створення Глобальним форумом Робочої групи з автоматичного обміну інформацією, яка розробить механізм моніторингу та огляду впровадження нового єдиного глобального стандарту автоматичного обміну інформацією, а також структуру для надання технічної допомоги країнам, що розвиваються, у виконанні цього стандарту.

*****

1. ЗАЯВЛЯЄМО, що ми сповнені рішучості боротися з транскордонним податковим шахрайством та ухиленням від сплати податків, а також сприяти дотриманню податкового законодавства на міжнародному рівні шляхом надання взаємної адміністративної допомоги в податкових питаннях та забезпечення рівних умов;

2. ПІДТВЕРДЖУЄМО, що автоматичний обмін інформацією про фінансові рахунки сприятиме досягненню цих цілей, особливо якщо новий єдиний глобальний стандарт, включаючи повну прозорість інформації про частку власності, буде впроваджений серед усіх фінансових центрів;
3. ВИЗНАЄМО, що інформація, якою обмінюються на основі нового єдиного глобального стандарту, підлягає відповідним гарантіям, включаючи певні вимоги щодо конфіденційності та вимогу про те, що інформація може бути використана лише в цілях, передбачених правовим інструментом, відповідно до якого здійснюється обмін;
4. ВИЗНАЧАЄМО, що новий єдиний глобальний стандарт буде впроваджено швидко, на взаємній основі. Ми переведемо цей стандарт у національне законодавство, в тому числі для забезпечення ефективного збору та обміну інформацією про бенефіціарну власність юридичних осіб та угод відповідно до цього стандарту;
5. ЗАКЛИКАЄМО всі фінансові центри невідкладно впровадити новий єдиний глобальний стандарт;
6. НАГОЛОШУЄМО на необхідності надання допомоги країнам, що розвиваються, з тим, щоб вони могли скористатися перевагами цієї форми співробітництва;
7. ЗАКЛИКАЄМО Комітет ОЕСР з фіскальних питань, працюючи з членами G20, швидко приступити до розробки: а) детального коментаря, який допоможе забезпечити послідовне застосування нового єдиного глобального стандарту; б) решти технічних умов і гарантій, включаючи інформацію та рекомендації щодо необхідних технічних рішень, стандартного формату для звітності та обміну, а також мінімальних стандартів конфіденційності;
8. ОЧІКУЄМО, що решта елементів роботи, зазначених у пункті 7, будуть завершені та затверджені до середини 2014 року;

9. ЗАКЛИКАЮТЬ усі країни, які ще не зробили цього, підписати та ратифікувати багатосторонню Конвенцію про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах без подальших затримок;

10. ОЧІКУЄМО на швидке створення Глобальним форумом механізму моніторингу та огляду впровадження нового єдиного глобального стандарту;

11. ЗАПРОШУЄМО Генерального секретаря ОЕСР доповісти про прогрес, досягнутий Комітетом з податкових питань у розробці подальших рекомендацій щодо впровадження нового єдиного глобального стандарту на засіданні Ради на рівні міністрів у 2015 році та на інших міжнародних форумах у разі необхідності.

Додаток 7

Рекомендація Ради стосовно стандарту автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки для податкових цілей

(Прийнята 15 липня 2014 року)

РАДА,

БЕРУЧИ ДО УВАГИ статтю 5 b) Конвенції про організацію економічного співробітництва та розвитку від 14 грудня 1960 року;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Рекомендацію Ради щодо уникнення та ухилення від сплати податків [C(77)149/FINAL], Рекомендацію Ради щодо використання податкових ідентифікаційних номерів у міжнародному контексті [C(97)29/FINAL] та Рекомендацію Ради щодо Модельної конвенції про податки на доходи і капітал [C(97)195/FINAL];

БЕРУЧИ ДО УВАГИ статтю 26 Модельної конвенції про податки на доходи і капітал;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Конвенцію про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах від 25 січня 1988 року з поправками, внесеними Протоколом 2010 року [C(2010)10/FINAL], до якої приєднується дедалі більше Сторін і підписантів, які на сьогодні налічують понад 60 країн;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ значний прогрес, досягнутий Глобальним форумом з прозорості та обміну інформацією для податкових цілей у забезпеченні повного впровадження міжнародних стандартів прозорості та обміну інформацією за запитами в усьому світі;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Декларацію про автоматичний обмін інформацією в податкових справах, прийняту 6 травня 2014 року 47 країнами, включаючи всі країни-члени, Аргентину, Бразилію, Китайську Народну Республіку, Колумбію, Коста-Ріку, Індію, Індонезію, Латвію, Литву, Малайзію, Саудівську Аравію, Сінгапур, Південну Африку, а також Європейський Союз [C/MIN(2014)5/FINAL];

ВВАЖАЮЧИ, що міжнародне співробітництво має вирішальне значення у боротьбі з податковим шахрайством та ухиленням від сплати податків, а також у забезпеченні дотримання податкового законодавства, і що ключовим аспектом такого співробітництва є ефективний обмін інформацією на автоматичній основі за умови дотримання відповідних гарантій;

ВВАЖАЮЧИ, що прийняття єдиного стандарту для автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки в податкових питаннях дозволить уникнути розповсюдження різних стандартів, які збільшують складність і витрати як для урядів, так і для фінансових установ;

ВВАЖАЮЧИ, що впровадження єдиного стандарту всіма фінансовими центрами забезпечить рівні умови;

ВВАЖАЮЧИ необхідність заохочення послідовного застосування і тлумачення єдиного стандарту в різних країнах;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ мандат Глобального форуму з прозорості та обміну інформацією для податкових цілей та швидку еволюцію стандартів прозорості та обміну інформацією для податкових цілей;

ВІТАЮЧИ Стандарт щодо автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки для податкових цілей, який складається із Загального стандарту звітності та Модельної угоди компетентних органів (далі – Стандарт), затверджений Комітетом з податкових питань;

БЕРУЧИ ДО УВАГИ Коментарі до Загального стандарту звітності та Коментарі до Модельної угоди компетентних органів (далі – Коментарі), затверджені Комітетом з фіскальних питань [C(2014)81/ADD1];

За пропозицією Комітету з питань бюджету:

I. РЕКОМЕНДУЄ членам і не членам Організації, які приєдналися до цієї Рекомендації (далі – Адепти), якнайшвидше впровадити на взаємній основі Стандарт, викладений у Додатку до цієї Рекомендації, невід'ємною частиною якого вона є.

Для цього Адепти повинні:

- (a) включити Стандарт у національне законодавство, у тому числі забезпечити ефективний збір інформації про бенефіціарних власників юридичних осіб та угод та обмін нею відповідно до Стандарту;
- (b) вжити необхідних заходів відповідно до національного законодавства для імплементації будь-яких змін до Стандарту; та
- (c) забезпечити наявність належних гарантій для захисту конфіденційності інформації, якою обмінюються, та дотримання вимоги про те, що інформація може бути використана лише для цілей, передбачених правовим інструментом, відповідно до якого здійснюється обмін інформацією;

II. РЕКОМЕНДУЄ Адептам керуватися Коментарями при застосуванні та тлумаченні відповідних положень внутрішнього законодавства;

III. ПРОПОНУЄ Адептам і Генеральному секретарю широко розповсюджувати цю Рекомендацію;

IV. ПРОПОНУЄ країнам, що не є членами Організації, впроваджувати Стандарт і приєднатися до цієї Рекомендації;

V. ПРОПОНУЄ членам Організації підтримувати зусилля, спрямовані на розбудову потенціалу та надання допомоги країнам, що розвиваються, з тим, щоб вони могли брати участь у цій формі співпраці та користуватися її перевагами;

VI. ПРОПОНУЄ всім країнам, які ще не зробили цього, підписати і ратифікувати Конвенцію про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах з поправками, внесеними Протоколом 2010 року;

VII. ПРОПОНУЄ Глобальному форуму з питань прозорості та обміну інформацією для податкових цілей здійснювати моніторинг впровадження Стандарту;

VIII. ДОРУЧАЄ Комітету з податкових питань:

- (i) здійснювати моніторинг застосування Рекомендації та звітувати про це Раді не пізніше, ніж через три роки після її прийняття, а потім регулярно;
- (ii) бути готовою до перегляду Стандарту та Коментарів у світлі досвіду, набутого Адептами, та після консультацій із зацікавленими сторонами;
- (iii) ухвалювати будь-які необхідні зміни до Коментарів та вносити до Ради відповідні пропозиції щодо змін до Стандарту.